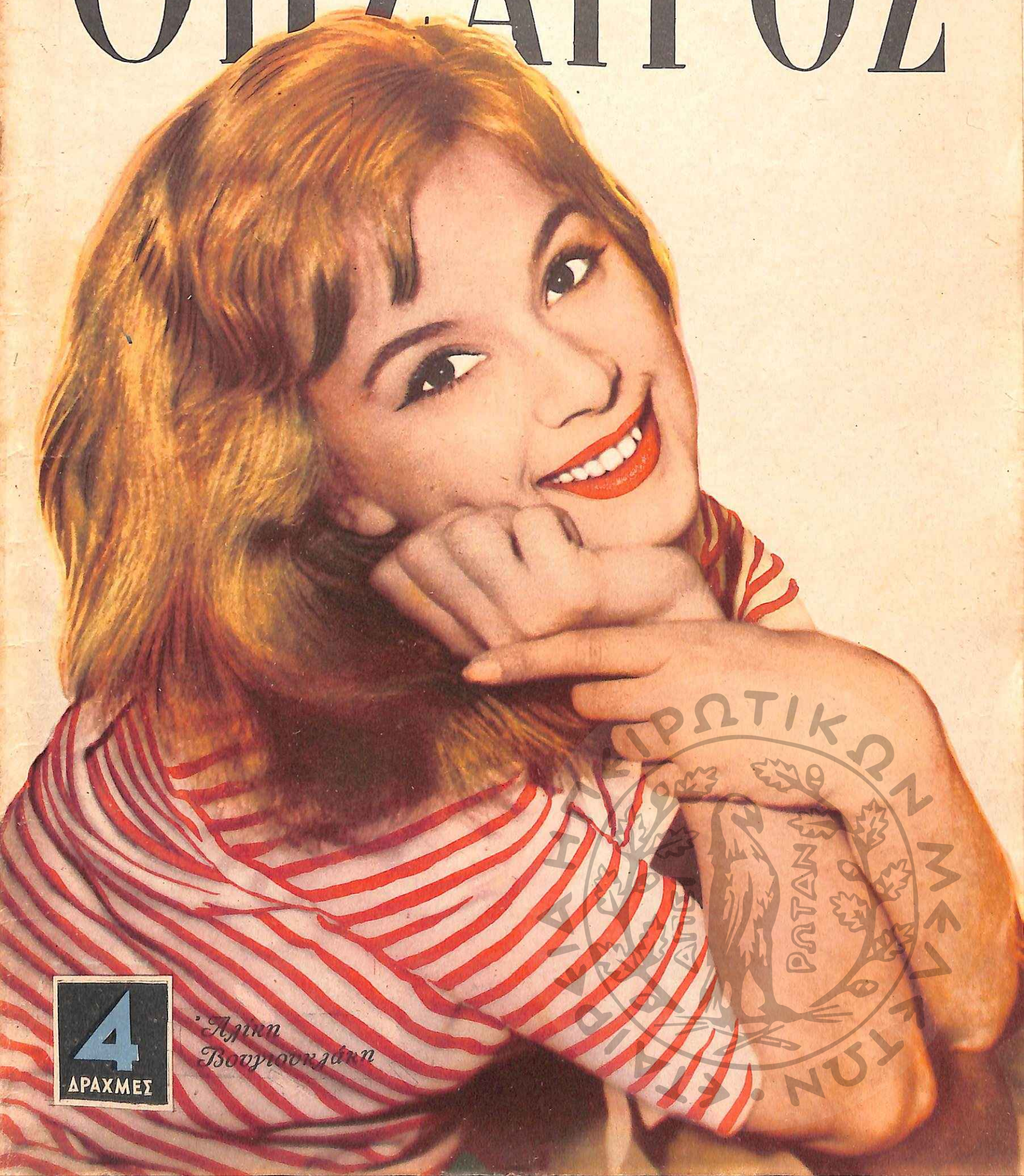

ΘΗΤΑΥΡΟΣ

Αγία
Βουροκέρη

ΒΑΡΚΟΥΛΑ, που άρμυνε σε άκυμνη δεξαμενή, βρέθηκε εφελκαστό στο ταραγμένο πέλμας. "Η- ουχος άνθρωπος του Θεού, δημόσιος υπάλληλος, που βράζει από το δρόμο της μετριότητας. Μέτριος οι φιλοδοξίες, μέτρια η θέσι, μέτριος ο μισθός, μέ- τρια η ζωή. "Όπως ζούμε σ' όλο τον κόσμο τα τρία τέταρτα των ανθρώπων. Μία ζωή, που ούτε κλαίει, ούτε γελάει. "Η ρουτίνα της, οι πολλές έγνοιες, οι λίγες χαρές. Μία γυναίκα του έπεται. Την πήρε "Ένα κοριτσάκι έδωσε την ποικιλία στο άνδρόγυνον. Τό σινεμά, το ράδιο, το γειτονικό, τα πάνε κι' ελα των συγγενών, κανένα κυριακάτικο μπάνιο στη θάλασσα, καμμία ταβέρνα το Σαββατόβραδο, καμ- μιά εκδρομή, όταν σφιγγουν οι ζέστες. Τι άλλο. "Ισως να μην ήταν και τίποτα περισσότερο από τη δεινρία του. Υπάρχουν πολλοί, που γεννιούνται με μικρά φτερά. "Ισως ακόμα να ήταν πλούσια τα φτερά, κι' όταν τα είδε μαζεμένα από τις εναντιό- τητες της ζωής, να συμβιβάζονται κι' αυτός με τη μοίρα του, όπως συμβιβάζονται τόσο και τόσο.

"Ομαλά κυλούσαν τα πράγματα ως τη στιγμή, που έδω και τέσσερα χρόνια, γνωρίστηκε με μία κοπέλλα. Δεν ήταν πολύ μικρή. Στα τριανταπέντε της. Αυτός τότε στα πενήντα. Πόσος καιρός το έ- μενε; Θέλησε να γνωρίσει κι' αυτός την πασανομία, να γευθεί τον απαγορευμένο καρπό. "Όταν τη γνώρισε, ήταν μία καρατοσασκιμένη. "Από ναυάγιο σε ναυάγιο, είχε κατακτηθεί οσοστό έρειπιο. "Ενδιαφέρθηκε και της έδωσε το χέρι, τη βοήθησε να σταθεί στα πόδια.

Πόσο μετανιωνέει τώρα. "Καλωσύνη έκανες, το μπλε σου βρήκες. "Το μπλε του βρήκε κι' αυτός. Δε φαίνεται όμως η προσφορά της βοήθειας στη ναυαγία να έγινε απλώς και μόνο για να τη σώσει. Το τερνό με το ωφέλιμο. Λαχτάρησε την περιπέ- τεια. Να ρίξει από πάνω του το άχαρο ράσο της άνας. "Ακουε τους άλλους να μιλούν για τις ατα- ξίες τους. Μικρές ή μεγάλες άπισιες στις γυναίκες τους. Κάποια διαφυγή από τη νομιμότητα. "Η σύμ- πτωσι έφερε μπροστά του την κοπέλλα, που είχε ά- γαπη από ναυαγοσώστη. "Ήπάρουν πολλοί, που βλέπουν στη δυστυχία την ευκαιρία. Δε διαθέτουν όλοι κατακτητικές Ικανότητες, ώστε να σαγηνεύουν με μία ματιά, με ωαλές συνθήκες, μ' ένα σφύριγ- μα, με την έπιβολή της δυνάσκεινης προσωπικό- τητας τους. Πρέπει να τους έρθουν τα πράγματα βολικά. Μία δυστυχία, έφαρνα. Το πρόσωπο, που θα βρεθεί σε ανάγκη και θα προσφύγει στη βοήθεια τους, η θα προσφερθούν να το βοηθήσουν οι ίδιοι, χα- ρίς να τους το ζητήσει.

"Καλωσύνη πήγα να κάνω κι' έμπλεξας, γράφει τώρα ο άνθρωπος, που πάτησε την πεπονόφλοδα. "Ισως να είναι και διαφορετική η αλήθεια, και το σωστό να ήταν αν έλεγε: "Ηθελα να μπλέξω κι' έκανα καλωσύνη... Μία φορά το παραστράτημα έ- γινε και χτυπά τώρα το κεφάλι του. Τι τα ήθελε; "Η ζητούσε η έλπιση στο παζάρι; "Αφού ήμουν παν- τρέμενος, τι ήθελα εμπόλους να περπατώ σ' άγ- κάλια; Δεν είναι για όλους αυτές οι δουλειές. Δυσ- κόλος και το κακό ο δρόμος. Σε παίρνει ο κα- πόλος και δεν έφερεις από πού να πιστής και πώς να σταμάτησης.

Και η ζωή...
ΣΩΣΤΗ...

"Η κατάστασι δεν ήταν τόσο δυσάρεστη, όσο ή- ταν παντρεμένος. "Ο γάμος πολλές φορές γίνεται άλεξικέρανος. "Η άσπια, που λείπει από τους ά- γαμους. Σε έρωτική περιπέτεια ο άγαμος όρκιζε- ται για την άγαπη του στο πρόσωπο, με το οποίο συνδέεται. "Όποτε έκλεινε, όπως είναι πολύ φυσικό, τον ρωτά: "Αφού μ' αγαπάς, γιατί δε με παίρ- νεις;".

"Επιχείρημα, στο οποίο δεν έχει κανείς εύκολη την απάντησι. Βοσκοίς, βέβαια, του κόσμου τις δικαιολογίες. "Από πού το χαρτί, να βρω θέσι, να πιάσω δουλειά, να στρώσω τα οικονομικά, να παντρεύω την αδελφή, να καταφέρω το γέρο... "Έρχεται όμως ώρα, που τα "έρμινια αυτά εξ- αντιλούνται και μένεις άσπιος έμπρος στην αείωση, που σου προβάλλεται.

Πλεονεκτική από την πλευρά αυτή η θέσι του παντρεμένου. Δεν είναι τόσο απλό να τού πής να χωρίση τη γυναίκα του και ν' αφήση τα παιδιά του. Το αξιωνόμισ μερικές κι' αυτό. "Όχι όμως με την ίδια ένταση όσο ζητούν από τους ελεύθερους το γά- μο. Πού να πής σ' ένα πενήντα να χαλάση το σπίτι του; "Επειτα, μήπως είναι απλό, όταν έχει αντιρρήσεις η γυναίκα; Μπορεί να μαλλιοτραβιέται επί μακρότατα χρόνια στο δικαστήριο, και πάλι να μη παίρνει διαζύγιο. "Όταν δε βρίσκεται στα πενήντα, λογαριάζεις όχι μόνο τον κάθε σου χρόνο, αλλά και την κάθε μέρα σου.

"Ετσι, άπ' αυτή την πλευρά, είναι σχετικά ήσυ- χος. "Έχεις, βέβαια, τα άλλα βήσανα της διπλής ζωής, το καρδιοχτύπι μη σε πιάσουν, το σύμπλεγ- μα της ένοχής, τη συνωμοτική δράσι, το κρυφτούλι, που παίζεις. Είναι όμως άπαλλαγμένος από το τρο- πείο του γάμου.

"Ομαλά κυλούσαν οι άνωμαλες σχέσεις κατά τα δύο πρώτα χρόνια της γνωριμίας τους. "Ηρθαν ό- μως τα πράγματα ανάποδα: Θάνατος της γυναίκας του. Την έκλαψε. Είχε και τύψεις όταν τη συνό- δευε στον τάφο. Σεχνιούνται οι γκρίνιες και μικρο- προτηνές. "Ακόμα και οι μεγάλες συγκρούσεις λησμονούνται όταν χάνεις τη συντροφιά σου. Το γε- νός, ότι την άπατούσες, δε σημαίνει, ότι δεν την εκτιμούσες.

ΚΟΖΕΡΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

"Αφού μ' αγαπάς, γιατί δεν με παίρνεις;"

Μένει όμως και η άλλη. Δεν περιμένετε ν' ά- πομακρυνθή τώρα ίσα-ίσα που χηρύνει η θέσι της συζύγου. Ούτε η έπιθυμία του ίδιου είναι να τη χάση. "Απεναντίας, τρέμει μήπως του φύγει. "Ισως επειδή τη συνήθισε, ίσως επειδή την αγαπά, ίσως ακόμη επειδή, στα πενήνταπέντε την άγαπή, δεν είναι καθόλου βέβαιος αν θα βρή άλλη να την αντικατα- στηση. Κι' αν τυχόν δεν είναι έρωτευμένος, όπως στην άρχη της γνωριμίας, είναι όμως τόσο βολεμέ- νος κοντά της. "Έχει σημασία κι' αυτό.

"Αλλά η κοπέλλα, που συντράφευε επί δυο χρό- νια τον παντρεμένο, έχει τώρα τις άπαιτήσεις της. Θέλει γάμο. Δε θα πη κανείς, ότι είναι παράλογη ή άπαιτητή της. Το έμπόδιο έλειψε. Δίκαιο είναι να τακτοποιηθή κι' αυτή κοινωνικά και να μη είναι έκθετη ή ύποληψη της. "Αρκεί τα έχουν πη. Και- ρός ν' αποκατασταθί σε όμοιο σύγχρονο βίο.

Στα επιχειρήματα αυτά ο έρωτευμένος χήρος ά- παντά με το επιχείρημα της κόρης. Να παντρεύη το κορίτσι του. Δυο χρόνια κράτησε αυτό το βιολί. Στο μεταξύ, συνέχισαν τις σχέσεις τους. Μόνη, κα- θώς κατοικεί στην "Αθήνα, την επισκεπτόταν δυο φορές την εβδομάδα στο σπίτι της, πήγαιναν μαζί σε κανένα θέαμα, κι' ακόμα κάλυπτε τα κενά του μικρού της μισού, που δεν της είναι άσχετος για να ζήσει.

Αυτά όμως δεν την ικανοποιούν. "Ο νους της στο γάμο. "Ως τότε θα περιμένη την κόρη; Και η μέν κόρη έχει πολύ καιρό μπροστά της. Στην ίδια όμως δε μένουν και μεγάλα περιθώρια να περιμένη. Κά- που-κάπου όλο και κάποιος παρουσιάζεται με άγα- ρίες, προθέσεις. Ποιός Θεός το θέλει να χάνη εύκαι- ρίες; Καθάρεις κουθέντες. Τού τα λέει επίμονα. "Ο κοίτης στο χτένι. Δεν είναι διατεθειμένη να δε- χθή και άλλα αναστολές. Τού το δείχνει με κάθε τρόπο. Μία φορά, για να κόψη, σηκώθηκε και πήγ' στο χωριό της, απ' όπου μάλιστα δεν τού έγραφε. Πόσο τον βάρανε η άπουσία της! Μαζί μ' αυτό κι' η χλίεια. Την παρακολούθησε χωρίς αποτέλεσμα. Δε μπόρεσε να την πιάση. Αυτό όμως δεν τον καθί- συχαίει.

Τα είκοσι χρόνια, που τους χωρίζουν, τού δίνουν το σύμπλεγμα της μειονεκτικότητας. Βασανίζεται, βρίσκεται σε συνεχή άγωνία. Και πάλι δεν άποφο- οίζει να την πάρη. Να παντρευτούν κρυφά από την κόρη, τού προτείνει. Ούτε αυτό το δέχεται. Νά μη παντρευτούν και να μη χωρίσουν είναι η αντιπρό- τασι του.

Στο μεταξύ, εκείνη έχει αλλάξει στέγη. "Απα- γορεύεται η είσοδος στη νέα κατοικία της. Δε θέλει να μπάη και η καινούργια γειτονία την άπρόνομο σύνδεσμο της. Σε ξενοδοχεία γίνονται οι συναντή- σεις τους. "Η όριστική της απόφασι αυτή τη φορά είναι να μη άποκρούση την πότασι γάμου, που τυ- χόν θα της γίνη από ένα άλλον.

"Οργίζεται για τη στάσι της αυτή ο ηλικιωμένος φίλος και κατά ένα τρόπο επικαλείται τη συμπα- ράστασι μας. Τα στοιχεία όμως που μας δίνει δεν είναι βοηθήσες σε δύσκολες άρες μία κοπέλλα και τη βοήθεις ακόμα, δε σου δίνει το δικαίωμα να δε- σμεύς δηλ της τη ζωή. "Αρκεί τα ξεπλήρωσε τις υποχρεώσεις της όταν, νέα αυτή και έλευθερη, ο- κολούθησε σε δρόμους έρωτικούς άνθρωπο, που ότς νεός, ούτε ελεύθερος ήταν. Δεν έβρισκε να πραγ- ματικά τον άγάπησε. Το βέβαιο είναι, ότι, επί τέ- σερα χρόνια, τού γεμίσει τη ζωή με την παρουσία της. Κάθε άλλο παρό υπερβολή είναι ο γάμος, που τού ζητά. Ούτε είναι εκδίασμός η προειδοποίησι, ό- τι, θα παντρευτή σε πρώτη ευκαιρία. Μη ζητούμε από τον άλλο μόνο τις θυσίες. Οι μεγάλοι έρωτες, όπου οι έρωτευμένοι δε βλέπουν τίποτα έμπρος τους, εί- ναι στις σελίδες των μυθιστορημάτων. Μία κοπέ- λα μεστωμένη, φυσικό είναι να σκεφθή την ύποληψ. και την οικονομική έξαφάνισή της. "Αρκεί τα τέ- σερα χρόνια, που διέθεσε. Κατά ποιά λογική να περιμένη, ύστερα από το θάνατο της γυναίκας το γάμο της κόρης; Κι' αν η κόρη δεν παντρευτή, να γέραση αυτή στην άνωμαλεια;

Μερικοί άντρες εξετάζουν το έρωτικό τους θέμα από τη μία μόνο πλευρά του. Μη τους χαλάς την ηούλια. Και η πίστα σωστή και ο σκύλος χορτάτος. Καλοί οικογενειαρχες στο σπίτι. "Η γυναικόκοι, τα παιδάκια, το νοικοκυριό, οι κοινωνικές σχέσεις. Μας χρειάζεται όμως και μία έξωκοινωνική άττραξιόν. Με τον όρο να μη μας άνατρέψη τις συνήθειες. Τα καλά και συμφέροντά...

"Η άλλη όμως; Δεν έχει η άλλη ύποστασι; Δεν έχει ανάγκη να ζήσει σε κοινωνική άμαλότητα, να δημιουργήση οικογένεια, ν' άποκτήση νόμιμα τέκνα, να κυκλοφορή χωρίς να τρέμη μήπως τη δούη; Κατά ποιά δικαιοσύνη πρέπει να πνίξη αυτή κάθε Ιδανικό και μοναδικό της όνειρο να είναι πώς να Ικανο- ποιήση τον ένα, τον άγα, που έχει τακτοποιήσει αυτός τα δικά του, τα οικονομικά, και τα κοινωνικά, τα επαγγελματικά και δεν του λείπει παρά η ψυ- χαγωγία, για να καλύπτει τις κενές του άρες;

"Εγώισμός άπασάδεκτος. Τον βλέπει κανείς σε πολλούς, που θέλουν να θεμελιώσουν την ευτυχία τους στη πώς σκαίνουν κεφάλι. "Όταν δε η γυναίκα αυτή κάνει την κατηγορού, για τραβιά κάπως το σχοινί, την αφήνουν, για έγωισμό, και σά να είναι υπέμνηδες, που άποπλανήθηκαν, κλαίνε την τύχη τους, που τους έρριξε στα δίχτυα της νεράι-δας.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1960 — ΕΤΟΣ ΚΓ' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 1127

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ίδρυτής: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ—Γραφεία: Δραγατσανίου 4—Τηλ. 36-781

ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ παρουσιάζουν, τα τελευταία χρόνια, μία άξιοσημείωτη ροπή προς την καλλιτεχνία. Και ειδικώς προς τα ζωγραφικά έργα, με τα όποια διακο- σμούν τους τοίχους του σπιτιού τους. "Ετσι, στις ζω- γραφικές εκθέσεις που γίνονται, συρρέει πολλός κόσμος και συμβαίνουν χαοτιώμενες σκηνές. "Ιδού μία απ' αυτές:

Μεταξύ των επισκεπτών της έκθεσεως γνωστού "Αθη- ναίου ζωγράφου, ήταν και μία μεσήλικη κυρία νεοφώ- τιστη στα ζητήματα της τέχνης, όπως άπεδείχθη, αλλά και... οικονομολογικών πνεύμα. "Η κυρία περιεργάσθη τους πίνακες και έδειξε την ιδιαίτερη προτίμησι της σε μία «νατύρ μόντ» που παρουσίαζε τρία μύλα σ' ένα πιάτο. Τιμή 2000 δραχμές.

—Θα ήθελα να το αγοράσω, αυτό, είπε στο ζωγράφο, αλλά το έχετε πολύ ακριβό. Δεν γίνεται! καμμία έκπτωσης!

—Ο ζωγράφος δέχτηκε να κατεβάση την τιμή στις χίλιες πεντακόσιες.

—Αλλά η κυρία δεν ικανοποιήθηκε.

—Μά τι λέτε, τώρα; Χίλιες πεντακόσιες δραχμές για τρία μύλα; Πού άκούστηκε;

Τότε ο ζωγράφος, που άντελήθη την καλλιτεχνική... κατάοτισι της κυρίας και ήταν και λίγο άπόταμος, της είπε:

—Έχετε δική μου, είναι πολύ ακριβό και είναι κοίμα να δώσετε τόσα λεφτά για τρία μύλα. Γι' αυτό σας δίνω μία συμβουλή: Νά δώσετε δυο κατσάρια και να πάρετε ένα... καφάσι αληθινά ά- πό το γυναικό μανδύκι!

"Η κυρία κοκκίνισε σαν τάρ... μύλα και έσπευσε να φύγη, με τις χειρότερες έντυπώσεις για την... έκθεσι!

ΕΙΝΑΙ άπίστευτα τα ύψη στα όποια φτάνει καμμία φορά το οικονο- μολογικό πνεύμα των ανθρώπων. "Ένας τέτοιος... οικονομολόγος του γλυκού νερού, έπρόκειτο να ταξιδέψη πρό ημερών άεροπορικάς με προορισμό μία πόλη της Κεντρικής Ευρώπης. Συνδεδεμένος, λοιπόν, από ένα φίλο του έπλησε στο πρακτορείο κάποιος άεροπορικής εται- ρίας για να βγάλη εισιτήριο. Φυσικά, έρώτησε πρώτα πόσο στοιχίζει.

—Δύο έννιακόσιες άπλης μεταβάσεως. "Αλλά σας συμφέρει καλύ- τερα να βγάλετε μ' έπιστροφή, που στοιχίζει πέντε τριακόσιες.

"Ο ένδιαφερόμενος έσκέφθη όλίγον κι' έπειτα είπε:

—"Όχι. Θα πάω άπλης μεταβάσεως.

Τότε ο φίλος του τον έρώτησε:

—Γιατί; Δεν πρόκειται να έπιστρέψης;

—Και βέβαια θα έπιστρέψω.

—Τότε γιατί δε βγάξεις μ' έπιστροφή;

—Νά σου πώ γιατί. Σκέπτομαι—κούφια η ώρα που τ' άκούει—ότι μπορεί να πέση το άεροπλάνο. Γιατί, λοιπόν, να έχω... πληρώσει κι' έπιστροφή και να ζημιώσω τις 2650;

Και ο φίλος του, ταύτα άκούσας... έσταυροκοπήθη!

ΝΕΑΡΑ δεσποινίς, δροσερή, χαριτωμένη, αλλά με ντύσιμο που έδειχνε πως οι οικονομικές της δι- νατότητες ήταν μάλλον περιορισμένες, στέκονταν και κύτταζε έκθαμβη μία πανάκριδη τσάντα σε βιτρίνα κεντρικού καταστήματος. "Ένας υπερώριμος κύριος, με πελώριο γασούφαλλο στο τέτο και με άκάματες, εις πείσμα της ηλικίας του, δονδυλικές διαθέσεις, άντα- λήφθη το φλέτ της μικρής προς την τσάντα, και άστ- φράθηκε «ευκαιρία».

—Θά μου έπιτρέπατε της είπε, παίροντας το πιο μελιστάλακτο ύφος του, να μπουέ με μαζί στο κατάστη- μα και να σας προσφέρω αυτή την τσάντα, που φαίνε-ται τόσο να σας άρέσει;

"Εκείνη γύρισε, έτοιμη με κερασβολήση τον άναιδη, μά, την τε- λευταία στιγμή, το μετανιωνέσε. Μία πονηρή σκέψι πέρασε από το μυαλό της.

—Ευχαρίστω, άποκρίθηκε. Μά θα προτιμούσα νά μπήτε μόνος σας για να μην έκτεθώ. Θά σας περιμένω εδώ...

—Και μετά; ρώτησε εκείνος.

—Μετά, άπάντησε μ' ένα άργυρόχρ' γέλιο η δεσποινίς. Θα πάμε, φυσικά, κάπου, για να βρούμε την καινούργια τσάντα!

Πανευτυχής ο υπερώριμος κύριος έσπευσε ν' αγοράση την τσάντα, που θα τού έξασφάλιζε μία τέτοια λαχταριστή κατάκτηση. "Όμως ό- ταν βγήκε, κραδαινόντας θοισαβεντικά το επιδελτικό πακέτο, λίγο έ- λειψε να πάθη συγκοπή: "Η νεαρά, που δεν ήθελε παρά να δάση ένα καλό μόνημα στον ηλικιωμένο Δόν Ζουάν, είχε γίνει κατάνος!

"Αν θέλετε και την συνέχεια της ιστορίας, σας πληροφορούμε πως η τσάντα δεν πήγε χαμένη! Προσεφέρθη από τον... παθόντα στη σύ- ζυγό του, που, κατάπληκτη και συγκινημένη, μάταια προσπαθεί να βρή μία έξήγησι για την άνελπιστη αυτή άδρότητα. "Ο συντάσσας της!

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

—Βοέ γυναίκα, μόνο για σένα είναι η διαπρέλλα;

Λοιπιά τραγούδια

Ταξίδι

Θέλεις να ταξιδέψωμε;
Πού θάπρεπε να πάμε,
πού θέλεις να ξεδοψώμε
χιλιάδες τά φιλιά;
Πού θα καλοκαιριάσωμε
και πού θα κολυμπάμε,
πού τάχα θα περάσωμε,
σε ποιάν άκρογιαλιά;
Πού άραγε να στήσωμε
λημέρι θερινό μας
και πώς να δοκιμάσωμε
μια άγάπη αληθινή,
πως πρέπει να της δώσωμε
τη σκέψι, το μυαλό μας
και τη δροσιά να νοιώσωμε
την καλοκαιρινή;
Θέλεις να ταξιδέψωμε...
Μά πού να πάμε τάχα
το κύμα ν' άγναντέψωμε
και τη ζεστή άμμουδιά;
Πού τάχα θάναί το νησί
για μας τους δυο μονάχα,
πού εσύ κι' εγώ... εγώ και συ
μια δάχωμε καρδιά;
Θέλεις να ταξιδέψωμε;
Πού θέλεις να θρεθώμε
της ευτυχίας να κλέψωμε
όλονυχτες στιγμές;
Πού έρωτα να πίνωμε
και όλο να μεθώμε
και άγάπη μου καλή,
πως τότε πιά θα σπείσωμε
κι' άγκάλη με άγκάλη
τις πίκρες μας θα πνίξωμε
στο πρώτο μας φίλι.
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΙΝΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ.
ΑΡΙΘ.

ΟΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΤΩΝ ΤΑΠΕΙΝΩΝ

Ἡ βαρὺν καὶ ὁ δοῦξ

ἔγω τὸν τίτλο μου κι ἐγώ, ὡ μαθητῆσά!

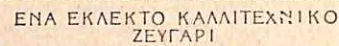
Ἄφου γυναῖκα πῆρα ἐσέ, βοέ σουλοουλοῦ
καὶ συμφοράς τραῖδῶ, ὁ δύσττυας, παντοίας
κι ἐφου δέν σ' ἄγιας στουές «φουσκουές» πρὸ πολλοῦ
κι ἄλλο εἶμαι ἀπὸ Δουέ τῆς... βλακεντίας!»

ΤΩΝ ΤΑΠΕΝΩΝ

Μια κραυγή ανεβαίνει
λαιμό της. Τα χέρια της
λουν ν' απλωθούνε προς τὸ μέ
ρος του. Μὰ ἐκεῖνος στέκεται
ἀπείρητος, καὶ τὴν ρωτᾷ:

Τόσο πολύ έχει γεράσει!..
Καὶ νοιώθει τότε μονομιᾶ
τὸν κόσμο νὰ σωρίζεται μέ
σα της. σὰν ἓνα ἀναλαφρο

Μ. ΡΟΥΣΣΕ

στείλν σο διάστημα τεχνιτό δορυφόρο συναγωνιζόμενος τούς Ρώσους και τούς Άμερικανούς έπιστήμονες. Ή αλήθεια είναι πάντως πως τούς τελευταίους τούς κατέπληξε ήδη μέ την πρώτη του επιτυχία.

Ο ΠΥΡΑΥΛΟΣ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ 17 ΧΡΟΝΩΝ

στην επίσημη διακήρυξη του Δόρυφορου αναγνωρίζοντες τους Ρώσους και τους Αμερικανούς έπιστήμονες. Η αλήθεια είναι πάντως πως τους τελευταίους τους κατέπληξε ήδη με την πρώτη του επιτυχία.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ (Ὁ συνθέτης, τοῦ ὁποῦ
τὰ τραγούδια σημειώνουν παγκόσμιο ἐπιτυχία).

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΕΣ

Οί καλλιτέχνες φωτογράφοι, με τούς όποιους συνεβλήθη ό «Θησαυρός» είναι οί ακόλουθοι, κατ' αλφαβητική σειρά:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6 (ΟΠΙΣΘΕΝ) Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΦΟΝΙΣΜΟΥ ΜΑΣ →

Η ομορφιά μπορεί να θεωρηθεί προδόν, δεν είναι όμως απαραίτητη προϋπόθεσι για τη συμμετοχή στον

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

2) Στην επιστολή, που πρέπει να είναι ευαγγέλιο, να γράφονται πάντα από τον ίδιο τον αποστολέα, να αναφέρονται οι γνώσεις των (σχολικές σπουδές και τυχόν ξένες γλώσσες, μουσική, χορός κλασικός ή μη, κότερες, κολύμπι, ποδηλάτος, σκι, σφαγισμός, κλπ.) απαραίτητος δε και η ηλικία.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ – ΦΙΝΟΣ ΦΙΛΜ

Επίσης, για όσους διαπιστωθή ότι έχουν μέν ταλέντο, όχι όμως και την απαιτούμενη τεχνική κατάρτιση, θα πρέπει να μετρηθούν με την τρέχουσα τιμή των άλλων πρωταγωνιστών.

τὸν κινηματογράφο καὶ θὰ ἤθελαν νὰ σταδιοδρομήσουν
σ' αὐτόν, νὰ δηλώσουν τὴ συμμετοχή τους, γιὰ νὰ μὴ
χάσουν τίς εὐκαιρίες, ποὺ θὰ τοὺς προσφέρῃ ὁ

ΙΣΩΣ να μην υπάρχει κανείς που να μην επέφερε από τη Δεκλεία, το θαύμα και το ποικιλικότατο Τατόι. Η διαδρομή ως εκεί από το κέντρο των Αθηνών — πλατεία Συντάγματος — είναι 28 χιλιόμετρα σε αρκετά καλό δρόμο που περνάει από τα Πατήσια, Ν. Φιλαδέλφεια, Κουκουδάουνας (Μεταμόρφωση), Ρέμμα του Κόττου ή Κτυπτό, Βαρυμπόμπη και τέλος από το αεροδρόμιο Τατοίου.

Στο Τατόι οδηγεί κι ένας άλλος δρόμος, από την Κηφισιά, καλλίτερος, γρηγορότερος, αλλά και μικρότερος από τον πρώτο κατά 4 χιλιόμετρα πάνω-κάτω.

Το Τατόι έχει τόσες φυσικές καλλονές και είναι τόσο έλκυστικό, ώστε να μένει αέρας, έτσι όπως μοιάζει σαν τεράστιο μπουκέτο με πάρα πολλά ποσινάδα, από πεύκα, κομμάτια και σκόνια, ένα γύρω αγγιζοδούλα, όπου κυριαρχούν οι άσπρες και κόκκινες αγγιζοτριανταφυλλίες, και με τη θαλασσοειδή έπαυλη στη μέση, γλισμένη με ρωσικό ρυθμό πλύν από οδοντοπίανη γρόνια.

Το Τατόι, ιδιοκτησία άλλοτε του στρατηγού Σ. Σούτσου, αγοράστηκε το 1872 από το βασιλιά Γεώργιο Α', που τον είχε μαγέψει όλη η έκτασή του. Στην αγορά αυτή οφείλεται και η κατοπινή εξέλιξη του. Έκείνο που έχει επικρατήσει να λέμε "Εδ έμ, σίγουρα δε μπορεί να βοη πιστοτέρη έκπορσώπη από το Τατόι.

Στο Τατόι περιλαμβάνεται και η μαγευτικότερη Κιθάρα. Η θεία αυτή πήρε το όνομά της από μία παλιά δεξαμενή με σχήμα κιθάρας. Έκει οδηγεί ένας δρόμος απόλυτης ομορφιάς με συνεχή δέντροστοιγία από λεύκες και περικοκλάδες, με πυκνό δάσος πύκτων δεξιά και αριστερά κι ένα κομμάτι γαλάζιου ούρανο από πάνω. Προχωρείτε με το μάτι θυσιζόμενο στο γύρω καταπράσινο φόντο, ενώ στ' αυτή σας φτάνει το τραγουδί των αηδονιών, κάπου προς τη δύση. Κοντά στην παλιά δεξαμενή αναθλάει απ' το θράγμα κρυστάλλινο παγωμένο νερό και δίπλα από την πηγή υπάρχουν ένα είδος φυσικής εξέδρας σχεδιασμένη από πυκνές και θαύσκιους κλώνους.

Και κάτι απ' την ιστορία της Δεκλείας: Πλύν από 2347 χρόνια έζησε εκεί ο Άγιος, ο βασιλιάς της Σπάρτης, επί εννιά δόκλιπρα χρόνια, τα τελευταία του πελοποννησιακού πολέμου, κι από εκεί έκανε τις επιθέσεις του κατά των Αθηνών.

Αγροτικώτατος, λοιπόν, και απλόστατος ήταν ο όλος του Γεωργίου Α' στο Τατόι. Έκτος από τα μέλη της βασιλικής οικογένειας έμεναν εκεί, ακόμη, ο παπας των Άνακτόρων κι ένας από τους ύπασιπτες του βασιλέως. Συνιστάται αυτές ήταν ο Ι. Παπαδιμαντόπουλος, που απόλαυσε της Ι. διαίτησης επιποτισμού του, αφού και «μαυιά» τον έλεγε ο ποιητής του «Ρωμύου», Κ. Σουφής, για τους ύπουλνγκούς... τοκετούς!

Τηλέφωνο τοποθετήθηκε για πρώτη φορά στο Τατόι το 1890, για τις κατεπείγουσες ανάγκες της επικοινωνίας με τα ανάκτορα των Αθηνών. Με το προσδοκτικό αυτό μέσον επικοινωνίας, εκείνου του καιρού, αναγεννήθηκε από την Αθήνα, τον Αύγουστο του 1891, μια αναγκαία μεταβολή στο ύπουρνεό Οικονομικών, επί κυβερνήσεως Θ. Π. Δηλιγιάννη: Την 25 Αυγούστου του 1891, ο Ι. Παπαδιμαντόπουλος τηλεφώνησε από τη Δεκλεία στο σπίτι του πρωθυπουργού:

— «Η Α. Μεγαλειότης εγκρίνει την επισημείωση υπό της κυβερνήσεως ανάλυμην του ύπουρνεού Οικονομικών παρά του ίδιου του πρωθυπουργού, μετά την παραίτησή του κ. Κ. Καραγιάννου, διαφωνήσαντος προς τον κ. πρόεδρο.

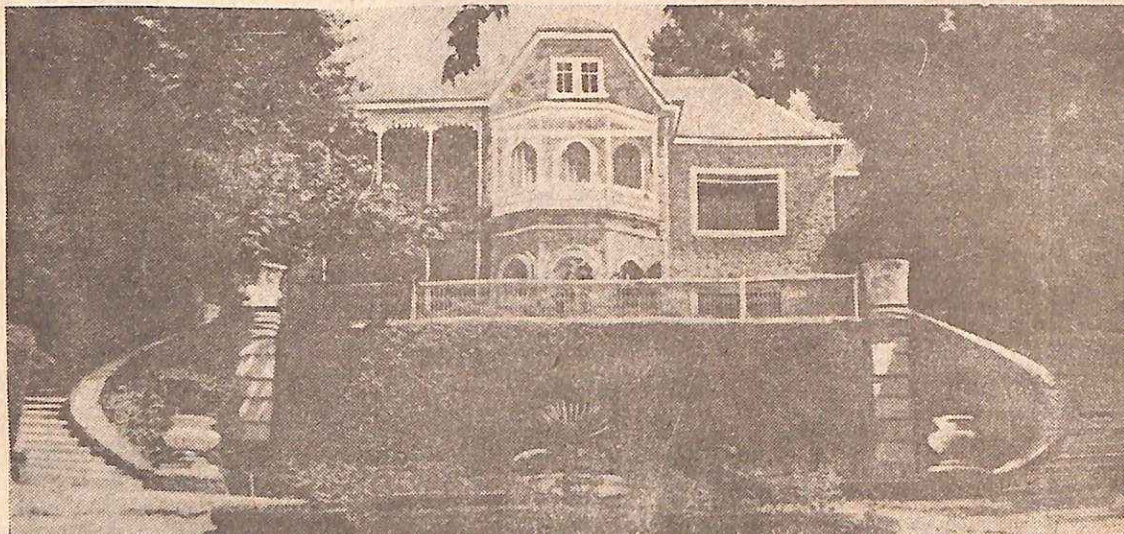
«Η έπαυλη του Τατοίου έχει και τη θωλιότητα της από παλιά. Έκει θα σκονταί και οι σειρές των έφημεριδων, έλληνικές και ξένες. Όταν κοπάει οι πολιτικές ανακαταστάσεις — που και τότε δεν ήταν λίγες — ο Γεώργιος έπαιρνε τις έφημεριδες και κανένα θιόλο, για να διαβάση στο ύπαιθρο. Από τις έλληνικές έφημεριδες προτιμούσε την «Νέα Ήμερα της Τερονόπιας» κι από τις ξένες την παρισινή «Φιγαρόν» και την «Εφημερίδα των συζητήσεων». Από τα δικά μας θόλια, ο «Αγ. Παράσχος» ήταν ο πιο αγαπημένος του ποιητής. Αλλά ξεχωριστή θέση στη θωλιότητα του είχαν και τα «Ευρικά»

του Άγγ. Βλάγου. Από τους ένοους συγγραφείς, εκτός από τον Τουνγκέλιο και τον Τολστόι — που ήταν πολύ αγαπητοί και στη θωλιότητα — «Όλα» διάβαζε Σύλλερο, Γκαίτε και Σαίξπηρ. Ο Λαμαρτίνος του άρεσε για τα Ιστορικά μόνο έργα του κι από τους μυθιστοριογράφους προτιμούσε τον Ζολά, τον Νταντέ και τον Μπουρζέ.

Μία τοποθεσία του Τατοίου είναι γνωστή με την ονομασία «Τάφος της βασιλοπούλας». Έκει είχε έντασιση η τρίτη κόρη των βασιλευσών, η Όλγα, που έζησε μόνη 8 μήνες. Μόνο

ΤΑ ΤΟΤΙ (Δεκλεία)

Κιθάρα—Τάφος βασιλοπούλας

Η βασιλική έπαυλη της Δεκλείας

φαντασία ποιητή θα μπορούσε να συλλάβει τόσο ιδανική αιώνα κατοικία... Σήμερα είναι ο βασιλικός τάφος. Έκει θάφτηκαν όλοι οι πεθαμένοι Έλληνες βασιλείς. Βρίσκεται στην κορυφή ενός μικρού λοφίου, όπου οδηγεί ένας δρόμος ανάμεσα από το δάσος.

Από το ύψωμα αυτό φαίνεται καταπράσινα ντυμένη η Πάρνηθα, η Πεντέλη παρέει, και πιο πέρα, στο βάθος, ο Ύμυτος.

Γ. Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΤΟ ΦΙΛΙ της ζωής

Η καλύτερη μέθοδος τεχνικής αναπνοής

ΧΙΛΙΑΔΕΣ άνθρωποι κάθε χρόνο σ' όλο τον κόσμο πνιγνόνται καθώς παίνουν το μπάνιο τους. Και πολύ περισσότεροι άλλοι πεθαίνουν από ασφυξία, σε διάφορα δυστυχήματα. Κι όμως πολλοί απ' αυτούς θα μπορούσαν να σωθούν, με μία εύκολη κι αποτελεσματική μέθοδο τεχνικής αναπνοής, που θα πρέπει να μάθουν όλοι οι άνθρωποι. Πρόκειται για τη λεγόμενη «έμφυση έμφυση»:

Ο σωτήρας κολλάει το στόμα του πάνω στο στόμα του θύματος, σαν να το φιλά, και τότε στέλνει με την αναπνοή του αέρα στους πνεύμονες. Δεν είναι καινούργια αυτή η μέθοδος. Την αναφέρει ακόμη και η Άγια Γραφή, περιγράφοντας το ξαφωγνάνεμα ενός αναστήτου παιδιού μ αυτό τον τρόπο. Και, τον περασμένο αιώνα, ο Αμερικανός Πρόεδρος Άβραμ Λινκολν διατηρήθηκε με το ίδιο μέσο στη ζωή για ένα

μονογράφημα, απέδεικνε την παραγωγή εκ του «Κήπος του άγγελου» Ιαγνυρίζοντες, θάσει Ιστορικών στοιχείων, ότι οι άνατοι Αθηναίοι περιέφεραν το μέρος και έφτευσαν κήπους, εκεί έθα έπεσε νεκρός από εξάντληση ο άφαιθείς τρέχων εκ Μαραθώνος άγγελοσ, δια να πληροφορήση τους Αθηναίους περί της νίκης των στρατευμάτων των (Χαίρετε! νενικήκαμεν!), και κατά συνέπεια η σημερινή ονομασία είναι παρασθορά του Άγγελόκηποι.

χρονικό διάστημα, όταν τον τραυμάτισε βαρέα ένας δολοφόνος.

Αλλά μονάχα τώρα πήρε επίσημη μορφή αυτή η μέθοδος. Πράγματι, την υιοθέτησε η Βρετανική Βασιλική Έταιρεία Προλήψεως Άτυχημάτων. Έξέδωσε μάλιστα κι ένα φυλλάδιο, με τίτλο «Κωδίσ ασφυξίας των λουμένων», που δίνει τις εξής λεπτομέρειες οδηγίες:

1) Μη χάνετε καιρό, πίνοντας το σφυγμό του θύματος, ζητώντας βοήθεια ή μετακινώντας το. Κάθε δεύτερο λεπτό είναι πολύτιμο.

2) Ξαπλώστε ανάσκελα το θύμα, με το κεφάλι του γυρισμένο στο δυνατό προς τα πίσω, έτσι ώστε να βλέπετε ίσια μέσα στα ρουθούνια του. Με το κεφάλι σ' αυτή τη θέση, είναι πλείους ανοιχτή η διάσπασή του άερος που λους πνεύμονες.

3) Άνοτε πολύ το στόμα σας και κολλήστε το σφιχτά πάνω στο στόμα του θύματος, φράζοντας σφυγμόντα το ρουθούνια του με το μεγάλο σας. Σε περιπτώσεις μικρού παιδιού, σκεπάστε με το στόμα του το στόμα του και τα ρουθούνια του.

4) Φυσήστε δυνατά άέρα στο θύμα, σαν να φυσούνατε ένα μπαλόνι. Απομακρύνετε το στόμα σας για να μπορούμε να βγάλη τον άέρα, κι

— Άστρονομία (Άστρ άγνωστο του, άστρο, ύμωσ, γνώριμώ του), όπως και το Άκαθμία (που το λέει και Άδσκημία) δεν το έξερι, αλλά από όσα του είπαν και από όσα έχει άκουσμένα, ότι οι Άκαθμιακοί κάθονται στα έδωλιά τους και συνεδριάζουν, του ήρθε θολικώτερα το Άκαθμία και Άκαθμία να το κάνει «Καθμία». Αύτα χωρίς διόλου ν' άφισθητώ και την παρασθορά από το Άκαθμία.

Γ. Α. Κ.

υστερα επαναλαμβάνετε την έμφυση, με γρηγορό ρυθμό, περίπου 10 φορές στο λεπτό. Άν είσπατε πολύ βράδια κασε φορά, ο άερας που εκπνέετε περιεχει άκομη ύπερσφκετο οκρυνο για το θύμα.

5) Σκουπίζοντας γρήγορα κάθε ύγρο που βγαίνει απ' το στόμα του θύματος άναμεσα στις αναπνοές, σκεπάζετε άποση ν' άρχισή ν' αναπνή μονο του.

Αυτή η μέθοδος τεχνικής αναπνοής είναι εύκολη και λιγώτερο κουραστική από κάθε άλλη. Μπορεί να εφαρμοσθή οπούδήποτε — άκομη και μέσα στο νερό, χωρίς να περιμένετε να βγάλετε πρώτα στην έρση το θύμα. Και μπορεί να τη διασχί ως κι ένα παιδί 10 χρονών.

Στην έλβετία, έχει ήδη άντικαταστήσει κάθε άλλη μέθοδο τεχνικής αναπνοής. Γιατροί και φυσιολόγοι σ' όλο τον κόσμο εκθείάζουν τα πλεονεκτήματά της.

Όστόσο, ύπάρχουν και μερικοί είδικοί που έχουν αντίρρησης. Η κυριότερη δε από τις αντίρρησης αυτές είναι ότι, όταν έσκαψή κανείς σ' αυτή τη μέθοδο, κινδυνεύει να του μετασώσουν μικρόβια απ' το στόμα εκείνου που παριστάνει το θύμα.

Άκόμη μίαν παρατήρησην επιτρέψατέ μου να άναφέρω: «Καθμία» και «Καθμία» δεν προέργεται, όπως γράφετε από το «κάθουμαι», αλλά, κατασφαστάτα, από το: «Άκαθμία» κατά παρασθοράν, ή ξενικήν προσφοράν διασφών άνα τους αιώνας εισθόλων (Έντοι, Σταυροφόροι, κλπ.).

Άθήνα τη 10/6/1960 Μετά τιμής Α. ΡΗΓΙΔΗΣ

Ευχαριστώ τον έπιστολογράφο μου κ. Α. Ρηγιόνη για την άφαια και ένδιαφέρουσα πληροφορία του. Θά είχε ύμωσ μεγαλύτερη άξία άν μου έσημείωνε ποτε και ποδ ο Δ. Γ. Καμπούρογλου έδημοσίευσεν την μονογραφία αυτή. Έπειδή, άπ' όσα έξερα δικά του δημοσιευμένα στην «Εξοδόσ», στην «Εστία», την παλιά του Δοσιόνη, στα «Θούαλ» και στο είδικό για τους Άυπελοκήπους άθροο του των «Παναθηναίων» του Μιχαήλ, όπως και στις «Σειρές» του, κάθε άλλο παρά ύπερ της έκδογής αυτής κηρύσσεται τελικώς.

Διότι ο άλπουμντος άθηναιογράφος ιας, καλόπιστος, πολύ έρευνητικός και πολύ συζητητικός πάρα πολλές φορές άναθεωρούσε μιά γνώμη του, άν δεν την εύρισκε στερεά τοποθετημένη.

Τώρα για το λαϊκό «Καθμία» από παρασθορά του «Άκαθμία». Είπα πη ότι ο λαός άλλάζει μόνο εκείνο που δεν το καταλαβαίνει και δεν το έννοει και άνάφερα παραδείγματα Άστομια

ΕΝΩ όλοι οι συγγάτοικοι της πολυκατοικίας είχανε τη χειρότερη ιδέα για την Άγλαία, γιατί όλοι τους, λίγο πολύ είχανε περάσει από τη φαρμακική της γλώσσα, μοναδική εξαιρεσι στη γενική αυτή κατακραυγή αποτελούσε η κυρία Δωροθέα του ρετιρέ. Μόνο αυτή απ' όλους τους συνοίκους εξακολούθωσε να διατηρή έγκάρδιες και φιλικές σχέσεις με την Άγλαία.

Σημειωτέον, ότι η έν λόγω κυρία Δωροθέα, σύζυγος ναυτικού, ήτανε ένας άγαθος και άφελής τύπος γυναίκας, που δε μπορούσε να διακρίνη τον κακότροπο χαρακτήρα της φιλενάδας της και διατηρούσε στενές σχέσεις μαζί της. Η κυρία Φιφή, όστόσο, του δεύτερου όρφου, έκρινε καλό να της έπιστήση την προσοχή.

— Δεν κάνετε καλά, κυρία Δωροθέα, να συναναστρέφεσθε αυτή τη

φαρμακομύτα. Προσέξτε!

— Μα τί λέτε, κυρία Φιφή, άπάντησε η άπονηρευτή Δωροθέα. Η κυρία Άγλαία είναι θαυμάσιος τύπος. Την έχετε παρεξηγήσει...

Κατά σύμπτωση, άνέβαινε εκείνη τη στιγμή η Άγλαία και κάτι μυστήρική...

— Τί σου έλεγε αυτή η σουρλουλού; ρώτησε τη φιλενάδα της. — Ω! Τίποτα, Άγλαία μου! άπάντησε η καλοκάγαθη Δωροθέα, που δεν της άρεσαν τα κουτσομπολιά.

— Άλλά η κοκκινάδα, που άπλώθηκε στο πρόσωπό της για το ψεμμάκι, που είπε, έβαλαν ψάλλους στ' αυτή της Άγλαίας, που συνέχισε την άνάκρισι και κατάφερε να άποσπασή το μυστικό από τη Δωροθέα.

— Νά... Διλαδή, μου έλεγε να μη σε συναναστρέφωμαι, γιατί δε θά μου βγη σε καλό.

Σκύλισε η Άγλαία κατά της κυρίας Φιφής και ξεσπάσσε:

— Την άδιάντροπη! Καλέ ζηλεύει, που είμαστε άγαπημένες. Δεν το καταλάβεις;

— Άλφειά, Άγλαία μου; — Μα βέβαια, χρυσή μου. Σου είναι αυτή μία κουτσομπολιά! Ξέρεις τί μου έχει πη εις βάρος σου; Άν σου τ'ά πω, θά φρίξεις.

— Μη μου τό λές! Είχε το θράσος να με κατηγορήσει; Και τί μπορεί να πη για μένα η άσυνείδητη; Και η Άγλαία άρχισε ν' άραδιάζε διάφορες κατηγορίες τις όποιες είχε πη όθεν εις βάρος της η κυρία Φιφή, με άποτέλεσμα να πικάρη τόσο τη φιλενάδα της, ώστε να κόψη και την καθημέρα στην καθημέρα της.

Και τ'ά πράγματα είχαν παραμείνει σ' αυτό το σημείο όταν ένο πρώτ, καταπλεί στο διαμέρισμα της Άγλαίας, συγχιμένη, η Δω-

Άγλαία Η ΦΑΡΜΑΚΟΜΥΤΑ

ροθέα και της έξηγει, ότι ο μικρός σατανάς της κυρίας Φιφής, ο Μπουλής, πέταξε το τόπι και της έσπασε ένα κρυστάλλο.

— Και τί κάθασαι; της κάνει η Άγλαία.

— Τί να κάνω, χρυσή μου; Νά πάω να τσακωθώ με την κουτσομπολιά;

— Μα δεν είπα να τσακωθείς. Μπουμπουνίσέ της μία μήνυσι επί φθορά ξένης ιδιοκτησίας.

— Για ένα κρυστάλλο, Άγλαία, να κάνω μήνυσι; Δεν αξίζει!

— Δεν έχει σημασία η αξία του πράγματος! συνέχισε άμείλιχτη η Άγλαία. Άλλά για να μάθω να σέβεται την περιουσία του άλλου...

Και πές-πές, έπεισε την άφελή Δωροθέα να υποβάλη τη μήνυσι: Έναντίον της κυρίας Φιφής, ένω συγχρόνως δεν έπαψε να τη φανταζή έναντίον της αντίδικου της, σε σημείο, που η ήρεμη Δωροθέα έγινε θηρίο άνήμερο κατά της κυρίας Φιφής.

Άπο κεί και πέρα, τ'ά πράγματα πήραν μοιραίως το δρόμο τους, προς μεγάλη Ικανοποίησι της χαίρεκακης Άγλαίας.

Σε λίγες μέρες, παίρνει την κλήσι η κυρία Φιφή και γίνεται άγρια θαλασσα.

— Ώστε έτσι λοιπόν, κυρία Δωροθέα; Άμ' τώρα θά σου δείξω κι'έγώ τί έστι κυρία Τσαλαβούτα!

Και, την άλλη μέρα, δε χάνει καιρό, «μπουμπουνίζει» κι' αυτή μία μήνυσι έναντίον της Δωροθέας, διότι είχε, λεί, το ραδιόφωνο άνοιχτό στις τρεις το μεσημέρι, σε ώρα δηλαδή μεσημερινής ησυχίας. Παίρνει η Δωροθέα την κλήσι και τρέχει μπουρτιασμένη στην Άγλαία:

— Είδες το παλιγγύναικο; Μου έκανε μήνυσι για το ραδιόφωνο! — Δε σάλεγα εγώ, χρυσή μου, ότι αυτή η κακιασμένη είναι ικανή για όλα; Κοπάνη της τώρα κι' έσυ μία καινούργια μήνυσι, που τινάζει τα σεντόνια της στην ταρατάσα και πέφτουν οι σκόνες στο μπαλκόνι σου!

— Άμ' θά την άφισω; Θά της δείξω εγώ της κακαίρας.

Και, την άλλη μέρα, καταθέτει νέα μήνυσι.

— Θά σε μάθω εγώ γράμματα, κυρία Τσαλαβούτα! Λέει, πικαρισμένη η Δωροθέα, δυνατά απ' το παράθυρο, για ν' άκούση η αντίδικός της, που μόλις πήρε την καινούργια κλήσι, σκυλιάσε.

— Νά... Διλαδή, μου έλεγε να μη σε συναναστρέφωμαι, γιατί δε θά μου βγη σε καλό.

Σκύλισε η Άγλαία κατά της κυρίας Φιφής και ξεσπάσσε:

— Την άδιάντροπη! Καλέ ζηλεύει, που είμαστε άγαπημένες. Δεν το καταλάβεις;

— Άλφειά, Άγλαία μου; — Μα βέβαια, χρυσή μου. Σου είναι αυτή μία κουτσομπολιά! Ξέρεις τί μου έχει πη εις βάρος σου; Άν σου τ'ά πω, θά φρίξεις.

— Μη μου τό λές! Είχε το θράσος να με κατηγορήσει; Και τί μπορεί να πη για μένα η άσυνείδητη; Και η Άγλαία άρχισε ν' άραδιάζε διάφορες κατηγορίες τις όποιες είχε πη όθεν εις βάρος της η κυρία Φιφή, με άποτέλεσμα να πικάρη τόσο τη φιλενάδα της, ώστε να κόψη και την καθημέρα στην καθημέρα της.

Και τ'ά πράγματα είχαν παραμείνει σ' αυτό το σημείο όταν ένο πρώτ, καταπλεί στο διαμέρισμα της Άγλαίας, συγχιμένη, η Δω-

— Άμ' δε θά σ' άφισω κι' εγώ άπλήρωτη, κυρά Πινκαυτή!

Και, την ίδια μέρα, καταθέτει κι' αυτή με τη σειρά της νέα μήνυσι κατά της Δωροθέας, διότι είχε, λεί, άφισε τον τεκετό των σκουπιδιών στην ταρατάσα ξεσπάσσε. Και, όταν την έπομνη τη συνάντησε στη σκάλα, της λέει, άφρίζοντας από θυμό:

— Θά σου πω εγώ πόσα άπίδια βάσει ο σάκκος, παλιοδρόμα! — Παλιοδρόμα εγώ; Είσαστε μάρτυρες, ότι με εξυβρίζει! Λέει έξω φρενών σε κάτι κυρίες, που με τις φωνές βγήκαν στο διάδρομο.

Και άμέσως νύτνεται, πηγαίνει στο δικηγόρο, τον κύριο Χασοδίκη, και μπουμπουνίζει νέα μήνυσι έναντίον της κυρίας Φιφής, επί εξυβρίσει.

— Μην την άφίνεις σε χλωρό κλαδί! τη συνδούλευε στο μεταξύ η Άγλαία.

Κι' ήτανε ένδοξιασμένη με την εξέλιξη των γεγονότων, γιατί έβγαζε το άχτι της έναντίον της κυρίας Φιφής, που είχε βάλει λόγια στη Δωροθέα να μην τη συναντρείται.

— Αυτό θά μου το πληρώσης πολύ ακριβά... κυρία Τσαλαβούτα! μπουρμούριζε γεμάτη κακία.

Και φανάτιζε όλο και περισσότερο τη Δωροθέα.

— Μπουμπουνίσε της καμιά μήνυσι άκόμα, να μάθω τ'ά φέρεται!

— Η Δωροθέα, όμως, είχε άρχισει να δείχνει σημεία κοπώσεως:

— Εγώ λέω, Άγλαία μου, να τ'ά φτιάσουμε με τη Φιφή και ν' άποσυρουμε τις μήνυσεις. Άς την να πάω να κουρευτεί!

— Τί; Έκανε πράσινη από το κακό της η Άγλαία. Νά τ'ά φτιάξετε; Τί λές, χρυσή μου; Νε νομίζω πως τη φοβήθηκες; Αυτή καθεύδει και λεί στη γειτονιά πως θά σε κάνει να τη βλέπης και να αλλάζης δρόμο.

— Ώστε έτσι λεί, η συχαμένη; φώναζε άναγκασμένη η Δωροθέα.

— Και χειρότερα άκόμη! Μωρέ, βούτα την άπ' τα μαλλιά, να της τ'ά βγάλης τρίχα-τρίχα και μη σε νοιάζει, εγώ είμαι εδώ!

— Άμ' δε θά της το χαρίσω! τσίριξε η Δωροθέα.

Και, την άλλη μέρα, που ήσανε πρόσωπο με πρόσωπο στην είσοδο με την κυρία Φιφή, ξεσπάσσε:

— Που θά μου πάς, της λέει

Παρακολουθήστε από το σημερινό τεύχος του «ΘΗΣΑΥΡΟΥ» (σελ. 43) το συγκλονιστικό κοινωνικό και δραματικό μυθιστόρημα του μάγου της πέννας

ΖΥΛ ΜΑΡΥ

ΚΑΡΔΙΕΣ ΣΤΗ ΘΥΕΛΛΑ

Δυο δυστυχισμένες όρφανές πέφτουν θύματα μιάς άδικης ύποψιας που βαραίνει τη μνήμη του πατέρα τους, και βρίσκονται έξωφνικά στο όδρο, έρημες και άπροσέταυτες. Η τύχη τους φανερώνει το μυστικό ενός εγκλήματος, άλλ' ο έρωτας τους κλείνει το στόμα. Άν μιλήσουν, θά φέρουν την καταστροφή στο σπίτι του άντρα που αγαπάνε κι' οι δυο, το ίδιο δυνατό και βαθύ! Ποιό θά είναι το τέλος αυτού του δράματος; Ποιά άπ' τις δυο αδελφές θά θυσιασθή για την άλλη;

Πρόκειται για ένα από τα πιο πονεμένα και συγκινητικά μυθιστορήματα του δημοφιλούς Γάλλου συγγραφέως, που συναράζει τον άναγνώστη με τη δραματική πλοκή του και τις συγκρούσεις των παθών του.

Εξάλλη, θά σου τ'ό φάω τ'ό μάτι, παλιογκαμήλα!

— Έμένα, μωρή, θά μου φάς τ'ό μάτι; ούρλιαζε, έξω φρενών, και η κυρία Φιφή. Άντε να χαθής, τσόκαρο!

— Τώρα θά σου δείξω εγώ ποιά είναι τσόκαρο!... Έκανε μπουρτιασμένη η Δωροθέα.

Και χυμεί και βουτάει τη Φιφή απ' τα μαλλιά. Την άρπάζει κι' αυτή παρομοίως και κυλιούνται κι' οι δυο στο διάδρομο.

— Βοήθεια! Σκοτωνονται! έβαλε τις φωνές η θυρωρός, ένω η Άγλαία παρακολουθούσε τη σκηνή με ένκυριοστική απάθεια.

Σε λίγο, καταφθάνει ένας άστυνόσκας και με κόπο χωρίζει τις συμπλεκόμενες, συρροαμένες, γρατζουνισμένες και αίκρες στην εμφάνισι.

— Έμπρος για το αυτόφορο! τους λέει επιτακτικά.

— Δε σ'αφώ εγώ, κύριε πόλισημν! τού λέει λαχανιασμένη η Δωροθέα. Έχω και μάρτυρα!

Και δείχνει με επιποτισμένη την Άγλαία, που εξακολουθούσε να βρισκεται στο κεφαλήσιο.

— Έλάτε τότε κι' έσείς μαζί, μαντάμ, στο δικαστήριο, για μάρτυρας! της λέει το όργανο της τάξεως.

Κι' ένω η καυμένη η Δωροθέα περιμένο άμερίστη τη συμπαράστασι της φιλενάδας της, μένει έμβρόντητη από την άπάντησί της:

— Τί μάρτυρας και κοκοκιά, κύριε πόλισημν! Αυτά μου έλειπε να κουβαλήμα; από δικαστήρια, έπειδή ο δυο κυράδες από δω είχανε κεί, να μαλλιοτραβήκτον! Δεν πάει να βγάουν τα μάτια τους; Σκοτιούνται! Μπα!

Και τρυπιδάτη άποσύρεται και κλείνεται στο διαμέριμά της.

Κι' ένω η Δωροθέα, κατάπληκτη για τη στάσι της φιλενάδας της, άκολουθούσε την άστυνόσκας στο δικαστήριο και έκλαιγε την τύχη της, η Άγλαία, στο διαμέρισμα της, τραγουδούσε κεφάτη την τελευταία επιτυχία του Χατζιδάκη!

— Και ένα και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά!!

ΣΠ. ΔΕΜΕΝΑΓΑΣ

Τι' είναι Η ΖΗΛΕΙΑ

ΕΙΝΑΙ άπεραντή ή μητρική αγάπη. Οι δεσμοί, που συνδέουν τη μητέρα με το παιδί της, είναι σωματικοί και ψυχικοί. Το παιδί έχει βγή από το κορμί της μάννας του και της άπορροφά, ώς του μεγαλώνει, όλο της το χρόνο κι όλες της τις φροντίδες. Όλη ή ζωή της μητέρας έχει για κέντρο το παιδί της, κι' έτσι είναι φυσικό να θεωρή τον έαυτό της ένα μ' αυτό.

Στό παιδί ή μητέρα έναποθέτει όλες τις φιλοδοξίες της, που δε μπορεί να ικανοποιήσει έξ ατίας του, και θεωρεί προσωπική της επιτυχία την πρόοδό του. Θέλει το παιδί της να ξεχωρίζει απ' όλα τα άλλα, να είναι πρώτο στο σχολείο, στις αθλητικές επιδόσεις και σε κάθε τι, που το φέρνει σε ανταγωνισμό με άλλα παιδιά. "Ετσι, το βασικό αίσθημα της μητέρας για τα παιδιά της, εκτός από το αίσθημα της ιδιοκτησίας — που δε γίνεται συνήθως, όταν είναι μικρά, αφού ακόμα εξαρτώνται από αυτήν και της είναι άπολύτως προσκολλημένα — είναι το αίσθημα της μητρικής υπερηφάνειας.

Το αίσθημα αυτό, όταν δεν ικανοποιείται και όταν ή μητέρα, από μικρό παιδί, είχε άπαυθμένο μέσα της το αίσθημα της ζήλειας για τ' αδελφά ή για τις φίλες της, μπορεί να πάρει νοσηρή μορφή και να της δημιουργήσει νευρασθένειες ή και οργανικές άρρώστειες άνεξηγητες για τους γιατρούς, έσθ' όσον δεν άποκαλύπτεται ή βασική τους αιτία.

Το παρακάτω παράδειγμα, άνάμεσα σε χιλιάδες άλλα, δείχνει καθαρά πού μπορεί να όδηγήσει το νοσηρό αίσθημα της μητρικής ζήλειας:

Μιά κυρία τριάντα δύο ετών, σύζυγος του άντιπροέδρου μίας Τραπεζής της Νέας Υόρκης, και μητέρα δύο παιδιών, μπήκε προς πα-

Η μητρική ζήλεια για τα παιδιά των άλλων

ρατήρησιν σε μία κλινική, έπειδή υπέφερε από ιλίγγους, άνορεξίες, πονοκεφάλους και χρόνια δυσκοιλιότητα.

Οι ιατρικές εξετάσεις, που έγιναν, απέδειξαν, ότι είχε άνααιμία, άνωμαλούς σφυγμούς και ύπνοσας. "Επίσης, ή εξέταση, του γαστροεντερικού της συστήματος, απέδειξε, ότι υπέφερε από σπαστική κολίτιδα. Την υπέβαλαν σε φαρμακευτική θεραπεία, πού, όμως, δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα. Τότε, οι γιατροί σκέφθηκαν, ότι ή άρρώσθη της μπορούσε να είναι ψυχοσωματικής φύσεως, δηλαδή, να προερχόταν από ψυχικές άνωμαλίες ή στενοχώριες.

"Όμως, στην οικογενειακή της ζωή δεν αντιμετώπιζε ή κυρία αυτή καμμία δυσκολία. "Ήταν πλούσια και οι σχέσεις της με τον άντρα της ήταν απ' όλες τις άπόψεις όμαλές. "Όταν ήταν μικρή, δεν είχε πολλή κοινωνικότητα. "Ήταν αυτό, πού λέμε «κλειστός τύπος» και συχνά έφευγε σε κρίσεις ύστερίας. "Όμως όλα αυτά είχαν σταματήσει με το γάμο της και μέχρι πού δυο ετών, είχε περίφημη ύγεια.

Τί ήταν, λοιπόν, εκείνο πού την άρρώσταινε;

Για πολύ καιρό, ή περίπτωση της ήταν άνεξηγήτη για όλους τους γιατρούς, πού την παρακολουθούσαν. "Όπου, μία μέρα, ύστερα από μία όξεία κρίση κολίτιδος, ο γιατρός της ζήτησε από του άναφέρη όλα τα πρόσφατα, πού είχε δει εκείνη την ήμέρα, της σύστασε δε να κάνει το ίδιο κάθε φορά, πού θα είχε κρίση. "Ύστερα από τέσσερις τέτοιες διαδοχικές κρίσεις, ή κυρία διαπίστωσε με μεγάλη της έκ-

πληξη πώς το μόνο πρόσωπο, πού είχε δει και τις τέσσερις φορές, ήταν ή παιδική της φίλη, κυρία Ν. "Ύστερα από εξονυχιστική συζήτηση, ή άρρώσθη παραδέχτηκε, ότι, όταν ήταν μικρή, ζήλευε τη φίλη της. "Εώρα, όμως, όλα περσάνανε, είπε. Γιατί, να τη ζήλευω;».

— Μήπως έχει παιδιά ή κυρία Ν.; τη ρώτησε ο γιατρός.

— Ναι, άπάντησε εκείνη.

Κάτι, στη φωνή της, έκανε το γιατρό να ύποπτευθί, ότι ίσως σ' αυτό το σημείο βρισκόταν το κλειδί του αινιγματος της άρρώστειας της.

Εξακολούθησε να τη ρωτά, ώσπου, στο τέλος, ή άρρώσθη του άπεκάλυψε, ότι τα παιδιά της φίλης της ήταν πιά έξυπνα και είχαν μεγαλύτερες επιτυχίες στο σχολείο από τα δικά της, πού ήταν μέτριοι μαθηταί. "Ετσι, ο μητρικός της έγωισμός υπέφερε φριχτά κάθε φορά, πού έβλεπε τη φίλη της και μιλούσαν, όπως συνήθως, για τα παιδιά τους. Δεν ύπηρεχε άμφιβολία: ή άρρώσθη ζήλευε τα παιδιά της κυρίας Ν., αλλά δεν ήθελε να παραδεχθεί αυτό της το συναισθημα και δεν το όμολογούσε ούτε στον ίδιο τον έαυτό της.

Η ζήλεια της είχε γίνει ένα νοσηρό άγχος, πού της είχε κλονίσει το νευρικό της σύστημα και είχε άντιχτυπούς σ' όλο της τον οργανισμό.

"Ο γιατρός της συμβούλευσε ν' άποφύγη για λίγο καιρό κάθε έσπαφή με τη φίλη της. Και, πραγματικά, όταν έγινε αυτό, όλα τα συμπτώματα εξαφανίστηκαν και άμμεσα βελτιώθηκε όλη της ή κατάσταση.

"Όπως είδαμε, αυτή ή μητρική ζήλεια για τα ξένα παιδιά, προερχεται από τον πληγωμένο έγωισμό της μητέρας, γιατί, χωρίς να το καταλαβαίνει, θεωρεί τα παιδιά

της σαν προέκτασι του έαυτού της.

Αυτό το συναισθημα του έγωισμού, σε άτομα, πού δεν έχουν συνηθίσει να έλέγχουν τα αισθηματά τους, γίνεται μίσος για το αντίκειμενο της ζήλειας τους και μπορεί να τα όδηγήσει σε πολλές κακές πράξεις. Το φαινόμενο των μητέρων, πού ζητούν διαρκώς άφορμή να «κουτομπολεύουν» άσχημα τα παιδιά των άλλων και πού φθάνουν, πολλές φορές, ως το σημείο να τα συκοφαντούν, δεν είναι τίποτε άλλο παρά το συναισθημα της ζήλειας, πού παίρνει έπιθετική μορφή, ένω, στην περίπτωση πού άναφέραμε, ή ζήλεια είχε πάρει τον παθητικό χαρακτήρα του αυτοδυσανισμού.

Πώς θεραπεύεται αυτή ή μορφή της ζήλειας;

Αυτό δεν είναι πολύ εύκολο. Και δεν είναι εύκολο, γιατί ή ψυχολογία της μητέρας είναι πολύ πολύπλοκη.

Το να δει το παιδί της να προοδεύει και να νικάει στη ζωή, είναι ή μοναδική φιλοδοξία, πού έχει συνήθως, και φυσικό είναι, σύμφωνα με την ψυχολογία, πού έχει διαμορφώσει, να στενοχωριέται όταν βλέπει να το έπιτυγχάνουν άλλα παιδιά, ικανότερα από τα δικά της.

Το μόνο, πού μπορεί να γίνει, είναι να έμφοδισθί αυτό το συναισθημα να πάρει νοσηρή μορφή, να γίνει, δηλαδή, άρρώσθεια. Και ο μόνος τρόπος για να έπιτευχθί αυτό, είναι ή άνοιχτή και ειλικρινής συζήτηση πάνω στα συναισθηματά της μητέρας. Μ' αυτή τη συζήτηση, ή μητέρα θα βγάλει στην έπιφάνεια και θα δει μόνη της τη φύση των συναισθημάτων, πού τη βασανίζουν και της προκαλούν τις νοσηρές αντιδράσεις ή της έχθρικές πράξεις άπέναντι στα ξένα παιδιά.

"Ετσι, όταν καταλάβει καλά και συνειδητοποιήσει, ότι εκείνο πού τη βασανίζει είναι ή ζήλεια, θα άπομακρύνι ό,τι την έρεθίζει και θα βρή άποσοδήποτε έναν τρόπο να την καταπολεμήσει, αφού το πρώτο βήμα για τη θεραπεία της άρρώστειας, δηλαδή ή διάγνωση της, θα έχη πιά γίνει.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η μητρική ζήλεια για τη μεγάλη κόρη.

ΓΕΝΙΚΑ —όχι πη και άλλοτε— δεν είμαι φίλος των έκδρομων. Όχι γιατί δε μ' άρέσουν τα άμορφα τοπία —όπως και οι άμορφοι γυναίκες— αλλά γιατί δε συμπαθώ τις ταλαιπωρίες. Ξέρεις πώς την έννοιά έχω την έκδρομή; Ναι, είναι καλός φίλος ένα καλό αυτοκίνητο, να με πάρει με όλη μου την άνιση —όχι ένας παραπάνω και να στριμωγούμε— κι' εκεί πού θα πάμε να με περιμένει καλό φαί και καλό δωμάτιο σε καλό ξενοδοχείο. "Όλα καλά. "Ετσι μάλιστα. Ποτέ δε θα έκανα την προσυνία ν' άρνηθώ μία τέτοια πρόσκληση. Αλλά τις έκδρομές τις συμπαθώ. "Αλλ' άντιπαθώ τις άλλες, και πού παντός τις λεγόμενες «όργανωμένες». "Ιδίως δε από μία έποχή πού παρασώθηκαν και ήρθα σε σφοδρή σύγκρουσι με τον άρχοντα, γιατί αυτός ο κύριος, πού νομίζει πως ήταν στρατάρχης ή κάτι παρόμοιο, ήθελε σώσει και καλά να με θάλη κι' έμένα σε πειθαρχία και να μου κανονίσει πότε και τί θα έαώ, πότε και πού θα κοιμηθώ, πότε θα έυπνήσω, πότε θα κάνω μπάνιο, πότε και πού θα πάω περίπατο και τα λοιπά. Κι' είχε μάλας και μία σφυρίχτρα, για να δίνει τα σήματα στο κοπάδι. Κι' άρχισαν τότε —θυμάμαι— κι' έγκαταλείνω τις γραμμές του λόγου. Και όρκίστηκα να μην έκατάλειψω μέρος σε τέτοια εκτοράτεια. "Ετσι, λοιπόν, μόλις ο Μιχαλάκης μου έκανε λόγο για την έκδρομή πού θα έκανε ο «Σύλλογος Άνωχωριτών ή Άλληλεγγύη» έ-ποδβαλα άμέσως θέτο.

— "Όλα κι' όλα, Μιχαλάκη! Ξέρεις τις άσυχες μου.

— Μά αυτό δε μπορείς να το πής όργανωμένη έκδρομή. "Ισάως.

— Άμ πως θα το πώ:

— "Όπως θέλεις άλλοιώς. "Εγώ, καθώς ξέρεις, είμαι μέλος του Συλλόγου των έν Άθήναις Άνωχωριτών, καθ' όσον Άνωχωρίτης.

— "Εγώ όμως, καθώς ξέρεις, δεν είμαι, καθόσον μη Άνωχωρίτης.

— Δεν έχει σημασία. Δικαιούμαι και τ' αή μέλη. "Ευείς οι Άνωχωρίτες εύμαστε σαν μία οικογένεια, πεί. "Η δε έκδρομή σας είναι στο Άνωχώρι, και γίνεται κάθε χρόνο. "Αλλά και όμορφα πράγματα. "Ισάως. Κι' έπειτα, θα ήθελα πολύ να γνωρίσω το Άνωχώρι, τον τόπο της γεννήσεώς μου. Θα το θεωρούσα τιμή μου.

— Αιυάμαι πολύ. Μιχαλάκη μου.

— Θα ένθουσιαντες. "Ισάως. Σού δίνω το λόγο μου πως θα ένθουσιαντες. Τέλος πάντων, στο ζήτη για γάρι.

— Δεν έρω πως φάνηκε μπόσκος και ύποχώρησα. Και έλασθι, γιατί να μην περάσω άπλά και όμορφα, μιά πού δεν ύποχω θέμα πειθαρχίας;

Άνωχώριστη την Κυριακή, 6 πού.

Τέσσερα λεωφορεία παραταμένα έξω από τα γραφεία του Συλλόγου και πλήθος πολύ. Ποτέ όνν φανταζόμουνά πως μπορεί να είναι τόσο πολλοί οι έν Άθήναις Άνωχωρίτες.

"Ο πρόεδρος είχε το πρόταγμα, άλλα δε μās έγκατέστησε σε θέσεις ώριστες.

— Οικονομώθηκε όπως μπορείτε καλύτερα, είπε. Αυτό το σύνθημα της έλευθερίας μου άρεσε. "Όσοι μισαν, λοιπόν, όλοι στα λεωφορεία κι' έγινε ένα γιουρούσι αντίστοιχ των ήρωικών παραδόσεων των Άνωχωριτών, πού είχαν άφήσει όνομα για τα όρυπτικά γιουρούσια τους στο 21. Σπρώχτηκα λιγάκι και σκουλήχτηκα, άλλα προτιμώ αυτή την έκδήλωση παρά να σου δώσουν ένα χαρτί πού να σου δώζι ότι θα καθίσεις στο κάθισμα 36, γιατί έτσι άποφασίσε ο άρχηγός. Το εύχάρσιο ήταν ότι κανένας δεν παροεληγήθηκε. "Όλοι τώορσιόν στο άσπετο, γιατί οι Άνωχωρίτες, όπως μου είπε ο Μιχαλάκης, σμύζονται για το καλαμπούρι τους. "Επαινε δε να πάρουμε διπλάνη θέσι με το Μιχαλάκη. "Επίσης μās έγινε και ή τιμή νάχομε στο δικό μας λεωφορείο και τον πρόεδρο του Συλλόγου. "Ήταν ένας παγουλούτσικος μεσόκοπος κύριος, με γελιστό μούτρο, γελιστό προσούλι και με το καλαμπούρι του κι' αυτός. Και τί καλαμπούρι! "Όταν ξεκινούσαμε, είπε:

— "Εδόνν ειμεθα Άνωχωρίτες, δεν άνωχωρούμε, άλλα άνωχωρούμε!

— "Ερχο, πρόεδρε! φώναξαν οι έπιθέτες, σκαμένονι στα γέλια, καθώς κράτε ο Μιχαλάκης.

— "Εγώ δε γέλασα και ο Μιχαλάκης το παρατήρησε.

— Γιατί δε γέλας, "Ισάως;

— Μά έγώ δεν είμαι μέλος, του άπάντησα.

— Παιδιά! Τόν ύμνο του Άνωχωριού. "Εμπρός, όλοι μαζί!

Και όλοι άογισαν μ' ένθουσιασμό τον ένθικό ύμνο του Άνωχωριού, πού τον άκουσα τόσες φορές, όστε τον έμαθα απ' έξω:

— "Εδόνν ειμεθα Άνωχωρίτες, δεν άνωχωρούμε, άλλα άνωχωρούμε!

— "Ερχο, πρόεδρε! φώναξαν οι έπιθέτες, σκαμένονι στα γέλια, καθώς κράτε ο Μιχαλάκης.

— "Εγώ δε γέλασα και ο Μιχαλάκης το παρατήρησε.

— Γιατί δε γέλας, "Ισάως;

— Μά έγώ δεν είμαι μέλος, του άπάντησα.

— Παιδιά! Τόν ύμνο του Άνωχωριού. "Εμπρός, όλοι μαζί!

Και όλοι άογισαν μ' ένθουσιασμό τον ένθικό ύμνο του Άνωχωριού, πού τον άκουσα τόσες φορές, όστε τον έμαθα απ' έξω:

— "Εδόνν ειμεθα Άνωχωρίτες, δεν άνωχωρούμε, άλλα άνωχωρούμε!

— "Ερχο, πρόεδρε! φώναξαν οι έπιθέτες, σκαμένονι στα γέλια, καθώς κράτε ο Μιχαλάκης.

— "Εγώ δε γέλασα και ο Μιχαλάκης το παρατήρησε.

— Γιατί δε γέλας, "Ισάως;

— Μά έγώ δεν είμαι μέλος, του άπάντησα.

— Παιδιά! Τόν ύμνο του Άνωχωριού. "Εμπρός, όλοι μαζί!

Και όλοι άογισαν μ' ένθουσιασμό τον ένθικό ύμνο του Άνωχωριού, πού τον άκουσα τόσες φορές, όστε τον έμαθα απ' έξω:

— "Εδόνν ειμεθα Άνωχωρίτες, δεν άνωχωρούμε, άλλα άνωχωρούμε!

— "Ερχο, πρόεδρε! φώναξαν οι έπιθέτες, σκαμένονι στα γέλια, καθώς κράτε ο Μιχαλάκης.

— "Εγώ δε γέλασα και ο Μιχαλάκης το παρατήρησε.

— Γιατί δε γέλας, "Ισάως;

— Μά έγώ δεν είμαι μέλος, του άπάντησα.

— Παιδιά! Τόν ύμνο του Άνωχωριού. "Εμπρός, όλοι μαζί!

Και όλοι άογισαν μ' ένθουσιασμό τον ένθικό ύμνο του Άνωχωριού, πού τον άκουσα τόσες φορές, όστε τον έμαθα απ' έξω:

— "Εδόνν ειμεθα Άνωχωρίτες, δεν άνωχωρούμε, άλλα άνωχωρούμε!

— "Ερχο, πρόεδρε! φώναξαν οι έπιθέτες, σκαμένονι στα γέλια, καθώς κράτε ο Μιχαλάκης.

— "Εγώ δε γέλασα και ο Μιχαλάκης το παρατήρησε.

— Γιατί δε γέλας, "Ισάως;

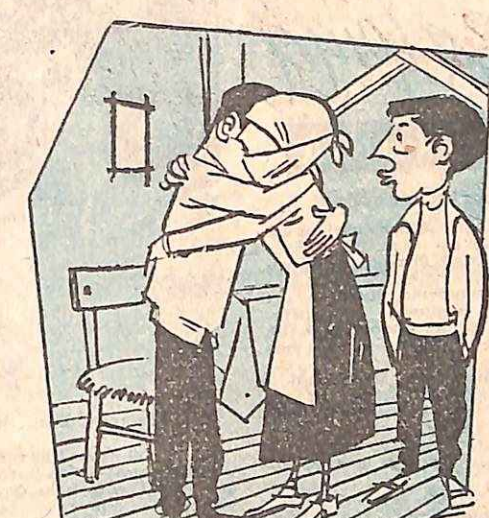
— Μά έγώ δεν είμαι μέλος, του άπάντησα.

— Παιδιά! Τόν ύμνο του Άνωχωριού. "Εμπρός, όλοι μαζί!

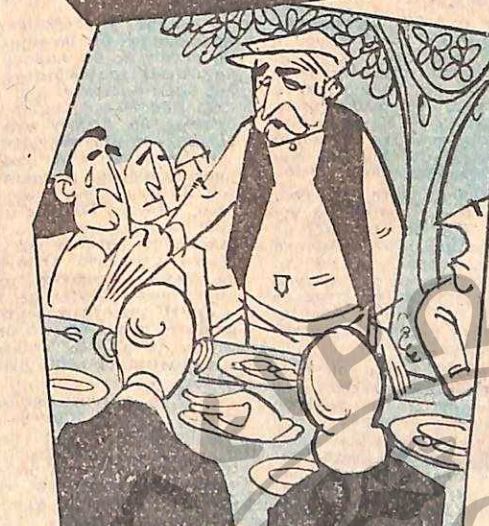
Και όλοι άογισαν μ' ένθουσιασμό τον ένθικό ύμνο του Άνωχωριού, πού τον άκουσα τόσες φορές, όστε τον έμαθα απ' έξω:

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Π. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Η ξεδερική των άνωχωριτών

γνωσάδορρο, όπου άργίσαμε να τραπαλιζώσαστε στις λακκούβες.

Μόλις πήραμε την πρώτη στροφή, άκούω ένα έσπασμα από φωνές, σαν πύρα όισόν:

— Το Άνωχώρι! Το Άνωχώρι!

Είπε, σφή το γαριούδακι, κομεισμένο σε μία θουνοπλαγιά. Κι' άογισαν πάλι άμέσως όλοι:

— Άνωχώρι, δοξασιμένο...

Αυτά τα 22 γλιόστρια μās έφαγαν μιάσει ώρα. Γιατί ο δόμος ήταν άνηστικός και σε μύσο όλοι. Τέλος, στάσαμε, με το ίδιο ένθετήριο πάντα, ένω γτυπούσε το καμπαναριό «ντάγκα-ντόνγκε» για την ύποδοχή μας. "Αράξαμε στην πλατεία. Οι χωριανοί είχαν μαζεθί για το καλό ώριος, συγγενείς άνωταώθηκαν και άγκαλιάστηκαν, μια αούδομη σκη-νι πολύ συγκινητική. "Ήταν οι άσυχές του τόπου και μία γιούζια παιδιά παραταμένα με ποδοσφαιρική στολή. "Ο τερατοφύλακας, ένα παιδί γοντρούλο σαν θασελάκι, κρατούσε τη μπάλα. "Ο πρόεδρος της Κοινότητας είχε ευχίθηκε το «δε εδ παρόστης» κι' άπάντησε με ένα λόγο γεμάτο ύψηλα νοήματα ο πρόεδρος του Συλλόγου, πού έκδήλωσε όλη τη συγκίνηση των έν Άθήναις Άνωχωριτών, πού πατούν το ίερόν γώδια της πατρίδας γης». Δάκρυα ο πόρε-δρος, δάκρυσαν οι έν Άθήναις Άνωχωρίτες, και δάκρυσένος με πίες ο Μιχαλάκης να με γυρίση στα άδέσπαστα.

— Νά ή δούση, πού έπινα νερό, μικρός. "Ισάως. "Ακόμα τρέχει... Νά το πλάταν, πού έστια καλή, γητό γύδινύδω... (δάκρυα). Νά το δημοτικό σχολείο. "Ισάως. "Ε σχολείο πού έμαθα τα πρώτα γραμμάτια... (κλάμα). Νά ή πέτρα πού καθόμουνά όταν μ' έβρενε ή μάννα μου... (σπαραγμός). Νά και το σπίτι μου, το πατρικό μου σπίτι. "Ισάως... (δάρ-ση τα υάτια του). "Εμπα, "Ισάως...

Μας όποδέντηκε μία γοπή: "Ήταν ή θέα του, ή Κατίγκω. Άγκαλιάστηκαν, φιλήθηκαν. ("Αλλα δά-κρυα).

— Γιόκα μου!... Φτώ να μην άδασκαθίς...

Με άσπασε και μένα.

— Πεδάστε να σας φιλέω...

"Η άναθή εκείνη γροσάλα μās έβγαλε κάτι λου-κούμια πού τάγε έσσαν ή πολυκαρία. "Επειτα ο Μιχαλάκης άόγισε να ρωτάει πόν ένά και για τον άλλο. "Ο μπαμπας-Τάσος: Πέθα... (κλάμα). "Ο δάσκαλος ο Μακροσούρης: Πάει κι' αυτός... (άλλο κλάμα). "Ο Γιάννης ο Τουφέκας, ο παλιός συμ-μαθητή μου: Αυτός έντεπτεπτε... (Και άλλο κλάμα). "Επειτα ήρθαν και δυο έκδρομείς του κι' ο Μιχαλάκης έσκαλάσσε. "Επειτα με τινούσις στο σπίτι. Νά ή γωνιά πού κοιούσταν. (Κλάμα). Νά και το-τό, να και τ' άλλο... Και να το περδίο. Νά ή μουριά πού κάνει τα μάζα μουδρα.

— "Εγώ τη σούεψα. "Ισάως... "Εγώ!...

("Εδω πέτετε στην άγκαλιά μου και τον πιάνουν λυγνί).

— "Ελα μην κάνεις έτσι. Και πάμε νιά σοί, γιατί υοσάα της πέλινας.

Στην πλατεία είχε σταθί ένα άπεραντό τραπέζι, σαν έποφθαίνον γνήσιο. "Όλοι σγαδόν οι έκδρο-μείς είχαν οητή στις μάσσες. "Ευείς στάσαμε με λίγη καθυστέρηση, ένεκα τα δάκρυα του Μιχαλάκη. Μόλις κάσαμε, ο πρόεδρος του Συλλόγου σκά-θηκε και γτύπος με το μαντίλι το ποτήρι του. "Ε-νινη σιγή.

Κι' ο πρόεδρος άόγισε:

— Άγαπητοί συμπατριώτες, Αύτην την Ιεράν ή-μεραν πού συγκεντρώθηκαν εις τα ιερά γάμια της πατρίδας μās, σας άπεινών τον συμπατριωτικόν μου γάρεσιόμον.

— Μπαδούο! (γειροκορηματα).

— Τους αυτούς γαιρετισμούς απεθύνα και προς τους έντεπτεμένους συμπατριώτες μας, οι όποιοι εν-ρίσκονται εις τα πέριτα του κόσμου, κρατούντες ύ-ψηλά το έντιμον όνομα του Άνωχωριτών.

— Ζήτωω! (γειροκορηματα).

— Άλλα, κατά την ώραν αυτήν ήμεραν, όφεί-λουμε να ένθυπάδουμε και τους έκλειματας συμ-πατριώτες μās, οι όποιοι άπέθαναν με το θάνατο του Άνωχωριού εις τα χείλη των και οι όποιοι όλίγων πόνιν άποθανόν, έξόσαν μεταξύ μās.

"Εδω τα κεφάλια σκαδόν και περικά υάτια ό-νιανόνται. "Εγώ δε νάγω το ύμνο-μυστά μου και να μη ύπορώ να θάλω γάρι.

... Καί "Ισάως έκαί ήρωισμοί μου μετά συν-κλήσεως των παλόν πατρίων του Συλλόγου μας Νικητόν άποκατάστα, ο όποιος σπείδουμε περσι, ά-δίκος και προκάως εις ηλικίαν μόλις 82 ετών...

Τον ένθυμώμαι σαν ήμην τώρα. "Εδω σ' αυτή την πλατεία, έρίσκειτο υαί και περσι, τέτοια ή-μερα, λέεστικη και ύψηλοκομής σε πλάτος, και έγόρευε τα άθανάτο τσάμικο εις το σπάτιό έπίεσε...

Ναι, (έδω πιάνουν τα δάκρυα και άποκατα-ρίσσι, τον πρόεδρο και μεταδίδονται και στο άνωχώρι). Σάν νάινι τάσων τον έσπασ... Ζωήναι και γάρι...

... Καί τώρα σας λέει... Αιόλω, του ή υιήνι, σά... Καί τώρα σας λέει... Αιόλω, του ή υιήνι, σά...

— Αιόλω, του ή υιήνι, σά... Καί τώρα σας λέει... Αιόλω, του ή υιήνι, σά...

Και ύστερ' απ' όλο αυτό το δάκρυο, άσιντε να σας. Είπε πάλι με δαδεία σκιά μεταγυλιός σ' ένα το πορτοφόλι... πού έγινε πιο όρεσιό όταν ο πρό-εδρος της Κοινότητας είχε την ώραία ένθυμηση να έ-ση τη ζωογονασία του μακαρίτη, σε μεγέθυνσι 40x50, και να τη στερεώση στη μέση του τραπέζιού, να να μās άνοιξη την δαεί.

Τέλος πάντων πέρασε ή συγκίνηση και τα προο-νία άόγισαν να δουλεύουν. "Επειτα ήρθε ή σειρά των τραγουδιών. Κι' έπειτα είδα κάτι κατέλλες πού νυ-ρίσανε τους έκδρομείς, ή έναν κουμπάρο στο νείο

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Δίαιτα με φρούτα

Τά φρούτα είναι όφέλιμα για ό-λους, προπάντων όμως για τους άρ-θροϊτικούς και για όσους πάσχουν απ'

το σηκότι τους, απ' τα νεφρά τους ή από χρόνια δυσκοιλιότητα.

Τα καλύτερα φρούτα για τους αρ-θρικούς είναι τα σύκα, τα σταφύ-λια, το πέπυνο και το καρπούζι, κα-λό είναι μάλιστα, μία φορά τη βδο-μάδα, να τρώνε μόνο φρούτα.

Οι καλοί τρόποι με έρωτήσεις

"Ερώτησι: "Εχω ήνα άραβω-νιστικό, πού έρχεται όπτι μου έδω και πέντε μήνες. "Εχω γνωρίσει έξω τους γονείς του, άλλα δε με προσ-κάλεσαν ποτέ στο σπίτι τους. "Όσο-σο, ο άραβωνιστικός μου έπιμενει να τους έπισκεφθώ. Πρέπει να πάω;

"Απάντησι: Είσαστε πραγ-μικά άραβωνισμένη ή όχι; "Αν πρόκειται για έπίσημο άραβόνα, οι πρόκειται πού νένυ όφείλουν να πάνε γονείς του νένυ όφείλουν να ζήτουν στο σπίτι της νέας και να ζήτουν το χέρι της. "Ύστερα θα την καέ-ρουν στο σπίτι τους κι' έτσι θ' άρ-χισή ή οικειότης μεταξύ τους. Θ' άν-

Στο τραπέζι

Μην εύχεσθε καλή δρεξί στους άλλους συνδαιτυμένους, στην άρχή του φαγητού.

"Απαγορεύεται να κυττάζετε το πιάτο του διπλανού σας. Μην τρώτε πού βισατικά, άλλ' ούτε και ύπερβολικά άσγά.

Μην κόβετε το ψωμί σε μπουκιές με το περισσεύματα του ψωμιού, με τα σερ-βίτσια, με τα πράγματα, πού βρι-σκονται πάνω στο τραπέζι.

Μασάστε με κλειστό στόμα. Μη μιλάτε με το στόμα γεμάτο.

Μην προσφέρετε ποτέ σ' άλλους φαγητό απ' το πιάτο σας και μη ζη-τάτε να δοκιμάσετε απ' το δικό τους.

Μην καπνίζετε ποτέ στο διάστημα του φαγητού, άλλα μόνο μετά τα φρούτα.

Δεν έπιτρέπεται το χτένισμα ή το μουντράρισμα στο τραπέζι.

Μη φουάτε τη μύτη σας. Μη δια-βάσετε έφημερίδα, την ώρα του φα-γητού.

Μη σηκώνεσθε απ' το τραπέζι για ή μ' άλλες δικαιο-λογίες.

Μη μιλάτε για θλίβερά ή έννοχλη-τικά θέματα, νι' άσρόστικες, κλπ.

Μην άογίζετε πο-τέ λογουαίτιες.

Καλό είναι να τρώνε τα παιδιά σε γωριστό τραπέ-ζι απ' τους μεγά-λους.

Βερνίκι για τα παπούτσια σας

"Ενα καλό βερνίκι για κάρκινα παπούτσια γίνεται από γάλα και ζου-μί λευμοίου σε ίσες ποσότητες. "Α-

λείφετε μ' αυτό τα παπούτσια και τα τρίβετε με μία φανέλλα.

Οι μυρωδιές της κουζίνας

Τα λάχανα, τα κουνουπίδια, κλπ., είναι πολύ νόστιμα, άλλα μυρίζουν άσχημα στο μαγειρέμα

13

τάκαρδα. "Αν μπορούσε, λοιπόν, να τους βοηθούσε και τη δική του τη συμβουλή. "Αλλά, δεν υπάρχουν έλπίδες τώρα πια να τους βοηθώ. "Έτσι, γύρισε χωρίς-χωρίς στο σπίτι της.

ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΕΣ

Βρήκε τη Θάλεια μόνη στο σπίτι. "Η μητέρα είχε πάει στην "Αγία Παρασκευή, να δη το Γιαννάκι. "Ο πατέρας να γυρίζει όπως πάντα στις έννέα. Πενούσε τα άπογευματά του σ' ένα καφεείο, κοντά στο σπίτι. "Εκεί συναντιόνταν πολλοί γείτονες. Τζ είχαν κάνει σαν "Λέσχη. "Επαιζαν λίγα χαρτάκια, με πενταροδεκάρες, έπιναν το καφεδάκι τους κι έπιαναν ατέλειωτες συζητήσεις. Στις έννέα παρά πέντε σηκώνονταν ο Βούλεας. Ούτε ένα λεπτό αργότερα. "Ηταν και σ' αυτά τακτικός και ακριβής, όπως σε όλα του.

"Η Θάλεια κάτι συγύριζε. "Εκανε ό,τι μπορούσε για να βοηθήσει τη μητέρα.

— Καλώς την! είπε, μόλις άνηκρυσσε τη Στέλλα. Τι νέα. Πού πήγατε. "Ήσουν με τη Ρίκα;

— "Οχι... Δε βγήκες έξω έσύ, Θάλεια;

Το στοργικόν γλυκό πρόσωπο της κοπελλάτσας, άστραψε.

— Βγήκα λίγη ώρα... κι είχα μια συνάντηση.

— "Ενδιαφέρουσα;

— "Ακου, Στέλλα. Θα στα πώ.

Κάθισαν στον πάγκο, κάτω από τη λεμονιά κι' η Θάλεια άρχισε με τη θεωρία Βοδάρη φωνή της:

— Μου συμβαίνει κάτι... τώρα και λίγες ημέρες... Κάτι που με στενοχωρεί... Δηλαδή... δε θα με στενοχωρούσε... Ίσα-Ίσα θα μπορούσε να με κάνει πολύ ευτυχισμένη...

Κοκκινίζει κι' η Στέλλα τη στα μάτια:

— Είσαι έρωτευμένη; της είπε γρήγορα.

— "Οχι... όχι... "Ίσως να ήμουν έρωτευμένη... αλλά έτσι που είναι τα πράγματα δε γίνεται...

— Για πές μου τα από την αρχή, πρόσφερε η Στέλλα στοργικά. "Η καρδιά της χτυπούσε με χαρά και με ανησυχία. "Εκείνη τη στιγμή έβλεπε ολόκληρη τη δική της την έννοια. "Ήταν η πρώτη φορά που έβλεπε την αδερφούλα της έτσι ταραγμένη. "Ήταν η πρώτη φορά, που συλλογιζόταν ότι η Θάλεια ήταν μεγάλη κοπέλλα πια κι' αυτή, κι' ότι ήταν φυσικό να συμβαίνουν κάτι στη δική της τη ζωή.

— "Άκουσε, Στέλλα μου και συμβούλεψέ με είπε η Θάλεια. Πά να τώρα καμιά δεκαριά μέρες, που συνάντησα το Ντίνο Λεφτερό στο δρόμο...

— Το Ντίνο;

— Ναι... Δεν είναι άρραβωνιασμένος με τη Ρίκα; Δηλαδή, σχεδόν άρραβωνιασμένος;

— "Α... δεν ξέρω... "Υπάρχει κάτι ανάμεσά τους, αλλά δεν έχουν φτάσει σε άρραβώνα...

Τα μάτια της μικρής άστραψαν. Την άλλη στιγμή πάλι σοβάρεψαν.

— Πάντως, υπάρχει κάτι σοβαρό ανάμεσά τους;

— Γιατί με ρωτάς, Θάλεια;

— "Επειδή, άκου... Ενώ συνήθως με χαιρετούσε τυπικά μάλλον, εκείνη την ημέρα με σταμάτησε, μουπάρξε καουδένα Παραξενεύτηκα πολύ.

— Τι σούλεγε;

— Με ρωτούσε αν τέλειωσα το Γυμνάσιο, τι κάνω, και λοιπά. Φαινόταν να έδω-φέρεται νιά μένα.

— Τιποτ' άλλο;

— Την πρώτη φορά τιποτ' άλλο. Προσέγγισε τον συνταξιούχο πάλι. Φαινόταν πολύ στενωχωμένος. Και δεν ξέρω πώς πήρα το θά-

ρος εγώ και τον ρώτησα αν είχε δη τη Ρίκα. Τότε είδα το θυμό ν' άστράφτει στα μάτια του.

— Τη Ρίκα δεν τη βλέπω τόσο συχνά, μου αποκρίθηκε.

»Κι' έπειτα μουπάρξε πάλι κουδέντα και με συνώδεψε ως την πόρτα.

— Περιέργω, πρόσφερε η Στέλλα πραγματικά παραξενεμένη.

— Σήμερα λοιπόν, βγήκα στις έννέα να πλώ να κάνω μια βόλτα με καμιά φίλη μου. Δεν πρόστα-

σα να βγώ από το σπίτι και να σου ο Ντίνος μπροστά μου. Αυτή τη φορά κατάλαβα πως με περίμενε. Ούτε προσπάθησε να δικαιολογηθεί και με συνώδεψε. "Εγώ έβλεπα σχεδόν που πλავινα. "Αρχισα να τραβώ, έτσι μπροστά μου, στην τύχη, κι' αυτός δεν με ρωτούσε που πλώ. Μόνο με ρωτούσε...

...σχεδόν αδιάκριτα, αν άγαπησα ως τώρα, αν πέρασε ποτέ κανένας άντρας απ' τη ζωή μου.

— "Ο Ντίνος στα ρωτούσε αυτά: Είναι πάντα τόσο επιφυλακτικός αυτός!

— Μούκανε έντύπωσι κι' έμένα.

— Κι' έπειτα; Πού κατέληξε;

— Πουθενά, ξαφνικά απότομα, μουδωσε το χέρι του και μ' αποκρίστηκε. Κι' εγώ γύρισα σπίτι. Δεν είχα πια όρεξη να πλώ περίπατο.

— Είναι παράξενο αλήθεια το φέροσμο του.

— "Αδερφούλα μου, είπε η Θάλεια θεαμά... Τι συμβαίνει με τη Ρίκα; Μήπως τάχουν χαλάσει;

Δίστασε η Στέλλα. Δεν είχε το δικαίωμα να προδώσει το μυστικό της φίλης της και δεν ήθελε ακόμα ούτε η ίδια να πιστέψει ότι η Ρίκα θα πραγματοποιούσε το σχέδιό της και θα χώριζε τον Καραφόντη από τη γυναίκα του. Πάλι όμως, η ξαφνική σκέψη πως ο Ντίνος ήταν δυνατόν ν' αγαπήσει τη Θάλεια, την αδερφούλα της, της ζέσταινε την καρδιά.

— Δεν τα πάμε πολύ καλά αποκρίθηκε. "Η Ρίκα του κάνει νάζια. Και φαίνεται πως έχει απογοητευθεί αυτός...

— Και πώς με σκέφτηκε έμένα;

— Αγκάλιασε η Στέλλα την αδελφή της.

— "Αδερφούλα μου, είπε η Θάλεια θεαμά... Τι συμβαίνει με τη Ρίκα; Μήπως τάχουν χαλάσει;

Δίστασε η Στέλλα. Δεν είχε το δικαίωμα να προδώσει το μυστικό της φίλης της και δεν ήθελε ακόμα ούτε η ίδια να πιστέψει ότι η Ρίκα θα πραγματοποιούσε το σχέδιό της και θα χώριζε τον Καραφόντη από τη γυναίκα του. Πάλι όμως, η ξαφνική σκέψη πως ο Ντίνος ήταν δυνατόν ν' αγαπήσει τη Θάλεια, την αδερφούλα της, της ζέσταινε την καρδιά.

— Δεν τα πάμε πολύ καλά αποκρίθηκε. "Η Ρίκα του κάνει νάζια. Και φαίνεται πως έχει απογοητευθεί αυτός...

— Και πώς με σκέφτηκε έμένα;

— Αγκάλιασε η Στέλλα την αδελφή της.

— "Αδερφούλα μου, είπε η Θάλεια θεαμά... Τι συμβαίνει με τη Ρίκα; Μήπως τάχουν χαλάσει;

Δίστασε η Στέλλα. Δεν είχε το δικαίωμα να προδώσει το μυστικό της φίλης της και δεν ήθελε ακόμα ούτε η ίδια να πιστέψει ότι η Ρίκα θα πραγματοποιούσε το σχέδιό της και θα χώριζε τον Καραφόντη από τη γυναίκα του. Πάλι όμως, η ξαφνική σκέψη πως ο Ντίνος ήταν δυνατόν ν' αγαπήσει τη Θάλεια, την αδερφούλα της, της ζέσταινε την καρδιά.

— Δεν τα πάμε πολύ καλά αποκρίθηκε. "Η Ρίκα του κάνει νάζια. Και φαίνεται πως έχει απογοητευθεί αυτός...

— Και πώς με σκέφτηκε έμένα;

— Αγκάλιασε η Στέλλα την αδελφή της.

— "Αδερφούλα μου, είπε η Θάλεια θεαμά... Τι συμβαίνει με τη Ρίκα; Μήπως τάχουν χαλάσει;

Δίστασε η Στέλλα. Δεν είχε το δικαίωμα να προδώσει το μυστικό της φίλης της και δεν ήθελε ακόμα ούτε η ίδια να πιστέψει ότι η Ρίκα θα πραγματοποιούσε το σχέδιό της και θα χώριζε τον Καραφόντη από τη γυναίκα του. Πάλι όμως, η ξαφνική σκέψη πως ο Ντίνος ήταν δυνατόν ν' αγαπήσει τη Θάλεια, την αδερφούλα της, της ζέσταινε την καρδιά.

— Δεν τα πάμε πολύ καλά αποκρίθηκε. "Η Ρίκα του κάνει νάζια. Και φαίνεται πως έχει απογοητευθεί αυτός...

— Και πώς με σκέφτηκε έμένα;

— Αγκάλιασε η Στέλλα την αδελφή της.

— "Εσύ, Θάλεια, είσαι το άκουρον αντίθετο από τη Ρίκα. "Ίσως γι' αυτό να σε σκέφτηκε.

— Τι θέλεις να πής;

— "Όσο η Ρίκα δίνει την έντύπωσι πως δε μπορεί να βασιστεί απάνω της ένας άντρας, τόσο εσύ φαίνεται πως δε είσαι η πιο πιστή, η πιο γλυκιά, η πιο αφοσιωμένη γυναίκα του κόσμου.

Κοκκινίσε η μικρή από ευχαρίστησι σ' αυτά τα λόγια της αδελφής της.

— Το Ντίνο θα μπορούσα να τον αγαπήσω πολύ, πρόσφερε στο-χαριστικά.

— Έπειτα πρόσθεσε γρήγορα, ντροπιασμένη:

— Τον άντρα που θα πάρω, θα τον αγαπήσω μ' όλη μου την ψυχή.

— Μη βάζεις όμως την καρδιά σου στο Ντίνο... τουλάχιστον άκόμα, συμβούλεψε η μεγάλη. Δεν τάχουν χαλάσει για καλά με τη Ρίκα, Δεν ξέρεις ακόμα τί μπορεί να γίνει.

— Το ξέρω, αναστάναζε η Θάλεια. Και δε διανοούμαι να μπώ ανάμεσά τους. Μόνον αν η Ρίκα αλλάξει γνώμη... κι' αν ο Ντίνος νομίζει πως είναι δυνατόν να βοηθούνα μου κάποια παρηγοριά...

— Τότε, αλλάζουν τα πράγματα... Τότε Θάλεια, εγώ θα είμαι η πιο ευτυχισμένη κοπέλλα του κόσμου, να το ξέρεις. "Άκουσε όμως τώρα και τα δικά μου...

«ΝΑ ΠΗΣ ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ»

Της άνοιξε την καρδιά της. Δεν της έκρυψε τίποτα. Της διηγήθηκε με όλες τις λεπτομέρειες πως άρχισε η αγάπη της με το Ντίνο, και πως σήμερα την είχε τρουμάσει, την είχε κάνει να θυμώσει. Στο τέλος όμως, πριν τη τη γνώμη της η Θάλεια, είπε αυτή τις δικαιολογίες που είχε σκεφτεί:

— "Η αγάπη τον έκανε να χάσει κάθε έλεγχο... Τώρα, Θάλεια, άκου τί σκέφτηκε. "Αφού είναι τόσο διατακτικός αυτός, να τα πώ εγώ όλα στη μαμά. Στον πατέρα δεν τολμά να μιλήσω. Στη μαμά όμως ν' ανοίξω την καρδιά μου. Κι' αυτή να τα πη του μπαμπά. Και να δώσουν τη συγκατάθεσί τους. Θα του το παρουσιάσω γεγονός τετελεσμένο. Μόνο που σκέ-

ψασα να μιλήσω.

— Αγκάλιασε η Στέλλα την αδελφή της.

— "Αδερφούλα μου, είπε η Θάλεια θεαμά... Τι συμβαίνει με τη Ρίκα; Μήπως τάχουν χαλάσει;

Δίστασε η Στέλλα. Δεν είχε το δικαίωμα να προδώσει το μυστικό της φίλης της και δεν ήθελε ακόμα ούτε η ίδια να πιστέψει ότι η Ρίκα θα πραγματοποιούσε το σχέδιό της και θα χώριζε τον Καραφόντη από τη γυναίκα του. Πάλι όμως, η ξαφνική σκέψη πως ο Ντίνος ήταν δυνατόν ν' αγαπήσει τη Θάλεια, την αδερφούλα της, της ζέσταινε την καρδιά.

— Δεν τα πάμε πολύ καλά αποκρίθηκε. "Η Ρίκα του κάνει νάζια. Και φαίνεται πως έχει απογοητευθεί αυτός...

— Και πώς με σκέφτηκε έμένα;

— Αγκάλιασε η Στέλλα την αδελφή της.

— "Αδερφούλα μου, είπε η Θάλεια θεαμά... Τι συμβαίνει με τη Ρίκα; Μήπως τάχουν χαλάσει;

Δίστασε η Στέλλα. Δεν είχε το δικαίωμα να προδώσει το μυστικό της φίλης της και δεν ήθελε ακόμα ούτε η ίδια να πιστέψει ότι η Ρίκα θα πραγματοποιούσε το σχέδιό της και θα χώριζε τον Καραφόντη από τη γυναίκα του. Πάλι όμως, η ξαφνική σκέψη πως ο Ντίνος ήταν δυνατόν ν' αγαπήσει τη Θάλεια, την αδερφούλα της, της ζέσταινε την καρδιά.

— Δεν τα πάμε πολύ καλά αποκρίθηκε. "Η Ρίκα του κάνει νάζια. Και φαίνεται πως έχει απογοητευθεί αυτός...

— Και πώς με σκέφτηκε έμένα;

— Αγκάλιασε η Στέλλα την αδελφή της.

— "Αδερφούλα μου, είπε η Θάλεια θεαμά... Τι συμβαίνει με τη Ρίκα; Μήπως τάχουν χαλάσει;

Δίστασε η Στέλλα. Δεν είχε το δικαίωμα να προδώσει το μυστικό της φίλης της και δεν ήθελε ακόμα ούτε η ίδια να πιστέψει ότι η Ρίκα θα πραγματοποιούσε το σχέδιό της και θα χώριζε τον Καραφόντη από τη γυναίκα του. Πάλι όμως, η ξαφνική σκέψη πως ο Ντίνος ήταν δυνατόν ν' αγαπήσει τη Θάλεια, την αδερφούλα της, της ζέσταινε την καρδιά.

— Δεν τα πάμε πολύ καλά αποκρίθηκε. "Η Ρίκα του κάνει νάζια. Και φαίνεται πως έχει απογοητευθεί αυτός...

— Και πώς με σκέφτηκε έμένα;

— Αγκάλιασε η Στέλλα την αδελφή της.

— "Αδερφούλα μου, είπε η Θάλεια θεαμά... Τι συμβαίνει με τη Ρίκα; Μήπως τάχουν χαλάσει;

— Μα τον ξέρω μαμά... Δε μπορώ να φανταστώ τί θα μας ώ-φελήσουν οι πληροφορίες...

— "Όπωςδήποτε πρέπει να λάβουμε πληροφορίες! "Ελπίζω να είναι καλές...

— Και τότε, ρώτησε η Στέλλα, κυττάζοντας τη μητέρα της με μάτια γεμάτα προσδοκία.

— Και τότε, θα τ' αναλάβω το ζήτημα ο πατέρας σου, φυσικά.

— Δεν ξέρω πώς θα γίνει...

— Αυτό θα το δοούμε! "Αν είναι καλές οι πληροφορίες, τότε εκ μέρους μας δε θα υπάρχει έμπο-διο.

— Ούτε εκ μέρους του, φώναξε η Στέλλα με φωνή παλλόμενη.

— Τότε, θα σου πώ η ώρα η καλή, παιδί μου, είπε η μητέρα με συγκίνηση. "Αν και είσαι μικρή ακόμα...

— Είκοσιενός έτους, δεν είμαι μικρή...

— Μικρή είσαι για παντρεία. Πάντως, δεν πρόκειται να σου κόψουμε την τύχη σου. "Ίσα-Ίσα θα κάνουμε το πλάν να σε βοηθήσουμε.

Φίλησε η Στέλλα τη μητέρα της με λατρεία. "Ενοίωσε τώρα την καρδιά της ανάλαφρα. Μόνον που είχε έγκυστηρετή στη μητέρα της νομίζε πως όλα είχαν κιόλας τακτοποιηθεί.

— Μαμά, φώναξε χαρούμενη. Πότε, θα του το πής;

— Το απόγεμα...

— Θα φύγω εγώ... θα σ' αφήσω μόνος.

— Πού θα πάς; Πάλι θα τον συναντήσεις;

— "Οχι... δεν ξέρω, δεν είπαμε τίποτα...

— Καλύτερα να μη τον συναντήσεις, παιδί μου, αν δε μιλήσω με τον πατέρα σου.

— Καλά μαμά, υποσχέθηκε η Στέλλα. Δε θα τον συναντήσω. Θα πάω στην Ρίκα να ιδώ τί γίνεται. "Εγω μέρες να την ιδώ. Και θα γυρίσω κατά τις έννέα, την ώρα που λείπει ο πατέρας. Θα μου πής έσύ τα νέα.

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

"Εφυγε χωρίς-χωρίς εκείνο το απόγεμα η Στέλλα από το σπίτι. Κι' η Θάλεια έφυγε, να τρέξει πάλι για δουλειά. "Ετσι ήταν κι' ευκαιρία να μείνει μόνη η μητέρα να μιλήσει στον πατέρα. "Η Στέλλα φοδόναν λιγάκι, κατά βάθος όμως είχε εμπιστοσύνη. "Ο πατέρας φώναζε πολλές φορές, αγόριε, χαλούσε τον κόσμο. "Άκου και με τη γυναίκα του ήταν απότομος καμιά φορά. "Η μητέρα όμως τα κατάφερε πάντα να τον γαληνέψει. "Όταν τον έβλεπε να έ-ξάπτεται, δε μιλούμε. Κι' έπειτα σιγά-σιγά με το γλυκό της τρόπο, με το πειστικό της ύφος τον έφερνε στα νερά της. Σπάνια συνέβαινε να μην επιβάλει στο τέλος αυτή τη γνώμη της.

Κι' ήταν η γνώμη της πάντα λογική και βασισμένη σε στερεά βάσι.

Έφτασε στο σπίτι της Ρίκας η Στέλλα, ταραγμένη. Δεν ήξερε από πού ν' άρχισι, τί να της πη. "Ήθελε να της ανοίξει την καρδιά της, ήθελε να της πη τα δικά της. "Από το άλλο μέρος όμως, ήθελε να μάθει τί γινόταν με το δικό της το ειδύλλιο.

Χτύπησε δειλά-δειλά όπως το συνήθιζε. Βγήκε όμως η ίδια η Ρίκα με της άνοιξε. Μόλις την είδε, χάθηκε.

— Καλώς την! Στάσου, σε δυο λεπτά είμαι έτοιμη, να πάμε μαζί έξω...

— Είμαι δε μπορεί κανείς να μιλήσω.

— Πράγματικά σ' ελάχιστοι λεπτά της ώρας παρουσιάστηκε έτοιμη.

Τράβηξαν στο Βασιλικό Κήπο, ηδραν ένα απόθερο πάγκο, κι' έ-κει άρχισαν να λένε τα δικά τους.

— Καλώς την! Στάσου, σε δυο λεπτά είμαι έτοιμη, να πάμε μαζί έξω...

— Είμαι δε μπορεί κανείς να μιλήσω.

— Πράγματικά σ' ελάχιστοι λεπτά της ώρας παρουσιάστηκε έτοιμη.

Τράβηξαν στο Βασιλικό Κήπο, ηδραν ένα απόθερο πάγκο, κι' έ-κει άρχισαν να λένε τα δικά τους.

— Μα τον ξέρω μαμά... Δε μπορώ να φανταστώ τί θα μας ώ-φελήσουν οι πληροφορίες...

— "Όπωςδήποτε πρέπει να λάβουμε πληροφορίες! "Ελπίζω να είναι καλές...

— Και τότε, ρώτησε η Στέλλα, κυττάζοντας τη μητέρα της με μάτια γεμάτα προσδοκία.

— Και τότε, θα τ' αναλάβω το ζήτημα ο πατέρας σου, φυσικά.

— Δεν ξέρω πώς θα γίνει...

— Αυτό θα το δοούμε! "Αν είναι καλές οι πληροφορίες, τότε εκ μέρους μας δε θα υπάρχει έμπο-διο.

— Ούτε εκ μέρους του, φώναξε η Στέλλα με φωνή παλλόμενη.

— Τότε, θα σου πώ η ώρα η καλή, παιδί μου, είπε η μητέρα με συγκίνηση. "Αν και είσαι μικρή ακόμα...

— Είκοσιενός έτους, δεν είμαι μικρή...

— Μικρή είσαι για παντρεία. Πάντως, δεν πρόκειται να σου κόψουμε την τύχη σου. "Ίσα-Ίσα θα κάνουμε το πλάν να σε βοηθήσουμε.

Φίλησε η Στέλλα τη μητέρα της με λατρεία. "Ενοίωσε τώρα την καρδιά της ανάλαφρα. Μόνον που είχε έγκυστηρετή στη μητέρα της νομίζε πως όλα είχαν κιόλας τακτοποιηθεί.

— Μαμά, φώναξε χαρούμενη. Πότε, θα του το πής;

— Το απόγεμα...

— Θα φύγω εγώ... θα σ' αφήσω μόνος.

— Πού θα πάς; Πάλι θα τον συναντήσεις;

— "Οχι... δεν ξέρω, δεν είπαμε τίποτα...

— Καλύτερα να μη τον συναντήσεις, παιδί μου, αν δε μιλήσω με τον πατέρα σου.

— Καλά μαμά, υποσχέθηκε η Στέλλα. Δε θα τον συναντήσω. Θα πάω στην Ρίκα να ιδώ τί γίνεται. "Εγω μέρες να την ιδώ. Και θα γυρίσω κατά τις έννέα, την ώρα που λείπει ο πατέρας. Θα μου πής έσύ τα νέα.

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

"Εφυγε χωρίς-χωρίς εκείνο το απόγεμα η Στέλλα από το σπίτι. Κι' η Θάλεια έφυγε, να τρέξει πάλι για δουλειά. "Ετσι ήταν κι' ευκαιρία να μείνει μόνη η μητέρα να μιλήσει στον πατέρα. "Η Στέλλα φοδόναν λιγάκι, κατά βάθος όμως είχε εμπιστοσύνη. "Ο πατέρας φώναζε πολλές φορές, αγόριε, χαλούσε τον κόσμο. "Άκου και με τη γυναίκα του ήταν απότομος καμιά φορά. "Η μητέρα όμως τα κατάφερε πάντα να τον γαληνέψει. "Όταν τον έβλεπε να έ-ξάπτεται, δε μιλούμε. Κι' έπειτα σιγά-σιγά με το γλυκό της τρόπο, με το πειστικό της ύφος τον έφερνε στα νερά της. Σπάνια συνέβαινε να μην επιβάλει στο τέλος αυτή τη γνώμη της.

Κι' ήταν η γνώμη της πάντα λογική και βασισμένη σε στερεά βάσι.

Έφτασε στο σπίτι της Ρίκας η Στέλλα, ταραγμένη. Δεν ήξερε από πού ν' άρχισι, τί να της πη. "Ήθελε να της άνοιξε την καρδιά της, ήθελε να της πη τα δικά της. "Από το άλλο μέρος όμως, ήθελε να μάθει τί γινόταν με το δικό της το ειδύλλιο.

Χτύπησε δειλά-δειλά όπως το συνήθιζε. Βγήκε όμως η ίδια η Ρίκα με της άνοιξε. Μόλις την είδε, χάθηκε.

— Καλώς την! Στάσου, σε δυο λεπτά είμαι έτοιμη, να πάμε μαζί έξω...

— Είμαι δε μπορεί κανείς να μιλήσω.

— Πράγματικά σ' ελάχιστοι λεπτά της ώρας παρουσιάστηκε έτοιμη.

Τράβηξαν στο Βασιλικό Κήπο, ηδραν ένα απόθερο πάγκο, κι' έ-κει άρχισαν να λένε τα δικά τους.

— Καλώς την! Στάσου, σε δυο λεπτά είμαι έτοιμη, να πάμε μαζί έξω...

— Είμαι δε μπορεί κανείς να μιλήσω.

— Πράγματικά σ' ελάχιστοι λεπτά της ώρας παρουσιάστηκε έτοιμη.

Τράβηξαν στο Βασιλικό Κήπο, ηδραν ένα απόθερο πάγκο, κι' έ-κει άρχισαν να λένε τα δικά τους.

Παρακολουθήστε από το σημερινό τεύχος του «ΘΗΣΑΥΡΟΥ» (σελ. 36-37) μία σειρά όλο ζωντάνια και παλμό:

ΤΟ 24ωρο ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΜΑΣ

Μια δρασηρή και γεμάτη φινέτσα έρευνα του «ΘΗΣΑΥΡΟΥ» γραμμένη από τον εκλεκτό συνεργάτη μας Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟ. Περιλαμβάνει μία σε ρα συνεντεύξεων με τις μεγαλύτερες 'Ελληνίδες βεντέτες του θεάτρου, του κινηματογράφου, του χορού και του τραγουδιού, γύρω από τη ζωή τους, τη σταδιο-δρομία τους, τα μικρά μυστικά τους, τα όνειρά τους και τις καθημερινές συνήθειές τους.

Το 24ωρο των 'Αστέρων μας

πού θα παρακολουθήσετε από το προσεχές τεύχος του «ΘΗΣΑΥΡΟΥ», πλαίσιομένο με πρωτότυπες και ειδικά τραβηγμένες για το περιοδικό μας φωτογραφίες, δε περιλαμβάνει ακίτα, έντυπώσεις και -αποκαλύψεις για τίς:

ΑΛΙΚΗ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ
ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ
ΝΑΝΑ ΜΟΥΣΧΟΥΡΗ
ΜΑΡΙΑ ΝΤΕ ΠΕΤΡΙΛΛΟ
ΜΠΕΛΙΝΤΑ
ΜΑΙΡΗ ΑΡΩΝΗ
ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΒΑΛΑΚΟΥ
ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΖΩΚΑ
ΜΑΡΩ ΚΟΝΤΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΥΡΑΤ
ΓΙΑΝΝΗ ΟΛΕΡΥ
ΤΩΝΗ ΜΑΡΟΥΔΑ
ΜΙΜΗ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟ
ΣΩΤΗ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟ
ΜΙΧ. ΝΙΚΟΛΙΝΑΚΗ
ΒΑΣΙΛΗ ΑΥΛΩΝΙΤΗ

και μία πλε άδα άλλων 'Ελληνίδων καλλιτεχνίδων και καλλιτεχνών, δε άποτελέσει δε το πιο εύχρηστο ρεπορτάζ που δημοσιεύθηκε ως τώρα σε ελληνικό περιοδικό.

— Πές μου τα νέα σου; ρώτησε πρώτη η Στέλλα.

— Αύριο θα πάμε όλη μέρα στο Λουτράκι, αποκρίθηκε.

— "Ολη μέρα;

— Εσκινασ άπάνω της η Ρίκα, την άγκάλιασε:

— Στέλλα, μου φαίνεται πως έφτασε η ώρα... η ώρα μου...

— Ρίκα! Τό σκέπτεσαι καλά αυτό που λές;

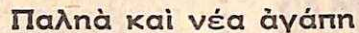
— Τό σκέπτομαι καλά και ψυχραινά...

— Και δε δειλιάζεις;

— "Οχι, είμαι άποφασισμένη.

— Είναι καταταλκτική η ψυχραιμία σου, είναι έξωφρενική...

— Πήρα την άπόφασι έκανε πάλι η Ρίκα.

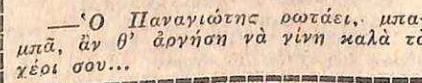

ΠΡΟΣΩΠΑ:

Για τὸν ἔρωτα

Φοβλλερ

ZERMAIN ALAI

πιων. Στο τέλος, οι Γάλλοι κατώρθωσαν, με
τὰ ὅπλα, νὰ μεταφέρουν τὴν Ἀφροδίτη στὸ

Μηνίδου καὶ καταγόταν ἀπὸ τὴν παρὰ τὸν πο-

ΤΖΕΗΜΣ ΤΣΕ'Ι'Ζ

Θῦμα τῆς κληρονομικότητος, τῶν κα-
κῶν ἐνστίκτων καὶ τοῦ ἀδιάφορου πρὸς

2010年10月10日

ΕΠΑΜΕΙΝ. Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΑΜΕΙΝ. Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΚΑΡΥ ΚΟΥΠΕΡ έγινε από την κλινική «ΟΙ ΚΕΡΟΙ ΤΟΥ ΛΙΒΑΝΟΥ», όπου υπέστη μία σοβαρή χειρουργική επέμβαση στα έντερα, πέντε μέρες πιο νωρίς απ' ό,τι είχαν αποφασίσει αρχικά οι γιατροί. Ο Γκάρυ, τον οποίο συνοδεύει η γυναίκα του Βερόνικ, ήταν κάπως άδυνατομένος, φαίνεται όμως ευδιάθετος και γεμίζοντας ο δίσκος. Ο συμπαθής καλλιτέχνης θα μείνει δυο μήνες στη Βίλλα του για ν' αναπαύει και να συ-

Η Ρόμυ Σνάιντερ

νέλθει. Ύστερα θα ξαναγυρίσει στο σπουντίο.

★ Αποκαλύφθηκε ότι κατά την παραγωγή του σπιν Ρόδο για το γυρίσμα του φιλμ «Τα κανόνια του Ναβαρόνε» ο Άντονι Κουίν έβρινε τόσο ένθουσιασμένος από το άριστο υψό, ώστε αγνόησε ένα μεγάλο κτίριο και σκοπέυει να χτιστεί εκεί μία επαύλη, για να περάσει τις διακοπές του, τούλάχιστον εφόσον θα έρθοκε-ται στην Ευρώπη.

★ Ο Λώρενς Χάρβεϋ διέφυγε την είδηση, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Νταϊντ Μίρρور», σύμφωνα με την οποία αυτός και η σύζυγός του Μάργκαρετ Λέϋτον πήραν την απόφαση να χωριστούν. Η είδηση της εφημερίδας αναφέρει ότι ο Λώρενς ζήτησε το διαζύγιο αυτό, για να μπορεί να παντρευτεί τη χήρα του διεχθόντος της χήρας Χάρου Κών. Ο Κολούμπια Χάρβεϋ χαρακτηρίστηκε ως ένας από τους πιο καλούς παίκτες. «Οι δημοσιογράφοι αυτοί, που γράφουν τις στήλες του κουτσομπολιού δεν έχουν πιά πώς να τις γεμίσουν. Βέβαια, γνωρίζω τη Τζέιν Κών και δηλώνω μερικώς φορές μαζί. Αν ήταν όμως να παντρευόμαι όλες τις γυναίκες, με τις οποίες κάνω παράεα, θα έπρεπε να είχα παντρευτεί εκατό τουλάχιστον φορές! Η αλήθεια είναι πως οι συντάκτες των εφημερίδων, αν δεν αναστατώσουν τους ανθρώπους, ποιοί και κακοί, ποιοί και καλοί, μόλις σε δουν με μία γυναίκα, τη θεωρούν μέλλουσα σύζυγό σου!»

★ Η Βιβιάν Ρουάνε βρίσκεται στην Ισπανία. Ένας Ισπανός κινηματογραφικός παραγωγός της έδωσε την ευκαιρία να ξαναγυρίσει στον κινηματογράφο, παίζοντας στο φιλμ «Στη θερμάδα». Σκηνοθέτης είναι ο Σαβιέ Σέτο, που γύρισε πρό ενός έτους το «Ψαμί, έρωτας και Αδάμ-Αδάμ».

★ Η πρώτη εκπλήξη, που δοκίμασε η Τζίνα Λολομπρίτζιντα, λίγες μέρες μετά την εγκατάστασή της στον Καναδά, ήταν μία πρόσκληση των Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που την καλούσε να εισπράξει ένα μηνιαίο επίδομα 150 δολαρίων (!) για το γυρίσμα της Μίλκω.

★ Ο Γάλλος παραγωγός Ραούλ Λεβύ θα γυρίσει μία αγγλο-γαλλική ταινία, με θέμα την απόφαση των συμμαχικών στη Β. Γαλλία. Η νέα αυτή υπερπαραγωγή θα συγκεντρώσει στη διάρκεια της 50

γνωστά δυνάμια αστέρων και θα έχει για τεχνικό σύμβουλο το στρατηγό Κένινγκ.

★ Ύστερα από δέκα μηνών παραμονή στο Χόλλυγουντ, ο «Υβ Μοντάν» ξαναγυρίζει στην Ευρώπη. Η γαριά του είναι τριπλή, γιατί θα ξαναβρεθεί έτσι κοντά στη γυναίκα του και κοντά στους φίλους του και θα γυρίσει ένα φιλμ με πρωταγόνιστή την «Ινγκρίντ Μπέργκμαν». Το φιλμ αυτό θα έχει για θέμα το καινούριο σίλετο της Φρανσουάζ Σαγκάν «Σας άρεσει ο Μπαρμπερ».

★ Η Βιβιάν Λή κατόρθωσε να επιτύχει μία συνάντηση μίας ώρας με τον σφύζο της Λώρενς Όλιβιέ, πριν φύγει για την Αμερική. Κάνοντας από τους δυο καλλιτέχνες δεν αποκάλυψε όμως το θέμα της συνάντησής τους και τις αποφάσεις που πήραν.

★ Η πιο μελαγχολική από τις σκηνές του Ιταλικού κινηματογράφου, η Άννα Μανιάνι κυκλοφορεί τις ημέρες αυτές στη Ρώμη με γρήγορα μαλλιών και γένια που θυμίζουν πολύ Τζέιν Μάγκοφιλντ. Ο σκηνοθέτης του νέου της φιλμ «Ουζώνες της γασα», στο οποίο η Άννα έχει για πρωταγόνιστή τον Μπέν Γκάρτζερα και τον Γοτό, την ήθελε ξανθή και την ανάγκασε έτσι ν' αλλάξει για πρώτη φορά το χρώμα των μαλλιών της.

★ Το φιλμ του Κλώντ Ω-τάν Λαρά «ΟΙ λειοδερμίδες του Άγιου Φραγκίσκου» δοκίμασε μία νέα μεγάλη περφόρμανς. Αφού το χαρακτηρίσαν «κατάλληλο» για τους καπνιστές 18 χρόνων και απαγορεύσαν την εξαγωγή του, τώρα ο σκηνοθέτης του και ο παραγωγός του Ραούλ Λεβύ άπειλουν με φυλάκιση από 6 μηνών μέχρι δυο ετών, επειδή στο έργο τους αυτό χρησιμοποίησαν αληθινά παιδιά, τον Φράνσουά Νοσέ και την Ντανιέλ Γκωμπιέρ. 16 χρόνων και τους δυο, και τους ανέθεσαν ρόλους επικίνδυνους τόσο για την υγεία τους, όσο και για την ήθική τους.

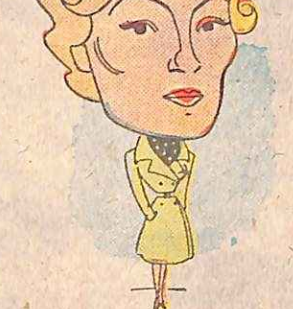
★ Κυκλοφόρησαν κι' εξακολουθούν να κυκλοφορούν σήμερες πως ο Άλβιν Ντελόν είναι έρωτευμένος με μία Ιταλίδα σάτρετ. Στη Ρώμη όμως, όπου βρίσκεται τις ημέρες αυτές και η Ρόμυ

Σύντομες ειδήσεις

Σνάιντερ, οι δυο άδελφοί-σκηνοθέτες καλλιτέχνες έδωσαν κατ' επιθυμία μαζί και φαίνεται πολύ έρωτευμένοι και ευτυχισμένοι που βρίσκονται ο ένας κοντά στον άλλο.

★ Στο Βερολίνο, όπου γυρίζει το νέο της φιλμ, η Μπριγκίτε Χόρνβεϊ εί-πε μία μέρα με κάποια πικρία σ' ένα δημοσιογράφο: «Πιστεύω πως το νέο μου αυτό φιλμ θα έχει επιτυχία. Πολλοί θα θελήσουν να με ξαναδουν, τα τρία τέταρτα απ' αυτούς όμως θα έρθουν από περίεργη, για να δουν κατά πόσο έχω γεράσει».

★ Ύστερα από μία κουρά ύπνου, που κράτησε ένα μήνα, ο Ζακ Σαρρίε ξαναγύρισε στο σπιν του και η Μπρι-ζιτ Μπαρντ κάνει ότι μπορεί για να βοηθήσει τη νύχτα άρρωστού του. Όλοι όμως φοβούνται πως η χήρα, που έκανε τόσο κακό στο Ζακ,

Η Μπριγκίτε Χόρνβεϊ

δεν θ' άσχησε να τον αναστατώσει και πάλι. Αυτός που πίστεψε για μία στιγμή τη γυναίκα του έρωτευμένη με το σκηνοθέτη Άνρϋ Κλαυδ, βέβαια με περισσότερο κέφι ήταν ο ρόλος του στο «Ύψος

γαριστη τη συνεργασία της Μπε-Μπε με τον πρώην σφύζο της Ροζέ Βαντίλ, υπό τη διεύθυνση του οποίου η Μπρι-ζιτ θα γυρίσει το επόμενο φιλμ της «Η ανάπαυση του πολέμου».

★ Η Μέρλε Όμπερσον εισήχθη σε μία κλινική του Χόλλυγουντ, για να υποβληθεί σε γενική εξέταση. Είναι από καιρό άρρωστη και οι γιατροί δεν καταφέρνουν να βρουν τί έχει. Ένας από τους γιατρούς, που την παρακολουθούν, δήλωσε πάντως πως το πρόβλημα δε φαίνεται πολύ σοβαρό.

★ Πολλά λαμπρά αστέρια γνώρισαν σέτος μεγάλες αποτυχίες στα θέατρα του Μπρόντγουεϊ. Ύστερα από τους Χένρυ Φόντα, Ρίτς Χάρρισον, Τζορτζ Χάρρις και Σίρλεϊ Μπρόντ, νέα αποτυχία γνώρισε ο Τόνι Πέρκινς, του οποίου το έργο δεν κράτησε ούτε για ένα μήνα το πρόγραμμα.

★ Ο Έλβετ Πρίσλεϊ κάλεσε στο Χόλλυγουντ την Ιταλίδα σίσρ Κλαούντια Κασινιάλε, για να παίξουν μαζί σ' ένα φιλμ. «Εκείνη όμως του απάντησε πως δε θεωρεί ακόμα τις καλλιτεχνικές της δυνάμεις αρκετές, για να δώσει μία τόσο δύσκολη μάχη μακριά από την πατρίδα της».

★ Ένας Ιταλός παραγωγός πρότεινε στη Μαρία Κάλλας να πρωταγωνιστήσει σ' ένα φιλμ, που θα έχει για θέμα τη ζωή της και, που θα τελειώσει με το γυρίσμά της από τον Μενγκίνι, ο οποίος προκάλεσε τόσο θόρυβο.

★ Η Τζέιν Κόλινς, που γύρισε πρό ενός έτους «Άγγλο σκλάβο» της Μάε-γουελ Ρήντ, είναι τώρα έρωτευμένη με τον αδελφό της σίσρ Σίρλεϊ Μάκ Λέην και φαίνεται πως το ενδιαφέρον αυτό δε θ' άσχησε να καταλήξει σε γάμο.

★ Ο Ντέιβιντ Νίβεν σε μία τελευταία του συνέντευξη αποκάλυψε ότι από τους ρόλους που του ανέθεσαν μέχρι σήμερα, εκείνος που έπαιξε με περισσότερο κέφι ήταν ο ρόλος του στο «Ύψος

του κόσμου, σε 80 μέρες». Το έργο αυτό, πρόσθεσε ο Ντέιβιντ, είναι μία από τις δημιουργίες για τις οποίες έπαι πολλά χρόνια, θα υπερφανείσει η Τζέιν».

★ Πριν από λίγους μήνες, μία ώραία νέα ήθελε στα γραφεία του περιοδικού μας και μας παρακάλεσε να δημοσιεύσουμε μία φωτογραφία της και δυο λόγια για τα πρώτα της βήματα στον ελληνικό κινηματογράφο. Το όνομά της ήταν Εύη Μαραντίτη. Σήμερα

Ο Ντέιβιντ Νίβεν

το όνομά της δημοσιεύεται με μεγάλα γράμματα στις Ιταλικές εφημερίδες. Η ώραία Έλληνίδα κατόρθωσε να κάνει τον αναγνώστη Άντονι Στήλ να ξεχάσει την Άνι-τα Έκμπεργκ.

★ Ο Άντονι, που δεν είχε καμιά διάθεση να εργαστεί από τον καιρό, που τον εγκατέλειψε η Άνιτα, έπινε συνεχώς και δήλωνε πως ήταν ένας γαμμένος άνθρωπος. Τώρα όμως όλα άλλαξαν ξαφνικά. Ο καλονόμος του έρωτας τον έκανε να ξαναγυρίσει τη ζωή. Μέσα σε λίγες μέρες υπέγραψε δυο κινηματογραφικά συμβόλαια και δήλωσε πως στο έζησε θα πήλη λιγότερο και θα εργάζεται περισσότερο.

★ Η προμερία του «Μπέν Χούρ» στο Τόκιο συνοδεύτηκε από ένα γεγονός ιστορικό για την πρωτεύουσα της Ιαπωνίας. Ο αυτοκράτορας, για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας, παρακολούθησε την προβολή ενός φιλμ μαζί με το κοινό της προμερίας και έγινε πλάι του τον πρωταγωνιστή του έργου Τάσλτον Ή-στον.

★ Διαβάοντας την «Οδύσεια» του Όμηρου, ο Γάλλος σκηνοθέτης Ζαν Γκονάρ έλεγε την ίδια να παρουσιάσει μια συγχρονισμένη κινηματογραφική έκδοση του έργου, στην οποία το ρόλο του Οδυσσέως θα έπαιζε ο διάσημος καμικάς Φερνάντελ. Τα εξωτερικά, δηλαδή το μεγαλύτερο μέρος του φιλμ, θα γυριστούν στην Ελλάδα, όπου ο σκηνοθέτης ελπίζει ν' ανακαλύψει και μία ιδανική Ναυσικά. Η υπόθεση του έργου δε θα έχει καμιά σχέση με την Τροία, αλλά θα παλαιώνεται από τους δυο παγκοσμίου πολέμους.

★ Το έργο «Ψηλά από τη γέφυρα» έπαιξε και εξακολουθεί να παίζει σπουδαίο ρόλο στη ζωή του Ράφ Βαλλόνε. Αφού επί δυο χρόνια πρωταγωνίστησε στο έργο αυτό στο Παρίσι, ο Ράφ ξαναθυμήθηκε την παλιά του δουλειά — ήταν δημοσιογράφος πριν γίνει ηθοποιός — και γράφει τώρα το καθημερινό γρο-νογράφημα σε μία Ιταλική εφημερίδα με το γενικό τίτλο: «Ψηλά από τη γέφυρα». Τέλος ο Ράφ θα είναι και ο πρωταγωνιστής του φιλμ «Ψηλά από τη γέφυρα», που θα γυριστούν ύστερα από πολλές αναβολές και στο οποίο θα έχει για πρωταγόνιστή την Τζέιν Σίμπεργκ.

ΠΑΤ ΚΕΝΕΤΥ

ΤΟ ΡΟΔΟ ΤΗΣ ΜΑΡΤΙΝΙΚΑΣ

Πρόσωπα:

ΜΗΕΛΙΝΤΑ ΑΗ	: ΜΑΡΙΑ	ΦΙΛΙΠ ΕΡΣΕΝΤ	: ΜΠΑΓΙΑΡΝΤΕΑ
ΑΛΑΙΝ ΣΟΡΥ	: ΖΑΚ	ΝΤΑΡΙΟ ΜΟΡΕΝΟ	: ΝΤΕΜΑΡΑΙ
ΖΑΚ ΚΑΣΤΕΛΟ	: ΣΑΙΝΤ ΑΝΤΡΕ	ΜΑΓΚΑΛΙ ΝΟΕΑ	: ΤΖΟΥΛΙΑ
ΦΟΛΚΟ ΛΟΥΑΙ	: ΛΕΦΟΡ	ΖΑΝ ΤΙΣΣΙΕ	: Ο ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ

Ο Ζακ έχει την εντύπωση πως ο μαρκήσιος με τα χρυσά του έκανε τη Μαρία να ξεχάσει την αγάπη της. Δεν ξέρει φυσικά πως εκείνη δεν έλαβε ποτέ κανένα από τα γράμματά του.

— Είναι σ' όλους γνωστή η δραστηριότης, που αναπτύσσει στην περιοχή αυτή ο μαρκήσιος.

— Και θα με βρήτε πάντα πρόθυμο να συνεργαστώ μαζί σας για το καλό του νησιού μας!...

Ύστερα από μερικές μέρες, ενώ ο μαρκήσιος διοργανώνει ένα μεγάλο χορό, ο Ζακ ασχολείται με τα πρώτα προβλήματα, που δημιουργεί η άφιξη του ξένου στη Μαρτινίκα.

— Μερικοί ψαράδες είδαν πειρατικά πλοία να πλησιάζουν τις ακτές μας.

— Έλα μαζί μου, Μπαγιαρντέ... Θα κάνουμε μία επίθεωρηση.

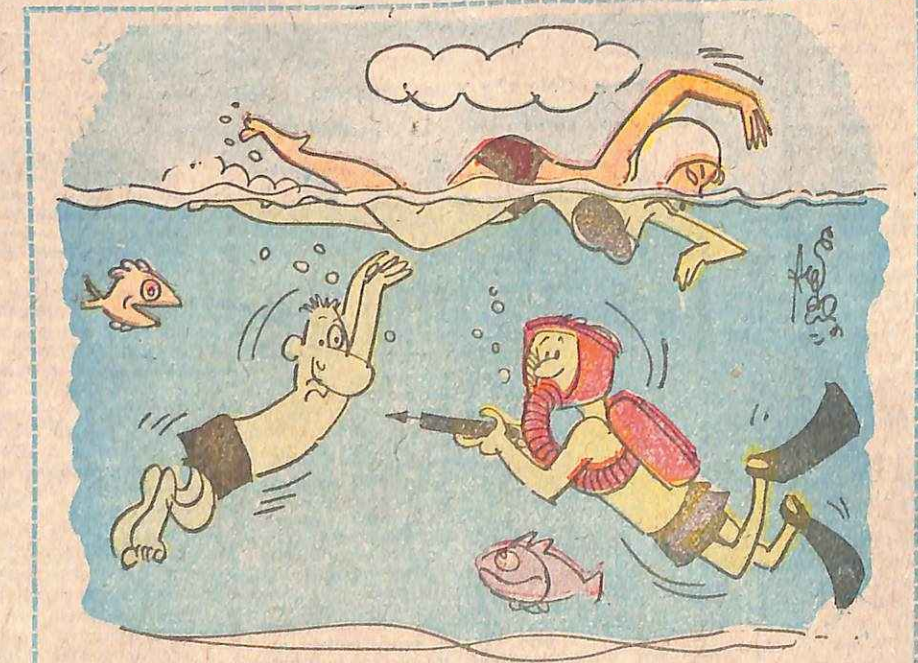
Το βράδυ, όταν ο μαρκήσιος και η γυναίκα του επιστρέφουν στο διαμέρισμά τους, ο Ζακ βλέπει από μακριά στο απισμένο παράθυρο τη σιλουέττα της Μαρίας, η οποία γδύνεται και φορεί τη νυχτική της. Η σκηνή αυτή μεγαλώνει τη μελαγχολία του και τον κάνει να γνωίση άλλου το κεφάλι.

Στην παραλία οι δυο άνδρες συζητούν την κατάσταση και ο Μπαγιαρντέλ αποκάλυπτει στο διοικητή του πως βρίσκονται σε μειονεκτική θέση γιατί οι καλύτερες φορεγίες τους επισκεύαζονται.

— Να μου ετοιμάσεις ένα αλόγο. Αύριο τα ημερομηνία φύγω για μία επιθεώρηση στα παρακία πυροβολεία μας...

— Δεν πρέπει να φύγετε, αφιόνοντας το πεδίο ελεύθερο στον Σαιντ-Αντρέ... Όλα αυτά είναι, κατά τη γνώμη μου, συνδυασμένα. Από την πρώτη στιγμή κατάλαβα πως η επίσκεψή αυτή δε μας επιφυλάσσει τίποτα το ευχάριστο.

Υποβρύχιος πόλεμος! (Του Αρχιλαου)

Τὸ Βράδυ τῆς ἐπομένης, ὅλη ἡ ἀριστοκρατία τοῦ νησιοῦ βρίσκειτο στὸ χορὸ τοῦ μαρκησίου ντε Σαιντ' Αντρέ.

Ἡ ἀπουσία τοῦ κυβερνήτη δὲν ἀργεῖ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὴ καὶ προκαλεῖ διάφορα σχόλια. Ὁ μαρκήσιος ἀνησυχεῖ ἰδιαίτερως καὶ ἀναθέτει σὲ πρόσωπα τῆς ἐμπιστοσύνης του νὰ τοῦ ἀναφέρουν ἀμέσως πού βρίσκεται ὁ Ζάκ.

Ἡ Μαρία, πού ἀντελήφθη τὴν κίνησι καὶ τὶς ἀντιδράσεις τοῦ συζύγου τῆς, ἀρχίζει ν' ἀνησυχεῖ γιὰ τὸ Ζάκ.

— Δείχνετε μεγάλον ἐνδιαφέρον γιὰ μερικά πρόσωπα, κι' αὐτὸ μπορεῖ νὰ παρעξηγῇ...

— Σὰς ὑπενθυμίζω πὼς ἔχομε πολλοὺς καλεσμένους καὶ σὰν οἰκοδόμοι νὰ ἔχετε ὑποχρέωσι νὰ φανήτε σ' ὅλους εὐγενικῇ καὶ περιποιητικῇ.

Ἡ Μαρία ἀναθέτει στὴν καμαριέρα τῆς, τὴν Τζούλια, νὰ κάνῃ μιὰ ἐρευνα γιὰ λογαριασμὸ τῆς.

— Αὐτὸς ὁ καπεργάρος ὁ Σαιντ' Αντρέ διστάζει νὰ μᾶς πλησιάσῃ. Κι' ὅμως ἀσφαλῶς θὰ ἤθελε νὰ μάθῃ πολλὰ πράγματα...

— Ὅχι ἀπὸ μένα πάντως... Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μυστικά, πού μοῦ ἐμπιστεύονται, ἐγὼ εἶμαι σωστὸς τάφος!

Δῆθεν ἀπὸ ἀπροσεξία ἡ Τζούλια πέφτιε πάνω στοὺς δυὸ ἄνδρες πού συζητοῦν.

— ὦ με συγχωρήτε!...

Ἡ ὀμορφιά τῆς Τζούλιας κατακτᾷ ἀμέσως τὸν Μπαγιαρντέλ καὶ τὸ Λεφόρ, πού συναγωνίζονται ποίος θὰ τὴν κατακτήσῃ.

Ἡ Τζούλια παίζει θαυμάσια τὸ ρόλο τῆς.

— Ἀπὸ τὸ παρουσιαστικὸ σας, κύριοι, καταλαβαίνω πὼς εἰσθε εὐγενεῖς στὴν ὑπηρεσία τοῦ κυβερνήτη.

— Τί χαριτωμένο προσωπάκι!...

Οἱ κολακείες τῆς κάνουν τοὺς δυὸ ἄνδρες νὰ φανοῦν ἀκόμα περισσότερο τολμηροί.

— Μήπως καὶ τὰ ὑπόλοιπα ὑστεροῦν;

Ἡ Τζούλια ὅμως δὲν ξεχνᾷ τὸ σκοπὸ τῆς.

— Εἶσαι ἓνα χρυσὸ κορίτσι!...

— Θὰ φανῶ ἀκόμα πιὸ καλὴ μαζί σας, ἂν μοῦ πῆτε πού βρίσκεται αὐτὴ τὴ στιγμή ὁ κυβερνήτης.

Ἐνας στρατιώτης ἐρχεταὶ νὰ καλέσῃ τὸν Μπαγιαρντέλ κι' ἔτσι ὁ Λεφόρ μένει μόνος του μετὰ τὴ Τζούλια.

— Θάχης τὴν πληροφορία πού θέλεις, ἂν μοῦ δώσης ἓνα φιλάκι!...

— Ὅχι ἐδῶ, γιατί μπορεῖ νὰ μᾶς δοῦνε.

Ἡ Τζούλια δὲ θέλει ν' ἀκούσουν κι' ἄλλοι τὸ μυστικόν, πού θὰ τῆς ἀποκαλύψῃ, γι' αὐτὴ ἀφίνει τὸν Λεφόρ νὰ τὴν παρασύρῃ σὲ μιὰ ἀποθήκη χόρτου.

— Λοιπόν, πού βρίσκεται ὁ κυβερνήτης;

— Πῆγε νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ παράκτια πυροβολεῖα καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ μιὰ φυλὴ ἰθαγενῶν, πού ὁ ἀρχηγός τους εἶναι φίλος του.

Στὸ ἀρχιεγείον, ὁ Μπαγιαρντέλ μαθαίνει πὼς κανεὶς δὲν τὸν καλεσε καὶ καταλαβαίνει ὅτι ἡ πρόσκλησις ἦταν τέχνασμα τοῦ Λεφόρ, πού ἤθελε νὰ μείνῃ μόνος μετὰ τὴ Τζούλια.

— Ἄ, τὸν ἄθλιο! Ἄν πέσῃ στὰ γόδια μου θὰ τὸν γδάρω!

Η Λίντυ έπεσε στην αγκαλιά του. Είχε καταλάβει πως κι' αυτή τον αγαπούσε...

Το κουδούνισμα του τηλεφώνου έριξε μια παράξενη νότα μέσα στην ηρεμία του μικρού διαμερίσματος. Η Λίντυ σήκωσε το ακουστικό.

— Εμπρός!
— Από την άλλη άκρη του σύρματος έφτασε στ' αυτιά της μία βαρεία ανδρική φωνή:

— Η δεσποινίς Έλεν, παρακαλώ;

— Πάλι αυτός ο ένοχλητικός! Η Λίντυ κατάφερε με πολύ κόπο να συγκρατηθεί.

— Σας είπα τόσες φορές πως δεν υπάρχει καμία δεσποινίς Έλεν, εδώ, απάντησε. Σας παρακαλώ να μη με ξαναενοχλήσετε.

Καί άφισε το ακουστικό.

— Άλλά, προτού κλείσει, η Λίντυ θυμήθηκε να πει: «Αν κάποιος θέλει να μιλήσει μαζί μου, ας έρθει να με βρει στην πόλη».

— Έλεν, μην κλείσεις, την παρακάλεσε. Το ξέρω πως είσαι σ' εκεί, γιατί η Λίντυ δεν μπορεί να μην ακούσει τη δική σου μελωδική φωνή...

— Γιατί με παιδεύεις; Η Λίντυ θέλησε κάτι να πει, αλλά καμία φωνή δε βγήκε από το στόμα της.

— Τό ξέρω, Έλεν, πως θα μου πεις ότι δε μ' αγαπάς, συνέχισε ο άγνωστος. Η καρδιά μου, όμως, μου λέει το αντίθετο...

— Μια θεϊκή φλόγα αγάπης ζωντανεύει τα υπέρτοκα μάτια σου. Και το νουπόλογο δέ θα δώσει να πει... Έλεν, μην κλείνεις την καρδιά σου στη φωνή της αγάπης. Ναι, Έλεν, σε λατρεύω... Με μία μόνο λέξη που μπορείς να με κάμεις ευτυχισμένο. Δε θα μου την πεις;

— Δεν έχω να σάς πω τίποτα, κύριε, απάντησε η Λίντυ. Κι' έκλεισε πάλι το τηλέφωνο. Άλλά το χέρι της δεν ήταν το ίδιο σταθερό, όπως την πρώτη φορά.

— Όχι! Έκαμε νευριασμένα, καθώς απομακρυνόταν. Ξαπλώθηκε σε μία πολυθρόνα κι' έπιασε το μικρό της κεφάλι με τα χέρια της.

Ήδουν θανάτο εδώ!

Κό, κόβοντας στη μέση την έρωτική φλυαρία του. Άλλά, σιγά-σιγά, άρχισε να συμπονεί αυτό τον άγνωστο. Πόσο, στ' αλήθεια, θα έπρεπε ν' αγαπήσει αυτή την Έλεν, για να μην απελπίζεται! Κι' έπειτα μιλούσε τόσο όμορφα! Μόνο που τα λόγια του δεν απευθύνονταν σ' αυτήν, τη Λίντυ, αλλά σε κάποια άλλη.

— Η Λίντυ έκαμε, ξαφνικά, τη σκέψη πως κανένας άντρας δεν της είχε μιλήσει ποτέ μ' αυτό τον τρόπο, κανένας δεν της είχε πει πως ήταν τρελλός από αγάπη γι' αυτήν, κανένας δεν της είχε φωνάξει πως θα την αγαπούσε ακόμη και πέρα από τον τάφο...

— Η σκέψη αυτή την έκαμε να σκεφθεί από την πολυθρόνα. Έτρεξε άμέσως στο μεγάλο καθρέφτη της τουαλέτας της και κυττάχτηκε με προσοχή...

— Και βέβαια ήταν πολύ όμορφη. Το πρόσωπό της είχε ένα δικό του τύπο και το κορμί της έμοιαζε σαν σκαλισμένο πάνω σε μαρμάρω. Οι γραμμές του ήταν άφθογες...

— Πολλοί άντρες θα μπορούσαν να την έρωτευθούν. Μόνο που κανείς ως τότε δεν της είχε μιλήσει γι' αγάπη. Άλλά, ίσως έφταιγε η ίδια γι' αυτό. Γιατί δεν άφηνε κανένα να την πλησιάσει. Στο γραφείο, οι συζητήσεις με τους συναδέλφους της ήταν πολύ τυπικές. Μόλις ένας απ' αυτούς τολμούσε να κάμει κάποιο υπαινιγμό, η Λίντυ του γύριζε τις πλάτες. Κι' είχε κοφεί και την «καλημέρα» σε κάποιον που το μοναδικό του έγκλημα ήταν ότι της έζητος ένα ραντεβού.

— Άλλά, βέβαια, κανένας δεν της είχε μιλήσει όπως ο άγνωστος του τηλεφώνου. Ξαπλώθηκε σε μία πολυθρόνα κι' έπιασε το μικρό της κεφάλι με τα χέρια της.

— Αυτή η ιστορία συνεχιζόταν πάνω από μίση ώρα, πού ήταν έρωτευμένος με την Έλεν, την έπαιρνε μία και δύο φορές την ημέρα και της άρραβόναζε τα έρωτά του — τα έρωτά του — τα έρωτά του — τα έρωτά του...

— Τον άπονεμα, το τηλέφωνο ξαναχτύπησε. Ήταν και πάλι ο άγνωστος.

— Έλεν, μην κλείνεις, την παρακάλεσε. Ζήτησε πληροφορίες από το τηλεφωνικό κέντρο

ΠΙΚΑΝΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

κι' έμαθα τη διεύθυνσή σου. Έρχεται τώρα άμέσως. Αν αισθάνεσαι την παραμικρή συμπνοια για μένα, πρέπει να με περιμένεις...

Οι γονείς της έλειπαν κι' η Λίντυ ήταν ολόμοναχη στο σπίτι. Η πρώτη της σκέψη ήταν να φύγει. Θα μπορούσε ακόμη να τον άρραβόναζε, χωρίς να του άνοιξη... Άλλά γιατί τότε δε θα του άνοιγε; Έτσι, τουλάχιστον, θα μάθαινε ποιος ήταν αυτός ο άγνωστος, που της είχε πάρει το μυαλό με την Έλεν του...

Είχε τρέξει τώρα στον καθρέφτη της κι' άρχισε να φτιάχνει βιαστικά τα μαλλιά της. Έπειτα από λίγο, χτύπησε το κουδούνισμα της πόρτας. Η Λίντυ έτρεξε μία τελευταία ματιά στον καθρέφτη κι' έπειτα πήγε ν' άνοιξη.

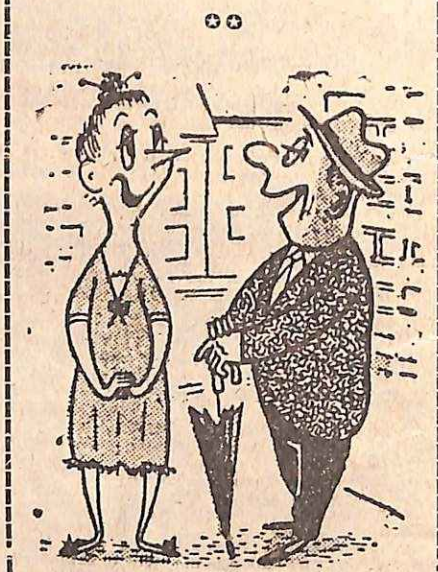
Ο έπισκέπτης ήταν νέος, πολύ καλοφτιαγμένος και σοβαρός. Η Λίντυ τον πέρασε στο σαλόνι. Άλλά γιατί, λοιπόν, η καρδιά της χτυπούσε τόσο δυνατά; Ο νέος κάθισε σε μία πολυθρόνα, την κύτταξε μερικές στιγμές και της είπει:

— Θα έχετε την καλωσύνη να ήπτε στη δεσποινίδα Έλεν ό,τι ήρθα; Η Λίντυ τα είχε χαμένα. Κάτι πήγε να πει, αλλά δεν το κατάφερε.

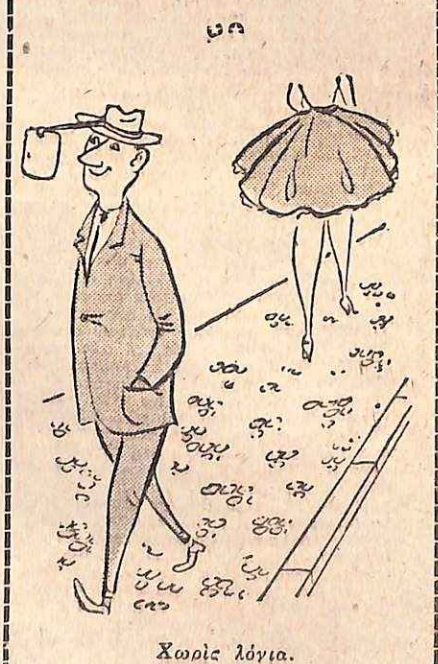
Ο έπισκέπτης χαμογέλασε.

— Κατάλαβα άμέσως απ' το πρόσωπό σου, πως κάποιος είχες κρύψει κομμάτια!...

— Ο άρραβωνιαστικός μ' είναι δυστυχώς λίγο νύμφη. — Τότε, πρέπει νάσαστε ευτυχισμένη!

Χωρίς λόγια.

MARTZORI ΧΟΛΓΟΥΑΙΗ

ΘΕΛΕΤΕ γιατί το βράδυ ήταν όμορφο, γιομάτο γαλάζια σκοτάδια και χλωμά αστέρια, θέλετε γιατί το ίδιο άπογευμα είχε προηγηθεί μία όμορφη νίκη του «Παναθηναϊκού» εις βάρος της «Νίκης» Βόλου για το «Κπέλλο» Έλλάδος, θέλετε γιατί ο Άντρεας Παπαεμμανουήλ είναι «τραγουδιστάρας» και δεν το κρύβει, βάλθηκε, μόλις του θέσαμε την πρώτη ερώτησή μας, να σιγομουρμουρίζει τα τελευταία μουσικά έπιτεύγματα του Μάνου Χατζηδάκη, σχετικώς με τα «Παιδιά του Πειραιά».

«Και ένα και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά!...».

— Η ερώτησή μας ήταν: — Πόσα αδέρφια είσαστε στην οικογένειά σας; — Γιατί ρωτάς; — Νά, ο παιδικός σου φίλος, ο Σιδέρης του «Ολυμπιακού», που αν και αντίπαλος ποδοσφαιρικά, είναι αχώριστη παρέα σου, έχει...

— Ξέρω, ξέρω. Όχι, αδέρφια, αγόρια όλα. — Έσύ, μπας και το... μαζαίσεις; — Ο νεαρός φόρ του «Παναθηναϊκού», ο έφηβος με τα χρυσά πόδια, όπως τον έχουν βαπτίσει οι άθλητικές στήλες των έφημερίδων και όπως τον έφερον οι άτελειστες μυριάδες των όπαδων του πρώτου και παισιότερου συλλόγου της «Αθήνας», του «Παναθηναϊκού», βάζει τα γέλια. Κι' ύστερα, όταν κάποτε σταματά, θυμάται τους στίχους του Χατζηδάκη: «Και ένα και δύο και τρία...».

— Τέσσερα αδέρφια, λοιπόν; Τέσσερις Παπαμωνάδες; — Και βάλε. — Βάλε ακόμα. — Έννιά; — Προχώρα λίγο... Για στάσου, βρέ αδερφέ. Ποδοσφαιρική ομάδα έχεις στο σπίτι;

— Όχι, ακριβώς. Λείπει ένα άτομο για να συμπληρωθεί ο αριθμός των παικτών μιας ομάδας, στην οικογένειά των Παπαμωναδών. Και κάτι άλλο. «Αν» τα 10 αδέρφια, τα έφτα είναι κορίτσια — αντίθετα απ' το Σιδέρη, που και τα έφτα αδέρφια του είναι όλο αγόρια.

Ο Άντρεας προσφέρεται ευχαρίστως νά τ' άπαριθμήσει:

— Λούλα, Δήμητρα, Έλευθερία, Γεωργία, Βιργινία, Ντίνα, Πόπη...

Σταματά για μία στιγμή το μέτρημα και μάς ρωτά μ' άμνηχανία:

— Ξέχασα καμμία; — Όχι. Έφτα είπες.

Το μέτρημα εξακολουθεί:

— Πέτρος, Άντρεας (δηλαδή... εγώ), Γιώργος...

Νισαφι. Ο κατάλογος των παιδιών του Πειραιά τελειώνει. Αν προσθέσεις και τον πατέρα, τον κύριο Σωτήρη Παπαεμμανουήλ — ή μητέρα του έχει ά-ποβίαση προ έτών — έχετε μπουσά σας όλη την οικογένεια, μία... ομάδα σωστή.

— Όχι και ομάδα... Τα περισσότερα μέλη της φαμίλιας μας είναι κορίτσια...

— Ομάδα, Άντρεά. Άς ποούμε μία «μικτή».

★

Κι' όμως κανένας στην τίμια, ήσυχη και σεμνή αυτή οικογένεια του Σωτήρη Παπαεμμανουήλ, που ζούσε και ζή ακόμα, άθροισμα και μετρημένα, στον Πειραιά — για την ακρίβεια, στο Φάληρο, δίπλα στο γήπεδο Καραϊσκάκη — δεν είχε το μικρόδριο της υπάλας.

— Όχι, και κανένας, Άντρεά... Νά λέμε την αλήθεια, δηλαδή...

Ο συνομιλητής μας χαμογελά, κοκκινίζει σαν κορίτσι και καταβάλλει το κεφάλι. Ύστερα μάς ρίχνει μία ματιά, γεμάτη πονηρία και σπιρτάδα.

— Κανείς... έκτος από μένα. Έγώ...

Οι παιδικές αμνησίες, έτσι και κείνων, που δεν έχουν ακόμα ξεμακρύνει πολύ απ' την παιδική ηλικία, όπως ο Άντρεας Παπαεμμανουήλ, είναι πάντοτε όμορφες και... λύνουν τη γλώσσα. Δέ συμφωνείτε;

— Ο νεαρός «φόρ» του Παναθηναϊκού θυμάται και διηγείται, πίνοντας την πορτοκαλάδα του, τα νεανικά του ποδοσφαιρικά όνειρα.

Μόλις άνοιξε τα μάτια, το πρώτο πράγμα, που αντίκρισε άπέναντί απ' το παράθυρο της καμαρούλας του, ήταν ένα τεράστιο γήπεδο φούτ-μπάλ: Το Ισοηλατοδρόμιο. Και το πρώτο πράγμα, που άκουσε, ήταν η μορφότομη ίαχη των φιλάθλων, που έφτανε, θορόει, ως την Καστέλλα και την έπαιρνε από κεί το πέλαγο για νά τη μεταφέρει σ' όλη την Έλλάδα:

— Γκρόσοοοο! Τι θέλω να κάνη ο μικρός Άντρεας; Η πρώτη λέξη, που έμαθε, μετά τα καθιερωμένα «μπαμπά και μανά» ήταν η λέξη «κόλα». Ζύμωσε τα μικρά του όνειρα με τα τόσο δοξαμένα αυτά εγκόλα, που σκορπούσαν έρε ρίγη στις στρατιές των φιλάθλων, και βάλθηκε να μάθει κι' αυτός πως ψήνονται και πως έφουρνίζονται.

— Κι' έμαθε, Άντρεά; — Έτσι λένε. Όποτε να μάθω όμως, είδαν κι' έπαθαν οι πέτρες της γειτονιάς μου.

— Οι πέτρες; — Μάλιστα, οι πέτρες. Αυτές που βρίσκονταν στην αλή του σπιτιού, πέτρες, πετρώδες και πετρώδης, δεινοπαθούσαν στα πόδια του μικρού αυτοδιδάκτου ποδοσφαιριστή. Αυτές έπασαν πολλά τζάμια του σπιτιού, που δεν τα προστάτευε φυσικά κανένας τερματοφύλακας.

Με τη σειρά τους έπασαν ύστερα... και τα πλευρά του Άντρεά! Η μακαρίτισσα ή μάνα του, μη έχοντας ιδέα από ποδόσφαιρα και τα τερίτια τους,

Αστέριος ΤΗΣ ΜΠΑΛΛΑΣ

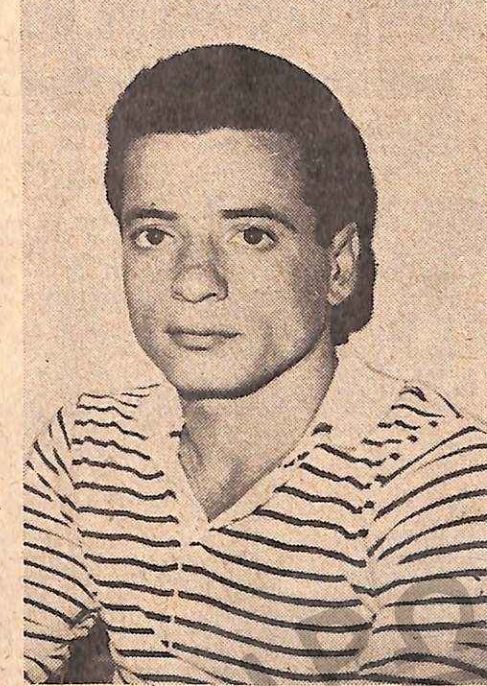
Α. ΠΑΠΑΕΜΜΑΝΟΥΗΛ: 'Ο κανονιέρης με τα «χρυσά» πόδια

Είπανε απ' το αυτί το γυιό της και τον έκανε κατά το δ' λεγόμενον... του άλτσιου.

— Άδικος κόπος. — Ο Άντρεας τόχε βάλει βαθειά μέσ' στην καρδιά του. Θα μάθαινε νά βάζη κι' αυτός εγκόλα, τέτοια που νά σηκώνουν θύελλες ένθουςιασμού και νά κάνουν τα μάτια να δακρύζουν από χαρά.

— Η θα μάθαινε, ή... θα πέθαινε! Ένα από τα δύο. Και μία και δεν έγινε το δεύτερο, έγινε το πρώτο.

Σήμερα, ο Άντρεας Παπαεμμανουήλ είναι ή πιο χρυσή έλπίδα του Έθνικού μας ποδοσφαίρου, το καμάρι των Παναθηναϊκών και το κανόνι της Έθνικής μας ομάδας, στην όποια με το σπαθί του ή μάλλον... με το πόδι του, κατάλαβε τη μόνιμη θέση του δεξιού ένδιαμέσου κυνηγού.

Ο Άνδρεας Παπαεμμανουήλ

Είναι ο «χρυσόποδας».

Όταν τον βλέπετε μέσα στο γήπεδο ν' άλωνίζει, ντυμένος με την τιμιμένη πράσινη φανέλλα με το κεντημένο τρίφυλλο στο στήθος, δε σου γεμίζει στην άρχη το μάτι.

Λεπτός, καστανός, μάλλον άδύνατος, μάλλον λεπτός και μάλλον μικρόσωμος, θαρρείς πως παίζει ρόλο κομπάρσου.

Πόσο μεγάλο το λάθος σας! Το καταλαβαίνετε άμέσως απ' τη νύκτα, που άπλώνεται στις πολυθρόνες κερκίδες, όπου οι φίλαθλοι, στοχασμένοι σαν τεράστια ταμπάκια σταφυλιών, σταματούν κάθε κοουβέντα όταν ο Παπαεμμανουήλ φέρη τη μπάλα κοντά στο αντίπαλο τέρμα.

Οι φωνές κόβονται τότε με το μαχαίρι κι' οι καρδιές σταματούν τους χτύπους τους. Ο έφηβος με τα χρυσά πόδια έτοιμάζεται να εξαπολύση τον κεραυνό του. Όχι, ο Άντρεας, ο πατήρ θεών και ανθρώπων, νά ήτανε...

— Ένα έλαφρό κοντρολάριαμα της μπάλας. Ένας έλιγμος σε κλάσμα του δευτερολέπτου και ένα σουτ-πύρλουξ.

Αυτό ήταν!

— Αν δεν προλάβατε να ήπτε την μπάλα να σπαρταράει στα δίχτυα της αντίπαλης έστιας, το πληροφορείσθε από τις ορρανομήχεις ζητωκραυγές της «πράσινης» λαοθάλασσας, που κατακλύζει τις έξεδρες — ζητωκραυγές, που φτάνουν από το γήπεδο της λαοφώρας «Αλεξάνδρας» ως την κορφή του Λυκαβηττού κι' ως τα κελλά των κρατούμενων των φυλακών «Αδέρωφ».

— Γκρόσοοοο!

Οι αντίπαλοι παίχτες, άποσβολωμένοι, βλέπουν το διαιτητή νά δείχνη τη σέντρα τους και διαπορούν άκομης.

— Πώς έγινε αυτό; Ήταν τόσο μακρυνό το σουτ. — Ο Παναθηναϊκός τρέχουν πηδώντας απ' τη χαρά τους νά αγκαλιάσουν το νεαρό καστανομάλλι έφηβο που τους έφερε το μήνυμα της νίκης.

Κι' ο Άντρεας... — Έσύ, Άντρεά; Πώς αισθάνεσαι την ώρα, που βάζεις γκολ;

— Πως θέλεις νά αισθάνεται; Πετ' απ' τη χαρά του. Σαν κάποιος σύννεφο νά τον παίρνη άπανά στην αγκαλιά του και νά τον λικνίζει άναμεσα στο μεθυσμένο ήλιο και στο γαλάζιο ούρανο της Κυριακής.

Τι θρίαμβος, αλήθεια! Κάποιος μεθυσμένος άνθρωπος, σε κάποιο άπλο σπιτάκι του Ν. Φαλήρου, που σκυμμένος μπροστά στο ραδιόφωνο παρακολουθεί την εξέλιξη του αγώνος, γιατί φοβάται τις συγκινητικές του γκροπές, έχει βγάλει απ' την τσέπη το μαντήλι και κομπάζει ένα κρυφό δάκρυ.

— Και γ'ό το χτυπούσα το παιδί, όταν έπαιζε με τις πέτρες... μονολογεί σαν ένοχος.

— Ένα μπουκέτο από κορίτσια τον αγκαλιάζουν και τον φιλούν.

— Έλα, μπαμπά. Ψηλά το κεφάλι! Είναι ο κύρ-Σωτήρης Παπαεμμανουήλ και οι κόρες του. Οι άγαπημένες αδελφούλες του Άντρεά.

★

Ο κανονιέρης της σημερινής μας στήλης, ύπηρετεί τώρα τη στρατιωτική του θητεία, στο Λιμενικό Σώμα. Το «υπηρετεί» βέβαια είναι τρόπος του λέγειν. Γιατί είναι άποσπασμένος στην Α.Σ.Ε.Α.Ε.Δ. σε μόνιμο στέλεχος της Έθνικής μας ομάδας των Ένωπλων Δυνάμεων.

Παράλληλα όμως, άποτελεί και βασική μονάδα της επιθετικής πεντάδας της πολιτικής Έθνικής μας ομάδας.

— Τόσες τιμές, Άντρεά, και είσαι τόσο νέος! 21 μόλις χρονών.

— Το νεαρό παλληκάρι στριφογυρίζει τα χέρια του μ' άμνηχανία.

— Ναι, παραδέχεται. Κέρδισα πολλά μέσα σε όχτα χρόνια.

— Γιατί όχτα;

— Γιατί... επίσημη μπάλα, δηλαδή σε επίσημο σοματέιο, παίζω από 13 έτών. Είχα έγγραφη στον Πειραιά.

— Και πως σε «μάραψες» ο Παναθηναϊκός; — Νά! Με βρήκε ο έφορος του ΠΑΟ και παλαιός ποδοσφαιριστής του, ο κ. Μπαλτάσης, και μου έκαμε προτάσεις. Τι δέχτηκα γιατί άποπούσα τον ΠΑΟ. Έλπιζα νά μη διαμεύσω τις προδοκίες του.

— Μά το άποδείξεις αυτό. — Τί λόγος! Ένα παιδί 21 έτών, έχει όλον τον καιρό μπροστά του για νά το άποδεικνύη συνεχώς, και κάθε χρόνο και καλύτερα.

— Έπ'ί πόσα χρόνια θά το άποδεικνύεις; — Μά... λογαριάζω να παίζω δέκα χρόνια ακόμα. Κάνω καλή άθλητική ζωή.

Δέκα χρόνια. Μία δεκαετία θρίαμβων, με χιλιάδες γκολ βρίσκεται μπροστά του. Άς κάμουν, λοιπόν, κουράγιο οι άπειράριθμοι θαυμαστές του. Ο Παπαεμμανουήλ θα τους κάμει να κλάψουν από χαρά, τουλάχιστον τριάντα φορές το χρόνο, σε ισόριθμα μέρη. Δηλαδή 300 φορές στο διάστημα της πιθανής καριέρας του.

— Το υποσχέσαι, Άντρεά; — Το υποσχομαι.

— Τόσο μία υποσχέσει τρομερή. 200 χιλιάδες «πιστολά» όπαδοί του ΠΑΟ να κλάψουν 300 φορές ένας. Μπορεί έτσι να γεμίση μία...στέρνα δάκρυα!

★

Και τώρα, μερικά μικρά μυστικά.

★ Ο Άντρεας, έκτος από το φούτ-μπάλ, αγαπά και κάτι άλλο.

— Αυτό το... άλλο, είναι θηλυκού γένους; — Πονηρή ματιά.

— Όχι, Ουδέτερου.

— Ποιό είναι;

— Το λαϊκό τραγούδι.

— Αγαπά, λοιπόν, το λαϊκό τραγούδι, και θαυμάζει τον Κασαντίδη, τη Γιάτα Λυδία, τη Μαρινέλλα και το Πύργο Άγγελόπουλο.

— Κι' από τις άλλες... τέχνες; — Το θέατρο και το «νέαν» — Ο Αλκυόνας, ο Ρίτσος και η Τζένη Καραμένη είναι οι άδελφάδες μου. Έπίσης απ' τους ήθοποιους του κινηματογράφου ο Γέσο Λιούκας και ο... Στεφανόπουλος, κι' απ' την έθναλε ακόμα ταίφια!

★ Απ' τους έξενους ποδοσφαιριστές θαυμάζει τον Ντι Στέφανο και τον Μοστούρι. Κι' από τους ντόπιους το Αποστόλη, το Βασιλάκη, τον Κανακί, το Μπέμπη, το Σιδέρη, το Χοκέα, το Σαραβάκο και το Δερμάτη.

★ Τέλος, από τα μη λαϊκά τραγούδια του άρεσει το «Κάπου υπάρχει ή αγάπη μου» της Νανάς Μουσχέρη.

— Πού υπάρχει, Άντρεά; Ή «δεν ξέρεις που είναι», όπως λέει και το τραγούδι;

— Όχι, ξέρω.

— Τότε... πού είναι το... — Νά, στο γήπεδο του Παναθηναϊκού. Είναι ή πράσινη φανέλλα μου!

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

25

κι' ένθουσιασμό. Πολλοί Εκλαίγαν από τη συγκίνησή τους.

Όταν, τέλος, οι σκλάβοι, ο θόρυβος κόπασαν, ο άρχηγός τους είπτε:

— Πολλά τὰ έτη τής βασιλείας σου, υιέ του Δαυίδ. Οι σκλάβοι, που με μία λέξη σου τους έκαμες ελευθέρους, είναι έτοιμοι να πεθάνουν για τή δόξα σου!

— Η δόξα μου θα είναι και δική σας, συνέχισε ο Σολομών. Έγώ σας έδωσα εκείνο, που σας έλειπε. Άλλα τήν ελευθερία που σας δώρησα, μόνοι σας θα τήν ασφαλίσετε από τους εχθρούς, που θα βελήσουν να σας τήν πάρουν. Είσαστε έτοιμοι να τὸ κάμετε;

Χιλιάδες γροθιές σηκώθηκαν στον αέρα κι' ο άρχηγός των εργατών, ερμηνεύοντας τή σκέψη των συντρόφων του, φώναξε:

— Ό,τι μάς έδωσες, κανείς δὲ θά μπορέσει πιά να μάς τὸ πάρη. Έμεῖς καὶ τὰ παιδιά μας καὶ τὰ παιδιά των παιδιών μας θά υπερασπισθούμε με τὸ αἷμα μας τὸ πολύτιμο αγαθὸ που μάς χάριτες.

— Η απόφασί σας να θυσιάσθετε για τήν ελευθερία σας είναι ἡ καλύτερη απόδειξις πὼς είσαστε άξιοι γι' αὐτήν, είπε ο Σολομών. Καὶ τώρα ακούστε ποῖο είναι τὸ

δύτερο δώρο, που θά σας κάμω: 'Απ' αὐτῆς τῆς στιγμῆς, ὁ λαὸς του 'Ισραὴλ σας λέει με τὸ στόμα του βασιλιά του πὼς σας δέχεται σαν ἴσους μέσα στους κόλπους του. Μαζί του θά μοιρασθῆτε τὴ δόξα, τὴν εὐημερία, τὴς τιμῆς κι' ἀκόμη τὴς ἀτυχίας, καὶ τὸς κινδύνους. 'Απὸ ἐδῶ κι' ἔμπρός, θά είσατε ὅλοι σαν ἀδελφία, που βγήκαν ἀπὸ τὸν ἴδιο πατέρα. Κανένας δὲ θά- χη περισσότερα δικαιώματα ἀπὸ τὸν ἄλλον κι' ὅλοι μαζί θά ἐργασθῆτε για τὸ καλὸ τὸ δικὸ σας καὶ των παιδιών σας.

Ο ένθουσιασμός αὐτῶν των ανθρώπων έγινε παραμιλητὸ κι' οί φωνές τους ὑψώθηκαν ὡς τὸν οὐρανὸ. Εἶχαν ποθῆσει ὡς τότε τήν ελευθερία καὶ τὴν ἰσότητα, μὰ δὲ μπορούσαν νὰ ἐλπίζουν οὐτὴ τὴ μία, οὐτὴ τὴν ἄλλη καὶ γι' αὐτὸ ἐπνίγαν τὸν πόθο τους, που ἦταν ὁ ἐφιάλτης καὶ τὸ σαράκι τους, μέσα στὰ κατάσθαλα τῆς ψυχῆς τους. 'Αλλὰ νὰ πὺν τώρα τὰ εἶχαν ὅλα καὶ χωρίς περιορισμούς!

— Βασιλιά, είπε ὁ άρχηγός τους, μάς έδωσες τήν ελευθερία καὶ τὴν ἰσότητα, χωρίς να σοὺ τὰ ζητήσωμε. Μάθε τώρα, ὅτι ἡ μεγαλύτερή μας ἐπιθυμία είναι νὰ σοὺ δείξωμε, ὅτι είμαστε άξιοι

για τὸ δώρο, που μάς έκαμες. 'Απὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς, οί εχθροί σου εἶναι καὶ δικοί μας. 'Οδηγῆσε μάς ἐναντίον τους κι' ἡμεῖς θά σοὺ δώσωμε τὴ νίκη.

— Θὰ τὴ δεχτῶ με χαρὰ κι' ἀγαλλίασι ἀπὸ τὰ χέρια σας, ἀπάντησε με συγκίνηση ὁ Σολομών.

Γύρω του είχαν μαζευτῆ κάμποσοι ἀπὸ τὸς συμβούλους καὶ τὸς αὐλικούς του, μαθαίνοντας, ὅτι εἶχε καλέσει ἐκείνους, που δούλευαν στὸ Ναὸ, για νὰ τους μιλήσῃ. 'Όταν άκουσαν τὰ λόγια του, ξαφνιασθηκαν, γιατί ὁ βασιλιάς δὲν εἶχε φανερῶσει ὡς τότε σὲ κανένα τὴς σκέψεις του. Αὐτὸ που ἔκανε, ἦταν ἓνα πρᾶγμα πρωτόκουστο, μὴ ἀληθινὴ ἐπανάστασι, που, ἀντὶ ν' ἀναβλύσει ἀπὸ τὴν πλατεία μάζα τοῦ λαοῦ, σαν ξεσπάσμα ὀργῆς καὶ πόθος λυτρωτοῦ, εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸ στόμα ἐκείνου, που στεκόταν στὴν κορυφῇ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἱεραρχίας. Ποιὸς θά ἦταν οί συνέπειες; 'Ο λαὸς του 'Ισραὴλ θά γινόνταν ἰσχυρότερος, ἀγκαλιάζοντας σαν ἀδελφούς τὸς χτεσινὸς σκλάβους, ἡ θάχανε τὴν ἀγνότητα του καὶ θά ξεπερῆτε πῶς χαμηλά ἀπὸ κεῖ που βρισκόταν τώρα...

Ο Σολομών, που μάντεψε τὴς

ἀνησυχίες καὶ τὸς φόβους τους, γύρισε πρὸς τὸ μέρος τους καὶ τοὺς είπτε:

— Δοκιμάσα ὡς σήμερα τὴν πίστι σας καὶ ἔβρα πὼς μπορῶ νὰ βασιστώμαι σ' αὐτήν. Μὴν ἀφίνετε, λοιπόν, τὴν ἀμφιβολία νὰ κυβή ὑ- ποὺ μέσα στὴν ψυχῇ σας, ἀλλὰ σκεφθῆτε πὼς μπορεῖτε νὰ με βοηθήσετε στὸ ἔργο μου... Τὴ δύναμι, που μοὺ χρειάζεται, τὴν πῆρα ἐκεῖ που τὴ βρήκα. Καὶ, παίρνοντας τὴν, έδωσα καινούργιο αἷμα στὸ λαὸ τοῦ 'Ισραὴλ. Αὐτὸ τὸ αἷμα ἂς εἶναι για ὅλους μας ἡ σωτηρία.

Μίλησε ὕστερα στους τεχνίτες.

— Τί ἔχετε να φτιάνετε; τοὺς ρώτησε.

— Όλα ὅσα γίνονται με τὸ μέτρο, τὸ γινόμενα καὶ τὸ διαδότη, τὸ ἀπάντησαν.

— Μὲ τὰ ἐργαλεῖα σας θά φτιάξετε τώρα ὅπλα, τοὺς πρόταξε.

— Ὅσα φτιάξωμε με τὰ ἐργαλεῖα σας ὅπλα, υιέ του Δαυίδ, τὸ ἂ- μάς πᾶν. Καὶ τὰ ὅπλα, που θά βγουν ἀπὸ τὰ χέρια μας, θά εἰ- σὺν καλύτερα ἀπὸ κείνα, που σοὺ προμήθευαν ὡς σήμερα οί Φιλι- σταῖοι.

Η βιομηχανία των μετάλλων βρισκόταν δὲ τότε στὰ χέρια τῶν Φιλισταίων, που σ' αὐτὰ χρυσόταν τὴ μεγάλη δύναμή τους. Οί Φι- λισταῖοι, λοιπόν, ἦταν ἀνεκῶστε οί λαοί, που ἦταν ἀνέκαθεν ὁ 'Ισρα- τρομερότερος ἀντίπαλός του.

Στους μακροχρόνιους πολέμους ἦλ. Στους μακροχρόνιους πολέμους ἦλ. Στους μακροχρόνιους πολέμους ἦλ.

Σύμφωνα μ' αὐτόν, οί 'Εβραῖοί δὲ θά εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ κατεργά- ζονται τὰ μέταλλα καὶ θά ἔπρεπε νὰ προμηθεύονται καθε μέταλλον ἀντικείμενο — ἄξινες, φτυάρια, ἀ- ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα — ροτρά, λόγχες, ἀσπίδες, δόρατα —

ρὸς τίποτα καλύτερο νὰ κάμῃ ἀπὸ τὸ νὰ δώσει τὴν ελευθερία καὶ τὴν ἰσότητα στους χτεσινὸς σκλάβους.

Ο Σολομών δὲν εἶδεξε καμμιὰ ταραχὴ για τὰ λόγια του.

— Ένας βασιλιάς πρέπει νὰ φροντίζει για ὅλα, ἀπάντησε.

— 'Αλλ' οί ἄνθρωποι αὐτοί δὲ σοὺ ζήτησαν τίποτα, είπε ὁ Βα- ναίας. Καὶ σὺ τοὺς τὰ έδωσες ὅλα.

— Γι' αὐτὸ, τὸ δώρο μου ἀξί- ζει πῶς πολύ, ἀπάντησε ὁ Σολο- μών.

Ο Βαναίας σήκωσε μ' ἀπόγνω- σι τὰ χέρια του.

— Δὲν ξέρω τί ἀξίζει τὸ δῶ- ρο σου, βασιλιά, κι' οὐτὲ μὴ ἐν- διαφέρει με τὸ μάθω, είπε. Σὲ μέ- να, ὅμως, τί θά δώσης;... 'Ολοι με λένε ἀρχηγὸ τὸ στρατὸ καὶ προσπαθῶ νὰ πείσω κι' ἐγὼ τὸν αὐτὸ μου πὼς εἶμαι. 'Αλλὰ πὺ εἶναι ὁ στρατός μου; Νομίζεις, λοιπόν, ὅτι, με τοὺς ἐλάχιστους στρατιώτες, που ἔχω στὴ διάθεσί μου, θά μπορέσω νὰ πολεμήσω τὸν 'Αδωνία;... Κι' ἂν τὸν ἀλλάξουν ἄ- ξίζουν αὐτὸ τὸ δῶμα! Μάθε, βα- σιλιά, ὅτι οί στρατιώτες σου δὲν πιστεύουν πιά στὴ νίκη καὶ γι' αὐτὸ ἐκτελοῦν ἀπρόθυμα τὴς δια- ταγῆς μου... Μαὺ εἶχες ὑποχρεῖθῃ ὅτι θά μοὺ ἔφερες ἐνισχύσεις ἀπὸ τὴς γειτονικῆς φυλῆς. 'Αλλ' ὡς σήμερα δὲν είδα τίποτα... 'Αν αὐ- ριὸ ὁ 'Αδωνίας μάς ἐπιτεθῇ, με τὴ δύναμει θά τὸν ἀποκρούσωμε;

— Γιατί νὰ περιμένωμε βοή-θεια ἀπὸ ἄλλους, ἀφοὺ μπορούμε νὰ ἔχωμε μόνοι μας ἐκείνο που μάς χρειάζεται; είπε ὁ Σολομών. Σοὺ χρειάζονται στρατιώτες; Ὅα ἔχῃς πολὺ περισσότερους ἀπ' ὅσους ὁ- δῆγησες ὡς σήμερα στὰ πεδία τῶν μαχῶν. Σοὺ χρειάζονται πολεμι- στῆς με πίστι κι' ένθουσιασμό; Οί στρατιώτες που θά σοὺ δώσω, θά εἶναι έτοιμοι νὰ θυσιάστουν σὲ κά- θε στιγμῇ για νὰ ἐκτελέσουν τὴς διαταγῆς σου. Σοὺ χρειάζονται ἀ- φθονα ὅπλα; Ὅα ἔχῃς ὅσα ὅπλα μπορεῖς νὰ ἐπιθυμήσῃς.

Ο Βαναίας κούταξε με ἀπορία τὸ βασιλιά.

— Καὶ πὺ θά βρεθῶν αὐτοί οί στρατιώτες; ρώτησε.

— Δὲ χρειάζεται νὰ βρεθῶν γιατί ὑπάρχουν, ἀπάντησε ὁ Σο- λομών. Εἶναι οί χτεσινὸι σκλά- βοι...

— Πὺ τοὺς ἔκαμες ελευθέρους; Καὶ πὺ τώρα θά τοὺς μα- ρθῇ εὐὸ τὴν τέχνη τὸ πολέμου. Κι' ὅπως ἔχουν τὴν πίστι καὶ τὸν ένθουσιασμό, θά γίνουν γρήγορα οί καλύτεροί στρατιώτες σου.

— Καὶ ποῖος θά τοὺς δώσει ὁ- πλα;

— Ὅα τὰ φτιάξουν μόνοι τους.. Οί ἐργασίες τοῦ Ναοῦ ἔχουν στα- ματήσῃ καὶ δὲ θά τὴς συνεχίσω ἂν δὲν τελειώσω πρῶτα αὐτὸ τὸν οὔλεμο, που χωρὶς τὸ λαὸ τοῦ 'Ισραὴλ σὲ δύο στρατόπεδα. Οί τεχνίτες, που τὰ ἔβρουν ὅλα, θά φτιάξουν κι' ὅπλα.

— Έξωξας, ὅμως, τοὺς Φιλισταί- ους, βασιλιά.

— Οί Φιλισταῖοι βρίσκονται αὐτὴ τὴ στιγμῇ σὲ πόλεμο με τοὺς 'Αμαλακίτες καὶ δὲ θά τοιμήσουν νὰ μοιράσουν τὴς δυνάμεις τους για νὰ μάς ἐπιτεθῶν. 'Όπου νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ τὸ κάμουν, δὲ θά ἔχωμε πιά τὴν ἀνάγκη τους καὶ θά εἴμαστε ἀρκετὰ δυνατοί, ὥστε νὰ μὴ μάς τρομάξῃ ἡ ἐπίθεσί τους. Εἶμαι βέβαιος, ὅστόσο, ὅτι, ἀντὶ νάρθῶν τότε σὲ πόλεμο μαζί μας, θά μάς προσφέρουν τὴ φιλία τους.

Ο Βαναίας ἔμεινε κάμπωτος στιγμὲς σὺλλογισμένος.

— Η σφαιροσύνη σου νίκησε τὴ λιποψυχία μου, είπε ἔπειτα. Εἶσαι ὁ πῶς σφοδρὸς βασιλιάς, που γνῶ- ρισε ὡς σήμερα ὁ κόσμος!

— Ένα πικρὸ χαμόγελο μισάνοιξε τὰ χεῖλή του βασιλιά. Γιατί ἤξερε καλὰ πὼς ἡ σοφία του ἦταν μικρὴ κι' ὅτι τοὺς χρειάζονταν νὰ μὴ πολεμῇ ἄκομῃ, βρισκόταν, ὁ- μως, στὸν καλὸ δρόμο καὶ δὲ φο- δόταν πιά νὰ χαθῇ. Τὸ πνεῦμά του Χειράμ εἶδινε ἀπὸ μπροστὰ του τὰ σκτάδια...

— Έξωξας, ὅμως, τοὺς Φιλισταί- ους, βασιλιά.

— Οί Φιλισταῖοι βρίσκονται αὐτὴ τὴ στιγμῇ σὲ πόλεμο με τοὺς 'Αμαλακίτες καὶ δὲ θά τοιμήσουν νὰ μοιράσουν τὴς δυνάμεις τους για νὰ μάς ἐπιτεθῶν. 'Όπου νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ τὸ κάμουν, δὲ θά ἔχωμε πιά τὴν ἀνάγκη τους καὶ θά εἴμαστε ἀρκετὰ δυνατοί, ὥστε νὰ μὴ μάς τρομάξῃ ἡ ἐπίθεσί τους. Εἶμαι βέβαιος, ὅστόσο, ὅτι, ἀντὶ νάρθῶν τότε σὲ πόλεμο μαζί μας, θά μάς προσφέρουν τὴ φιλία τους.

Ο Βαναίας ἔμεινε κάμπωτος στιγμὲς σὺλλογισμένος.

— Η σφαιροσύνη σου νίκησε τὴ λιποψυχία μου, είπε ἔπειτα. Εἶσαι ὁ πῶς σφοδρὸς βασιλιάς, που γνῶ- ρισε ὡς σήμερα ὁ κόσμος!

— Ένα πικρὸ χαμόγελο μισάνοιξε τὰ χεῖλή του βασιλιά. Γιατί ἤξερε καλὰ πὼς ἡ σοφία του ἦταν μικρὴ κι' ὅτι τοὺς χρειάζονταν νὰ μὴ πολεμῇ ἄκομῃ, βρισκόταν, ὁ- μως, στὸν καλὸ δρόμο καὶ δὲ φο- δόταν πιά νὰ χαθῇ. Τὸ πνεῦμά του Χειράμ εἶδινε ἀπὸ μπροστὰ του τὰ σκτάδια...

— Έξωξας, ὅμως, τοὺς Φιλισταί- ους, βασιλιά.

— Οί Φιλισταῖοι βρίσκονται αὐτὴ τὴ στιγμῇ σὲ πόλεμο με τοὺς 'Αμαλακίτες καὶ δὲ θά τοιμήσουν νὰ μοιράσουν τὴς δυνάμεις τους για νὰ μάς ἐπιτεθῶν. 'Όπου νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ τὸ κάμουν, δὲ θά ἔχωμε πιά τὴν ἀνάγκη τους καὶ θά εἴμαστε ἀρκετὰ δυνατοί, ὥστε νὰ μὴ μάς τρομάξῃ ἡ ἐπίθεσί τους. Εἶμαι βέβαιος, ὅστόσο, ὅτι, ἀντὶ νάρθῶν τότε σὲ πόλεμο μαζί μας, θά μάς προσφέρουν τὴ φιλία τους.

Ο Βαναίας ἔμεινε κάμπωτος στιγμὲς σὺλλογισμένος.

— Η σφαιροσύνη σου νίκησε τὴ λιποψυχία μου, είπε ἔπειτα. Εἶσαι ὁ πῶς σφοδρὸς βασιλιάς, που γνῶ- ρισε ὡς σήμερα ὁ κόσμος!

— Ένα πικρὸ χαμόγελο μισάνοιξε τὰ χεῖλή του βασιλιά. Γιατί ἤξερε καλὰ πὼς ἡ σοφία του ἦταν μικρὴ κι' ὅτι τοὺς χρειάζονταν νὰ μὴ πολεμῇ ἄκομῃ, βρισκόταν, ὁ- μως, στὸν καλὸ δρόμο καὶ δὲ φο- δόταν πιά νὰ χαθῇ. Τὸ πνεῦμά του Χειράμ εἶδινε ἀπὸ μπροστὰ του τὰ σκτάδια...

— Έξωξας, ὅμως, τοὺς Φιλισταί- ους, βασιλιά.

— Οί Φιλισταῖοι βρίσκονται αὐτὴ τὴ στιγμῇ σὲ πόλεμο με τοὺς 'Αμαλακίτες καὶ δὲ θά τοιμήσουν νὰ μοιράσουν τὴς δυνάμεις τους για νὰ μάς ἐπιτεθῶν. 'Όπου νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ τὸ κάμουν, δὲ θά ἔχωμε πιά τὴν ἀνάγκη τους καὶ θά εἴμαστε ἀρκετὰ δυνατοί, ὥστε νὰ μὴ μάς τρομάξῃ ἡ ἐπίθεσί τους. Εἶμαι βέβαιος, ὅστόσο, ὅτι, ἀντὶ νάρθῶν τότε σὲ πόλεμο μαζί μας, θά μάς προσφέρουν τὴ φιλία τους.

Ο Βαναίας ἔμεινε κάμπωτος στιγμὲς σὺλλογισμένος.

— Η σφαιροσύνη σου νίκησε τὴ λιποψυχία μου, είπε ἔπειτα. Εἶσαι ὁ πῶς σφοδρὸς βασιλιάς, που γνῶ- ρισε ὡς σήμερα ὁ κόσμος!

— Ένα πικρὸ χαμόγελο μισάνοιξε τὰ χεῖλή του βασιλιά. Γιατί ἤξερε καλὰ πὼς ἡ σοφία του ἦταν μικρὴ κι' ὅτι τοὺς χρειάζονταν νὰ μὴ πολεμῇ ἄκομῃ, βρισκόταν, ὁ- μως, στὸν καλὸ δρόμο καὶ δὲ φο- δόταν πιά νὰ χαθῇ. Τὸ πνεῦμά του Χειράμ εἶδινε ἀπὸ μπροστὰ του τὰ σκτάδια...

— Έξωξας, ὅμως, τοὺς Φιλισταί- ους, βασιλιά.

— 'Απὸ κείνη τὴν ἡμέρα, ἡ 'Ιερου- σαλὴμ έγινε ἓνα ἀπέραντο πολεμι- κὸ ἐργαστήριο. Η ἐργασία δὲ στα- ματοῦσε οὐτε στιγμῇ. Μόλις ἡ μὴ ὁμάδα τελείωνε τὴ δουλειά της, τὴ διαδεχόταν ἀμέσως δεύτερη κι' αὐ- τὴν τρίτη κι' ὕστερα τέταρτη...

— 'Ετσι, οί λόγχες, τὰ δόρατα, τὰ σπαθιά κι' οί ἀσπίδες ἐβγαίναν κατὰ χιλιάδες... Οί πλατείες, οί δρόμοι, οί λόφοι γύρω στὴν πόλι, ἦταν ταυτόχρονα γυμνάσι ἀπὸ στρατιώτες, που οί ἀξιωματικοί του Βαναία προσπαθοῦσαν νὰ τοὺς μάθουν τὴν τέχνη τὸ πολέμου.

Στὸν πολεμικὸ αὐτὸ ὄργανισμό εἶχαν πάρει μέρος κι' οί κατοικοὶ τῆς 'Ιερουσαλὴμ, που δεικνόνταν ὡς χτὲς ἀκόμῃ ἀπρόθυμοὶ ἡ ἀδία- φοροι. Γιατί δὲν ἤθελαν νὰ ὑστε- ρήσουν μπροστὰ στους χτεσινὸς σκλάβους. Κι' ἀκόμῃ, γιατί πι- στευαν τώρα στὴ νίκη.

Κανείς, ὅμως, δὲν ἔπρεπε νὰ μάθῃ τί γινόνταν μέσα στὴν πόλι. Γι' αὐτὸ, ὁ Σολομών εἶχε διατά- ξῃ νὰ κλείσουν τὴς πύλες. 'Ετσι, οὐτὲ νὰ βγῇ κανεὶς μπορούσε ἀπὸ τὴν 'Ιερουσαλὴμ, οὐτὲ νὰ μῆ μὲ- σα σ' αὐτήν.

ΟΙ ΝΟΜΑΔΕΣ

— 'Απὸ τοὺς δύο ἐμπόστους τοῦ 'Αδωνία, που εἶχαν ἀκολουθήσει τὸν Μαχμάς, ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὴ Σιχέμ, ὁ ἑνας, ὁ Χαμάν, εἶχε γυ-

νισε πίσω για νὰ κάμῃ γνωστὸ στὸ βασιλιά πὼς ὁ ἄνθρωπος τοὺς εἶχε πάρει τὸ δρόμο τῆς 'Ιερουσα- λὴμ. 'Ο ἄλλος, ὁ Ζαέλ, ἀφοῦ προ- χώρησε κάμποση ὥρα στ' ἀχνάριο του, τὸν ξεπέρασε καὶ προπορεύ-θηκε ἀπ' αὐτόν.

— Όσο πλησίαζαν στὴν 'Ιερουσα- λὴμ, ἡ ἐπαγρύπνησι γινόταν αὐ- στρότερη. Καὶ τὰ δύο στρατόπε- δα ἔδλεπαν δυσπίστα ἐκείνους που μετακινόνταν εἴτε πρὸς τὴ μὴ κατεύθυνσι, εἴτε πρὸς τὴν ἄλλη. 'Ο Μαχμάς, ὅμως, δὲ βρήκε καμμιὰ δυσκολία. Οί στρατιώτες, που φρουροῦσαν στὰ περάσματα, προ- ἐβλεπόμενοι ἀπὸ τὸ Ζαέλ, τὸν ὑποδεχόνταν σὰ φίλο καὶ τὸν ἀφη- ναν νὰ συνεχίσῃ τὸ δρόμο του.

— 'Ετσι, ἔφτασε μπροστὰ στὰ τεί- χη τῆς 'Ιερουσαλὴμ. 'Αλλὰ τότε εἶδε πὼς ὅλες οί πύλες ἦταν κλει- στες. Δὲν ἔχασε, ὥστόσο, τὸ θάρ- ρος του.

— 'Ερχομαι ἀπὸ μακριὰ για ν' ἀγοράσω τροφίμα, είπε στους φρουρούς, που ἔστεκαν μπροστὰ σὲ μὴ ἀπὸ τὴς πύλες.

— 'Αλλ' αὐτοὶ τὸν φώναξαν νὰ φύγῃ.

— Οί ἔμποροι τῆς 'Ιερουσαλὴμ δὲν πούλανε πιά τρόφιμα σὲ κανέ- να, τὸ ἀπάντησαν. Πηγαινε ἄλ- λου ν' ἀγοράσῃς, ὅτι σοὺ χρειάζε- ται.

— 'Απὸ τοὺς δύο ἐμπόστους τοῦ 'Αδωνία, που εἶχαν ἀκολουθήσει τὸν Μαχμάς, ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὴ Σιχέμ, ὁ ἑνας, ὁ Χαμάν, εἶχε γυ-

νισε πίσω για νὰ κάμῃ γνωστὸ στὸ βασιλιά πὼς ὁ ἄνθρωπος τοὺς εἶχε πάρει τὸ δρόμο τῆς 'Ιερουσα- λὴμ. 'Ο ἄλλος, ὁ Ζαέλ, ἀφοῦ προ- χώρησε κάμποση ὥρα στ' ἀχνάριο του, τὸν ξεπέρασε καὶ προπορεύ-θηκε ἀπ' αὐτόν.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Η πενικιλίνη εδά- μασε την δστρακιά

Πώς μπορούν να προληφθούν
οι επιπλοκές

ΑΝ ρωτήσετε έναν "Άγγλο για-
τρό για την δστρακιά, θα σας
απάντησει, ότι είναι πολύ επικίν-
δυνη ασθένεια. Ένας Γάλλος ή Έ-
νας Ιταλός γιατρός, αντίθετα, θα
σας πη, ότι η δστρακιά, ιδίως με-
τά την ανακάλυψη των αντιβιοτι-
κών, είναι μια καλοήγησ ασθένεια,
που εξελίσσεται ομαλά και χωρίς
περιπλοκές.

Αυτή η διαφορά αντίληψων οφεί-
λεται στο ότι, για λόγους που πα-
ραμένουν άγνωστοι, η δστρακιά, ό-
πως και πολλές άλλες εξανθηματι-
κές ασθένειες (Ιλαρά, έρυθρα, εύ-
λογία), εμφανίζονται στην Αγγ-
λία με μορφή πολύ περισσότερη
σοβαρή παρ' ό,τι στην υπόλοιπη
Ευρώπη. Οι γιατροί έχουν προσέ-
ξει, εξ άλλου, ότι υπάρχουν περι-
οδοί κατά τις οποίες η δστρακιά
εμφανίζεται με ήπια μορφή, και
άλλες, κατά τις οποίες τα συμ-
πτώματά της είναι σοβαρότερα
και οι κίνδυνοι μεγαλύτεροι.

Η δστρακιά προσβάλλει άτομα
όποιασδήποτε ηλικίας, κυρίως ό-
μως παιδιά 5—12 ετών. Εμφανί-
ζεται συνήθως στα τέλη του
χειμώνα και σπανιότατα παρου-
σιάζει υποτροπές. Η μετάδοσή της
γίνεται είτε άμεσα (με την όμι-
λία, το βήχα, κλπ.), είτε έμμεσα,
με την έπαφή, δηλαδή, με αντικεί-
μενα, που μολύνθηκαν από τον ά-
σθενη. Η μετάδοσις μπορεί να γί-
νει επίσης και με τα λείψα, που
ξεκολλάνε από τα εξανθήματα κα-
τά το τέλος της ασθένειας.

Η δστρακιά εισβάλλει απότομα,
με υψηλό πυρετό, ενώ ταυτόχρονα
η γλώσσα και ο ουρανίσκος πα-
ρουσιάζουν ένα έντονο κόκκινο
χρώμα. Μια ή δύο ημέρες αργότε-
ρα, εμφανίζεται το εξάνθημα, τό-
σο στο δέρμα, όσο και στους βλεν-
νογόνους. Αρχίζει συνήθως από το
λαϊμό και κατόπιν επεκτείνεται
στον κορμό και στο επάνω μέρος
των άκρων. Στο τέλος, το εξάνθη-
μα απλώνεται στο πρόσωπο και
στο υπόλοιπο σώμα.

Το εξάνθημα υποχωρεί βαθμιαία
και εξαφανίζεται έπειτα από με-
ρικές ημέρες. Κατά τον ίδιο τρό-
πο υποχωρεί και ο πυρετός. Άρ-
χίζει τότε η απολέπισις. Λεπτό-
τατες πέτσες αποσπώνται από τα
δάκτυλα των χεριών και των πο-
διών πρώτα και κατόπιν από το ύ-
πόλοιπο σώμα.

Παλαιότερα, ο γιατρός δέ μπο-
ρούσε να κάνει τίποτα άλλο από
τό να καταπολεμήσει τα διάφορα
συμπτώματα. Γι' αυτό η ασθένεια
συμπτόμασε για πέρση (χρειάζονταν
40 και πλέον ημέρες) κι' ο επι-
πλοκές δεν αποφεύγονταν πάντοτε.
Σήμερα, τουναντίον, τα πράγματα
έχουν απλοποιηθεί, μετά την ανα-
κάλυψη των αντιβιοτικών, και ιδί-
ως της πενικιλίνης.

"Άλλοτε πίστευαν, ότι η δστρα-
κιά οφείλταν σε ειδικό ιό, που οι
επιστήμονες προσπαθούσαν μάταια
να τον ανακαλύψουν. Σήμερα, ό-
μως, ξέρουμε, ότι προέρχεται από

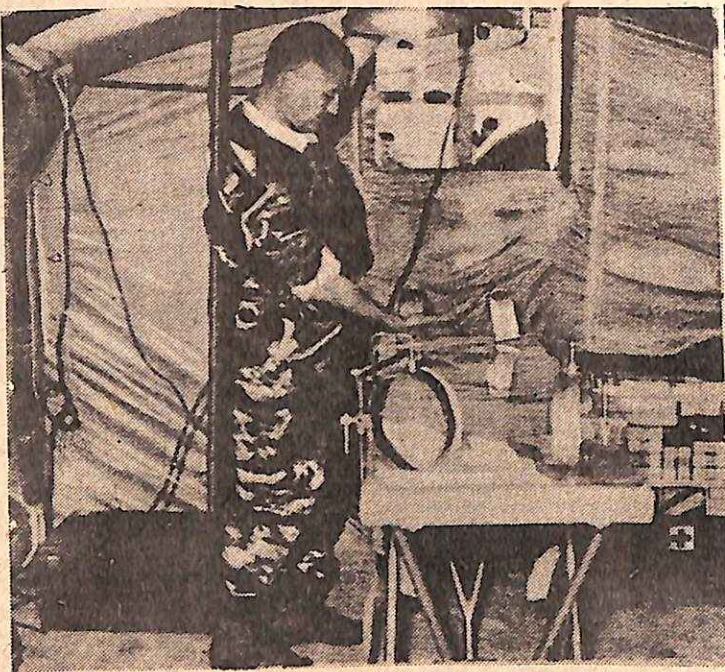
το στρεπτόκοκκο και ιδιαίτερα από
μια ώριμή κατηγορία του, τον
καλούμενο «αιμολυτικό». Στο στρε-
πτόκοκκο οφείλονται επίσης και
πολλές άλλες εξανθηματικές ασθέ-
νειες (έρυσίπelas, επιλόχειος πυ-
ρετός, όξεις ρευματισμοί, κλπ.).
Έχει αποδειχθεί, λοιπόν, ότι η πε-
νικιλίνη έχει ειδική επίδραση σ'
όλες σχεδόν τις μορφές του στρε-
πτόκοκκου. Γι' αυτό λοιπόν είναι
τό κατ' εξοχήν φάρμακο εναντίον
της δστρακιάς. Εξασθενίζει ταχύ-
τατα την ένταση των διαφόρων συμ-
πτωμάτων, συντομίζει τη διάρκεια
της ασθένειας, προφυλάσσει τα νε-
φρά και προλαμβάνει τις διάφορες
επιπλοκές, που είναι κάποτε πολύ
σοβαρές (όξεια ωτίτις, άμυγδαλι-
τίδες, όξεις ρευματισμοί, νεφρίτι-
δες).

Η πενικιλίνη περιορίζει, εξ
άλλου, τη διάρκεια της αστήρης
διαίτησης. Αυτό δέ σημαίνει, βέβαια,
ότι μπορούμε να δώσουμε σ' ένα
παιδάκι, που προσεδλήθη από δ-
στρακιά, να φάει μπιφτέκι, μόλις
του πέσει ο πυρετός. Αλλά μετά
τη δεύτερη εβδομάδα, η διαίτη-
ς μπορεί να είναι λιγότερο αυστηρή.
Εκτός από την πενικιλίνη, ό-
μως, υπάρχουν και άλλα φάρμακα
εναντίον της δστρακιάς.

Παλαιότερα, η δστρακιά οδηγού-
σε κάποτε στο μοιραίο τέλος ύστε-
ρα από μερικές ώρες. Χαρακτηρι-
ζόταν τότε ως κακοήγησ. Σήμερα,
όμως, ξέρουμε, ότι αυτή η επιδει-
νωσις οφείλταν στην επίδραση των
έκκρισιμων από το στρεπτόκοκκο
τοξινών στους επινεφριδίους αδέν-
τες. Για να αντιμετωπίσουμε αυτό
το δυσάρεστο ένδεχόμενο, διαθέτο-
με, εύτυχώς, πολλά μέσα, που συμ-
πληρώνουν την ευεργετική επίδρα-
ση της πενικιλίνης. Ανάμεσα σ'
αυτά, το κυριότερο είναι τα έκ-
χυλίσματα επινεφριδίων αδένων,
που εισάγονται στον οργανισμό με
ένεσις. Πολύ καλά αποτελέσματα
επίσης δίνουν οι ισχυρές δόσεις
βιταμίνης C, που υποβοηθεί την
άμυνα κατά των μικροβιακών μο-
λυνσεων και τυνών τον οργανι-
σμό. Για τον ίδιο σκοπό, μπορεί
να χρησιμοποιηθί η κορτιζόνη, που
κάνει, με άριστους περιπτώσεις,
πραγματικά θαύματα.

Τα διάφορα αυτά φάρμακα χρη-
σιμοποιούνται σήμερα προληπτικά
από τον πρώτο στιγμή της έμφα-
νίσεως της δστρακιάς όσονόηπο-
τε καλοήγησ κι' αν είναι η μορφή
της, για να αποφευχθί ο κίνδυνος
των επιπλοκών.

Η όξεια μορφή της ασθένειας
διαρκεί από 4 έως 10 ημέρες. Η
φυτική και γαλακτική διαίτησ, ό-
μως, πρέπει να συνεχισθί επί 15
ημέρες, έφ' όσον δεν υπάρχουν αν-
τενδείξεις. Αλλά και μετά την

ΟΥΡΑΝΟΠΕΜΠΤΟ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟ

Για πρώτη φορά στην ιστορία της Ιατρικής επιστήμης, ένα πλήρες
χειρουργείο έρριψε με αλεξίπτωτο από αεροπλάνο, στο σημείο όπου
έπρόκειτο να γίνει μια πολύ σοβαρή χειρουργική επέμβασι. Το Ιστο-
ρικό αυτό γεγονός συνέβη στο Βιλακλουμά της Γαλλίας και όχι
μόνο σημείωσε απόλυτη επιτυχία, αλλά συνετέλεσε και στη σωτηρία
ένος τραυματισμένου εργάτη, ο οποίος ασφαλάς θά πέθαινε, αν τον
μετακινούσαν για να τον μεταφέρουν έωτα και στο πλησιέστερο μέ-
νιο χειρουργείο. Στη φωτογραφία μας μια αποψη του έσωτερικού
του ουρανόπτεμου χειρουργείου, το οποίο θεωρείται βέβαιο πως θα
προσφέρει και στο μέλλον πολλές και εξ ίσου πολύτιμες υπηρεσίες

από την πρώτη στιγμή της έμφα-
νίσεως της δστρακιάς όσονόηπο-
τε καλοήγησ κι' αν είναι η μορφή
της, για να αποφευχθί ο κίνδυνος
των επιπλοκών.

Η όξεια μορφή της ασθένειας
διαρκεί από 4 έως 10 ημέρες. Η
φυτική και γαλακτική διαίτησ, ό-
μως, πρέπει να συνεχισθί επί 15
ημέρες, έφ' όσον δεν υπάρχουν αν-
τενδείξεις. Αλλά και μετά την

περίοδο αυτή, το παιδί πρέπει να
τρέφεται ελαφρά. Θα τδ προφυλά-
ξουμε επίσης από το κρύο, την κού-
ρασι, τις βίαιες μυικές κινήσεις,
κλπ.

Η δστρακιά δέν παρουσιάζει,
βέβαια, σιμερα τη δραματική μορ-
φή, που είχε άλλοτε. Αλλά είναι
πάντοτε μια σοβαρή ασθένεια και
γι' αυτό πρέπει να την προσέ-
χωμε.

Μικρά επιστημονικά νέα

πληκτών. Πρέπει να σημειωθί ότι,
στις ίδιες δοκιμές, το γνωστό και
διαδεδομένο «Έντεροειδοφόρμ» απο-
δείχθηκε όχι Ικανοποιητικό.

Οι εϋδυνες τσακίζουν την καρδιά

Αποδείχθηκε με παρατηρήσεις και
στατιστικές, που έγιναν στις Ηνωμ.
Πολιτείες, ότι οι γυναίκες, που ανα-
λαμβάνουν ανώτερες υπεύθυνες και
διοικητικές δουλειές, παθαίνουν άπ'
την καρδιά τους 8 φορές συχνότερα
από τις απλές νοικοκυρές. Αυτό ά-
ποτελεί μια ακόμα απόδειξι, ότι οι
καρδιακές παθήσεις οφείλονται συ-
χνότατα στην κούρασι, την υπέρτα-
σι και την άγωνία της δουλειάς.

Δέ νικήθηκε η φυματίωσι

Παρ' όλες τις νίκες που έχει ση-
μειώσει η Έπιστήμη εναντίον της, η
φυματίωσις εξακολουθεί ν' αποτελεί
ένα από τα σπουδαιότερα προβλήμα-
τα δημοσίας υγιεινής για τις Ηνωμ.
Πολιτείες. Κάθε χρόνο πεθαίνουν άπ'
αυτή την ασθένεια 13.000 Αμερικα-
νοί και σημειώνονται πάνω από 66.
000 καινούργια κρούσμάτα της. Υ-
πολογίζεται δέ ότι ερδεύονται 725.
000.000 δολάρια το χρόνο για τον
αντιφυματικό αγώνα. Κι' όμως τό
ποσόν αυτό θεωρείται ακόμη ανεπαρ-
κής από τους ειδικούς.

Έτρωγε κιμωλίες

Στην Αγγλία, μια κοπελίτσα του
ογολείου, που υπέφερε από άσθμα
από ηλικία 3 ετών, θεραπεύθηκε τρώ-
γοντας... 12 κιμωλίες την ημέρα! Οι
γιατροί δέν ξέρουν πως να έρ-
μηνεύσουν την καταπληκτική αυτή
περίπτωσι. Άλλοι την αποδίδουν σε
νευρικούς παράγοντες και αυθυποδο-

λή, ενώ άλλοι πιστεύουν μάλλον, ότι
η κιμωλία πρόσφερε στον οργανισμό
της κοπελίτσας άθροον άσθεσις, που
της χρειαζόταν απολύτως.

Θερμόμετρο χωρίς υδράργυρο

Ένα νέο θερμόμετρο, που επινοή-
θηκε στην Γερμανία, δέν περιέχει υ-
δράργυρο. Η θερμοκρασία έπηρεά-
ζει άλλα ελαστικά μέταλλα κι' έ-
να δείκτης μετακινείται τότε πάνω
σ' ένα κυκλικό δίσκο, δείχνοντας τον
πυρετό. Το καινούργιο αυτό θερμόμε-
τρο, φτιαγμένο από άνοξειδωτο ά-
τσάλι, είναι άβραστο και έντελως
ανάλλοιστο. Κοστίζει όμως άκμή
πολύ ακριβά: περί τις 400 δραχμές.

Οι γεννήσεις διδύμων

Σύμφωνα με τις στατιστικές μιάς
μεγάλης αμερικανικής ασφαλιστικής
εταιρείας, που άφορούσε 27.700.000
τοκετούς μέσα σε 7 χρόνια, τις πε-
ρισσότερες πιθανότητες ν' αποκτή-
σουν διδύμα έχουν οι γυναίκες των
35—39 ετών και τις λιγότερες οι
κάτω των 20 ετών. Γενικά, αναλο-
γούν σε κάθε 1000 τοκετούς 10 γε-
νήσεις διδύμων.

Ρυθμίζει τη λειτουργία της καρδιάς

«Ειρηνοποιός» έχει ονομασθί μια
καινούργια ηλεκτρονική συσκευή που
μπορεί να ελαχισθί μέσα στο στήθος
των καρδιακών και να μείνι πιά μό-
νιμα έκεί, ρυθμίζοντας την κανονική
λειτουργία της καρδιάς τους. Λει-
τουργεί με μπαταρίες, που διαρκούν
5 χρόνια. Έχει μήκος 6 πόντων και
διάμετρο 11/2 και περιέχεται σε μια
θήκη από άναλλοιωτη πλαστική ού-
οιο.

ΜΗΝ ΑΜΕΛΗΤΕ ΤΙΣ ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ

Μπορεί να κρύβουν άλλες
παθήσεις

ΜΟΛΟΝΟΤΙ οι ίδιες οι αιμορροΐδες
σπανιότατα θάζουν σε κίνδυνο τη ζωή
του πάσχοντος, ή αίτια που τις προκαλεί
μπορεί να είναι σοβαρή και πρέπει άπαραί-
τητα να καταπολεμηθί. Άλλωστε, πολ-
λές φορές, συμπτώματα που αποδίδονται
κατά λάθος σε αιμορροΐδες, οφείλονται
πραγματικά σε καρκίνο.

Νά γιατί είναι άπαραίτητη μια λεπτο-
μερής Ιατρική εξέτασι. Για την εξέτασι
αυτή—που διαρκεί όχι περισσότερο από 3
λεπτά— χρησιμοποιείται ένα εργαλείο,
που εισάγεται στο άμπυθυσμένο, τό φου-
σκώνει με λίγο άέρα και φωτίζει συγχρό-
νως τό έσωτερικό του, ώστε να διακρίνι
ο γιατρός κάθε λεπτομέρεια.

Τα συμπτώματα των αιμορροΐδων δια-
φέρουν από τη μία στην άλλη περίπτωσι.
Μπορεί να υπάρχει μια άπλη ένόηλη ή
ένας δυνατός πόνος, φαγούρα ή αιμορρα-
γία. Κάποτε οι διογκωμένες φλέβες θγαί-
νουν έξω άπ' τό δακτύλιο και θρίσκονται
με την υφλάσφωσι.

Αν παρατηρήσετε κάποιο άπ' αυτά τα
συμπτώματα, συμβουλευθήτε άμέσως τό
γιατρό σας. Κάθε καθυστέρησι συνεπάγε-
ται, άδικαιολόγητους πόνους και πιθανό
κίνδυνο.

Ίδιως είναι άπαραίτητο ν' άποταθίτε
στο γιατρό, αν παρατηρήσετε αίμα στις
κένωσης σας. Μια μικρή άλλά συνεχής ά-
πάλη αίματος μπορεί να προκαλέσθι άναί-
μια. Μπορεί επίσης να σηματοδοθί ένας
μυϊστικός αίματος στις αιμορροΐδες, κά-
νοντας τις εξαιρετικά επώδυνες.

Τέλος, αν παρατηρήσθι, ή αιμορροΐ-
δες, μπορεί να έρεθισθύν, να μολυνθύν
ή ν' άνοξύνουν και να προκαλέσουν μια
ακατάσχετη αιμορραγία. Η θεραπεία
τους λοιπόν επιβάλλεται, όχι μόνο για
την άνακούρησι του πάσχοντος, αλλά και
για την ασφάλεια του.

Μην περιμένετε να πονέσετε δυνατό,
για να πάτε στο γιατρό. Τό μέρος αυτό
του σώματος δέν έχει πολλά σιθητήρια
νεύρα, κι' επομένως μπορεί να υπάρχη έ-
κεί μια άρκετά σοβαρή άνωμαλία, χωρίς
να συνοδεύεται από πόνο.

Πώς δημιουργούνται οι αιμορροΐδες;
Οι φλέβες του άμπυθυσμένου δέν είναι
χωμένες θαθεία μέσα στη σάρκα. Βρί-

σκονται κοντά στην έπιφάνεια, κι' έτσι
μπορούν εύκολα να συμπιεσθύν και να έ-
ρεθισθύν. Κάθε πείσι που δυσκολεύει
την κυκλοφορία του αίματος μέσα σ' αυ-
τές ή που τις έρεθίζει, μπορεί να προκα-
λέσθι αιμορροΐδες.

Μια συχνή αίτια είναι ή δυσκοιλιότης.
Τα πράγματα χειροτερεύουν δέ άκόμα
πιο πολύ, αν έληθούμε να την καταπολε-
μήσουμε με καθάρσια.

Αλλά και ή διάρροια, όταν συνεχίζε-
ται για καιρό, έρεθίζει τό θλενογόνο του
έντέρου και μπορεί να προκαλέσθι αιμορ-
ροΐδες.

Ίδιαίτερα έπικυρπει σ' αυτή την πά-
θησι είναι έκείνοι που ή δουλεία τους
τους υποχρεώνει να στέκονται επί πολλές
ώρες όρθιοι ή να καθώνται πάνω σε σκλη-
ρά καθίσματα. Οι έρασιτέχνες κυνηγοί
και ψαράδες παθαίνουν συχνά αιμορροΐ-
δες.

Συντελούν άκόμη ή υπερβολική σωμα-
τική άσκησι, ή πολυφαγία και τό ποτό.
Επίσης ή διαίτα δίχως άρκετά λα-
γανικά, φρούτα και όγυρά, ή με πολλά
υπαρκτικά, γιατί προκαλεί δυσκοιλιό-
τη ή έρεθισμό.

Κατά την εγκύμωσιν, ή διογκωμένη
μήτρα πιέζει τις γειτονικές φλέβες και
προκαλεί συχνά αιμορροΐδες. Τό ίδιο ά-
ποτέλεσμα μπορεί να φέρη κι' ένας θύ-
κος.

Όλες αυτές οι αίτιες που άναφέρα-
με, είναι τοπικές. Μπορεί όμως να ύ-
πάρχουν και άλλες, γενικές, όπως π.χ.
μια άνωμαλία της καρδιάς ή του σπλν-
τος, που συνεπάγεται κακή κυκλοφορία
του αίματος στις φλέβες.

Στά 25% των περιπτώσεων αιμορροΐ-
δων χρειάζεται έγγειρησι. Σ' άλλες τό-
σες περιπτώσεις άρκεί ή θεραπεία με
σκληρυντικές ένεσεις. Στις υπόλοιπες,
πρέπει να γίνουν και ένεσεις και έγγει-
ρησι.

Η κάθε ένεσι διαρκεί 10 λεπτά τό
πολύ, γίνονται δέ συνήθως 10—20, μέ-
σα σε χρονικό διάστημα 6—12 εβδομά-
δων. Η έγγειρησι είναι άπλη, αλλά κά-
πως ένόηλη, ιδίως όποτε να έπουλω-
θί το χειρουργικό τραύμα.

Τα διάφορα φάρμακα, αλοιφές, ύπο-
θετα, κλπ., άνακουφίζουν τον πόσνον-
τα, αλλά δέν τον θεραπεύουν.

Πώς θα θεραπευθήτε από τους ιλίγγους

Προκαλούνται συνήθως από
έναν παράλογο φόβο

ΠΟΛΛΟΙ άνθρωποι στην έποχή μας ύ-
ποφέρουν από ιλίγγους. Ίδιως δέ οι
γυναίκες.

Οι Ιλίγγους μπορεί να άποτελή σύμ-
πτωμα διάφορων άσθενειών: άσπρια-
κής υπερτασικής, υπογλυκαιμίας, διατα-
ραχών της ήπατικής λειτουργίας, δυσ-
ηχορρασίας (πολλές γυναίκες π.χ. πα-
θαίνουν ιλίγγους κατά τό πρό των έμ-
μήνων διαστήμα), γαστρεντερικών άνω-
μαλιών κλπ. Δύο πολύ συνηθισμένες αί-
τιες είναι επίσης οι πολύποδες και ή
έμφραξι των αυτιών λόγω υπερβολικής
συγκεντρώσεως κυψελίδος.

Αλλά, στις περισσότερες περιπτώσεις,
ή αίτια του ιλίγγου θρίσκεται στο νευ-
ρωτικό σύστημα.

Ο Ιλίγγος είναι μια έλασι και άγνω-
στός έντύπος.

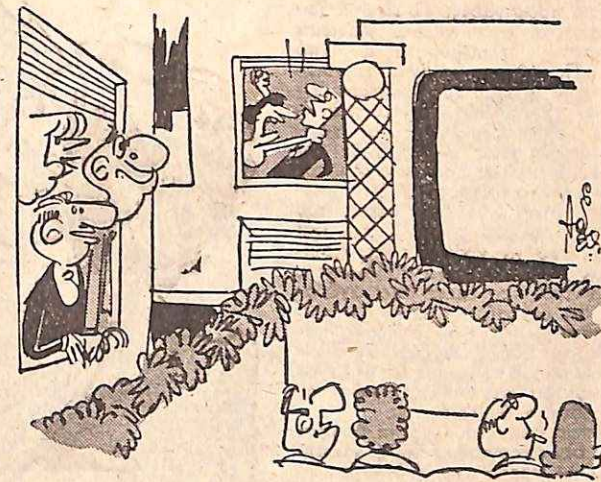
Μπορούμε να ίδουμε στο θάθος αυ-
τής της έντυπώσεως μια άλλη άνάμεσα
στο λογικό και τό υποσυνείδητο. Τό λο-
γικό μας λέει, ότι τό έσχατος είναι στε-
ρεό κι' ότι δέν διατρέχουμε κανένα κίν-
δυνο. Τό υποσυνείδητό μας, όμως, μας
φωνάζει ότι θά πέσουμε. Και τό δεύτε-
ρο άποδεικνύεται πιά ισχυρό από τό
πρώτο. Έτσι, στη θάσι του ιλίγγου ύ-
πάσχει ένας παράλογος φόβος. Σ' αυ-
τόν οφείλεται ή άγωνία που αισθάνο-
μαστε.

Πώς, όμως, μπορούμε να καταπολεμή-
σουμε αυτή την άπατηλή έντύπωσι;

Έκείνοι που θέλουν να επιδοθύν στον
άλμπινισμό, προπονούνται κάνοντας διά-
φορες άσκήσεις, που άποβλέπουν στην έ-
ννοησι του αισθητήριου της ισορροπίας.
Μια άπ' αυτές συνίσταται στο να περπα-
τάνε όρθιοι και χωρίς τη θοήβησι των
χειριών, σε μια περιώνη που παρουσιάζει
έναν άκμή άπότομης άνωμαλίας. (Τό
έσχατος, δηλαδή, άλλου άνεβαίνει, άλ-
λως κατεβαίνει, άλλω λοεύει άπότομα,
άλλω φέρνει έπικίνδυνη πόδη τα μέσα
ή στα έξω ή γουδίζει κλπ.). Κάτι πα-
ρόμοιο πρέπει να κάμει και σεις, για
να έναρμόσετε την αισθησι της ισορρο-
πίας.

Θ' άρχισετε προπαθώντας να σταθί-
τε όσο τό δυνατόν περισσότερες στο ένα

Τεχνοθεραπεία

— Πρώτης τάξεως αυτός ο κινηματογράφος. Στα
διαλείμματα έχει και βασιετέ!

Τυπικό της!

(Το Άρχέλαου)

— Πες τον ξεκάθαρα. Δίλικά μου, πως δέν έχει πιά
τίποτα να ελπίη!

ΕΚΙΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ φημισμένος ζωγράφος, έμενε σε ένα γρασιδιό προάστιο της Αθήνας. Είχε εκεί μια κομψή βίλλα τριγυρισμένη από πρασινάδες. Το ατελιέ του βρισκότανε στο άνω πάτωμα και ήτανε πλημμυρισμένο από φως. Παράθυρα μεγάλα τριγυρίζανε από παντού το εύρυθμο δωμάτιο, στολισμένο με τα πιο όμορφα δημιουργήματα μιας γόνιμης εμπνεύσεως που χάριζε τόσες δεκαετηρίδες αριστουργήματα. Εκεί μέσα ο Πέτρος Φαλάνης περνούσε το πιο μεγάλο μέρος του εικοσιτετράωρου του. Γιατί, και τώρα, που τα χρόνια είχαν αρχίσει να γκρίζαρουν τα μαλλιά του, η εμπνευσή του έμενε ίδια αγέραστη και δυνατή.

Έτσι κι' εκείνο το ζεστό καλοκαιρινό βράδυ ο ζωγράφος είχε κλειστή από νωρίς στο έργο-στήριό του και συνέχιζε κάποιαν αρχινισμένη δουλειά του.

Απορροφημένος από τη ζωγραφική, δεν άκουσε ένα δειλό χτύπημα στην πόρτα του. Το χτύπημα όμως ξανακούστηκε δεύτερη φορά και τότε ο ζωγράφος έπαυσε να ζωγραφίζει και φώναξε δυσχερής-μένος:

— Ποιος είναι;

— Η πόρτα ανοίγει και μπήκε η υπηρέτριά του:

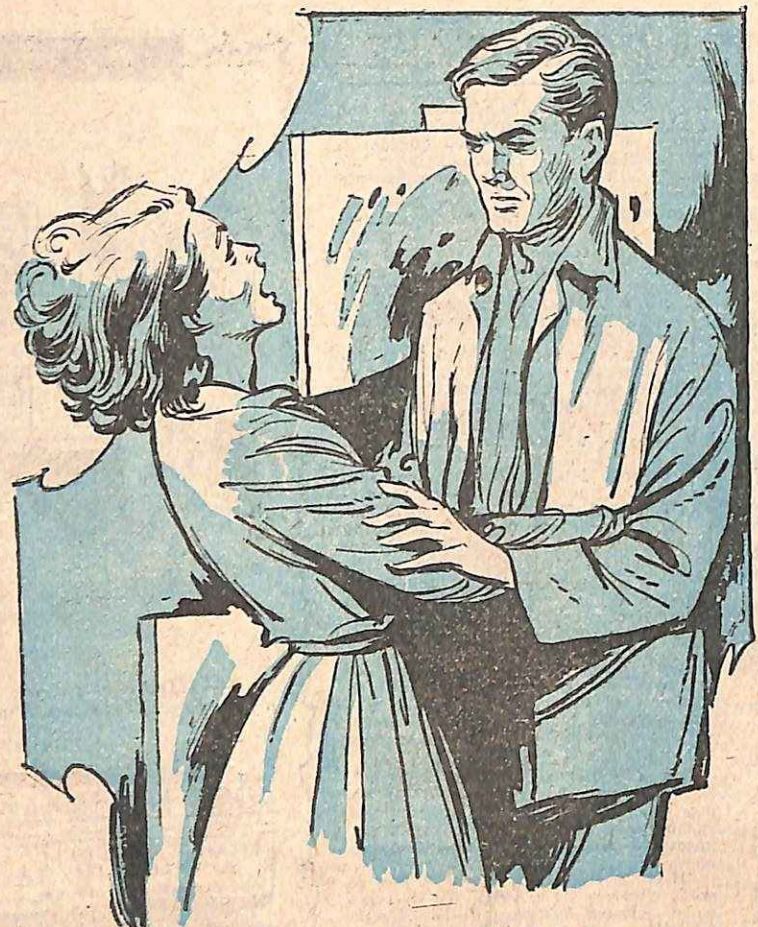
— Ζητούν τον κύριο... είπε.

— Ποιος με ζητάει τέτοια ώρα; Δεν είπα ότι δε θέλω να με ενοχλούν όταν δουλεύω;

— Η υπηρέτρια εξήγησε διατακτικά:

— Αυτή που σας ζητάει, είπε πως ήτανε γνωστή σας... Κι' ότι δε θα θέλατε να τη διώξετε...

Ο Φαλάνης άνοιξε σε ένα τραπέζι την παλέττα του και σκού-

— Γιατί με λες φτωχή... του φώναξε. Δεν είμαι άξια για τη λύπη σου, αλλά για την αγάπη σου!

Τό θαξινό ΜΟΝΤΕΛΟ

πισε με ένα πανί τα χέρια του:

— Γνωστή μου... απόρησε. Ποιά είναι;

— Έγώ! άκουστικη μια σπα-σμένη φωνή πίσω από την υπηρέ-τρια.

Και μπήκε στο ατελιέ μια γυναικά.

Γυναίκα; Περισσότερο γελοιο-γραφία γυναικάς... Φορούσε ένα υιοκουρελιασμένο φόρεμα με χτυπητά χρώματα και ένα γελοίο καπέλλο πάνω στα ξεθωριασμένα μαλλιά της...

Ο ζωγράφος την κύτταξε με άπο-ρια:

— Έσεϊς; ψιθύρισε. Και ποιά είστε σείς;

— Η υπηρέτρια είχε βγεί, κλεί-νοντας την πόρτα.

— Η άγνωστη άκούμπησε το χέ-ρι της στο μπράτσο του ζωγρά-φου:

— Έγώ... είπε. Έγώ είμαι, η Έλένη σου, Πέτρο!

Ο Φαλάνης έκανε ένα βήμα πί-σω:

— Η Έλένη μου; ψέλλισε.

Τώρα τη γνώριζε: Πίσω από τα τσακισμένα της χαρακτηρισ-τικά, που τα είχε τόσο μαστι-γώσει το πέρασμα του χρόνου, μπόρεσε με δυσκολία να αναγνω-ρίσει αυτήν που του είχε εμπνεύ-σει τα πιο όμορφα έργα του...

Την αγκάλιασε και την έβαλε να κάτσει σε μια πολυθρόνα. Έ-να κατση κι' αυτός απέναντί της και λήπτισε να μάθει λεπτομέρειες της ζωής της, από τη μέρα που είχε φύγει από κοντά του:

— Τι έγινες τόσον καιρό; Πώς ζούσες; Πού ήσουν;

Με καμάρι του αποκρίθηκε:

— Τόσον καιρό; ποζάρικα σε ζωγράφους — όχι βέβαια, μεγα-λους σαν κι' εσένα, μα διαλε-χτούς...

— Ποζάρικες...

Την κύτταξε γεμάτος οδυνή η έκπληξη. Πώς ήτανε δυνατό να πο-ζάρη μια τέτοια γελοιογραφία;

— Η γυναίκα συνέχισε:

— Όμως βαρέθηκα να ποζάρω σε ξένους... Νοστάλησα 'εσένα, Πέτρο! Γιατί εσύ ήφερες να φτιά-νεις, με έμένα για μοντέλλο σου, αριστουργήματα!

Σηκώθηκε και πήγε κοντά σε

Ιστορικά ανέκδοτα

ΔΕΝ ΗΘΕΛΕ... ΝΑ ΓΙΝΗ ΘΕΟΣ!

Ο Μέγας Ναπολέων ρωτούσε μια μέρα, τον στρατάρχη Ντιρόκ:

— Είν' αλήθεια ότι ο κόρης με θεωρεί φιλόδοξο;

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε, απάντη-σε ο στρατάρχης. Υπάρχουν μάλιστα μερικοί—που ίσχυρίζονται—ότι, αν υπο-ρούσατε, ευχαρίστως θα δίνατε το Θεό από το θρόνο του, για να καθί-σετε σείς!

Μά ο Ναπολέων τον διέκοψε ζω-ηρά:

— Α, όχι!... Αυτό δε θα το ήθελα ποτέ... Γιατί θα θαιαζόμουν τότε σε αληθινό αδιέξοδο μπρος στις αξιώσεις των συγγενών και τω φίλων μου!

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ

Ο Σατωθριάνδος, στο τέλος της

μερικά από τα πιο αντιπροσωπευ-τικά έργα του μεγάλου ζωγρά-φου:

— Νά, είπε, εγώ δεν είμαι Φρύ-νη; Έγώ δεν είμαι Φαίδουδα;...

— Έγώ δεν είμαι 'Αυαζόνα;

Ναί, αυτή ήταν — άλλοτε ο-μως... Τότε που η όμορφη της έ-λαμπε και το κορμί της ξεπετα-γότανε σαν υπέροχος σάρκινος καρπός...

Αφού κοιμήθηκε τα έργα «της» η γυναίκα γύρισε στο 'Ζωγράφο:

— Τι λές; Θες να σου ποζάρω για να φτιάξεις κι' άλλα αριστου-ργήματα;

Ο Φαλάνης έκανε ένα βήμα πί-σω:

— Έλένη!... ψιθύρισε με ορμή.

Αυτή δε φάνηκε να καταλαβαί-νι τι αίσθημα του προκαλούσε.

— Ξέρεις... πρόσθεσε με περη-φάνεια: Το κορμί μου είναι πάντα όμορφο... Θες να το θαυμάσεις;

ζωής του, άκουσε για πρώτη φορά, σε μια ξεπερίδα στο σπίτι της κ. Ρεκα-μιέ, την περίφημη τραγωδό Ραχήλ, που ήταν ακόμα στην αρχή της σταδιο-δρομίας της.

Αφού η Ραχήλ απήγγειλε την προ-σευχή της «Εσθήρ», ο Σατωθριάνδος σηκώθηκε στα πρεσβυμένα πόδια του και της είπε: μέμφωνη που έτρεπε από συγκίνηση:

— Τι θλίψη να βλέπω να γυρνιέται ένα τόσο μεγάλο ταλέντο, στη στιγμή που προκειται να πεθάνει!...

— Όχι, κύριε όποκου, το άπαν-τας άμεσως—η Ραχήλ, υπάρχουν ά-θωποι που δεν πεθαίνουν ποτέ!

ΜΕ ΑΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

★ Ο πρώην βασιλεύς της Βουλ-γαρίας Φερδινάνδος ποτέ δεν έδωκε εξώ, χωρίς να φορή γαλβάνιο θώρα-κα στο στήθος του, τον οποίο κα-λένε, δεν έδωκε ούτε τη γύστα.

★ Ο ίδιος, όταν ήταν ακόμη πρί-γκιπας, είχε πάντοτε μαζί του, ως γκιπας, ένα Μακεδόνα 'Ηρα-σώματαφύλακα. Ένα Μακεδόνα 'Ηρα-

Με δυσκολία ο ζωγράφος τη συγκράτησε από το δρόμο του έ-ξευτελισμού, που ήθελε τόσο να πάση...

Αυτή διαμαρτυρήθηκε:

— Γιατί δε με αφήνεις να γδυ-θώ; του είπε. Το κορμί μου είναι πάντα το ίδιο...

Πάντα το ίδιο... Τι τραγική πλάνη! Ένώ δεν ήτανε παρά ένα οίκορ κούρελι ντυμένο με οίκορ κούρελια...

Ξαφνικά, ο ζωγράφος μάντεψε τη δραματική αλήθεια: Το παλιό μοντέλλο του είχε τρελλαθή! Μέ-σα στο κεφάλι της άλλοτε τόσο όμορφης γυναίκας είχε σβύσει η σπιθα της λογικής...

Γεμάτος συμπόνοια την αγκά-λιασε:

— Φτωχή μου Έλένη... μου-μούρισε.

— Αγέρωχα αυτή σήκωσε το κε-φάλι της:

— Γιατί με λες «φτωχή»... του φώναξε. Δεν είμαι άξια για τη λύπη σου, αλλά πάντα άξια για την αγάπη σου!...

Τό θέαμα ήταν οδυνηρό... Ο ζωγράφος, που με δυσκολία συγ-κρατούσε τα δάκρυά του, της χεί-δωσε τα ξεθωριασμένα μαλλιά:

— Δε σε λυπάμαι, Έλένη... της είπε. Πώς είναι δυνατό να σε λυ-πηθώ...

— Έγερσε στην αγκαλιά του:

— Και... με αγαπάς; τον ρώ-τησε.

Δε θέλησε να την πληγώσει... Νό-μισε ότι της χρωτούσε το χέμα, που τόσο ποθούσε να άκουση από τα χείλια του:

— Νά, Έλένη... Σε αγαπώ!

Τότε η τρέλλα έλαμψε άγρια στα μάτια της:

— Έγώ όμως δε σε αγαπώ! του πέταξε σκληρά. Γιατί είσαι γέ-ρος και ρυτίδωμένος! Έμένα μου άρεσουν οι νέοι και οι δυοφοί!... Τέτοιοι διψάνε για την αγάπη μου!

Την κύτταξε με άσυγκράτητη θλίψη...

Δεν ήξερε τί να της πη...

Της ζήτησε την άδεια να πάν δίπλα, να κάνουν ένα τηλεφώνημα. Και τηλεφώνησε σε ένα άστυλο να στείλουν άμέσως να πάρουνε μια άρρωστη.

— Ηρόθανε και την πήρανε. Και η όμορφη γυναίκα του παλιού και-ρού που είχε εμπνεύσει άλλοτε τόσα αριστουργήματα, φυλακίστη-κε πίσω από τα κάγκελλα ενός φρενοκομείου.

Ο Πέτρος Φαλάνης πλήρωνε γι' αυτήν. Και πήγαινε και την έ-δωκε κάπου-κάπου, για να με-λαγχολή κοντά της με την ανά-μνησι του παρελθόντος που ήταν γεμάτο από την όμορφη της—αυτή την όμορφη που του είχε εμ-πνεύσει τόσα αριστουργήματα...

ΒΕΡΘΕΡΟΣ

κλή, που τον λέγανε Χρήστο και που η σωματική δύναμη και η άσφοσί- του έμειναν παροιμιώδεις σ' όλες τις ευρωπαϊκές αδέλες.

★ Ο Μπάλφορ ποτέ δεν άνοιγε έ-να γραμμά που απευθυνόταν σ' αυτόν. Τό άνοιγε ο γραμματέας του. Οι στε-νοί του φίλοι, όταν του έγγραφαν, στέλ-νανε τις επιστολές τους στην αδέλφή του.

ΜΕΤΑΞΕΥ ΔΥΟ ΚΑΚΩΝ...

Στη συνδιάσκεψι του Γκουιντεμ-πέργκ, το 1710, στην όποια ο βασι-λεύς της Γαλλίας Λουδοβίκος 14ος θέ-λησε να κλείση ειρήνη με τους έχθρους του κράτους του, οι τελευταίοι του απαιτήσανε να διώξη, έστω και με πό-λεμο, από την Ισπανία, το βασιλιά της που ήταν συγγενικός και έννοικός του.

— Αφού θέλετε να κάνω πόλεμο, απάντησε ο Λουδοβίκος, προτιμώ να στα παιδιά μου!

Και διέκοψε τις διαπραγματεύσεις, για να εξακολουθήση τον πόλεμο.

«Τι τριάντα, τι σαράντα, τι πενήντα»

Αλίκη ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ

ΑΛΙΚΗ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ, η «κούκλα» της ράμπας και της οθόνης

Το θέατρο και οι κούκλες είναι οι δύο αγάπες της Αλίκης Βουγιουκλάκη. Και πώς να γίνονται αλλιώς, αφού... κι' η ίδια είναι κούκλι; Όσοι την έχετε δει — και την έχετε δει σχεδόν όλοι στο παλκοσένικο ή στην οθόνη — θα συμφωνήσετε με το χαρακτηρισμό αυτό. Δροσερή, τρυφερή, τσαχπίνια, γλυκιά όσο καμμία άλλη, ίσως, στορ της οθόνης, η Αλίκη έχει επιτύχει το μοναδικό για γυναίκα άθλο να καρφώσει την ηλικία της στα δεκαεφτά της χρόνια, που δε λένε να περπατήσουν άλλο. Και να γίνει «παιδούλα» εφ' όρου ζωής.

Δεκαεφτά χρονών!... Κι' όμως την ηλικία αυτή είχε όταν, γεμάτη όνειρα και φιλοδοξίες, ξεκίνησε για να κατακτήσει τη σκηνή. Πριν να γίνει αστέρι, ήταν μία κοπελίτσα από καλή αστική οικογένεια — ο πατέρας της ήταν καλός δικηγόρος και νομάρχης — μία παιδούλα, που φορούσε μαύρη σχολική ποδιά και με

την τσάντα υπό μάλης, τραβούσε κάθε μέρα για το Γυμνάσιο του Μαραουσιού.

— Ήμουν εξαιρετική μαθήτρια, όμολογεί. Και κοκκινίζει γι' αυτό, σάμπως νακανε καμμία άταξία!

Παράλληλα όμως με τα μαθήματα, ήταν και καλή... θεατρίνα. Γιατί η Βουγιουκλάκη είχε και έχει το θέατρο στο αίμα της.

— Είχα σχηματίσει θίασο δικό μου, μάς διηγείται κάποιο απόγευμα, με πολλή διλητικότητα, πράγμα που δεν τη διακρίνει τακτικά. Και παίζαμε έργα αυτοσχέδια, στην αρχή παντομίμες κι' αργότερα σκηνές, παρμένες από το σινεμά του Αμαρουσίου, όπου πηγαίναμε κρυφά, για ν' αντλήσουμε εμπνεύσεις!

Σκηνή του παιδικού αυτού θεάτρου ήταν ή... βερνάντα του σπιτιού, μέλη του θίασου τα δύο αδέρφια της, ο Αντώνης και ο Τάκης, καθώς και μία φίλη της Μαραουσιώτισσα, η Θάλεια, και

«Αν το θέατρο μπορούσε να γίνει... γεωγραφικός Άτλας, η Βουγιουκλάκη θα βρισκόταν δικαιωματικά, εκεί που δείχνει: Στην κορυφή.»

ακροατήριο ή... μαρίδα της γειτονιάς.

Η μητέρα της Αλίκης δεν είχε αντίρρηση στα παιδικά καμώματα της κόρης της...

Όσο για τον πατέρα της, ο καλός αυτός άνθρωπος, είχε βρή τραγικό θάνατο από ελληνικά χέρια στη μαύρη εκείνη περίοδο της Γερμανοκρατίας. «Αν δεν είχε μεσολαβήσει το θλιβερό αυτό γεγονός — που σφράγισε με πυρακτωμένη σφραγίδα την άπιαστη ακόμη προσωπικότητα της Αλίκης — ίσως η ζωή της σημερινής πρωταγωνίστριας να είχε κυλήσει μακριά απ' το θέατρο. Γιατί ο πατέρας της δε συμπαθούσε καθόλου τα φώτα της ράμπας.

Θέλετε τη συνέχεια; Μά είναι τόσο γνωστή! Η Βουγιουκλάκη όταν τελείωσε το Γυμνάσιο, γράφτηκε στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, έπειτα από επιτυχή εξέταση. Και, ύστερ' από τρία χρόνια, σαν αποφοίτησε, ριχθηκε με ζέση και ζήλο στη δουλειά της.

Αποτέλεσμα: Σε λίγα, ελάχιστα χρόνια, έγινε αυτό που ζέρετε. Ένα αστέρι πρώτου μεγέθους, που οι εφημερίδες και τα περιοδικά παρακολουθούν το μεσοδιάστημα του με σιγή, μία δημοφιλής στάρ, που τα κορίτσια πουλάει από καί... ο γέρο, την βλέπουν και παραληρούν από λατρεία, μία εξαιρετική ηθοποιός, που οι «μεγαλύτεροι» τρέχουν να την παρακολουθήσουν στη σκηνή ή στην οθόνη, για να δροσίουν λίγο τη στεγνή απ' τη βιοπάλη καρδιά τους.

Γιατί αυτό ακριβώς είναι το μεγάλο προσόν της Αλίκης και το μυστικό της επιτυχίας της: «Οτι κατορθώνει να είναι πάντα δροσερή και να μεταδίδει τη δροσιά της στους θεατές.

Είναι και στην υπόλοιπη ζωή της η Αλίκη, όπως τη βλέπετε στα έργα της: Η τσαχπίνια παιδούλα, που σκορπά την ευθυμία, το γέλιο, και φέρνει τη χαρούμενη διάθεση.

Δε νομίζω, «Όταν την πρωτογνώρισα στο σπίτι της, ένα παλαιό αστικό αρχοντοσπίτι, με καλοβαλμένα έπιπλα και αέρα σεμνής υπηρέτειας, μου έδωσε την εντύπωση μίας αξιόλογης κοπέλλας, με πολλή αξιοπρέπεια στους τρόπους της και πολλή φρόνηση στα λόγια της.

Και κάτι περισσότερο ακόμα. Μιάς κοπέλλας με σιδερένια θέληση και αυτοκυριαρχία, που έρεει τί ζητά και πώς θα το πετύχει.

Της διάβαζα κάποιο χειρόγραφο μου, αν θυμάμαι καλά, κι' είχε συγκινήσει τόσο, που δε μπορούσε να κρατηθεί και ξέσπασε σε λυγμούς.

Χειμωνιάτικη έκδοση της Αλίκης στην Πόλη. Το πούκο και το υπαίθριο είναι για τη δημοφιλή στάρ το καλύτερο φάρμακο για την κούραση του στούντιο.

Ένα πιάτο μακαρόνια, κι' ως γίνη ό,τι γίνη. Καλή είναι η φροντίδα για τη σιλουέτα, αλλά... καλύτερη η μακαρονάδα, που αποτελεί τη γαστριμαργική αδυναμία της όμορφης στάρ.

«Εμεινε έτσι κάμποση ώρα, σπαράζοντας απ' τ' αναφυλλήτα πάνω στο μικρό ντινάνκι της κρεβατοκάμαράς της. Το χειρόγραφο αφορούσε την ίδια και τον πεθεμένο πατέρα της.

Όταν συνήλθε, σά να ντράπηκε, που άφησε την καρδιά της να τη διαβάσει ένας τρίτος...

Με συγχωρήτε, είπε, σιάχνοντας μία ξαθή μπουκλα, που είχε πέσει στο μέτωπό της. Δεν ξέρω πώς τόπαθα αυτό. Δεν έχω επιτρέψει στον εαυτό μου να κλάψω ποτέ, μπροστά σε άλλους.

Από την πλευρά μου, ήταν τα τιμητικότερα λόγια, που έχω ακούσει, σε δημοσιογράφος. Δεν τα ξεχνώ. Από την πλευρά της Βουγιουκλάκη όμως ήταν μία... αποκάλυψη της πραγματικής ιδιοσυγκρασίας της. Μιάς ιδιοσυγκρασίας γεμάτης θέληση, πυγμή, αλλά και εύαισθησία.

Στα μάτια του ανθρώπου, διαβάσεις τις μυστικές του σκέψεις, την ίδια την ψυχή του, όπως λέει κι' ένα γαλλικό απόφθεγμα. Αυτό, που φυσικά ισχύει για όλους τους ανθρώπους, ισχύει και για την Αλίκη Βουγιουκλάκη, με μία ελαφριά όμως τροποποίηση: «Οτι πρέπει να προσέξω τα μάτια της για πολλή ώρα.

Τα μάτια αυτά, πάνω στη σκηνή, ή στο πανί του κινηματογράφου, παίζουν θέατρο, σύμφωνα με το ρόλο, που υποδύεται ή κάτοχός τους. Γελούν, κλαίει, όργιζονται ή χαϊδεύουν ή ερωτεύονται, ανάλογα με τα αισθήματα της ηρωίδας του έργου.

Όστόσο, αν σας τύχει να τα προσέξετε για ώρα πολλή — τα μάτια και μόνο τα μάτια — τότε θ' ανακαλύψετε πως σε μερικές στιγμές, κι' ενώ το έργο συνεχίζεται, τα μάτια σαν άδυσσος αυτά μάτια, παύουν ν' ανήκουν στην ηρωίδα του έργου και «επιστρέφουν» θα μπορούσε να πη κανείς, στη φυσική τους ιδιοκτήτρια. Τότε ακριβώς γίνονται σαν άσπαση, σκληρά, επίμονα, έρμηνευτικά. Μία φλαγίστα στις κόρες τους σάς ειδοποιεί, ότι η προσωπικότητα της Αλίκης ελέγχει γεμάτη ανησυχία το θέατρο, την ατμόσφαιρα, το κοινό, το μεγάλο αυτό άγνωστο «Χ».

Καλλιτεχνική επιγρύπνηση. Ναι, αν θέλετε. Αλλά ταυτόχρονα και μία αποκάλυψη: Στο βάθος του εαυτού της δεν κρύβεται η τσαχπινιά κι' η απαλή δροσερότητα, αλλά η αδάμαστη θέληση και η επίμονη.

— «Έχεις φόβους για την αύριο, Αλίκη; τη ρώτησα κάποτε.

«Αφέλως ερώτησι. Ποιός πραγματικός καλλιτέχνης δεν έχει φόβους κι' ανησυχίες; «Αν δεν είχε... απλούστατα δε θάταν καλλιτέχνης.

Η Βουγιουκλάκη έχει ψυχή παιδιού. Μιά άπεραντη τρυφερότητα, μία παιδικότητα, θα λέ-

Η Αλίκη άκούει με φανερά ικανοποίηση στο πικ-άπ... την Αλίκη να τραγουδά τον «Σπουγγίτη το φουκαρά», την τελευταία τραγουδιακή επιτυχία της.

γαμε, έχει συσσωρευθεί στα βάθη της καρδιάς της. Αυτό ακριβώς αποτελεί την πεμπουσία της προσωπικότητάς της. «Οτι η Αλίκη είναι, ήταν και θάνει πάντα ένα κράμα ώριμης γυναίκας και παιδιού. Μιάς γυναίκας, που ξέρει με κλειστά μάτια να βρή το δρόμο της, κι' ενός παιδιού, που απολημονήθηκε ν' ακούη το κελάρωμα του ρυακιού στο δάσος κι' όταν πια συνήλθε, ανακάλυψε πως είχε περάσει το ηλιοβασίλεμα και το σκοτάδι έκρυψε το νοσηπάτι. Και είναι έτοιμο να βάλει τα κλαμάτα.

Το 24ώρο της: Μά είναι κοινό μυστικό. Δουλειά, δουλειά και δουλειά. Στο θέατρο, στο γύρισμα ταινιών, στο ραδιόφωνο. Και ελάχιστα ύπνος. Συνήθως από τις 3 το πρωί ως τις 8. Καμιά φορά — πολύ σπάνια — κοιμάται ως τις 11 το μεσημέρι. Τότε είναι «εούτυχιμένη». «Οχι αυτή, βέβαια, αλλά η μητέρα της, η κ. Έμμη, η οποία ανησυχεί, όσο ανησυχούν οι μητέρες, όταν τα παιδιά τους ξεθεώνονται στη δουλειά.

Φυσικό, λοιπόν, είναι η δουλειά αυτή, η τόσο κουραστική, που αούάνει ολόνα, σο αούάνει κι' η φήμη της, να της κλέβη ακόμη και τις ώρες του φαγητού. Θυμάμαι κάποτε με είχε καλέσει σε γεύμα, στο σπίτι της.

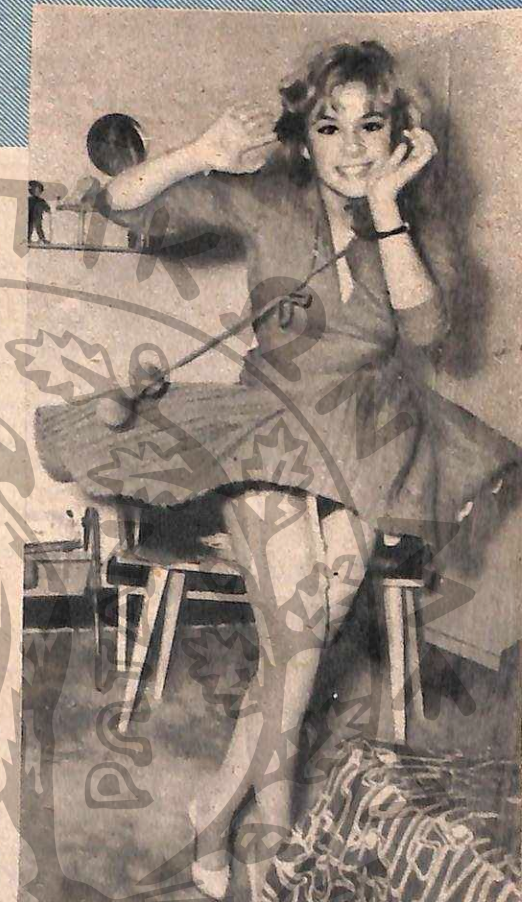
— Στη 1, άκου; Γιατί στις 3 θά έχω δουλειά. Περιμέναμε ως τις 2. Η Αλίκη δεν είχε φανή. Το «γύρισμα» δεν είχε τελειώσει. Αρχίσαμε να τρώμε. Τελειώσαμε. Φτάσαμε στο φρούτο στον καφέ και στο τσιγάρο. Η ώρα είχε φτάσει 3 παρά δέκα. «Οπότε, ξαφνικά, η πόρτα άνοιξε.

— Γεια σας.

Η Αλίκη μπήκε σά σίφουνας. Πλύθηκε, κάθισε στο τραπέζι και, ξαφνικά, ανακάλυψε πως στις 3 είχε «εγγραφή» στο ραδιόφωνο. Και ήταν 3 παρά τρία.

Πού θά πάη το πράγμα, Αλίκη, έτσι που εργάζεται; Αλήθεια, πού θά πάη; Η Βουγιουκλάκη φαίνεται να μη τ' σκέφτεται. Άσφαλώς, δεν τ' σκέφτεται. Ίσως γιατί τη δουλειά της δεν τη θεωρεί «δουλειά». Στη ράμπα, στο πανί, στο μικρόφωνο, η Αλίκη δεν εργάζεται. Ή, το θέατρο και ο κινηματογράφος είναι η ζωή της.

Και — αλήθεια — ποιός κουράζεται να ζή; Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Το άπ-άπ-άπ... Αλίκη γα-γα-γα... «Η ώραία στάρ, πάνω στην κρεβατοκάμαρά της, χορεύει για δικό της καί, το κορό που της άρεσει, μάνη. «Οχι, εντελώς. Ο φαντασμός του «Πησαυρού» παραδοκούς.

ΕΙΣΟΜΟΛΟΓΗΣΙ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

-Σ ΑΣ παρακαλώ να μ' ακούσετε, πάτερ μου, ψιθύρισε η Παμέλα Ούεστ στον πάστορα Στέφεν Ουάρτον μπροστά στην πόρτα της μικρής εκκλησίας.

— Έχεις να μου πής τίποτα, παιδί μου; ρώτησε εκείνος γαλήνια.

— Ναί, πάτερ μου. Κάτι πολύ σοβαρό... Χρειάζομαι τη βοήθεια και τη συμβουλή σας.

Τα μάτια του ιερωμένου πήραν μία γλυκειά έκφραση. — Μην φοβάσαι, παιδί μου, είπε. Το μυστικό σου θάνα ασφαλισμένο... Έλα μέσα!

Έπειτ' από λίγα λεπτά η Παμέλα άρχισε την εξομολόγησή της:

— Αυτό που θα σας διηγηθώ, συνέβη εδώ και οχτώ χρόνια... Όλος ο κόσμος θα με πη έγκληματία. Μα εγώ σκότωσα για να σώσω την τιμή μου.

«Ήμουν τότε μικρή κοπέλλα, 18 χρονών. Εκείνος είχε τα διπλάσια χρόνια από μένα. Μου έκανε το φίλο... Είχε πεθάνει τότε ο πατέρας μου και μου είχε αφήσει αρκετή περιουσία. Εκείνος τόδερε κι' επιδίωκε με κάθε τρόπο να με παντρευτεί. Εγώ όμως δεν τόν αγαπούσα και τού τόχα πη.

«Μία μέρα, με παρέσυρε κρυφά στην κάρμαρά του. Όταν ξεδηλώσε τους σκοπούς του, θέλησα να φύγω. Μα ήταν άρνα! Τόν παρσάλεσα να με λυπηθ, αυτός όμως γέλασε με κακία και ειρωνεία. Έχασα σέ λίγο τίς αισθήσεις μου. Όταν συνήλθα, ο άπαισιος καταστροφέας μου έπαθε μία κρίσι. Ήταν καρδιακός κι' ύπφερε συχνά.

«Ήξερα από πολύν καιρό την άρρώστια του, από τότε που ζούσε ακόμα ο πατέρας μου. Μέσα σέ μία στιγμή, άποφάσισα τί έπρεπε να κάνω!... Τούφερα τó μπουκαλάκι με τó φάρμακό του. Άν έσταλα λίγο περισσότερο άπ' τó κανονικό μέσα στο νερό τού ποτηριού του, μπορούσε να πεθάνη. Τόχα ακούσει που τόλεγε ο μακαρίτης ο πατέρας μου. Γι' αυτό κι' εγώ άδειασα μέσα στο ποτήρι όλο τó φάρμακο που ήταν στο μπουκαλάκι!... Καταλάβατε, πάτερ μου!...

Σταμάτησε, έξαντλημένη. Ο πάστορ άκούμπησε τó χέρι του στον ώμο της και τίς είπε με καλωσύνη:

— Παιδί μου, θα προσευχηθούμε μαζί στο Θεό!

Γονάτισαν κι' οι δύο, κοντά στο ιερό. Ή ψιθυριστή φωνή τού παπά άπάλυνε την ψυχή τίς γυναίκας που είχε έγκληματίσει...

«Εμειναν άρκετή ώρα σ' αυτή τί στάσι, σιωπηλοί. Έπειτα έκαναν τó σταυρό τους και σηκώθηκαν.

— Ήσυχασε, παιδί μου, είπε ο παπάς. Πίστευε στο Θεό! Αυτός θα σέ σωρέσει.

Τα μάτια τίς λάμπανε άπό χαρά. Κι' ή ποθητή έρώτησι άνέθηκε άμέσως στα χείλη τίς:

— Μπορώ τώρα να παντρευτώ;

Ο παπάς, ήρεμος, έγνεψε καταφατικά με τó κεφάλι.

— Μα να μην πής τίποτα στον άντρα σου, τίς σύστησε. Το μυστικό σου άνήκει μόνο στο Θεό.

Ή Παμέλα γύρισε σπíti τίς, γεμάτη άνακούφισι, κι' έγραψε άμέσως ένα γράμμα:

«Άγάπη μου. Σού είχα ύποσχεθί πώς θα σου άπαντούσα, άφού σκεφτόμουνα προηγουμένως. Λοιπόν είμ' έτοιμή και μπορείς να με παντρευτής όταν θελήσης».

Ο πάστορ Στέφεν Ουάρτον ήσυχάσε στην πολυθρόνα του. Ήταν κουρασμένος άπ' τó ταξίδι του. Μόλις είχε γυρίσει άπό ένα χωριό, όπου είχε άντικαταστήσει για μερικές μέρες κάποιον άρρωστο συνάδελφό του. Ένα χαμόγελο φτερούγιζε γύρω στο άσκητικό του πρόσωπο.

Ξαναδιάβασε τó γράμμα που τού είχε στείλει ο γιός του. Τ' άφισε ύστερα πάνω στο τραπέζι και σκέφτηκε, γελαστός:

«Είμ' εύχαριστημένος για τó παιδί μου. Ή άγάπη είναι τó καλύτερο δώρο που μπορούσε να τού στείλη ο Θεός!»

«Είναι πολύ όμορφη — τούγραφε ο γιός του, ο Ούγκο. Τα μάτια τίς μοιάζουνε μ' αστέρια. Ή φωνή τίς είναι γλυκειά. Θα στή φέρω να τί δής, πατέρα. Θέλεις;... Είμαι σίγουρος πώς θα τίη αγαπήσης άπ' τίη πρώτη στιγμή!... Είναι και πολύ πλούσια. Πιστεύω να περάσουμε εύχαριστες μέρες, όλοι μαζί, εκεί κάτω στο Μπρόντερμπουργν».

«Είναι και πλούσια» συλογίστηκε ο παπάς. Αυτός δεν είχε άλλη περιουσία στον κόσμο έκτός άπ' τί βιβλιοθήκη του. Ήταν ένας άνθρωπος με πολύ λίτες συνήθειες και ζούσε λιγοέξωδα. Ή μόνη του ίκανοποίησι ήταν να βλέπει τó παιδί του χαρούμενο κι' εύτυχισμένο...

Και να που τώρα πραγματοποιόνταν τά δνειρά του! Ο Ούγκο είχε βρή τί σύντροφο τίς ζωής του. Δε μπορούσε παρά ναταν εύτυχισμένος.

Ο παπάς τού άπάντησε τυπικά, σοβαρά, όπως κάθε πατέρας που γράφει στο παιδί του για ένα τέτοιο ζήτημα:

«Θα ήθελα ναδύεπα τί γυναίκα τών λογισμών σου. Μόνο πού, όπως έρείς, τó σπíti μας είναι πολύ ταπεινό και φτωχικό. Φρόντισε λοιπόν να τίη προδιαθέσης γι' αυτό, ώστε να μην περιμένη πολυτέλειες».

Ένα αυτοκίνητο κορνάρησε έξω άπ' τó σπιτάκι τού πάστορος. Ήταν ο γιός του με τί μηχανή του.

Ο παπάς δέκοψε τί μελέτη του κι' έτρεξε στο κατώφλι. Φτάνοντας όμως εκεί, έμεινε σαν άπολιθωμένος. Ο Ούγκο βοηούσε την άρραβωνιαστική του να κατεβή άπό τ' αυτοκίνητο. Όταν είδε τó πρόσωπό τίς, ο παπάς άνατρίχιασε και κόπηκε ή άνάσα του...

Θα τίη αναγνώριζε, ακόμα κι' άν τίη έδλεπε άνάμεσα σέ χίλιες άλλες — τί γυναίκα με τά τραγικά μάτια, που τού είχε εξομολογηθί τó μυστικό τίς στην μικρή εκκλησία τού γειτονικού χωριού!... Ναί, εκεί μπροστά του, βρισκόταν ή γυναίκα που είχε έγκληματίσει!

Τó μυστικό τίς ήταν και δικό του μυστικό. Και δεν έπρεπε να τó φανερώσει σέ κανένα—ούτε στο παιδί τού!

Ή γυναίκα αυτή είχε σκοτώσει έναν άνθρωπο. Τού τόχε εξομολογηθί ή ίδια...

Την κύτταξε για δεύτερη φορά. Τó μακάβριο βλέμμα τίς είχε σβύσει τώρα άπ' τά ώραία τίς μάτια. Στο σπάμα τίς μόνο χαράζονταν ακόμα μερικές θλιβερές γραμμές. Μα κι' αυτές έσβυναν, όταν χαμογελούσε...

Δεν τόλμησε ο παπάς να παρουσιάσει άμέσως μπροστά τους, μία και δεν τόν είχαν δη ακόμη. Σαγαγύρισε στη βιβλιοθήκη του κι' άρχισε να βηματίει άπάνω-κάτω...

Τί έπρεπε να κάνει; Πώς μπορούσε να έφαρμόσει στην άτομική του περίπτωση τó δίδαγμα τίς προσευχής του; Θεία συγγνώμη!... Άνθρώπινη άνεκτικότητα...

Κλειδώθηκε στην κάρμαρά του, γονάτισε και προσπάθησε να λύση τó πρόβλημα εκείνο με τίη προσευχή. Μα δεν τó κατάρθωνε. Ή καρδιά του μάτωνε...

«Άν όμολογήσουμε τ' άμαρτήματά μας, Εκείνος είναι δικαίος και θα μάς σωρέσει!»

Ποίος ψιθύρισε αυτά τά λόγια σπ' αυτήά του; Ήταν τά ίδια που είχε μεταχειριστή για να παρηγορήσει εκείνη και να γαλήνέψει τίη ψυχή τίς...

...Ή φατιά είχε σβύσει στο τζάκι, μα αυτός προσευχόταν ακόμα. Όταν σηκώθηκε, είχε πάρει πιά τίη άπόφασί του.

Πλησίασε στο παράθυρο και κύτταξε τ' αστέρια που φέγγανε στον ούρανό. Τó φεγγάρι παιγνίδιζε άνάμεσα στις φυλλωσιές τών δέντρων.

Κοντά στο παράθυρο άνθίζαν μερικές πριμερόζες. Τίς έκοψε...

— Ή μητέρα τού Ούγκο αγαπούσε πολύ τ' ανοιξιότικα λουλούδια, είπε όταν παρουσιάστηκε στην Παμέλα Ούεστ. Συνήθιζε, όταν ζούσε, να φυτεύει κάθε χρόνο πριμερόζες κοντά στο παράθυρό μου. Αυτές είναι οι τελευταίες που φύτewe. Θα τίς βάλω στην κάρμαρά σας για να σας καλωσορίσουνε.

Ή ματιά τίς συνάντησε τί δική του. Ήξερε ποίος ήταν... Μα τó πρόσωπό τίς διατήρησε άπόλυτη ήρεμία — εκείνη που νοιώθει κανείς, όταν βρίσκεται κοντά στο Θεό.

Ήξερε πώς τó μυστικό τίς ήταν καλά θαμμένο, άσφαλισμένο. Πήρε τά λουλούδια και τάφερε στα χείλη τίς. Στην καρδιά τίς δε φάλιασε κανέναν φόδο. Μόνο ένας λυγμός ανέθηκε ως τó λαιμό τίς... Ένας λυγμός εύτυχιάς!

Κ. ΚΛΑΡΤΟΝ

Ήξερε ή Παμέλα πώς τó μυστικό τίς ήταν καλά θαμμένο, άσφαλισμένο...

2 Άσπιδες ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΙΜΟ ΣΑΣ

Το διπλοσάγιο και οι ρυτίδες

Οι περισσότερες γυναίκες καταλαβαίνουν πως έχουν λαιμό μόνο από τη στιγμή που θα προσέξουν πως άποχτησαν διπλοσάγιο, ή θα ιδούν στον καθρέφτη τους τις πρώτες ρυτίδες του λαιμού.

Αυτές, πραγματικά, είναι οι δυο μεγάλες άσπιδες για το λαιμό: το διπλοσάγιο και οι ρυτίδες.

Το διπλοσάγιο εμφανίζεται κατά κανόνα στις γυναίκες που έχουν παχύ λαιμό. Μπορεί, όμως, να είναι και αποτέλεσμα μεγάλης αδυναμίας. Ο λαιμός αδυνατίζει, δηλαδή, στο κυλινδρικό μέρος του, έπειτα από μια άρρωστική, μια επίμονη άπσιχνα, ή κάποια κλπ. Κάτω από το σαγόνι, που δεν παρακολουθεί τη γενική άπσιχνα, σχηματίζεται τότε το διπλοσάγιο. Πολύς από τις σημερινές νέες, στην προσπάθειά τους να αδυνατίσουν, άποχτησαν διπλοσάγιο. Ένώ αν το πρόσωπο και ο λαιμός τους είχαν τις κανονικές τους διαστάσεις, το διπλοσάγιο δε θα υπήρχε.

Μη νομίζετε, λοιπόν, πως η άσπιλη του διπλοσάγιου μπορεί να εμφανιστεί μόνο από τα 30 ή τα 40. Η άσπιλη αυτή υπάρχει από τη νεανική ακόμη ηλικία.

Σε μερικές περιπτώσεις, το διπλοσάγιο όφειλεται στην ιδιαίτερη διάπλαση του σαγονιού. Όταν το σαγόνι κρυφτεί προς τα μέσα, εμφανίζεται στο κάτω μέρος του ένα κομμάτι κρέας που κρεμάει.

Σ' άλλες περιπτώσεις το διπλοσάγιο όφειλεται στο ότι δεν έχουμε να κρατήσουμε ίσιο το κεφάλι μας. Οι γυναίκες που περπατούν με σκυμμένο το κεφάλι ή που τραβάει το σαγόνι προς τα μέσα, διατρέχουν τον κίνδυνο του διπλοσάγιου.

Σ' οποιαδήποτε αίτια κι αν όφειλεται το διπλοσάγιο, το πρώτο πράγμα που πρέπει να προσέξετε είναι το πως να κρατάτε το κεφάλι σας.

Η θέση του κεφαλιού θρίσκειται σε άμεση σχέση με τις ώμους. Αν έχετε συνήθεια να κρατάτε ίσια τις ώμους σας, το κεφάλι σας θα θρεθί στην κανονική του θέση.

Το κεφάλι πρέπει να στέκεται ίσια πάνω στους ώμους σας, με μια έλαφρή απόκλιση προς τα πίσω. Όταν περπατάτε, λοιπόν, δεν πρέπει να κυττάτε γάμω.

Οι ειδικοί συμβουλεύουν το έξης: Θά κυττάτε κατ' εθείαν μπροστά σας σ' ένα ίδανικό σημείο, που πρέπει να θρίσκειται 1-2 έκατοστά πάνω από το κεφάλι των ανθρώπων που έρχονται από το αντίθετο μέρος.

Μ' απλούστερα λόγια, δεν πρέπει να κυττάτε τον ούρανο. Αιτός ό τρόπος να κρατάτε το κεφάλι σας δεν είναι μόνον αντι-αισθητικός, αλλά σας εκθέτει επίσης και σ' έναν άλλον κίνδυνο: να σχηματιστεί σιγά-σιγά ζάρες και θωαίει αλλάνια στον τράχηλο.

Δεν άρκεί όμως να κρατάτε ίσιο το κεφάλι σας μόνον στο περπάτημα. Το ίδιο θά κάμετε και σ' οποιαδήποτε άλλη περίπτωση: όταν διαβάσετε, όταν γράφετε, όταν κεντάτε, όταν κάνετε τις διάφορες δουλειές του νοικοκυριού σας.

Μια καλή άσκηση για να περιορίσετε ή να εξαφανίσετε το διπλοσάγιο, είναι η ακόλουθη:

Θά γείρετε το κεφάλι προς τα πίσω, σαν να θέλατε να τεντώσετε το κάτω χέλιος προς τα πάνω, σαν να θέλατε να φτάσετε την άκρη της μύτης σας. Στην αρχή, θά πονέσετε λίγο, αλλά σιγά-σιγά θα συνήθατε.

Μια άλλη άσκηση είναι η ακόλουθη: Θά έσπλωθτε άνεσκελα στο τράπέκι και θ' άφίρετε το κεφάλι σας να πέσι στο κενό. Θά άνασηκώσετε κατόπιν το κεφάλι άσφα κι' ύστερα θά το άφίρετε να έρσκη στο ίδιο άσφα. Αυτή την άσκηση μπορείτε να την κάμετε κάμποσες φορές στη σειρά.

Οι νέες που εργάζονται ως μαννεκέν, κάνουν το έξης: Βάζουν ένα χοντρό βιβλίο πάνω στο κεφάλι τους και περπατάνε

εμπόλητες στις μύτες των ποδιών πάνω σε μια εύθεια γραμμή, που τη χαράζουν με κιμωλία στο πάτωμα. Το ίδανικό είναι να μην ξεφύγετε ούτε ένα έκατοστό δεξιά ή άριστερά απ' αυτή τη γραμμή.

Άλλά ταυτόχρονα πρέπει να προσέξετε τον τράχηλό σας. Οι κατάλληλες άσκήσεις και τα μασάζ θά του δώσουν την άπαιτούμενη εύλυγισία. Ένας τράχηλος άλύγιτος σαν από έξω είναι θέαμα πολύ αντιαισθητικό.

Και τώρα άς έρωμε στις ρυτίδες, που παρατηρείται συνήθως στις γυναίκες με άδύνατο λαιμό. Όταν η ίσχυότης είναι πολύ μεγάλη, ό λαιμός παίνει, έξ' άλλου, ένα κιτρινωπό χρώμα, που άσχημίζει και το πιο άωροφρο πρόσωπο.

Τρία πράγματα θά σας κάνουν να προλάβετε τις ρυτίδες: οι θρεπτικές κρέμες, τα μασάζ και η γυμναστική.

Οι θρεπτικές κρέμες είναι άπαραίτητες στις γυναίκες που έχουν άδύνατο λαιμό και έπσο δέρμα. Οι κρέμες αυτές θά σας έξυμνηρήσουν και στο μασάζ. Είναι καλύτερο να κάνετε την έπάλειψη με τη θρεπτική κρέμα και το μασάζ το θράδυ πριν πλυνάσετε.

Αν έχετε παχύ λαιμό με διπλοσάγιο, το μασάζ θά είναι πιο έντονο και μεγαλύτερης διαρκείας. Θά σας κάνουν καλό έπίσης τα τοιμήματα. Για το μασάζ μπορείτε να χρησιμοποιήσετε ειδικά γάντια, τρίχινα ή από πλαστική ουσία, που υπάρχουν στο έμποριο.

Αν το δέρμα του λαιμού σας παρουσιάζει μικρά στίγματα, σαν λεκές, θά σας κάνουν καλό οι έντριδες με λάδι γελάνας.

Αν η έπιδερμίδα του λαιμού σας έχη κιτρινωπή άπόχρωση, θά προτιμήσετε για το μασάζ λουσιό ή κρέμες που άσπρίζουν. Μπορείτε έπίσης να θέλετε κομπρέσες με έξυζεν, ή με μια διάλυση γλυκερίνης και χυμού λεμονιού σε ίσα μέρη. Μπορείτε ακόμη να κάμετε ένα κυκλικό μασάζ, άφου πρώτα άλείψετε το λαιμό σας με λίγο άγνό έλαιόλαδο και τον πουδράρετε με πολύ λεπτό άλάτι.

Το μασάζ αυτό τονώνει την έπιδερμίδα, έπιταύνει την κυκλοφορία του αίματος και άναζωογονεί τα κύτταρα. Μπορούν να το κάνουν και κείνες που η έπιδερμίδα του λαιμού τους δεν έχει την κιτρινωπή άπόχρωση για την όποια μιλήσαμε.

Η γυμναστική του λαιμού είναι άπλη: περιστροφικές κινήσεις του κεφαλιού άριστερά-δεξιά, κλίσεις του κεφαλιού άριστερά-δεξιά, θωαίει άναπνοές με τα νέρια στον τράχηλο. Αυτή την άπλη γυμναστική πρέπει να την έκτελíte το πρωί μόλις σηκωθείτε από το κρεβάτι σας και το θράδυ πριν πλυνάσετε.

Οι κυριώτερες φροντίδες που θά δώσουν στο λαιμό σας γραμμή, άσπιλη και άρμονική: 1) Το μασάζ με μια θρεπτική κρέμα. Θά το κάμετε με το έπάνω μέρος των χεριών. Η κίνησή σας θά είναι από κάτω προς τα πάνω και προς τα έξω. 2) Άφου περάσετε το λαιμό σας με ζεστή σαπουνάδα, μπορείτε να κάμετε κατόπιν ένα κυκλικό μασάζ με μια βούρτσα. Το μασάζ αυτό ζυμνεί την κυκλοφορία. 3) Αν το δέρμα του λαιμού σας έχη στίγματα, θά κάμετε ένα κυκλικό μασάζ μ' ένα τρίχινο γάντι, άφου πρώτα τον περάσετε με λάδι χελάνας. 4) Μια εύκολη άσκηση για κείνες που έχουν διπλοσάγιο. Το κεφάλι έλαφρά προς τα πίσω. Θά σπρίξετε το σαγόνι σας πάνω στη γροθιά σας. Μπορείτε να παίρνετε αυτή τη στάση κάθε φορά που σας δίνεται ή εύκαιρία. 5) Τα χέρια σταυρωμένα στον τράχηλο. Στροφή του κεφαλιού άριστερά-δεξιά. Κλίσεις του κεφαλιού άριστερά-δεξιά. Η άσκηση αυτή θά λεπνύνει τη γραμμή του λαιμού σας. 6) Βάλετε ένα ή δυο βιβλία στο κεφάλι σας. Θά περπατάτε με τις μύτες των ποδιών πάνω σε μια εύθεια γραμμή, που θά χαράξετε στο πάτωμα με μια κιμωλία.

Το μαγικό

Οι κατ'εξοχή μου, δίχως άλλο, ένα πρόβλημα μεγάλο που την εποχή μας τούτη πάντα σας άπασχολεί είναι: Τι μαγικό σας πάει και τι πρέπει να φοράτε; Θάθε μια που να ταιριάζει στο σκαρί της πιο πολύ. Πρώτα πρώτα, φίλτατες μου δεσποινίδες και κυρίες, στα μαγιά υπάρχουν δυο σοβαρές κατηγορίες: Πρώτον: Τα μαγιά έκείνα, μονοκόμματα, σενά, που άφήνουν μόνον μπρόστα, πόδια και λαιμούς γυμνά, τα μαγιά, τουνέστι έκείνα που σ' έλάχιστες άρτίσεις κι' εύλαβήσεται, μπορούμε, παπαδίς να τα φορέσουμε. Δεύτερον: Τα άλλο είδος, που έπιδείξι μας κάνει ροδαλής έπιδερμίδος, το μαγιά, με δυο κομμάτια, που άνάβει έπιθυμίες γιατί δείχνει πιο τα πάντα, πλάτες, γάμπες, τσιγγιές, ποτηράς γραμμής βεβαίως, λίαν σκανδαλιστικής που παρσούσιζει... Ένός με το φύλλον της συνής.

Τι σχημάτων ποικιλία, τι χρωμάτων διαφορές!... Μονοκόμματα και μαύρα για κοπέλλες σοβαρές, πράσινα, γαλάζια κι' άσπρα, με πιο ή με ραβδώσεις κίτρινα, καφέ, άσπρηνια σε ποικίλες άποχρώσεις και μαγιά με καρδάκια, με ψαρόνια, με πουλιά, ή μαγιά με κουνελάρια ή με γάτες και σκυλιά, με λουλούδια, με δέντρακια ή με φουντωμένες γλάστρες που τα βάφουν κοπέλλες, ποτηρές, παιδογλάστρες... Τι χρωμάτων ποικιλία στα μονά ή στα «ντέ πίες», κι' άλλα σχέδια μοντέρνα, με γανιές, με καμπύλες και με πρόσωπα γοητών—της άθόνης φαντασίας—με μια φάτσα Μάρλον Μπράντο για του σινεμά τις φίλες και φάλακρα του Γιούλι Μπουνεο, άπισθεν, στα μαλανά...

Κάθε μια, στο μαγιά της δίνει κάποια σημασία: «Αχ καμένη... όχι σκούρο, θά με κάνει άπαισία. Ένα βέρ... άμάν να πούμε, ένα ρόζ ή κοκκινιά... θά μου πάν πιο πολύ, κι' άπως θάμαι μελανοχόρι ύστερ' από τοια μπάνια, θάμαι πιο έρωσμημένη, να γινώ με περηφάνεια. Άλλη πάλι, πούναί άσπρη θέλει μαύρο το μαγιά της έντονατερο το δέρμα, να τονίξη, το λευκό της και μια τρίτη, μάλλον σκούρο το μαγιά της θέλει γάμη γιατί να!... το σκούρο, κούβει και τα περιττα τα πύνη. Τι χρωμάτων ποικιλία, μα και πόση δυσκολία στο μαγιά την έλεγχοι, κι' όταν θά γινώσι, άρες γάνει για έπιλογή. Θά κυττάξη τότε, έ' άλλο... Τούτο δώ είναι άνοιγτό... Μά το άλλο είναι σκούρο και της φαίνεται φοιγτό... Τούτο δώ νομπώνει πίσω... θά το ήθελε στα πλάγια. Άλλη, το μαγιά γυρνεί που φορούσε ή Ζαζάρια. Και υπάρχουν ποτηρές, καί υπάρχουν τσιγγιές, που τα γάνουν όταν βλέπουν λουλουδά λογιά-λογία και θά προτιμήσαν ίσως... να μη φοράσαν μαγιά!

Το μαγιά... Τι δυσκολία έλεγχοις και μη γέλατε πάντοτε στο διαλέγμά του, πάντα πονοκεφαλάτε, δεσποινίδες και κυρίες. Όμως πότε να σκεφθήτε, όταν πιά με το μαγιά σας σε μια πλάτ έμψανισθήτε, το κορμί σας θά κυττάουν, το κορμί θά έπιβληθή, και ναίει απ' το μαγιά σας δε θά σας έρωτευθή!...

Επιστημονική
Ανα Τάβλα ο Διοργανιστής

ΕΞΕΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΤΟ φίδιο κομμάτι της Βολιβίας νης στριφνοφύριζε, τ'ναζόταν, ακινητούσε, στους ήκους της μουσικής. ΟΙ κόκκινοι φρουαλαδές της φορδειάς φούστας της σπκνόνταν, ξεσκεπαζόντας δυο μακρείες γάμπες, δυο τελειούς μπρούς. Τα μαύρα μαλλιά της άνεμιζαν.

— Μπράβο, Νιντα! Μπράβο!

Όλοι οι πελάτες της ταβέρνας είχαν σπκνθ όρθιοι και χείρο-κροτούσαν τη χορεύτρια. Έκείνη υποκλινότανε, μοιράζοντας χαμόγελα. Ύστερα ξεκάρφωσε το φλογάτο τριαντάφυλλο που στέλιζε το στήθος της, και το πέταξε άκριβώς στα χέρια του Χουανίτο. Και χάθηκε πίσω από μια κουρτίνα.

Οι θαυμαστές της κύτταξαν με ζήλεια τον τυχερό. Ήταν ένας φημισμένος ταυρομάχος, γενναίος όσο και όμορφος. Και δεν ήταν πιά μυστικό πως η Νιντα τον αναπούσε τρελλά. Κάθε βράδυ του χαίριζε το τριαντάφυλλο της. Και κάθε Κυριακή, στην άρνεα, ό Χουανίτο φρόντιζε να βρίσκεται κάτω απ' το θεωρείο της, τη στιγμή που σκότωνε τον ταύρο.

Η Νιντα ευφρανίστηκε πάλι και προχώρησε ανάμεσα στα τραπέζια, χωρίς να δίνη σημασία στους ψιθύρους του θαυμασμού που ξεσπκωνε το πέραςμά της. Ό ταυρομάχος σπκνθκε και βήκε μαζί της απ' την ταβέρνα. Όλοι έβλεπαν πως πήγαιναν να χαρούν τον έρωτά τους, μακριά από τ' αδιόκριτα μάτια.

— Ήσουν υπέροχη απόψε! ψιθύρισε τρυφερά ό Χουανίτο, μόλις βρέθηκε στο δρόμο.

— Πάντα θα είμαι υπέροχη, όσο θα νοιώθω τ'ατία σου καρφωμένα άπάνω μου, άπάντσε η χορεύτρια.

— Ό κόμης θερέρα λύσσαζε, όταν είδε πως μού πετούσανε το τριαντάφυλλο, γέλασε ό Χουανίτο. φαίνεται πως εξακολουθεί να έλλιπει ότι θα δελεαστής κάποτε άπ' τις προτάσεις του.

— Φαντάζεται ότι μπορεί να τ' άγοράζει όλα με τ' άκουσμά του, είπε περιφρονητικά η κοπέλα. Δέν έξέρει πως η Νιντα δε θα πούλαγε το κομμάτι της γιά όλους τους θρασυρούς του κόσμου... και δέν υπάρχει τίποτα πιά πολύτιμο κι'

Ο Γερμανός ΠΟΥ ΉΤΑΝ "ΑΝΘΡΩΠΟΣ"

Έως 14 ηκταδίκους, με κίνδυνο της ζωής του

ΚΑΘΕ καλοκαίρι, στα τελευταία 4 χρόνια, ό Γερμανός Γιόχαν Πούντζελ περνάει τις διακοπές του στην κοινόπολι Ντιφερντάνς του Λουξεμβούργου, φιλοξενούμενος δεκαεχτά ανθρώπων που χρωστάνε τη ζωή τους στον άλτρουισμό και στην αλτρουιστία του.

Να πως άρχισε αυτή η ιστορία: Το Μάιο του 1940, έκενώνθηκε το Ντιφερντάνς, γιατί είχαν φτάσει ως εκεί οι αλλόγες του πολέμου. Έμειναν μόνο 13 άντρες και μία γυναίκα.

Οι άντρες ήταν έργατες των μεγάλων χαλυβουργείων Χέλντρ κι' είχαν προσφύγει έβελοντικά να μείνουν γιά να σέσουν τις πυρκαγιές που θα προκαλούσαν οι Βομβαρδισμοί. Είχαν επικεφαλής τους το μεσοκόμο πυροσέστη Ζοζέφ Βέλρ. Η γυναίκα ήταν σύζυγος ενός άπ' αυτούς και είχε άρνηση ν' άφιση μονόχο τον άντρα της.

Ύστερα από τρεις μέρες, ό Γερμανοί κατέλαβαν την έργη κοινόπολι κι' υποχρέωσαν τα 18 εκείνα άτομα να δουλέψουν γιά να καθορίσουν τα έσοπίνα. Σε δυο βδομάδες όμως, το Ντιφερντάνς βομβαρδίστηκε άπ' το γαλλικό πυροβολικό, κι' οι δίδες βρήκαν μ' έπιτυχία καταυλισμούς, άποθηκες κι' άλλους στρατιωτικούς στόχους. Ό Βομβαρδισμός συνεχίστηκε επί 3 ημέρες, με την ίδια έπιτυχία.

Ήταν φανερό πως κάποιος έβλεπε πληροφορίες στους Γάλλους. Και, φυσικά, οι Γερμανοί υποπτεύθηκαν τους πυροσέστες. Ένας λοχαγός

— Όλα μου τ'α πλούτη θα τ'α ρίξω στα πόδια σου, άν μου χάρισης τον έρωτά σου!... της είπε ό θερέρα.

Έρωτας στην ΑΡΕΝΑ

άκρ θό άπ' την άγάπη μας! Μία πρόσεχε, καλέ μου! Ό θερέρα είναι ύπουλος. Θα προσπαθήσει να σε σκότισει. — Άς δοκιμάσει! άλλως περήφανα ό ταυρομάχος. Δε φοβάμαι

καμένα! Είχαν φτάσει μπροστά στο σπκτι της Νιντας. Μπήκαν μέσα, κι' η πόρτα έκλεισε πίσω τους... * Ή άλλη μέρα ήταν Κυριακή. Ό

Χουανίτο είχε ν' άντιμετώπιση έναν άπ' τους πιά άγριούς ταύρους της Βολιβίας. ένα τεράστιο κατάμαυρο ζωο, με μύτερα κέρατα, που έσκαβε με τις όπλες του την άμμο της άρένας.

Η Νιντα ένοιωσε την καρδιά της να σπκνεται, βλέποντά τον άγαπημένο της να προκάλει τον ταύρο με την κατακκκνη κάπα του. Είχε έμπιστοσύνη στις ικανότητες του, μα δε μπορούσε να μην τρέψη γιά τη ζωή του...

Ό ταυρομάχος έπαιζε τώρα με το ζωο, σαν νάταν κανένα άκινδύνο άρνάκι, έρεθίζοντάς το και γλυστρώντάς την τελευταία στιγμή κάτω άπ' τα κέρατά του.

Η Νιντα είχε παρασπκρη άπ' το γενικό ένθουσιασμό και άναζε μαζί μ' όλους τους θεάτες, δίνοντας κουράγιο στο Χουανίτο.

— Καμαρώνεις το φίλο σου, έ; μουρμούρισε κάποιος στ' αυτή της.

Στράφηκε άπότομα κι' άντίκρυσε το θερέρα, που την κύτταζε μ' ένα κακό χαμόγελο.

— Έξακολουθείς να τον ποστίμας από μέσα; συνέχισε εκείνος. φαίνεται πως δε με έξέρεις καλά, μικρή μου, άν φαντάστηκε ότι θ' άφισω μία γυναίκα που με πεισφρονεί, ν' άγκαλιέζει κάποιον άλλο!

Μ'ιαντί είσαι κουτή; Όλα μου τ'α πλούτη θα τ'α ρίξω στα πόδια σου, άν μου χάρισης τον έρωτά σου! Μά, άν εξακολουθήσεις να με δισκνεις, ό Χουανίτο σου θα μείθαν!

— Δέν είσαι άξιός παρά μόνο γιά να φοβερίζεις γυναίκες, άπάντσε περιφρονητικά η χορεύτρια. Άφου θέλεις να με πάρης άπ' το Χουανίτο, γιατί δέν κατεβαίνεις και συ στην άρένα να μου δείξεις το θάρρος σου; όδοδσαι, έ; Λειλέ!

Η λέξη κτύπησε το θερέρα σαν καμουτακιά. Έγινε κατάκληρος και τ'α μάτια του άστράψαν.

— Θα το πληρώσει, αυτό! μούγκρισε μανιασμένος. Θα σε κάνω να μετανοήσης πκρά. Θα χάσης τον άγαπημένο σου, και τότε δε θα βρεθθ κανείς να μ' έμπισφίση να σε κάνω δική μου με τη βία!

Έβγαλε άπ' την τσέπη του ένα μαντήλι και το κύννησε. Την ίδια στιγμή, άνοιξε η μικρή πόρτα που κρύβει την άρένα άπ' το κλουβί των ταύρων, κι' ένα δεύτερο ζωο παρουσιάστηκε.

— Για να δούμε τώρα πως θα τ'α βγάλει πέρα ό άγαπημένος σου με δυο ταύρους μαζί! κάγχασε ό θερέρα.

Πραγματικά, ήταν αδύνατο και τ'α δυο ζωα συγχρόνως.

Άπασχολημένος με τον πρώτο ταύρο, δέν είχε προσέξει τον άλλο, που όρμησε τώρα καταπάνω του με χαμψημένο κεφάλι.

Η Νιντα έδωλε μια σπαρκτηκή κραυγή. Και, δίχως να σκνθθ τίποτα, πετάχτηκε όρθια, καθάλλικεψε το κινκλίδωμα του θεωρείου και βρέθηκε μέσα στην άρένα.

Είδοποιμένος άπ' τις τρομαγμένες φωνές των θεατών, ό Χουανίτο γύρσε κι' άντίκρυσε ένα άπαισιο θέαμα: Ή άγαπημένη του είχε κόψει το δρόμο του δεύτερου ταύρου και στεκόταν τώρα μπροστά του, σαν ζωντανό στόχος, με τη φορδειά κατακκκνη φούστα της!

Κάθε άλλος, στη θέση του Χουανίτο, θα τάχανε. Μα εκείνος με πού πάλευε από μικρό παιδί με τους ταύρους — κρότησε την φουκαρία του. Πέταξε μακριά την κάπα του κι' άφινοντας τον πρώτο ταύρο να ξεσπάει πάνω της, τ'α λύσσα του, ώρμησε κι' έχωσε το σπκθι του στα πλευρά του δευτερού ζωού. τη στιγμή που Νιντα! ρατά του το στήθος της Νιντα!

Ύστερα άρπαξε στην άγκαλία του τη μισολιπόθυνη χορεύτρια και τη μετέφερε έξω άπ' την άρένα.

Άπό κείνη τη μέρα, ό κόμης θερέρα χάθηκε άπ' τη Βολιβία. Είχε φύγει μακριά, τρέμοντας την έκδική του ταυρομάχου.

A. ΣΩΛΚ

Έξασφαλίστε στα παιδιά σας γερή σπονδυλική στήλη. 1) Όσοδήποτε μεγάλη κι' άν είναι η περιφάνεια σας ως μητέρας, μη διάζετε ποτε το μωρό σας να σταθ όρθιο. 2) Η βαρεία τσάντα άναγκάζει το παιδί να γέρνη από το αντίθετο μέρος γιά ν' άντιστάθει στο βάρος. 3) Το ύψος του τραπέζιού πρέπει να είναι άνάλογο με το άνάστημα του παιδιού σας και ό φωτισμός κανονικός, γιά να μην βρεθείται στην άνάγκη να σκνψη. 4) Προσέξτε να έχη όρθιο το κομμάτι σου όταν τρώη. 5) Άν το παιδί σας δέν βλέπη κανονικά, θ' άναγκασθθ να σκνψη. 6) Κυττάζετε το κομμάτι του παιδιού σας όταν γδύνεται ή όταν θναινη από το μπάνιο. Άν γέρνη λίγο προς το ένα μέρος, πρέπει να συμβουλευθήτε άμεσα ως το γιάτρό σας. 7) Ένα κοριτσάκι δέν πρέπει να κρατά πολλή ώρα στην άγκαλία του το μικρότερο, αδερφάκι του. 8) Μην άφήντε τα κορίτσια σας να φορέσουν από πολύ ένωρίς ψηλά τακούνια.

Α Σ υποθέσαμε, λέει ό Γερμανός μηχανικός δόκτωρ Κούν, ότι ζητούσαμε από έναν τεχνικό να μας πτιάξη έναν ελλύγιστο σωλήνα από 33 κρίκους, με 150 άρθρώσεις και 2000 περίπου συνδέσεις, που να ήταν ικανός να σηκώσει ένα βάρος 200 περίπου κιλών (δσο είναι το βάρος του ανθρώπινου σώματος με την προσθήκη της προσπαθείας που απαιτείται γιά να κινήσουμε τ'α διάφορα μέρη του ή το σύνολό του, όπως γίνεται στο περπάτημα). Ο τεχνικός αυτός θα βρισκόταν σε μεγάλη δυσκολία γιά να πτιάξη αυτό το σωλήνα κι' ίσως δε θα το κατάφερε ποτέ. Η φύσις, άστόσο, έχει λύσει με άριστοτεχνικό τόπο αυτό το πρόβλημα κι' έχει δημιουργήσει τη σπονδυλική μας στήλη, γερή αλλά και ταυτόχρονα τόσο ελλύγιστη, έτσι που φαίνεται σαν από λάστιχο.

Τ'α νιατά βρίσκονται ΣΤΗ ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗ ΣΤΗΛΗ!

Άς προσθέσουμε ότι οι σπόνδυλοι που την άποτελούν, σχηματίζον στο κέντρο τους ένα μακρόστενο άγγωο, όπου κυκλοφορεί ό νοτιαίος μυελός.

Η σπονδυλική στήλη, μας λένε οι σύγχρονοι έπιστήμονες, είναι το δέντρο της ζωής. Άπ' αυτήν έξαρτάται η ύγεια, η ώση, τ'α νιατά μας. Οι πονοκέφαλοι (ιδίως των τράχηλο), τ'α στραβολαιμιάσματα, οι πόνοι στα πλευρά και στα χέρια, οι μεσοπλευρικές νευραλγίες, οι ίσχιαλγίες, οι κράμπες, η μυρμηκίασις των άνω και των κάτω άκρων, στα 70% των περιπτώσεων, όφελονται σε αλλοιώσεις της σπονδυλικής στήλης.

Εκτός από τα 12 νεύρα του κρανίου, όλα τ'α άλλα νεύρα του ανθρώπινου σώματος ξεκινούν από το νοτιαίο μυελό, που βρίσκεται κλεισμένος μέσα στη σπονδυλική στήλη. Κάθε αλλοίωση ή μετατόπιση των σπονδύλων που την άποτελούν, συμπίπτει, λοιπόν, τις άφτηπριές (ρίξεις) των νεύρων, τις έρεθίζει και προκαλεί άντανακλαστικούς πόνους που έκδηλώνονται σ' όλόκληρο το σώμα, από το κεφάλι ως τα πόδια.

Η σπονδυλική στήλη άποτελείται από 33 σπονδύλους: 7 τραχηλικούς, 12 θωρακικούς, 5 άσφακούς, 5 ιερούς και 4 κοκκυγικούς. Αυτοί οι σπόνδυλοι είναι συσπκμολογημένοι με άξιοδαίμαστο τρόπο μεταξύ τους. Σ' αυτή την άριστοτεχνική συνένωσι τους όφειλεται η πλαστικότητα και η εύκαμψία της σπονδυλικής στήλης.

Άλλ' αυτή η έλαστικότητα και η εύκαμψία έχουν όρια, που δε μπορούμε να τ'α ξεπεράσουμε άτιμωρητί. Έτσι, κάθε άπότομη ή βίαιη κίνηση μπορεί να έχη δυσάρεστη έπιδρασι στη σπονδυλική μας στήλη και να προκαλέσι διάφορες παρσμορφώσεις, που είναι άλλοτε περισσότερες κι' άλλοτε λιγώτερο σοβαρές.

Γι' αυτό, πρέπει να προσέχουμε ιδιαίτερα τις κινήσεις και τις στάσεις που παίρνουν τ'α παιδιά όταν παίζουν ή όταν γράφουν κτλ.Μία άντικανονική στάσι κατά το γράψιμο π. χ. μπορεί να προκαλέσι κύφωσι (καμπυρίασις). Οι γιάτροι υπογραμμίζουν ότι οι πεγίνονται.

Έπειτα από τ'α 30, έξ άλλου, η σπονδυλική στήλη άρχίζει να χανη βαθμιαία την έδουλο πρην την άποτέλευση, δέν είναι πιά το ίδιο εύκινητο όπως άλλοτε.

Αυτό σημαίνει ότι άρχίζουμε να γερνάμε; Άναμφισβήτητα ναί. Τα νιατά μας—παράται στη σπονδυλική έπιστήμονες—βρίσκονται πρδ παντός κίνησης. Τα νιατά είναν άνθρωπος που χάνει την εύκινησία του, χάνει ταυτόχρο-

να και το δυναμισμό του. Λέμε τότε γι' αυτόν ότι άρχίζει να «θαρινή», πράγμα που δέν σημαίνει τίποτα άλλο παρ' ότι άρχίζει να γερνάη. Οι πορείες, η γυμναστική, η κίνησης, τ'α σπκρ, ό χορός είναι τ'α καλύτερα μέσα γιά να διατηρήσουμε περισσότερον καιρό την εύκαμψία της σπονδυλικής στήλης και, συνεπώς, τη νεανικότητά μας.

Ο παραμικρός πόνος στην περιοχή της σπονδυλικής στήλης πρέπει να κινή άμέσως την προσοχή μας. Οι πόνοι αυτοί, όμως, μπορεί να έκδηλωθούν σε άλλα σημεία. Ό λόγος είναι ό έξης: Όλα τ'α όργανα μας βρίσκονται κάτω από τον έλεγχο των νεύρων, που ξεκινούν από τον νοτιαίο μυελό. Όταν ένα από αυτά τ'α νεύρα συμπίπτει από τρώς σπονδύλους άνάμεσα στους όποιους περνάει,

μύους με το έλκος, άεσφωγία κτλ. Οι παθήσεις των όσφωκών σπονδύλων προκαλούν όσφωγία, ίσχιαλγία, πόνους στην κοιλιά κτλ. Οι παθήσεις των ιερών σπονδύλων προκαλούν άντανακλαστικούς πόνους στα νεφρά, την αύροδοχο κύστι και τ'α γεννητικά όργανα. Οι παθήσεις των κοκκυγικών σπονδύλων, τέλος, προκαλούν πόνους στα πόδια όμοιους μ' εκείνους της άρθρώσεως.

Η σύγχρονη έπιστήμη διαθέτει διάφορα φαρμακευτικά μέσα γιά την καταπολέμηση των πόνων των νεύρων που ξεκινούν από τη σπονδυλική στήλη. Τ'α κυριώτερα άπ' αυτά είναι η ύδροκορτιζόνη και διάφορα παράγωγα της κοκαίνης.

Τ'α φάρμακα αυτά εισάγονται με ένεσεις στην ίδια τη σπονδυλική στήλη και κοντά στην περιοχή όπου έμφανίζεται ή αλλοίωση ή ό πόνος.

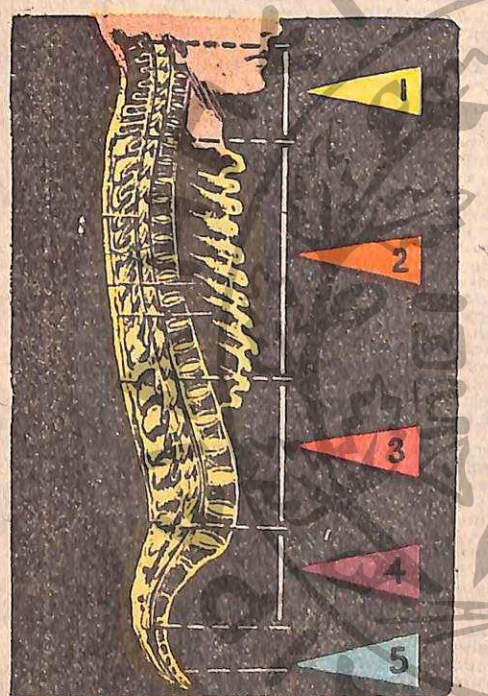
Άλλα φάρμακα κατάλληλα γιά τον ίδιο σκοπό είναι η πυραμιδόνη, το ίδιο, το θείο, τ'α έκχυλίσματα του πλακούντος, διάφορα όρ-

Διατηρώντας την εύκαμψία της άπομακρύνετε τ'α γεράματα

ό πόνος μπορεί να έμφανισθ στο αντίστοιχο όργανο ή και σ' όποιονδήποτε σημείο της διαδρομής του νεύρου.

Έτσι, μία πάθηση των άσενικών σπονδύλων, που έπηρεάζει τ'α αντίστοιχα νεύρα, μπορεί να προκαλέση κεφαλαλγίες, στραβολαιμιάσματα, ίλιγγους κτλ. Οι παθήσεις των θωρακικών σπονδύλων προκαλούν μεσοπλευρικές νευραλγίες, πόνους στο στήθος όμοιους μ' εκείνους της σπκθάγχης, πόνους στο στομάχι δ-

μονικά παρσσκευάσματα κτλ. Άλλα τ'α φάρμακα αυτά άνακουφίζουν μόνον. Δέν θεραπεύουν. Γι' αυτό, τ'α καλύτερα μέσα έεραπείας των παθήσεων της σπονδυλικής στήλης είναι το μασσάζ, η ιατρική γυμναστική και, σε άρισμένες περιπτώσεις, οι άκτινες Χ και η μαρκονοθεραπεία. Άξιόλογα άποτελέσματα άποδίδουν έπίσης και οι ύπερ-ηχοι.

Οι 33 σπόνδυλοι της σπονδυλικής στήλης: 1.—Άσφενικοί (7). 2.—Θωρακικοί (12). 3.—Ίεροι (5). 4.—Ίεροί (5). 5.—Κοκκυγικοί (4).

Ο ΛΟΠΟΔΥΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΗΘΟΣΚΟΠΙΟ

Ό δόκτωρ Μπερτάνι, γιάτρος στη Νεάπολι της Ιταλίας, δέν προφταίνει, τις τελευταίες ήμέρες, να δέχεται συγχαρητήρια από τους φίλους και τους γνωστούς του. Όχι γιά κάποιο έπιστημονικό του άθλο, αλλά γιά μία ντετεκτιδική έμπνευσι του, που προσέφερε στην άστυνομία ένα σίγυρο στοιχείο γιά την σύλληψη ενός λαποδύτη.

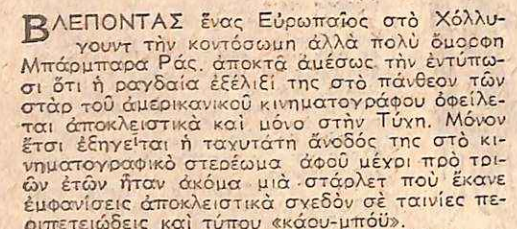
Ό Μπερτάνι ήταν στο τραμ μαζί με την κορη του, όταν, σε μία στιγμή, έκείνη διαπίστωσε τρομαγμένη πως κάποιος της είχε άφαιρέσει από το χέρι το μικροσκοπικό ρολόγιά της.

— Μου κλέψανε το ρολόί μου! φώναξε. Την ίδια στιγμή, ό πατέρας της προσέβε έναν νεαρό με ύπτιο παρσυσαστικό, που έπρεπνε βιαστικά τον κόσμο γιά να κατέβη. Χωρίς να χάση καιρό, τον άπασσε από τον γισκα και του άείωσε να έπιστρέψη άμέσως το ρολόί που είχε κλέψει. Ο νεαρός άσνήθηκε έπίμονα, αλλά με την έπιείσθεσι ενός άστυνομικού, που βρέθηκε στο τραμ άνάγκασθηκε να άκολουθήση τον γιάτρό και τη κορη του στην άστυνομία. Έκει το έκαναν σωματική έρευνα, μα το ρολόί είχε γνίει άφαντο.

— Έλπίω πως ό κύριος θα μου έπτηση τώρα συγγνώμη! είπε σαρκαστικά ό νεαρός.

— Όχι άκούη! είπε ό γιάτρος, που μία έσφνική ιδέα πέρασε από το μυαλό του.

Και βιάζοντας το στήθοςκόπιό του από την τσάντα, το σπκρσε στο γυνίο στομάχι του νέου. Τό τικ-τάκ του κλεμμένου ρολογιού, που ό λοποδύτης το είχε, με μία γοργή κίνηση, καταπην, άκουσθηκε όλοάδρα. Και οι άστυνομικοί τον στείλανε, με τις χειροπέδες, στο νοσοκομείο, γιά να τ'α βγάλη!

— «Η εμπιστοσύνη που δείχνουν οι διάφοροι παραγωγοί και σκηνοθέτες στ' ταλέντο μου, και η έπιτιμία που σπείρουν στ' όλους του ρόλους που ερμηνεύω, όφειλονται άποκλειστικά και μόνον στ' γεγονός ότι τρία χρόνια και πλέον, μελέτησα πολύ θέατρο και κινηματογράφο, σπουδάσα στ' μία δεύτερη και καλύτερη δραματική σχολή και απέκτησα έτσι όλα τα εφόδια για μία τέλεια ερμηνεία. Δέν πιστεύω καθόλου στην τύχη αφού τίποτα δεν κερδίζω μέχρι σήμερα με τη βοήθεια της. Όσα όσα κατάφερα να κερδίσω, τα όφειλα στην προσωπική μου προσπάθεια και μόνον... λέει συχνά η Μπαρμπάρ, ενώ τα μεγάλα αμυνδαλωτά μάτια της σπιθίζουν από βέλπαι.

Έχει ανάρστημα 1.60, σωμαργδένια μεγάλη μάτια, ανασηκωμένη μυτίπια που προδίδη τόλμη και θάρρος, και δυο ωραιότατα καπάλεια.

«Η Μπαρμπαρα είναι μία από τις ελάχιστες καινούριες στάρ, που τ'όνομά τους δεν έχει ποτέ αναμίχλη με δημοσιογραφικούς θορυβμούς ή με σκάνδαλα του είδους που συγκλονίζουν συχνά την πόλη του κινηματογράφου. Ζή μία απροσπαγήμενη και ήσυχη ζωή όταν βρίσκεται στο Χόλυγουντ χωρίς έλλαιες μεταμεσούν- κτιες εμφανίσεις σε κέντρα διασκεδάσεως. Εί- ναι, όμως, μανιάδες φίλη των ταξιδιών και των εκδρομών και, όταν βοη λίγο ελεύθερο και- ρό, παίρνει την «οικογένεά» της, υπέρτα και γυιό (αφού πατέρα δεν έχει) και με τ'αυτο- κινήτο της — που χρονολογείται από έπτα- τίας και πλέον — φεύγουν μακριά από την «πόλη των σκανδάλων».

Ἡ ὁμορφὴ στὰρ τοῦ Χόλλυγουντ μὲ τὶς μεγάλες ἐπιτυχίες!

Όταν αποσφίτησε απ' αυτήν, σε ηλικία 22 ετών, πήρε τον πρώτο μικρό κινηματογραφικό ρόλο της στ' οφίμ του Σάουλ Μπουαγιέ. «Η πρώτη λεγώσα», Άνέσας μετά όταν τ' «λαγωνικά νέου ταλάνεω» την πολιορκήσαν κυριολεκτικά, υπέγραψε πολυπληθές σινεμά μ' ένα

Ἀλλὰ παρὰ τὶς ἐπιμονὲς καὶ φιλότιμες προσπάθειές της, οἱ παραγωγοὶ συνέχιζαν νὰ τῆς δίνουν μικροὺς καὶ ἀσήμαντους ρόλους. Ἐπει

λέκος, έστειλε τη μητέρα του να ζητήσει το χ
της και να μάθει τί προίκα τής έδιναν.
Ο κύρ-Σταύρος δέν έφερε αντιρρήσεις, μά
νέβαλε να δώση άπάντησι. γιά να τόν σκεφθί
να. Τό παιδί ήταν καλό, ο οικογένειά του καλ

ματά, που του έμπιστεύθηκαν να φυλάξει.
 'Η απόλπισία του Σωτήρη ήταν μεγάλη. Και
 έγκυστερεύθηκε όλα στην πατρίδα.

—Μητέρα, συχώρεσέ με για το
κακό που σ'ας είχα κάνει!

χθηκαν τὸν ἄσωτο υἱό, πού τοὺς θανάφερε τὴ γαλήνη στὴν ψυχὴ καὶ τὴν εὐτυχία στὸ σπίτι.

54

Η νεαρή βασίλισσα έβαλε τὰ μαλλιά της σ' έναν άσημένιο δίσκο και τὰ πηγε στο ναό της Ζεφυρίτιδος Άφροδίτης.

πόφασι νὰ έξορίση τὴν κόρη της σ' ἕνα μακρινὸ νησί.

— Άλλα γεγονότα, όμως, ξετυλίχθηκαν στὴν Κυρήνη, προτοῦ προφάσει νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπόφασί της. Μερικοὶ νεαροὶ αὐλικοί, ποὺ ἦταν ἀναγκασμένοι γιὰ τὴν ἀκόλαστη διαγωγή της βασιλίσσας τους, μπήκαν μιὰ νύχτα στὸν κοιτῶνα της καὶ σκότωσαν μπροστὰ στὰ μάτια της τὸ Δημήτριο. Σήκωσαν ἔπειτα τὰ ἐγχειρίδιά τους, γιὰ νὰ χτυπήσουν καὶ τὴν ἴδια. Άλλ' ἡ Βερενίκη, ποὺ εἶχε ἀκούσει τὸ δόρυδο, τοὺς πρόλαβε.

— Όχι τὴ μητέρα μου! φώναξε μπαίνοντας στὴ μέση. Σώζοντας της τὴ ζωή, τὴν καταδίκασε στὴν αἰώνια ντροπὴ καὶ στὴν καταστροφήν. Καί, πραγματικά, τὰ ἴχνη τῆς Ἀπάμης χάθηκαν ἀπὸ τότε καὶ κανεὶς δὲν ἔαθε τί ἀπόγινε.

Ἡ Βερενίκη ἔστειλε κατόπιν ἕνα γράμμα στὸν Πτολεμαῖο, γιὰ νὰ τὸν πείσει ὅτι ἡ καρδιά της ἦταν πάντα δική του. Ὁ Αἰγύπτιος πρίγκιπας ἔτρεξε ἀμέσως στὴν πρόσκλησί της, κι οἱ γάμοι τοὺς ἔγιναν μεγαλόπρεπα στὴν Κυρήνη.

Ὁ Πτολεμαῖος κι' ἡ Βερενίκη ζούσαν τώρα εὐτυχισμένοι. Άλλ' ὕστερα ἀπὸ δυὸ χρόνια, ὁ Πτολεμαῖος 2ος πέθανε κι' ὁ γυιὸς του, ποὺ τὸν διαδέχθηκε στὸ θρόνο μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Πτολεμαίου 3ου, βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ πηδῇ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ στρατοῦ του, γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν πόλεμο ἐναντίον

τῆς Συρίας.

Ἡ Βερενίκη συνάδευσε τὸν ἀντρα τῆς ἔξω ἀπὸ τὴν Κυρήνη κι' ὅταν ξαναγύρισε στὴν πόλη, ἔτρεξε στὸ ναὸ τῆς Ζεφυρίτιδος Ἀφροδίτης κι' ἔκει, μπροστὰ στὸ ἀγάλμα τῆς θεᾶς, ἔκαμε τὸ μεγάλο δοκο.

— Άν ὁ ἀντρας μου γυρίσῃ νικητής, καὶ κόμῃ τὰ μαλλιά μου καὶ δὲ σου τὰ ἀφιερῶσω, ὦ παντοδύναμη θεά! εἶπε.

Κάθε μέρα, ἕνας μαντατοφόρος τοῦ βασιλῆς Πτολεμαίου ἔφτανε στὰ ἀνάκτορα τῆς Κυρήνης, γιὰ νὰ φέρῃ στὴν βασίλισσα νέα ἀπὸ τὸ σύζυγό της.

Ὁ βασιλιάς εἶναι καλὰ καὶ συλλογίζεται ὅλες τὶς ὥρες τὴν πολυαναπημένη του σύζυγο! — Ὁ βασιλιάς κάνει γνωστὸ στὴ σύζυγό του ὅτι μπήκε στὴ Συρία! — Ὁ βασιλιάς θὰ ἐπιτεθῇ αὐριο ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ βασιλιάς ἀναγγέλλει στὴ σύζυγό του ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις ἐξελίσσονται κανονικά κι' ὅτι ἡ ὁριστικὴ μάχη δὲς δὸς ἐς λίγους.

Μιὰ μέρα, τέλος, ἕνας μαντατοφόρος ἀπὸ τὴν πόλιν φέρει νὰ τὴν ἀφαιρῶναι μετὰ τὴν μάχη τὸν ἀντικατοῦ.

Νίκη! φώναξε. Κατατρόπωσαμε τοὺς ἐχθρούς! Κι' ὁ μόνος σωρὶστὴς κατὰ κάτω ἀπὸ τὸ ἀλόγο τοῦ γιὰ νὰ μὴν ξανασηκώσῃ τὴν πιά

— Ένας ἄλλος μαντατοφόρος ἀνέγγειλε σὲ λίγες ἡμέρες: — Ὁ βασιλιάς ξαναγυρίζει στὴν πρωτεύουσά του ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ νικηφόρου στρατοῦ του! Ἡ Βερενίκη φώναξε τότε τὴν

Ὁ ΤΖΕΥ· ΝΤΕΛΑΝΕ·Υ· ἔγειρε πρῶτον στὴν πολυθρόνα του, μὲ τὸ βιβλίο του πᾶν στὰ γόνατά του, προσέχοντας τὴ φωνὴ ποὺ βούιζε μέσα στὸ κεφάλι του.

Τὴν ἤξερε ἀπὸ καιρὸ, αὐτὴ τὴ φωνή! Πᾶν ἀπὸ ἕνα χρόνιο τώρα, τὸν ἐσπῶρχε σὲ κάθε εἶδους ἐγκληματικὴ πράξι. Μὰ ὡς τώρα τῆς εἶχε ἀντισταθῇ...

Σήμερα τ' ἀπόγεμα όμως, καθὼς ζεσταίνονταν νοχελικά στὸν ἥλιο, ἐνοιῶθε νὰ τὸν παρασύρῃ ἀκατανίκητα ὁ πειρασμός...

Ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ, σκεπτότανε νὰ δολοφονήσῃ μιὰ γυναῖκα! Εἶχε πῆ μὲ τὸ νοῦ του πῶς θὰ ἦταν μιὰ ὑπέρτατη δοκιμασία τῆς νοημοσύνης του, τῆς ἐτοιμότητάς καὶ τοῦ θάρρους του.

Μὲ τὰ μάτια του κρυμμένα πίσω ἀπ' τὰ μπλε ματωγυᾶλιά του, κύταζε μιὰ κοπέλλα ποὺ καθότανε στὴν ἄμμο, 20 μέτρα πρὶν πέρα. Φορούσε ἕνα μπικίνι μπλε-σιέλ καὶ ποζοῦσε σὲ μερικοὺς καταδρωμένους φωτογράφους, ποὺ σχημάτιζαν ἕνα ἡμικύκλιο γύρω της, ἄλλοι ὀρθοί κι' ἄλλοι γονατιστοί, ἐνῶ ἕνα πλήθος ἀπὸ περιέργους παρακολουθοῦσε τὸ θέαμα μ' ἐνδιαφέρον.

Ἦταν ξανθὴ, πολὺ νέα. Εἶχε τὶς σωματικὲς ἀναλογίες ποὺ ἐπιβάλλουν οἱ κανόνες ποὺ κινηματογράφου κόσμου. Τὸ δέρμα της εἶχε τὸ χρῶμα τοῦ μελιού. Ἦταν ὁμορφὴ, μὲ λεπτὰ χαρακτηριστικά καὶ μὲ ζωντανὴ καὶ χαρούμενη ἔκφρασι, ὅλο φωτογένεια.

Ὡστόσο ὁ Τζέυ δὲν ἐνοιῶθε καμμιὰ φυσικὴ «κλίσι γι' αὐτὴ τὴν κοπέλλα. Ὁ ἔρωτας δὲν τὸν ἐνδιέφερε ποτέ... Ἀλλ' ἡ ἐσωτερικὴ φωνὴ τὸν πιεζε:

«Νά τὴν, αὐτὴ ποὺ περιμένεις!... αὐτὴ ποὺ πρέπει νὰ σκοτώσῃς! Ὁ ἄνθρωπος, σὰν παιδιστὴν παίχνει... Εἶναι μιὰ νηλοποιὸς. Δὲν ἔχεις παρὰ νὰ τῆς πῆς πῶς θελεῖ νὰ τὴ γυρίσῃ ὁ πατέρας σου. Θὰ σ' ἀκολουθήσῃ ὁποιοῦδήποτε».

Ὁ Τζέυ ἔδγαλε ἀπ' τὴν τσέπη τοῦ ποικαμίσου του τὴν ταγιόρα-θήκη ποὺ τοῦ εἶχε χαρίσῃ ἡ μητέρα του στὰ γενεθλικά του, πρὶν ἀπὸ 4 μῆνες, ὅταν ἔκλεισε καὶ 21. Πῆρε ἀπὸ μέσα ἕνα ταιγάρο καὶ τ' ἀνάψε.

«Ναί—σκεπτότανε συγχρόνως— θάναι παίχνει γιὰ σένα νὰ τὴν ξεμοναχίσῃς. Σὰν γυιὸς τοῦ Φλόυντ Ντελάνε, τοῦ διευθυντῆ καὶ ἰδιοκτῆτῃ τῆς κινηματογραφικῆς ἐταιρείας «Πλάζ» Μόσιον Πικτσόρς, μποροῦσε εὐκολὰ νὰ τὴν πείσει χωρὶς νὰ κινήσῃ τὴν δυσπιστίαν της.

Ἐνθουσιαστικὴ ἑξακίβη γιὰ τὴν ἐπιμονὴ τοῦ πατέρα του νὰ τὸν πάρῃ μαζί του στὶς Κάνες... Εἶχε φέρῃ στὴν ἀρχὴ χίλιες ἀντιρρήσεις, ἀλλ' ὁ πατέρας του τὸν εἶχε πείσει τελικά νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ.

Τὸν εἶχε διαβεβαίωσει πῶς θὰ τὸν διασκέδαζε τὸ Φεστιβάλ στὶς Κάνες: ἕνα σωρὸ ὥρα καὶ πρῶτη κορίτσια, νόστιμα φαγιά, γραφικὴ πλάζ καὶ καλὰ φιλμ... Τί περισσότερο θὰ μποροῦσε νὰ ἐπιθυμήσῃ; Χρειάζονταν ἄλλωστε λίγη ξεκούρασι. Κι' ἔτσι εἶχε συνοδεύει κακόκερα τὸν πατέρα του.

Δὲν τοῦ ἦταν καθόλου εὐχάριστο νὰ εἶναι ἐκτὸς τοῦ παρακοινοῦ... Πρὶν ἀπὸ 12 χρόνια, ἡ μητέρα τοῦ Τζέυ εἶχε πείσει ἀπὸ τὸ παράθυρο μιᾶς καμάρας ξενοδοχείου. Ἀπὸ τότε, ὁ πατέρας του εἶχε ξαναπαντρευτὴν διὰ φορές. Εἶχε χωρίσει ἀπ' τὴν πρώτη του γυναῖκα, ἔπειτα ἀπὸ δυὸ χρόνια ἀδιόκοπον κοινότητα.

Ἡ τωρινὴ γυναῖκα του, ἡ Σοφία, ἦταν μόνο 5 χρόνια μεγαλύτερη ἀπ' τὸν Τζέυ.

Ο ΔΡΑΚΟΣ ΤΗΣ ΚΥΑΝΗΣ ΑΚΤΗΣ

τὸν Τζέυ, ὁμορφὴ, λεπτή, μελαχροινή, μὲ τεράστια μπλε μάτια, σῶμα γοητευτικὸ καὶ πρόσωπο Μαντόνας τοῦ Ραφαήλ.

Ἦταν Ἱταλίδα κι' εἶχε δημιουργήσει πρὶν ἀπ' τὸ γάμο της μιὰ λαμπρὴ κινηματογραφικὴ καριέρα. Μὰ ὁ ζηλότυπος χαρακτήρας καὶ τὰ ἑκατομύρια τοῦ Φλόυντ Ντελάνε τὴν εἶχαν κάνει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ στούντιο.

Μπροστὰ της, ὁ Τζέυ ἐνοιῶθε πάντα κάποια ἐλαφρὴ κακοδιάθεσι. Ἡ ὁμορφιά της τὸν τάραιζε καὶ τὴν ἀποφύγετε ὅσο μποροῦσε. Ὅταν ὠστόσο, παρ' ὅλ' αὐτὰ, βρισκόταν μαζί της, δοκίμαζε τὸ δυσσέρεστο συναίσθημα πῶς τὸν ὑποπτευότανε γιὰ μιὰ κάποια παρανομία... Τὴν εἶχε πιάσει συχνὰ νὰ τὸν κυττάξῃ ἐρευνητικὰ, σὰν νὰ ἤθελε νὰ διαβάσῃ τὴς σκέψεις του.

Τὸν πείραζε ὡστόσο πολὺ, τὸν περιποιοῦσαν καὶ προσπαθοῦσε πάντα νὰ τὸν ἀνακατεῖ καὶ αὐτὸν στὴ συζητήσι, ὅταν ὁ κόσμος περικύκλωνε τὸν πατέρα του. Μὰ αὐτὸ τὸν νευρίαζε. Προτιμοῦσε νὰ μὲν ἔξω ἀπ' τὴν ὄραση τοῦ πατέρα του, παρὰ ν' ἀνταλλάσῃ ἀνόητες κοινοτυπίες μ' ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἐνδιαφέρονταν προφανῶς γι' αὐτόν.

Ἐδῶ καὶ τρεῖς μέρες, οἱ Ντελάνε εἶχαν φτάσει στὶς Κάνες καὶ μένανε στὸ ξενοδοχεῖο «Πλάζ». Ὁ πατέρας τοῦ Τζέυ, ὁ Φλόυντ Ντελάνε, καὶ ἡ μητέρα του, ἡ Σοφία, ἦσαν στὴ Φλωρεντία, γιὰ νὰ ἐπιβλέψουν τὸ γύρισμα τῶν ἑξακτινῶν ἐνός φιλμ ποὺ ἔπρεπε νὰ τελειώσῃ μέχρι τὸ φθινόπωρο.

Τὶς τρεῖς ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸν Τζέυ ἐκείνες μέρες, ὁ Φλόυντ Ντελάνε κι' ἡ γυναῖκα του εἶχαν περάσει τὸν περισσότερο καιρὸ τους βλέποντας τὰ καλύτερα φιλμ τῆς Εὐρώπης. Ἡ «Πλάζ» εἶχε στείλει στὸ Φεστιβάλ μιὰ ἑγχρωμὴ μουσικὴ κωμῳδία, ὅλο μπῆρι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβλῇ τὴν πρωτεύουσα.

ΡΕΑΦΕ

Προκειμένου περί
ροπτομηχανής
νίπας άλλο όπο
ΘΑΘΘ

Α. Β. ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΘΑΘΘ (ΕΛΛΑΣ)
Κολοκοτρώνη 25 - Αθήναι
Τηλ. 36-164

100%
ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΤΕ από τις
περιττές τρίχες προσώπου,
σώματος **ΤΑΧΥΤΑΤΑ**
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΟΛΥΝΑ ΥΠΕΥΘΥΝΑ
ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΔΕΛΤΑΙΩΝ
ΝΙΠΕΤΡΙΧΩΣ ΔΕΡΑΤΕΥΣΤΑΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ & ΚΟΛΟΝΑΚΙ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΚΑΤΑΦΟΡΕΜΗΤΕΣ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΛΕΙΒΑΔΕΣ
ΠΟΡΥΣ - ΠΛΑΔΕΣ - ΤΡΙΧΟΠΤΕΣ
ΠΑΝΑΔΕΣ - ΑΚΜΕΣ - PLEACENTA

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ
ΕΣΕΙΣ "Η ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ
ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ;

Στην πόλη ή στην έσοχη, τις μεγάλες μέρες του καλοκαιριού θα τις περάσετε ευχάριστα αλλά και αποδοτικά με μίαν έγγραφη στην Α.Β.Σ. για σκίσι, σχέδιο, χρώμα. Όπου και αν μένετε, σπουδή με τη διαρκή παρακολούθηση ειδικευμένων καλλιτεχνών — μία απασχόληση ιδεώδης για κ α θ ε ηλικία. Για πληροφορίες επισκεφθήτε μας. Από τις ε-παρχίες στείλτε μας τὸ απόκομμα αυτό γιά να λάβετε δωρεάν τὸ εικονογραφημένο με έργα μαθητῶν μας "Αναλυτικό τεύχος, με κάθε πληροφορία που χρειάζεσθε.

Χιονοριστί-κό σκίσι-κό μαθητῆ-μας-ε-κ- του φυσικού.

ΣΧΟΛΗ
Α. Β. Σ.
Πανεπιστη-μίου 10

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ
της Έταιρίας ΨΥΧΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
(ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΑΣ ΜΑ-
ΚΡΑΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ), Δέχεται 8-7
μ.μ., όδου Φλωρίνης 8 (πάρσος 'Α-
χαρνών), ΣΤΑΣΙΣ ΘΕΑΚΗΣ.
Τηλέφωνον 872.624

δωδ άρες. "Εχεις όλο τον καιρό στη διάθεσί σου..."

"Ερριξε μία ματιά γύρω του, στη μικρή βεράντα του μπάρ, όπου βρίσκονταν μόνο καμμία ντουζίνα πελάτες. Αυτή την ώρα, οι περισσότεροι είχαν πάει περίπατο ή στον κινηματογράφο.

Κανείς δεν πρόσεχε τὸ Τζέυ ή την κοπέλλα.

"Αποφάσισε να δράση. Καί, γιά νάναι πιο σίγουρος πῶς δὲ θ' άλλαζε γνώμη, έκλεισε άμέσως τὸ διόλίο του καί σηκώθηκε.

"Η καρδιά του χτυπούσε κάπως πιο γρήγορα. "Εξω άπ' αυτό όμως, ένοιωσε μία εκπληκτική ήρεμία καί αυτοκυριαχία.

"Η κοπέλλα κυττάζοταν τώρα στο καθρεφτάκι της πουντιέρης της καί διώρωνε τὸ μακιγιάζ της. "Ο Τζέυ την πλησίασε.

— "Η δεσποινίς Μπαλού, αν δεν κάνω λάθος... της είπε με άσφογ γαλλική προφορά.

"Εκείνη σήκωσε τὰ μάτια της, ά-νασκήρτησε έλαφρά καί τὸ χαμογέ-λασε.

— "Ακριβώς! Καί σεις είσαστε ὁ κύριος Ντελάνεϋ.

— Ντελάνεϋ υίός μόνο, διώρων-σε ὁ Τζέϋ μ' ένα παιδιάστικο χα-μογέλο. Δεν είναι τὸ ίδιο πράγμα... Ευτυχώς πὸν σὰς συνάντησα! Σή-μερα ακριβώς, ὁ πατέρας μου μι-λούσε γιά σὰς. Θά ήθελε πολύ νά κάνει τη γνωριμία σας.

"Η έκφράσι της χαρούμενης έκ-πλήξεως, πὸν φώτισε άμέσως τὸ πρό-σωπό της, τὸν διασκέδασε πολύ.

— Θέλει νά με δῇ ὁ κ. Ντελάνεϋ; Θαύμα!... Τὸ λέτε σοδαρά ή άστει-εύσαθε μαζί μου;

— Σοδαρώτατα! Μου άνάθεσε νά σας τὸ πῶ, αν σας δῶ κάπου... "Αν δεν έχετε τίποτα καλύτερο νά κάνε-τε, δεν έρχεσθε μαζί μου τώρα άμέ-σως;

— Τώρα άμέσως;... Καί πὸν θα πάμε;

"Η κοπέλλα κύτταξε τὸ Τζέϋ κατα-συγκινημένη, μ' ένα ύφος πὸν τὸν γοήτευε.

— Στην "Πλάζα". Πὸν άλλου; ά-πάντησε ὁ Τζέϋ χαμογελώντας. Βρί-σκει πῶς έχετε πολύ ταλέντο. Δὲ συμφωνῶ συχνά με τις γνώμες του, αυτή τη φορά όμως πιστεύω πῶς έχει άπόλυτο δίκιο.

Τὸ κομπλιμέντο του αυτό δεν έ-φερε τὸ αποτέλεσμα πὸν περίμενε.

"Η κοπέλλα εξακολούθησε νά τὸν κυτ

τάζει με την ίδια διακριτική έκ-πληξι.

"Ενοιωσε μία ξαφνική έπιθυμία νά διακρίνη τὰ μάτια του πίσω άπ' τὰ μπλε γυαλιά. Δεν ήξερε ακριβώς τὸ γιατί... μά, παρ' όλο τὸ γοητευ-τικό χαμόγέλο του, δοκίμαζε μία κά-ποια κακοδιαθεσία!

"Ώστόσο... έλεγε με τὸ νοϋ της — αν θελή άληθινά νά με δῇ ὁ Φλόυντ Ντελάνεϋ, δὲ θά πάνε χα-μένα τὰ έξοδα αὐτοϋ τὸν ταξιδιού μου στis Κάννες!

"Ο ίμπρεσαρίος της Ζάν Τιρϋ — ὁ άνθρωπάκος πὸν της είχε μιλήσει πρὶν από λίγο — είχε έπιμείνει πολ-υ γιά νά την πείση νά πάη στο Φεστιβάλ.

— Δεν ξέρει κανείς τί μπορεί νά γίνη... της είχε πῆ. Βέβαια, είναι ένα λαχείο! "Αν τυχόν όμως σὲ προ-σέξῃ κάποιος μεγάλος σκηνοθέτης! Είναι μοναδική ευκαιρία γιά μία κο-πέλλα σάν εσένα.

Θυμήθηκε ξαφνικά πῶς είχε δῇ τὸ Φλόυντ Ντελάνεϋ καί την όμορφη γυναίκα του νά φεύγουν άπ' την "Πλάζα", πρὶν από μία ώρα, γιά νά πάνε νά παρακολουθήσουν την προβολή.

— Μά νόμιζα πῶς ὁ πατέρας σας βρίσκεται τώρα στον κινηματογρά-φο, παρατήρησε.

"Αλλά... ὁ Τζέϋ δὲν τάχασε.

— "Ο πατέρας μου δὲ βλέπει πο-τέ ένα φίλμ ὡς τὸ τέλος, άπάντη-σε. Φεύγει κρυφά, άπ' την πίσω πόρτα.

"Ερριξε μία ματιά στο χρυσὸ ρο-λόι του καί πρόσθεσε:

— Τώρα θάχῃ γυρίσει άσφαλώς στο ξενοδοχείο. Έξω πῶς πρόκειται νά βγῇ λίγο μετά τις 4, κι' ή ώρα είναι 3½... "Αν ώστόσο έχετε καμ-μία δουλειά, πηροϋμε νά τὸ ἀνα-βάσουμε γιά άλλη μέρα.

— Όχι, είμαι έλευθερη, είπε ή κοπέλλα ενώ σηκωνότανε βιαστικά. Θά χαρῶ πολύ νά τὸν δῶ!

— Μήπως θέλετε ν' αλλάξετε; της πρότεινε ὁ Τζέϋ. Μένετε στην "Πλά-ζα";

— Όχι. Δίπλα, στο "Μετροπόλ".

— Δὲ χρειάζεται νά κάνετε σπου-δαία τουαλέτα. "Ο πατέρας μου ξε-ρει πῶς είσατε πολύ όμορφη.

"Η κοπέλλα γέλασε νευρικά.

— Πηγαίνω γρήγορα, άφού δεν έ-χω παρὰ μισή ώρα! είπε φορώντας τὸ πενιούρ της.

— Καί κάτι άλλο ακόμα! Είναι προτιμώτερο νά μὴν πῆτε σὲ κα-

νένα ὅτι θά δῆτε τὸν πατέρα μου. Μὴ βιαστήτε... "Ο πατέρας μου έχει τις πὸν άπρόβλεπτες άντιδράσεις. Πιστεύω πῶς είναι πολὺ ευνοϊκά δια-θεθειμένος γιά σὰς, αλλά δεν πρέ-πει νά τὸ προσεφληξετε. Γιατί λοι-πὸν νά κινδυνεύετε νά σας κοτσο-μολέψουνε, σὲ περίπτωση άποτυχί-ας σας;

Πραγματικά, ή Λουσίλ Μπαλού κατάλαβε άμέσως πῶς κακὸ θά ή-ταν γιά την καριέρα της, αν γινό-τανε γνωστὸ ὅτι την είχε δέχθῃ ὁ διάσημος Φλόυντ Ντελάνεϋ κι' ὅτι δεν είχε βγῇ τελικά τίποτα άπ' αὐτὸ τὸ ραντεβού...

"Αν όμως της έκανε μία προσφο-ρά; Τί θά τὸν άπαντούσε;... Τί κρι-μα πὸν είχε φύγει ὁ Ζάν γιά τὸν κινηματογράφο! Θάθελε πολὺ νά ζη-τήση τη συμβουλή του.

— "Εννοια σας, δὲ θά πῶ τίπο-τα σὲ κανένα, ύποσχεθήκη. "Αν δεν κάνω λάθος, μένετε στο διαμέρισμα 27. "Ετσι;... "Ορεδονέρ λοιπόν! Δὲ θ' άργήσω. Στις 4...

Την κύτταξε ν' άπομακρύνεται.

"Αναψε ύστερα ένα τσιγάρο καί ξα-νακάθησε.

"Επρεπε τώρα νά σκεφθῇ με ποι-ὸν τρόπο θά τὴ σκότωνε, μέσα στο διαμέρισμα... Προπάντων, δεν έπρε-πε νά χυθῇ αίμα!

Θυμήθηκε τὰ μεταξωτὰ κορδόνια πὸν συγκρατούσαν τις μεγάλες κουρ-τινες, στο σαλόνι τοϋ πατέρα του. Δὲ θάταν δύσκολο νά περάση ένα άπ' αὐτὰ γύρω στο λαιμό της καί νά τὸ σφίξῃ, πρὶν προλάβῃ εκείνη νά φωνάξῃ!

Τίναξε τη στάχτη τοϋ τσιγάρου πὸν. Κι' άπόρησε πάλι με την ήρε-μία του.

Σίγουρα, ή έξαψ κι' ή υπέρντα-σι πὸν έπιζητούσε, θά έκδηλώνονταν μετὰ τὸ έγκλημα. "Ο φόνος δὲ θά ήταν γι' αὐτόν, παρὰ ένα μέσο γιά νά φτάση στο σκοπὸ του. "Η άληθι-νή συγκίνησι θ' άρχιζε άπ' τη στιγ-μή πὸν θά βρισκότανε μ' ένα πτώμα σὲ χέρια, σ' ένα διαμέρισμα τοϋ μεγάλου ξενοδοχείου "Πλάζα".

Θά ήταν έπιτέλους, μία έπίδειξι έ-κ"τέστ" νοημοσύνης, μία έπίδειξι γε-φυρευτικότητος, μία περιπέτεια γε-μάτη κινδύνους, όπου ή παραμικρή μάστιγότης τους θά άρκοϋσε τίς άτυ-τὸν παραδῶση στα χέρια της άτυ-νομίας.

"Εμενε καθισμένος στην πολυθρό-να, νιώθοντας τὸ κεφάλι του σάν άδειανό. Παρατήρησε πῶς ή καρδιά

του χτυπούσε πὸν γρήγορα κι' οί φούστες του είχαν ιδρώσει λίγο...

Στις 4 παρὰ 10, σκώθηκαν καί προχώρησε σιγά-σιγά πὸς τὸ ξε-νοδοχείο.

Περνώντας άπ' τὸ χῶλ, πήρε άπ' τὸ θυρῶρ τὸ κλειδί τοϋ διαμερίσμα-τος τοϋ πατέρα του καί τὸν ευχα-ρίστησε μ' ένα χαμόγελο. "Ανέθηκε με τὰ πόδια στο δεύτερο πάτωμα, πὸν ήταν προωρισμένο άποκλειστικά γιά τις σημαίνουσες προσωπικότη-τες τοϋ Φεστιβάλ. "Όπως τὸ πρό-βλεπε, ὁ μικρὸς διάδρομος ήταν έ-ρημος.

Κανείς άπ' τοὺς κυρίους εκείνους δὲ βρισκότανε στο ξενοδοχείο, τε-τοια ώρα. Είχαν πάει στον κινημα-τογράφο ή συζητούσαν γιά τις ύπο-θέσεις τους κάτω στη βεράντα.

"Ο Τζέϋ άνοιξε την πόρτα καί μπήκε στο διαμέρισμα 27.

Διέσχισε τὸ σαλόνι καί έβλεπε ένα άπ' τὰ κόκκινα μεταξωτὰ κορδόνια πὸν συγκρατούσαν τις βαρείες κρέ-μυ κουρτινες. "Ηταν λεπτό, αλλά πολ-υ γερὸ. Τὸ χείδεψε με τις άκρες τῶν δακτύλων του. Τόκανε ένα ρο-λό, ὁ μικρὸς πάνω στο ντιβάνι καί τὸκρυψε μ' ένα μαξιλάρι.

Κύτταξε ύστερα τὸ ρολόι του: 4 παρὰ 1 λεπτό.

Κάθισε. Σ' ένα λεπτό, ή Λουσίλ Μπαλού θά βρισκόταν εκεί! Σὲ πέν-τε λεπτά θά είχε πεθάνει... καί τό-τε θ' άρχιζε ή συγκλονιστικότερη πε-ριπέτεια της ζωῆς τοϋ Τζέϋ!

Πέριμενε, άκίνητος, με τὰ μάτια καρφωμένα στοὺς δείχτες τοϋ ρο-λογιού του, νιώθοντας την καρδιά του νά χτυπά δυνατά μέσα στο στή-θος του...

Στις 4 ακριβώς, άκούστηκε ένα δειλὸ χτύπημα στην πόρτα...

Β'

Τὸ φίλμ πὸν παιζόταν σήμερα τ' απόγευμα στο Φεστιβάλ, ήταν ένα Ινδικό "αντοκουαντέρ". "Η Σοφία Ντελάνεϋ τὸ βρήκε φριχτά άνισρό. Παρουσίαζε μονάχα εικόνες φτώχει-ας καί άθλιότητος, κι' έπιπλέον ή-ταν άτέλειωτο... "Η νέα γυναίκα σὺλ λογιζόταν με νουσαλγία την άμ-μουδιά, τη θάλασσα, τὸν ήλιο...

"Όταν τὸ φίλμ παρουσίασε ένα Ινδικὸ νοσοκομείο, γεμάτο άρρω-στους από τροπικές ασθένειες, με άποτρόπαιες πληγές καί προσημένα κορμιά, ή Σοφία έχασε πιά την ύ-πομνηή της.

"Ερριξε μία ματιά στον άντρα της, πὸν ήταν άφοσιωμένος στο θέα-μα, καί κατάλαβε πῶς θάταν ανά-φελο νά προσπαθήσῃ νά τὸν ξεκο-λήσῃ από εκεί...

"Αγγίζει τὸ χέρι του, μέσα στο σκοτάδι, καί τοϋ φιθύρισε:

— "Αγάπη μου, θά φύγω, αν δὲ σὲ πειράξῃ... Δεν άντέχω πιά!

"Εκείνος της έρριξε μία έκπλη-κτη ματιά. Σίγουρα, δὲ συμφωνοϋ-σε καθόλου μαζί της. "Επειδῶ όμως την άγαπούσε καί της φερνόταν ὅ-πως σ' ένα παιδί, δεν της έφερε αντίρρηση.

Της χείδεψε τὸ χέρι καί της είπε:

— Μά ναι, βέβαια, μικρή μου! Μπορείς νά φύγης. "Εγὼ είμαι ύ-ποχρεωμένος νά μείνω ὡς τὸ τέ-λος... Πήγαυε όπου σ' ευχαριστεί.

"Η Σοφία τὸν ευχαρίστησε, άγ-γιζε τὸ μάγουλό του με την άκρη τῶν χειλιῶν της καί γλύστρησε ὡς την έξοδο.

Οι θεαταί πὸν γέμιζαν τη σάλα, είχαν αντίληφθῇ τὸ φίλμ καί χαμο-γέλασαν κυττάζοντας την νά φεύγῃ.

"Αναστέναξε μ' άνακούφισι, όταν βρέθηκε έξω. "Ερριξε μία ματιά στο ρολογάκι της. "Ηταν 4 παρὰ 10'. "Αποφάσισε νά περάσῃ άπ' τὸ ξενο-δοχείο, νά πάρῃ τὸ μαγιό της καί νά πάῃ νά κάνει ήσυχα τὸ μπάνιο της στην ιδιαίτερη πλάζ τοϋ Καζί-νου, μακριά άπ' τη φασαρία πὸν έπικρατούσε πάντα γύρω άπ' την "Πλάζα".

"Ο άντρας της δὲ θά έμπερδευε πρὶν από τις 6, με κείνο τὸ φριχτό

φίλμ καί τη συζήτησι πὸν θά έπα-κολούθησε άναπόφευκτα. Είχε και-ρὸ λοιπόν...

Τὸ χῶλ της "Πλάζα" ήταν ὅπως πάντα γεμάτο διασημότητες, όταν μπήκε ή Σοφία.

Σὲ μία γωνία, ὁ Ζωρζ Σιμενόν, με την πίπα του γερά διωμένη ά-νάμεσα στα δόντια του, άκούγε τὸν Κούρτ Γιούγκενς, πὸν τοϋ μιλούσε γιά τὸ τελευταίον του φίλμ. "Ο "Εντι Κουσαντιν χαιρετῇσε φιλικά τη Σο-φία καί της έδωσε νά καταλάβῃ, με μία εύλωττη παντομίμα, ὅτι πο-θούσε άπερίγραπτα νά πάῃ κοντά της, αλλά τὸν κρατούσε αὐχμάλωτο κάποιος φλύαρος παραγωγός.

"Η Μισέλ Μοργάν κι' ὁ "Ανρὺ Βιντάλ κουδενάιζανε έξέγνοιαστα, άδιαφορώντας γιά τὰ "εφλάς" τῶν φωτογράφων.

"Ο Ζαν Κοκτά, τυλι-γμένος με μία σκούρα κάπα, διέ-σχισε τὸ χῶλ καί βγήκε, χωρίς νά φωνῇ πῶς είδε κανένα.

"Ο γνωστὸς σκηνοθέτης "Ανρὺ Βερνέγι άκούγε χαμογελαστός τη Μαριζ Γκυπέρ, πὸν προσπαθοϋσε με νάζι νά τὸν πείσῃ νά παραχω-ρήσῃ μία συνέντευξι στην τηλεόρα-σι τοϋ Μοντεκάρλο.

"Η Σοφία άνοιξε δρόμο ὡς τὸ γραφεῖο τοϋ ξενοδοχείου. Τὸ ρολόι τοϋ τοίχου έδειχνε 4 ακριβώς, όταν ζήτησε τὸ κλειδί τοϋ διαμερίμα-τος 27.

Τὸ έχει πάρει ὁ γιουὸς τοϋ κ. Ντελάνεϋ, κυρία, της είπε ὁ υπάλ-ληλος. "Ανέθηκε πρὶν από λίγο.

"Η Σοφία παραξενεϋτηκε. "Ώστό-σο τὸν ευχαρίστησε καί διέσχισε πάλι τὸν κόσμο, σκυρπίζοντας γύρω χαμόγελα καί κινήσεις τοϋ κεφαλιού, αλλά χωρίς νά σταματήσῃ καθόλου.

Τὸ άσανσέρ την άνάθεσε στο δεύ-τερο ὄροφο. Παρατήρησε ὅτι τὸν έκκρεμῆς τοϋ τοίχου έδειχνε 4 καί 7'.

Προχώρησε στο διάδρομο καί προσ-πάθησε ν' άνοίξῃ την πόρτα τοϋ διαμερίματος 27. Ζάρωσε τὰ φρύ-δια της, βλέποντας πῶς ήταν κλει-δωμένη από μέσα. Χτύπησε μία φορὰ.

Εἰμ' ἐγώ, ή Σοφία. "Ανοίξε, Τζέϋ... είπε.

"Ακολούθησε βαρεία σιωπή. "Αφού περίμενε λίγο, ή νέα γυναίκα ξανα-χτύπησε.

— Θά μὸν άνοίξεις ή όχι, Τζέϋ; Κανείς δεν της άπάντησε καί πά-λι. Θυμωμένη αὐτή τη φορὰ, έπια-σε τὸ πόμολο της πόρτας καί την τράνταξε δυνατά, ξαναχτυπώντας έ-πανειλημμένως.

— Θέλετε τίποτα, κυρία; τη ρώ-τησε μία φωνή.

"Ηταν ὁ καμαριέρης τοϋ ὀρόφου.

— "Εχετε ένα κλειδί; τοϋ είπε ή Σοφία, προσπαθώντας νά συγκρα-τήσῃ τὸν έκνευρισμό της. Ὁ άπο-κριμῆθηκε, φαίνεται, ὁ προγονός μου.

— Βεβαίως, κυρία!

"Η νέα γυναίκα παραμέρισε, γιά ν' άφίσῃ τὸν καμαριέρη νά βάλῃ τὸ άντικλειδί του στην κλειδαριά καί ν' άνοίξῃ την πόρτα. Τὸν ευχαρί-στησε ύστερα, μπήκε στο σαλόνι καί ξανάκλεισε την πόρτα με μία από-τομη κίνησι.

Αισθάνθηκε άμέσως ένα έλαφρὸ άρωμα πὸν δὲν τὸ ήξερε... Στάδη-κε, τὸ μύρισε καί ζάρωσε λίγο τὰ φρύδια της.

Τὸ διαμέρισμά της πρὸς προορίζοταν άποκλειστικά γιά δική τους χρῆσι. "Ο Φλόυντ δὲν ένοούσε νά μὴν έ-ἴ-κεί κανείς ξένος... "Ώστόσο, τὸ ά-κείνο άρωμα σήμαινε πῶς γνωστο εκείνο άρωμα σήμαινε πῶς κάποιον πρόσωπο — γυναίκα, άσφα-λῶς — είχε εισχωρήσει στο δωμά-τιο κατὰ την άπουσία τους.

"Αναρωτήθηκε άμέσως μήπως ὁ Τζέϋ είχε φέρει εκεί κάποια φιλέν-δα του, καί τώρα αὐτή έρχότανε νά τὸν χαλάσῃ την ήσυχία...

"Ο Φλόυντ είχε πῆ στο γιὸ τοϋ πῶς δὲ θά γυρίζανε πρὶν άπ' τις 6. Είχε τολμήσει λοιπόν ὁ νέος νά έ-παφελῇ άπ' την άπουσία τους,

Τὸ δέρμα είναι πορὺ διαφασμένο!

"Η ήλιοθεραπεία είναι απόλαυσις!

"Αλλά τὸ δέρμα διψᾷ περισσότερο, γιατί χάνει πολὺ από τὸ φυσικὸ ὕγρὸ του, πὸν τὸ διατηρεῖ λεῖο καί δροσερό.

"Ετσι τὸ δέρμα διψᾷ εἰς βάρος της όμορφιάς του.

"Η NIVEA δίνει στο δέρμα νά πῇ καί άποκαθιστᾷ την ίσορροπία τοϋ ὕγρὸ πὸν έξασφαλίζει την όμορφή σας.

Γι' αὐτὸ:

1. Ποτέ χωρίς NIVEA στον ήλιο!
2. Σὲ παρατεταμένη ήλι-οθεραπεία καί γιά ὡ-ραῖο μελαχρινὸ χρώ-μα μεταχειρίζεσθε τὸ λαδὸ NIVEA πὸν παρέ-χει ίσχυρή προστατευ-τική ενέργεια!
3. Πρωί καί βράδυ κρέμα NIVEA γιά τὸ διαφασμένο από τὸν ήλιο δέρμα σας!

"Η NIVEA τρέφει τὸ δέρμα
καί τοϋ δίνει τὸ άπαραί-τητο ὕγρὸ γιά την όμορ-φία του.

NIVEA
Creme

ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΙ

Ένα ακόμη έκλεκτό προϊόν

ΓΙΩΤΗΣ Ζεζέ
ΑΡΩΜΑ ΦΡΑΓΩΛΕΣ

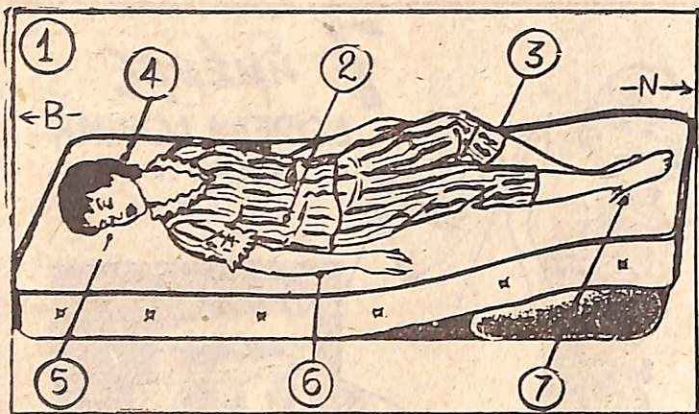
Με την πρώτη δοκιμή
θά διαπιστώσετε ὅτι
δὲν υπάρχει καλύτερο

ΓΙΩΤΗΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ: Γ. ΓΙΩΤΗΣ ο.ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Από την αναχώρησι δια ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ μέσω Πρίντεζι των πρώτων δύο υποτρόφων έξωτε-ρικού της ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΟΜΜΩΤΩΝ «ΠΕΤΡΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ», αίτινες ήρίστευσαν κατὰ τὰς τελευταίας εξετάσεις πρὸς άπόκτισην πτυχίου κομμωτοϋ.

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 20 — Τηλ. 612—588

Η ιδεώδης θέση για να κοιμηθώ. 1) Το κεφάλι προς το βορρά και τα πόδια προς το νότο. 2) Πλαγιάστε στο δεξί πλευρό. 3) Τα γόνατα ελαφρά λυγισμένα. 4) Αποφύγετε το μαξιλάρι. 5) Προσέξτε ώστε οι άκτινες της σελήνης να μην πέφτουν πάνω σας. 6) Τα χέρια χαλαρά κατά μήκος του σώματος. 7) Τα πόδια πλάγια από το κεφάλι.

Ο ΥΠΝΟΣ ΣΑΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Δεν πρέπει να σας βλέπουν οι άκτινες της σελήνης

Το καλοκαίρι έχει τις χαρές, αλλά και τα προβλήματα του. Κι ένα από τα σοβαρότερα είναι το πρόβλημα του ύπνου. Η ζέστη διαταράσσει τη λειτουργία του οργανισμού και προκαλεί δυσφορία και έκνευρισμό, που διαχέονται στον ύπνο. Το πράγμα αυτό παρατηρείται περισσότερο στις μεγάλες πόλεις.

Πώς, λοιπόν, θα εξασφαλίσετε καλό ύπνο το καλοκαίρι; Να μερικές χρήσιμες συμβουλές σχετικά με αυτό το ζήτημα: 1. Το νυχτερινό ύπνο πρέπει να τον προπαρασκευάσετε από το απόγευμα. Θα αποφύγετε, λοιπόν, τους καφέδες, το τσάι, τα αλκοολικά, το κασσίδι και τα οινόπνευμα από το βράδυ. Την ώρα που τα πίνετε, σας φαίνονται, βέβαια, ευχάριστα. Οι συνέπειές τους, όμως, θα εκδηλωθούν όταν πέσετε στο κρεβάτι σας.

Την ίδια δυσάρεστη επιδραση έχουν και τα παγωτά, καβώδες και το πολύ νερό, γιατί διαστέλλουν το στομάχι και προκαλούν βάρους. 2. Είναι αυτονόητο ότι τα βαριά και πολύπλοκα φαγητά δεν ευνοούν το νυχτερινό ύπνο. Ένα βαρύ γεύμα διεγείρει τα νευρά του πεπτικού συστήματος. Ο ερεθισμός μεταδίδεται απ' αυτά στον εγκέφαλό κι από εκεί σ' ολόκληρο τον οργανισμό. Το αποτέλεσμα είναι ότι δε μπορούμε να κοιμηθούμε καλά.

Αλλά δεν πρέπει, από τ' άλλο μέρος, να πλαγιάσετε ησυχαστικά. Η έλλειψη φαγητού προκαλεί κράμπες στο στομάχι και πτώση της αναλογίας του σακχάρου μέσα στο αίμα (υπογλυκαιμία), που απομακρύνουν τον ύπνο.

3. Αποφύγετε στο βραδυινό φαγητό τα κρέατα και τα ζυμαρικά, που αυξάνουν την όξυνση του αίματος και διεγείρουν τα νευρικά κύτταρα. Θα προτιμήσετε, αντίθετως, τα χορσάρια και τα φρούτα. Τα αλάτα που περιέχονται σ' αυτά μετασχηματίζονται μέσα στον οργανισμό σε ανθρακικά, που ευνοούν τον ύπνο. Ιδιαίτερως αξιοσημείωτα είναι τα ραδικία και το μαρούλι. Επίσης τα αντίδια, τα πράσα και τα καρότα περιέχουν ουσίες, που ηρεμούν τα νευρικά κύτταρα.

4. Το μαγειρικό αλάτι διεγείρει τα εγκεφαλικά κύτταρα και διαταράσσει τον ύπνο. Κατά τον καθηγητή Κουαρό, υπάρχουν να προκαλέσουν βίαιες κρίσεις υπνοβαρίας σε μικρά παιδιά, προσθέντας στο βραδυινό φαγητό τους 6 μόνον γραμμάρια αλάτι. Καλό είναι, λοιπόν, να αποφύγετε τα πολύ αλατισμένα φαγητά στο δείπνο.

5. Αποφύγετε τα διεγερτικά βότανα και τις θορυβώδεις διασκεδάσεις. Πολλές φορές μια εστυνιακή ή ανατριχιαστική ταινία που είδαμε, είναι άκολλητή για να διώξει τον ύπνο μας.

Το ίδιο αποτέλεσμα μπορεί να έχουν τα καπνιστά, μια θορυβώδης διασκέδαση κτλ. Καταστροφική για το νευρικό σύστημα είναι και η μουσική της τζάζ. "Αν θέλετε να κοιμηθώ ησυχά, μην ακούτε μουσική τζάζ προτού πλαγιάσετε. Τα ούρλιασμα της επιδρούν απ' ευθείας στον εγκέφαλο.

6. Μόλις πέσει ο ήλιος, ανοίχτε πόρτες και παράθυρα μέσα στο δωμάτιό όπου πρόκειται να κοιμηθώ. Αν η ζέστη είναι πολύ μεγάλη, μπορείτε να βάλετε έναν ανεμιστήρα πίσω από ένα κομμάτι πάγο, σε τρόπο που ο αέρας να περνά απ' αυτό και να κρυώνη. Με τον τρόπο αυτό θα δροσίσετε την ατμόσφαιρα του δωματίου σας. Όταν πλαγιάσετε, όμως, θα προσέξετε να μη σχηματίζονται ρεύματα αέρος μέσα στο δωμάτιό σας. Τα ρεύματα, εκτός από το ότι υπολογίζετε, διεγείρουν τα επιφανειακά νευρά του δέρματος και δεν σας αφήνουν να κοιμηθώ. Αν το παράθυρό σας βλέπει σε πολυσύχναστο δρόμο, είναι προτιμότερο να το κλείσετε, για να μην ακούτε το θόρυβο.

7. Θα προσέξετε ώστε οι άκτινες της σελήνης να μην πέφτουν πάνω σας. Μην ξεχνάτε ότι η επιδραση της σελήνης αναστατώνει τους ώκεανους και προκαλεί βίαια παλιρροϊκά ρεύματα.

8. Συνήθιστε να πλαγιάσετε ενώρις, έστω κι αν ξέρετε πως ο ύπνος θ' αργήσει να σας πάρει. Δίνετε έτσι τον καιρό στους μύς σας να χαλαρωθούν τελείως και το πιθανότερο είναι ότι ο ύπνος θα σας πάει χωρίς να το καταλάβετε. Το ξάπλωμα, εξ άλλου, επιβραδύνει την κυκλοφορία του αίματος και κατεβάζει τη θερμοκρασία του σώματος. Έτσι, ο ύπνος έρχεται ευκολότερα. Το ξάπλωμα αναστατώνει τον ύπνο.

9. Θα αποφύγετε στον ύπνο σας τα ρούχα που σφίγγουν. Οι πιτζάμες σας πρέπει να είναι απλόχερες και να μη σας στενοχωρούν, ούτε στο λαιμό ούτε πουθενά αλλού. Θα αποφύγετε, εξ άλλου, τα βαριά σκεπάσματα. Όταν μουσκεψάστε στον ιδρώτα, είναι άδύνατο να κοιμηθώ.

10. Προσπαθήστε ώστε το κεφάλι σας να βρίσκεται γυρισμένο προς το βορρά και τα πόδια σας προς το νότο, κατά τη διεύθυνση δηλαδή του μαγνητικού άξονος της Γης. Μπορείτε επίσης να βάλετε το κεφάλι σας στην ανατολή και τα πόδια σας στη δύση, κατά τη διεύθυνση της κίνησης της Σελήνης. Πλαγιάζοντας με το δεξί πλευρό, θα ξεκουράσετε το στομάχι σας και θα διευκολύνετε τη χώνευση και τον ύπνο. Τα γόνατα πρέπει νάναι ελαφρά λυγισμένα. Θα ήταν καλύτερο αν μπορούσατε να βάλετε τα πόδια σας λίγο πιο ψηλά από το κεφάλι. Αν μωρήτε ν' αποφύγετε το μαξιλάρι, θα ήταν ακόμη καλύτερο.

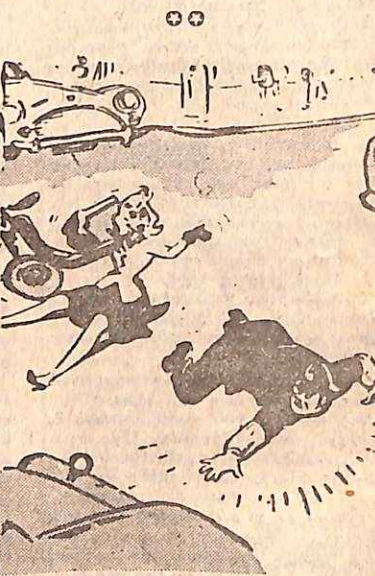
11. Είναι καλό να πέφτετε στο κρεβάτι σας ώρισιμένη ώρα πάντα. Ο οργανισμός συνηθίζει εύκολα στην πεθαρχία που του επιβάλλετε.

12. Μην παίρνετε μαζί σας τις σκοτούρες σας στο κρεβάτι. Και μην προσπαθήτε να λύσετε προβλήματα ή αινίγματα, με την ιδέα ότι έτσι θα κοιμηθώ ευκολότερα. Γιατί, με τον τρόπο αυτό, θα διεγείρετε περισσότερο τα νευρικά κύτταρα του εγκεφάλου και δε θα μπορούσατε να κλείσετε μάτι!

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

— "Αν θά έπαινε φωτιά το σπίτι. Κωστήκη, ποιά θά έσωζες; Τη φίλη μου ή, εμένα; — Εμένα..."

— "Εσείς φταίτε, που στεκόσαστε στη μέση του δρόμου!..."

— "Πεονάμε τουνελ, δεσποινίς. Μη-πως φοβάστε; — Αν βγάλετε το τσιγάρο απ' το στόμα σας, όχι!"

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο Τζιμ ο Άλλοιθαρος, ο Ντίκ ο Κοκκινομάλλης κι ο Μάξ ο Ζερδοχέρης έζησαν κοκκινομάλλη από το κρύο. Η φωτιά είχε σβήσει στο τζάκι κι η μικρή καλύβα έμοιαζε με τάφο. Αβικά περιμέναμε να περάσει από δω κανένας χρυσόθερας, μουρούρισε ο Τζιμ. Το πιθανότερο είναι ότι θα πεθάνουμε από το κρύο. — Εγώ λέω να ξεθώσουμε το χου-σάφι που έχουμε κούφει στη ρίζα του έλατου, και να γυρίσουμε στην Απάμα για να ζήσουμε σαν άνθρωποι, είπε ο Μάξ.

— Σηκώθητε, ταμπέλες, κι ελάτε να με βοηθήσετε ν' ανάψωμε φωτιά! φώναξε ο Ντίκ ο Κοκκινομάλλης. Θα περιμέναμε και σήμερα. Αν δεν περάσει κανείς, αβριο το πρωί θα πάρουμε το θησαυρό μας και θα γυρίσουμε στην Απάμα... Έχω το προσάθημα, όμως, πως κάποιος θα έρθει.

Ανάψαν αμέσως φωτιά κι έφτιαξαν τσάι, που το ήπιαν άνακατέοντας το με ούισκυ. Το αίμα άρχισε να κυκλοφορεί και πάλι ζωγρά με-σι στις φλέβες τους. Πήραν τότε τις κορμπίνες τους και βγήκαν. — Έπειτα από λίγο, βρίσκονταν στην κορυφή ενός κομρού λόφου. Η μεγάλη παγωμένη πεδιάδα του Γιού-κον άπλωναν στα πόδια τους. "Οι ποιος κι' αν περνούσε, σ' άκτινες πολλών χιλιομέτρων, θα τον έβλεπαν. Όλη βράδα από τον ένα βορρά νοντες στον άλλον, για να μην ελλιάσουν. Κόνεψε πια να σωρούσαν κι' ή-ταν έτοιμοι να εναγυρίσουν στην καλύβα τους, όταν, ξαφνικά, είδαν ένα μαυριμένο σημάδι που προχωρούσε γρήγορα πάνω στο χιόνι.

— Ένα έλκυρο! φώναξε ο Τζιμ. Κι, πραγματικά, δεν είχε κάμει λάθος. Το έλκυρο πλησίαζε αλάνια. Οι τρεις ληστές έσφιγαν τις καρμπίνες τους με λαχράρα. Θα τις στήριζαν σε λίγο στον ώμο τους και θα πείσαν τη σκαδάλη... Έπειτα, θα όρμιούσαν σαν τα τσκαλικά πάνω στη λεία τους. Αλλά το έλκυρο σταμάτησε σε άπο-τη άπασσα. Ήταν το έλατο που γάλλου έλάτουν. Ήταν το έλατο που στη ρίζα του είχαν κούφει το θησαυρό τους. Απ' την προφύλαξη την είχαν πάρει για να μη μπορή να τους πέρη κανείς. Αν κάποιος άπο-τον πέρη κλέψη, θα πήγαινε σφαίρες με λίγρο στον ώμο τους και στην καλύβα τους. Εκεί, όμως, δε βάδισκε τίποτα.

Οι τρεις ληστές δε μπορούσαν να τον παραβώλουν, γιατί οι σφαίρες τους δεν έφταναν τόσο μακριά. Έ-λεσαν, όμως, καθαρά τι έκανε ο άγνωστος, που πήδησε από το έλκυ-θρο. Τον είδαν, λοιπόν, να τρέχει στα γειτονικά δέντρα και να κούη μ' ένα τσεκούρι τα κλαδιά τους. Η γρήγο-ρα κι' η επιτηδειότητά του ήταν αξιοσημείωτες.

— Δέ φαίνεται ο Ντίκ ο Κοκκινο-μάλλης. Ξέρει τι πότε να κάμει... Αλλά γιατί σταματάει κοντά στο έ-λατο όπου έχουμε το θησαυρό μας; Την ίδια έρωτησή ήβλεσαν και οι δύο σύντροφοί του.

Ο άγνωστος συγκέντρωσε ένα με-γάλο σώρο από εύλα κοντά στο έλ-κυθρο. Έβαλε ύστερα κι' άλλους μικρότερους σωρούς ολόγυρα.

Είχε αρχίσει να νυχτώνει, μέσα στη νύχτα, είπε ο Τζιμ. "Ας γυρίσουμε στην καλύβα μας κι' αβριο το πρωί λογαριάζομαστε μαζί του. Αλλά σε λίγο ξεφώνισαν κι' οι το-ίς από άγρια χαρά. Ένα κοπάδι από λύκους έτρεχαν προς το μέρος του άγνωστου ταξιδιτή. Αυτός, όμως, είχε ανάψει, στο μεταξύ, τους μικρούς σωρούς των εύλων που είχε βάλει γύρω στο έλκυθρο. Ο κύκλος της φωτιάς τον προστατεύει.

Οι λύκοι δε μές γαυόσαν από τον κόπο να τον σκοτώσουν, έπε-ο Μάξ ο Ζερδοχέρης. Οι λύκοι όρμιούσαν πότε από το ένα μέρος και πότε από το άλλο. Αλλά οι φλόγες τους σκαμπούσαν. Ο άγνωστος, όταν η φωτιά λιγό-στευε σ' ένα σωρό, έφριχνε μερικά εύλα, από κείνα που είχε συγκεν-τρώσει κοντά στο έλκυθρο, και τη δυνάμωνε.

Οι τρεις ληστές ένοιωθαν το κρύο να τους περνούει ως το κόκκαλο. Αλλά το θάγμα που έβλεπαν προ-κάλεσε στην καρδιά τους ένδοξο προ-σού, που δεν άποφάσκισαν να φύγουν. Κάθε τόσο έφριχναν τα παγούρια τους

Στο δρόμο τον βρήκε μια χιονοθύελλα που τον ξάπλωσε κάτω...

Ο ΝΕΚΡΟΣ που ξαναγύριζε

με το ούισκυ στο στόμα και κατέβα-ζαν μερικές γουλιές. Το αίμα κυκλο-φορούσε τότε πιο γρήγορα μέσα στις φλέβες τους και μια ζέση απλώνό-ταν σ' όλο τους το σώμα.

Πέρασαν έτσι κάμποσες ώρες. Τα εύλα λυγίστηκαν αλάνια. Ο άγνωστος έφρανε τώρα κάθε τόσο την κορμπίνα στον ώμο του και σημά-δευε έναν από τους λύκους. Οι άλ-λοι ριχόνταν τότε πάνω στο σκοτω-μένο σύντροφό τους και τον κατα-ερόχθιζαν... Έτσι, ξεχνοούσαν για λίγη ώρα τον άνθρωπο.

Αλλά οι φωτιές άρχισαν να σβώ-νουν ή μια έπειτα από την άλλη κι ο ταξιδιώτης δεν είχε πια άλλα εύ-λα για να τις τοοφοδοτήσει. Παγώ-ρησε τότε μ' αξιοθαύμαστη ψυχραι-μία και σκαρφώθηκε στο έλατο.

Η σκηνή που ξετυλίχτηκε κατό-πιν ήταν άνατριχιαστή. Οι λύκοι πιν ήταν άνατριχιαστές από το Μάξ το Ζερδοχέρη! Είδαν τότε άναμεσα στα κλαδιά

δεμένα όπως ήσαν, δεν κατάφεραν να ξεφύγουν. Τα εύλαχτά τους γέ-μισαν για λίγο τον αέρα. Έπειτα έ-βουσαν.

Οι λύκοι, άφου καταερόχθισαν και τα έξη σκυλιά, έκαμαν μερικές βύλας γύρω από έλατο κι' έπειτα έ-βουσαν.

Ο Τζιμ ο Άλλοιθαρος κι' ο Μάξ ο Ζερδοχέρης μουρούριζαν πάντα. Αλλά ο Ντίκ ο Κοκκινομάλλης δεν τους άφρισε να κούησουν βήμα.

— Ο άνθρωπος αυτός είναι δικός μας και θα τον άφρουμε να φύγει μέσα από τα χέρια μας; τους είπε. Μόλις άφρισε να χαράξει, τέλος, κατέβηκε από το λόφο και τοοχώ-ρησαν με προφύλαξη προς το έλατο. Κι, ξαφνικά, άκουσαν μια φωνή πά-νω από τα κεφάλια τους:

— Καλώ το Τζιμ τον Άλλοιθα-ρο, το Ντίκ τον Κοκκινομάλλη και το Μάξ το Ζερδοχέρη! Είδαν τότε άναμεσα στα κλαδιά

του έλατου τον άγνωστο, που κου-νούσε τα χέρια προς το μέρος τους. Είχε σκαμπούμενο το πρόσωπό του με μια μαλλινή κουκούλα, όπως κάνουν οι χρυσόθερες, για να προστατευ-θούν από το κρύο.

— Ποιος είσαι και πώς μές έ-φριξε; ρώτησε ο Τζιμ.

— Πες μου πρώτα: τι έγινε ο Χάνς Λότερ; ρώτησε ο άνθρωπος που βρι-σκόταν πάνω στο δέντρο.

— Πως έφριξε ο Χάνς Λότερ; εί-πε ο Τζιμ. Δεν έμαθες, λοιπόν, ότι τον σκοτώσε κάποιος Έρυθρό-όμος πριν από ένα χρόνο.

— Ο άγνωστος έσκασε στα γέλια. — Πάει ο ένας, είπε. Κι' ο Μάκ Τουίντ;... Πέθανε κι' ούτος;

— Πήγαινε στο Γιούκον πριν παγώ-σουν τα νερά του.

Ο άγνωστος γέλασε πιο δυνατά από την πρώτη φορά.

— Ποιος είσαι; έαναρωτήσε αή-συχος ο Τζιμ ο Άλλοιθαρος. — Είμαι ο Διαβόλος! κάγχασε ο άγνωστος. Πως δεν το καταλάβατε τση ώρα;... Ξέρω, λοιπόν, πως ο Χάνς Λότερ κι' ο Μάκ Τουίντ ήταν άλλοτε σύντροφοί σας. Μαζί κάνατε τις ληστείες... Τον πρώτο τον έπα-στράψατε, γιατί, εκτός από τον κοι-νο θησαυρό, είχε κι' ένα δικό του κομμάτι και θέλατε να του το πά-ρετε. Το δεύτερο τον πέταξα μέσα στο Γιούκον, για να εισάστε μισώ-τερό στην μοιρασιά.

— Ο Μάκ Τουίντ! είπαν με μια φω-νή ο Τζιμ, ο Μάξ κι' ο Ντίκ. Ο Μάκ Τουίντ δεν είχε πεθάνει και τώρα ξαναγύριζε για να τους ζητήσει λόγο!

— Ναί, έχω είμαι! φώναξε ο Μάκ Τουίντ. Ο παλιός σύντροφός σας σας χαιρετάει... Τα κύματα του Γιούκον με πήγαν πολύ μακριά, αλλά έχω την καλή τύχη να σωθώ. Για κάμποσους μήνες δεν έφαγα τίποτα άλλο από κρέας φώκιας... Τώρα, όμως, βρίσκομαι και πάλι κοντά σας.

— Θα σου εξητάσωμε τη θέση σου! είπε ο Μάξ ο Ζερδοχέρης.

— Εχασάσατε, απάντησε ο Μάκ Τουίντ. Έχω όμως κι' εγώ να σας δώσω κάτι.

Την ίδια στιγμή, άκούστηκαν δύο πυροβολισμοί. Ο Τζιμ ο Άλλοιθα-ρος κι' ο Μάξ ο Ζερδοχέρης σωριά-στηκαν άμέσως κάτω και οι αίμα τους έβασε κόκκινο το χιόνι. Ο Ντίκ ο Κοκκινομάλλης έκαμε να φύγει... Αλλά ο Μάκ Τουίντ τοορήσε δύο σφαίρες και τον έξάπλωσε κι' αυτόν νεκρό. Κατέθηκε κατόπιν από το δέν-τρο κι' άρχισε να σκαδίζη στη ρίζα του με μια άβια που πήρε από το έλκυθρο... Έξωλε σε λίγο κάμπο-σα σκαπουλάκια με χρυσάφι... Αυτό το χρυσάφι ήταν τώρα δικό του, άποκαταστάει δικό του.

Ο Μάκ Τουίντ έφραγε μια κονισ-δα κι' ήπιε κάμποσες γουλιές ούι-σκου. Έξωλε κατόπιν σ' ένα μεγάλο σκαπουλάκι το χρυσάφι και σ' ένα άλ-λο τα τσκαλικά που είχε από το έλκυ-θρο... Σε λίγο έ-κινισε για να κα-τεβή στην Απάμα.

Αλλά δεν έφτασε ποτέ εκεί. Στο δρόμο τον βρήκε μια χιονοθύελλα που τον έξάπλωσε κάτω, όπως το δέν-τρο που το κόβει κανείς από τη ρίζα του. Το χιόνι τον σκαπώ κατόπιν για πάντα... ΣΑΝΤΡΙ ΚΑΡΒΕΡ

Οι γραπτές άσκύσεις του Linguaphone

που γράφετε σε εύλα ειδικά και διορθώνονται δωρεάν από έκλεκτους καθηγητές μας, σας εξασφαλίζουν τον έλεγχο της προόδου σας, ώστε να μαθεύετε την κα-θε γλώσσα όχι μόνο γρήγορα και εύκολα, αλλά και με την ασφάλεια που έπεται από το LINGUAPHONE σε όλο τον κόσμο συν-τόμα από έμπειρα εκπαιδευμένα συστήματα, που το προτιμούν όλοι όσοι θέλουν να ΜΑΘΟΥΝ ΑΛΛΗΘΙΝΑ την κάθε ξένη γλώ-σσα.

ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΔΙΣΚΟΙ 45 ή 78 ΣΤΡΩΦΩΝ

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΥΠΟΣ ΔΩΡΕΑΝ

Και χωρίς καμιά υποχρέωση σας, είτε απ'απο-στάσει, είτε άν έμμεσα ή άμεσα θέλετε τις γραπτές άσκύσεις που δέν σας σφραγίζονται, ταβύλια, έργασια, μέρηματα, διδασκαλία, έξέταση, δέκλωση της θέσεως μου, για να μάθετε ένα παύση.

ΟΝΟΜΑ:..... ΕΠΙΓΡΑΦΗ:.....

ΔΙΕΥΣΗ:.....

Παρακαλώ ατελείωτα μου γράψτε υποχρεωτικά μου το Άναλυτικό σας τίτλος, η γλώσσα που με ενδιαφέρει είναι... με ενδιαφέρει για να μαθεύω τις γραπτές άσκύσεις που δέν σας σφραγίζονται, ταβύλια, έργασια, μέρηματα, διδασκαλία, έξέταση, δέκλωση της θέσεως μου, για να μάθετε ένα παύση.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Η ΚΑΛΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Σ' Ε μιά μακρινή χώρα ζούσε τὸν παλιό καιρὸ ἕνας φτωχὸς καὶ δυστυχισμένος ἀνθρώπος, ποὺ σίγουρα θὰ πέθαινε ἀπὸ τὴν πείνα ἂν δὲν εἶχε μιά κόρη, πολὺ ὀμορφὴ καὶ τετραπέρατη. Μπερτώ τὸν λέγανε αὐτὸν τὸν ἀνθρώπο καὶ Λουίζα τὴν κόρη του.

Μία μέρα, ποὺ ὁ Μπερτὼ ζητιάνευε στοὺς δρόμους, εἶχε νὰ περᾶσθ' ὁ βασιλιάς, ποὺ, βλέποντάς τὸν ντυμένο μὲ κορούλια, ἐνῶ ἔκανε δυνατὸ κρῖο, τὸν συμπόνεσε καὶ πῆγε κοντὰ του.

— Εἶσαι μόνος; τὸν ρώτησε. Δὲν ἔχεις οἰκογένεια;

— ἔχω μιά κόρη, ποὺ εἶναι ἀληθινὸς θησαυρὸς, ἀπάντησε ὁ ζητιάνος.

Κι' ἄρχισε νὰ τὴν παινεύει καὶ νὰ λὴ πὼς καλύτερη κοπέλλα ἀπ' αὐτὴν δὲ βρισκόταν στὸν κόσμῳ.

— Καλὰ, εἶπε ὁ βασιλιάς. Θὰ βεβαιωθῶ πρῶτα ἂν ἴδω ἀλήθεια, κι' εἰπετα θὰ σὲ βοηθῶ.

Ἦστερα ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες, ἕνας ἀνθρώπος, ποὺ ἦταν σταλμένος ἀπὸ τὸ βασιλιά, πῆγε στὴν καλύβα τοῦ Μπερτῶ.

— Ὁ βασιλιάς, εἶπε στὴ Λουίζα, ρωτᾷ νὰ μῆθ' ποῖο εἶναι τὸ δέντρο, ποὺ ἔχει δώδεκα κλαδιά, ποὺ κάθε κλαδί του ἔχει τέσσερις κλώνους καὶ ποὺ κάθε κλώνος του ἔχει ἑπτὰ φύλλα;

— Τὸ δέντρο εἶναι ὁ χρόνος, τὰ δώδεκα κλαδιά οἱ δώδεκα μῆνες, τὰ τέσσερα κλώνοι, ποὺ ἔχει κάθε κλαδί οἱ τέσσερες ἐβδομάδες καὶ τὰ ἑπτὰ φύλλα ποὺ ἔχει κάθε κλώνος οἱ ἑπτὰ ἡμέρες τῆς ἐβδομάδας, ἀπάντησε ἡ Λουίζα, χωρίς νὰ σκεφθῇ οὔτε στιγμή.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὁ κήρυκας χτύπησε τὸ τύμπανο στὴ μεγάλη πλατεῖα καὶ διαλόγησε δυνατὰ:

— Ὁ βασιλιάς θὰ δώσῃ ἕνα σακκὶ φλουριά σ' ὅποιον ἀντρά ἢ σ' ὅποια γυναῖκα μπόρῃ νὰ στέρησθ' τὴ θάλασσα.

Οἱ ἀνθρώποι, ποὺ τὸν ἀκούσαν, κυττάχτηκαν σαστισμένοι. Μὰ κανένας δὲν ἀνοίξε τὸ στόμα του γιὰ ν' ἀπαντήσῃ. Μόνον ἡ Λουίζα εἶπε:

— Ἄν ὁ βασιλιάς ὀρέξῃ ὅλες τὶς πηγὲς κι' ὅλα τὰ ποτάμια, γιὰ νὰ μὴ στέλθουν ὅλ' ἐνὰ καινούργιο νερὸ, τότε κι' ἐγὼ θὰ στέρησω τὴ θάλασσα.

Ὁ βασιλιάς, μόλις ἔμαθε αὐτὴ τὴν ἀπάντησι, πρῶτα νὰ τοῦ πᾶνε τὴν κοπέλλα γιὰ νὰ τὴν ἴδῃ.

Τὴν ἡμέρα, ποὺ ἡ Λουίζα ἔφτασε στὰ παλάτι, ὁ βασιλιάς καθόταν στὸ χρυσο θρόνο του κι' ὁλοι οἱ αὐλικοὶ του στέκονταν γύρω του.

Ἡ νέα, μπαινώντας, τὸν προσκύνει. Καὶ τότε ὁ βασιλιάς ρώτησε:

— Ποῖος ἀπὸ σὰς μπόρει νὰ μοῦ πῇ πόσο ἀξίζει τὸ δεξὶ μου χερί;

— Ὅλοι ἄρχισαν νὰ υπολογίζουν τὴν ἀξία, ποὺ εἶχε τὸ χερί τοῦ βασιλιά σὲ χρῆματά. Κι' οἱ αὐλικοὶ του συναγωνίζονταν ποῖος νὰ πῇ τὸ μεγαλύτερο ποσόν.

Στὸ τέλος, ἦρθε κι' ἡ σειρά τῆς νέας.

— Τὸ χερί σου, βασιλιά μου, εἶπε, ἀξίζει ὅσο ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ἦταν καταδικασμένοι σὲ θάνατο καὶ ποὺ ὑπόγραφες μ' αὐτὸ τὴν χερί τους.

Ὁ βασιλιάς ἐνθουσιάστηκε ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀπάντησι, κι' ὅπως εἶχε γοητευθῇ συγχρόνως ἀπὸ τὴν ὀμορφίαν τῆς, κατέβηκε ἀπὸ τὸ θρόνο του καὶ, πιάνοντάς τὴν ἀπὸ τὸ χερί, φώναξε δυνατὰ, γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουν ὅλοι, ὅτι τὴν ἔκανε γυναῖκα του.

Ἡ Λουίζα εὐχαρίστησε τὸ βασιλιά γιὰ τὴν πρότασι του, μὰ τοῦ εἶπε πὼς, γιὰ νὰ τὴν δεχθῇ, ἔπρεπε κι' αὐτὸς νὰ τῆς ὑποσχεθῇ δυὸ πράγματα.

— Καὶ ποῖα εἶναι αὐτὰ τὰ πράγματα; ρώτησε ὁ βασιλιάς.

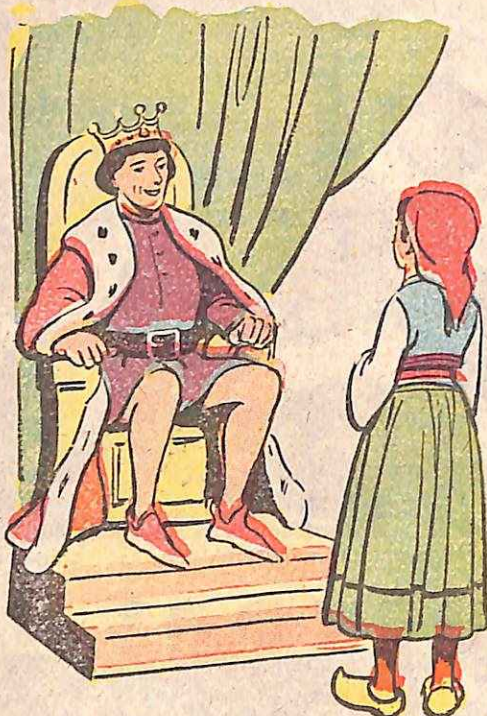
— Τὸ πρῶτο, ποὺ θὰ σοῦ ζητήσω, βασιλιά εἶναι νὰ πάρω μαζί μου στὸ παλάτι σου καὶ τὸν πατέρα μου, ἀπάντησε ἡ νέα.

— Δέχομαι, εἶπε ὁ βασιλιάς. Στὸ παλάτι μου θὰ ὑπάρχῃ πάντα θεὸς γιὰ τὸν πατέρα σου. Ποῖος εἶναι ὁ δεύτερος ὁρος σου;

— Βασιλιά, ἀπάντησε ἡ Λουίζα, εἰσαι ἀφέντης μου κι' ἀφέντης ὅλων μας. Μία μέρα, λοιπόν, μπόρει νὰ σοῦρῃ ἡ ἐπιθυμία νὰ με δώθῃς...

— Αὐτὸ δὲ θὰ γίνῃ ποτέ! φώναξε ὁ βασιλιάς.

— Ἄν, ὅμως, γίνῃ, θέλω νὰ μοῦ ὑποσχεθῇς

— Τὸ χερί σου, βασιλιά, ἀξίζει ὅσο ἡ ζωὴ τῶν καταδικασμένων, ποὺ ὑπόγραφες μ' αὐτὸ τὴν χερί τους.

ἐνα πράγμα: πὼς θὰ ἔχω τὸ δικαίωμα, φεύγοντας, νὰ πάρω μαζί μου ὅ,τι μοῦ εἶναι πιὸ ἀγαπητό.

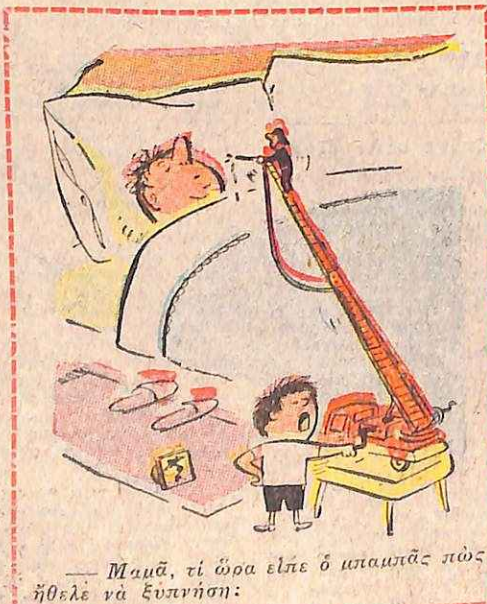
— Δεκτὸς κι' αὐτὸς ὁ ὁρος σου, εἶπε ὁ βασιλιάς.

Ἐγίναν κατόπιν οἱ γάμοι τους κι' οἱ γιορτὲς μέσα στὸ παλάτι κράτησαν μιά ὁλόκληρη βδομάδα.

Ἡ βασιλίςσα, ὅμως δὲν ἔξεχσε στὴν εὐτυχία τῆς τῶς φτωχούς, ποὺ βασανίζονταν κι' ὑπόφεραν ὅπως κι' αὐτὴ ἄλλοτε. Κι' ὅταν τῆς δινόταν ἡ εὐκαιρία, ἔτρεχε στοὺς φτωχοὺς καὶ τοὺς ἀρρωστους καὶ τοὺς βόηθαγε ὅσο μπόρουσε...

Ἔτσι, οἱ ὑπῆκοί τῆς τὴν ἀγαπούσαν.

Οἱ κακοὶ κι' οἱ φθονεροί, ὅμως, δὲ λείπουν ποτέ ἀπὸ τὸν κόσμῳ. Εἶναι ἴσως λίγοι. Ἀλλὰ πολλὰ μποροῦν νὰ κάνουν! Κάποιοι ἀπ' αὐτούς, λοιπόν, συκοφάντησαν τὴν βασιλίςσα στὸν ἀντρά τῆς, λέγοντάς του, ὅτι σπαταλοῦσε τοὺς

— Μαῦα, τί ὥρα εἶπε ὁ καιμπᾶς πὼς ἤθελε νὰ ξυπνήσῃ;

θησαυροὺς τοῦ κράτους μὲ τὶς ἐλεημοσύνες τῆς. Τὴν κατηγοροῦσαν ἀκόμη, ὅτι μιλοῦσε μὲ οἰκειότητα σ' ὅλους κι' ὅτι δὲ φερνόνταν σὰ βασιλίςσα.

— Τὴ σέβασες πολὺ ψηλὰ καὶ δὲ μπόρει νὰ σταθῇ στὴ θέσι ποὺ τῆς ἔδωσες, τοῦ εἶπαν. Σὲ ντροπιάζει, βασιλιά!

Ὁ βασιλιάς δὲ θυμώσε γιὰ τὶς σπατάλες, ποὺ ἔκανε ἡ γυναῖκα του, μὰ ἔγινε θηρίο ὅταν οἱ φθονεροὶ τοῦ εἶπαν πὼς προχώρα καὶ ἐγκάρδια μιλοῦσε ἡ γυναῖκα του σ' ἐκείνους, ποὺ πῆγαινε νὰ ἐπισκεφθῇ ἢ ποὺ συναντοῦσε στὸ δρόμο. Ἀκόμη καὶ μὲ τοὺς ζητιάνους ἐπῆνε κοουζέντα.

«Δὲν κάνει σίγουρα γιὰ βασιλίςσα», σκέφτηκε.

Κι' ἀποφάσισε νὰ τὴν δώθῃ.

Ἡ Λουίζα, ὅταν τῆς ἔκαμε γνωστὴ τὴν ἀπόφασί του, οὔτε ἔκλαψε, οὔτε φώναξε, οὔτε ἔπρεπε στὰ πόδια του γιὰ νὰ τὸν παρακαλῇ νὰ τὴν λυπηθῇ. Εἶπε μόνο:

— Βασιλιά, καταλαβαίνω πὼς σὲ λύπησε πολὺ. Μὰ σὺ ὁ ἴδιος μοῦ εἶπες πολλὰς φορὲς πὼς πέρασες εὐτυχισμένες στιγμὲς κοντὰ μου. Σοῦ ζητῶ, λοιπόν, γιὰ χάρι νὰ φάμε γιὰ τελευταῖα φορὰ μαζί. Θὰ φύγω ὕστερα ἀπὸ τὸ παλάτι, χωρίς νὰ ἔχω κανένα παράπονο.

Ὁ βασιλιάς δέχτηκε γιὰ νὰ μὴ τὴν λυπηθῇ. Μὰ καὶ ποὺ ἔτρωγαν, ἡ Λουίζα ἔβριζε κρυφὰ στὸ ποτήρι του μὲ τὸ κρασί ἕνα ὑπνωτικὸ φάρμακο. Ἔτσι, ὁ βασιλιάς βυθίστηκε σὲ λίγο σὲ λήθαργο. Ἡ Λουίζα δὲ βόλεε τότε σ' ἕνα ἄμαξι καὶ τὸν πῆγε στὴ φτωχικὴ καλύβα, ὅπου ἔμενε ἄλλοτε μὲ τὸν πατέρα τῆς.

Ὅταν ὁ βασιλιάς ξύπνησε, εἶδε πὼς βρισκόταν στὴν καλύβα καὶ φρούσε ἀπὸ τὸ κακὸ του.

— Γιατί μ' ἔφερες ἐδῶ; βρυχήθηκε.

— Θυμᾶσαι τὴν ὑπόσχεσί σου μὲ ὁ ἔδωσες; τοῦ εἶπε ἡ Λουίζα, χωρίς νὰ ταραχθῇ.

— Ποῖ ὑπόσχεσι;

— Μοῦ ὑποσχέθηκες ὅτι, ἂν κάποτε μ' ἐδίωχες ἀπὸ τὸ παλάτι σου, θὰ μ' ἀφῆνες νὰ πάρω μαζί μου ὅ,τι πιὸ ἀγαπητὸ εἶχα.

— Καὶ λοιπόν;

— Τὸ πᾶρα, λοιπόν. Εἶσαι σὺ!

Ὁ βασιλιάς κατάλαβε τότε καὶ δάκρυσε ἀπὸ τὴν συγκίνησι του.

— Λουίζα, τῆς εἶπε ἀφίγγοντάς τὴν στὴν ἀγκαλιά του, εἶσαι ὁ πολυτιμότερος θησαυρὸς μου. Συγχώρεσέ με, ποὺ σκέφτηκα νὰ σὲ δώσω, ἐσένα ποὺ με τὸ χαμόγελό σου γλυκαίνει τὴ ζωὴ μου...

Σοῦ ὀρκίζομαι, ὅτι δὲ θὰ ξανακοῦσω ποτέ πῶς τοὺς κακοὺς καὶ φθονεροὺς ἀνθρώπους.

Τὴν πῆρε κατόπιν καὶ γύρισαν εὐτυχισμένοι στὸ παλάτι του.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Διάβασμα χωρίς δόσεις!

Οἱ ἐξετάσεις πλησιάζουν καὶ ὁ Τότης ἀρχίζει νὰ τρέμῃ ὁ φουκαρέας!

— Πέρισι, πέρασα τὶς διακοπὲς μου στὴν Ἀθήνα, μὲ ἰδιαίτερα μαθήματα... λέει μὲ παράπονο στὴν ἀδελφούλα του.

— Κατὰφερες ὅμως νὰ μὴ χάσῃς τὴν χροιά σου!... τοῦ ἀπαντᾷ ἐκεῖνη. Ἐγὼ εἶμαι μὲν νὰ χάσῃς καὶ τὶς διακοπὲς σου καὶ τὴν τάξι!

Μὰ ὁ Τότης οὔτε θέλει ν' ἀκούσῃ ἕνα τέτοιο πράγμα καὶ στρώνεται στὸ διάβασμα γιὰ καλὰ.

— Ὅλα περᾶσα μετ' ἐμὲ, πρῶτη, κι' ἂς εἴδῃ ὅτι θέλει ἡ ἀδελφὴ μου!... βροντοφωνεῖ πεισματωμένος καθε τὸς στὴ μητέρα του καὶ μελετᾷ μέρα-ὕχτα ἀδιάκοπα.

— Μὰ παιδί μου, θὰ πάθῃς. Ἔτσι ποῦ ἔπρεπε μὲ τὰ μούτρα στὸ διάβασμα!... Ἐπρεπε νάχῃς λίγο μυαλό καὶ νὰ μὴν περιμένες τὴν τελευταῖα στιγμὴ!...

— Διὰ τὴν, τί θέλατε νὰ κάνω;

— Νὰ διαβάσεις ὅλο τὸ χρόνο ἀπὸ λίγο κι' ὅχι τὶς τελευταῖες μέρες τόσο πολὺ...

Ὁ Τότης, ἀφοῦ σκέφτεται γιὰ λίγο, ἀπαντᾷ:

— Ὅχι, μαμά, αὐτὸ δὲ μπορῶ νὰ τὸ κάνω. Γιατί θὰ πῇ πὼς δὲν ἀκούω τίς συμβουλὲς τοῦ μπαμπά...

— Καὶ τί εἶν' αὐτό, ποὺ συμβουλεύει ὁ μπαμπάς; παραρνεύεται ἐκεῖνη.

— Δὲ μὰς λέει καθε τόσο: «Μακριὰ ἀπὸ δόσεις, φυλαχθεῖτε ἀπὸ τὶς δόσεις, τὸ νου σας στὶς δόσεις!...»; ἀποκρίνεται ὁ Τότης, ξεπατώντας σὲ γέλασι.

MIKY-MOYZ

μέλλουσα ΣΤΑΡ

— Διάβασες τὸ περιοδικό, Λένα; Στὰ στούντιο «Δέλτα» ζητοῦν μιά νέα γιὰ νὰ ὑποδυθῇ σ' ἕνα φιλμ τὸ ρόλο μίας σύγχρονης «Σταχτοπούτας».

— Φαντάσου πόσες ὑποψήφιες θὰ παρουσιαστούν κι' ἀπ' ὅλες αὐτὲς θὰ διαλέξουν μιά μόνο. Σούλα μου.

ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΔΕΛΤΑ

— Ἐδῶ εἶναι τὸ στούντιο. Φυσικά γιὰ νὰ ὑπῇς χρειάζεται λίγο θάρρος. Εὐτυχὸς ὅμως δὲ μοῦ λείπει...

— Σὲ ἀκολουθῶ!

— Τί ἐπιθυμοῦν οἱ δεσποινίδες;

— Ἔρχομαι γιὰ τὸ ρόλο τῆς Σταχτοπούτας. Μὲ τὶς χρυσὲς μου μπούκλες καὶ τὸ γεμάτο φωτογένη προσωπικό μου εἶμαι ἀκριβῶς αὐτὴ ποὺ σὰς χρειάζεται!

— Ἀ, νὰ καὶ τὰ νεκρὰ τοῦ φιλμ... Εἶναι πράγματι πολὺ ὠραία!

— Δεσποινίδες, σὰς παρακαλῶ.

— Δὲν εἶμαι χαριτωμένη, μέσα στὸ κομψὸ γαλάζιο φορεματάκι μου.

— Ὁλόκληρος ὁ διάλογος τοῦ φιλμ βρίσκεται μέσα σ' αὐτὸ τὸ ντοσιέ. Ὅσο γιὰ τὸ ρόλο, δυστυχῶς...

— Μπορεῖτε νὰ εἰσαβέβαιος πὼς θὰ τὸν ἀποδώσω καλύτερα ἀπὸ ὅποια ἄλλη.

— Καὶ τώρα ἀκούστε με... Θὰ διαπιστώσετε πὼς ἔχετε μπροστὰ σας μιά μεγάλη ἀποκάλυψιν...

«...Δὲν με πῆραν μαζί τους στὸ χορὸ. Δὲ με πειράζει ὅμως, θὰ περᾶσω τὸ βράδυ μου στὸν κῆπο, ἀνάμεσα στὰ ἀγαπημένα μου λουλούδια καὶ κάτω ἀπὸ τὸ μαγευτικὸ φεγγάρι».

— Τέλος πάντων σταματήστε δεσποινίδες... Μπορεῖ νὰ εἰσαβέβαιος γιὰ νὰ παίξετε αὐτὸ τὸ ρόλο, ἐγὼ ὅμως...

— Πρέπει νὰ μοῦ τὸν δώσετε ὁπωσδήποτε, τὸ ρόλο αὐτό...Θὰ γίνω μιά μέρα μεγάλη σταρ...

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ με τη μαύρη μάσκα γλύστρισε αδόρυδα στο πίσω μέρος της επάυλης, σκαρφώθηκε στον τοίχο, σ' ένα μέρος που ήταν λιγάκι γαλασιμένος, και πήδησε μέσα στον κήπο. Πλησίασε κατόπιν σ' ένα από τα παράθυρα του ισόγειου, το άνοιξε μ' ένα υπερό σίδερο που είχε μαζί του και πέρασε μέσα στο σπίτι. Άναψε τότε το ηλεκτρικό φανάρι του και είδε πως δρισκελάν στην κουζίνα.

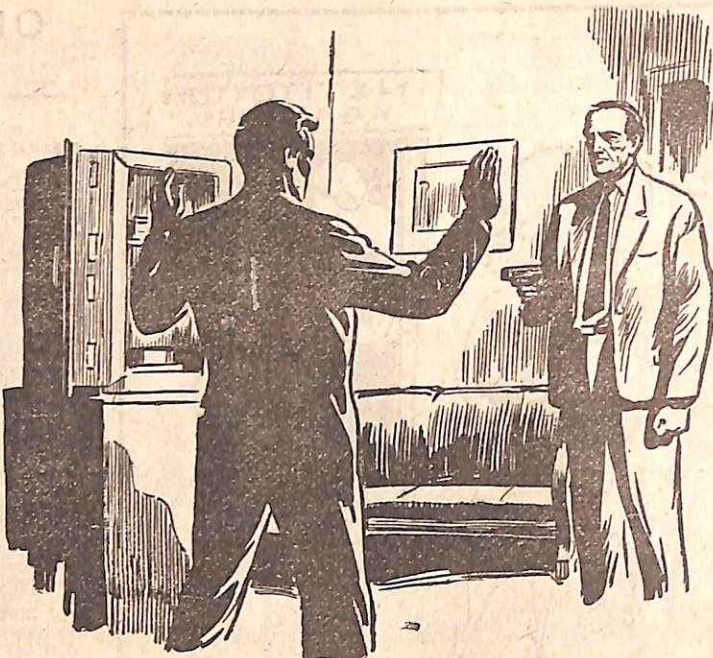
Το γραφείο είναι ακριβώς από πάνω, μηδένος.

Βγήκε σ' ένα σκοτεινό διάδρομο, ανέβηκε μιά σκάλα και σέ λίγο έμπαινε στο γραφείο. Στο βάθος, πίσω από ένα τραπέζι, θρισκελάν ένα μεγάλο γρηματοκιβώτιο.

Ο άνθρωπος με τη μάσκα έστρεψε αμέσως εκεί. Εξέλε από την τσέπη του κάπνισμα κλειδιά κι άνοιξε να τ' αδειάσει στην κλειδαριά. Δέκα λεπτά αργότερα, το γρηματοκιβώτιο ήταν ανοιχτό.

Στο πάνω μέρος του θρισκελάν δυο λογισταλά βιβλία και κάμποσες στίβες από μετοχές και διολογίες. Στο κάτω μέρος, υπάρχουν τρία μεγάλα κουτιά. Το ένα απ' αυτά περιείχε αράδες από γρουσάφι. Το δεύτερο ήταν γεμάτο με γρουσάφια νομίσματα. Στο τρίτο, πάνω σ' ένα βαλβιδόφονο φυτό, άστρατσάν ένα σωρό διαμαντικά.

Ο άνθρωπος με τη μάσκα δε μπορούσε να ξεκολλήσει τα μάτια του από

— Δεν νομίζω πως είναι ανάγκη να σ' αρωτήσω τί ήρθατε να κάμετε εδώ...

Ο νυχτερινός εθισκέατης

πό πάνω τους. Λες και τον είχαν ύπνωσις... Άλλα, εφ' όσον, το δαμάτιο πλημυρίσει από φ- και μιά φωνή είπε πίσω του:

— Αυτοί που πολύ πού σ' αρωτήσω, αλλά θα με υπογράφετε αν σ' αρωτήσω τα χέρια σας, διασφουρί, κά, μπορεί να σ' αρωτήσω... Θουμάσια! Βλέπω ότι αγαπάτε το τομάρι σας... Και τώρα γυρίστε!

Ενας άνθρωπος με μαύρα μαλλιά κι αλυσισέαστο παρουσιαστικό στεκόταν κοντά στην πόρτα. Κρατούσε ένα περιστρεφόμενο στα γέφυρα του.

Δε νομίζω πως είναι ανάγκη να σ' αρωτήσω τί ήρθατε να κάμετε εδώ, είπε.

— Όχι, έθεβα, απάντησε ο άνθρωπος με τη μάσκα. Άκόμα κι' ένα παιδάκι θα μπορούσε να το καταλάβει...

— Βλέπω πως θέλετε να κάμετε πνεύμα, είπε ο ιδιοκτήτης της επάυλης. Δεν πρόκειται, ωστόσο, να σ' αρωτήσω σε τίποτα... Αναρωτιέμαι μόνο τί μπορεί να σ' αρωτήσω, αυτή την ώρα.

— Αυτό αφεόμολογα κι' εγώ, απάντησε μ' ένα γαμόγυλο ο λωποδύτης. Άλλα δεν υπάρχουν παρά δυο μόνον λύσεις: "Η θα με παραδώσετε στην αστυνομία ή θα μου επιτρέψετε να φύγω... Έγω θα 'ας συμβούλευα το δεύτερο.

— Πολύ αξιοποδύτη ή συμβούλη σου! τον ειρωνεύτηκε ο οικοδεσπότης.

— Όπως βλέπετε, δεν πρόκειται να πάρω τίποτα. Θα κάμω, λοιπόν, μιά φιλική φωνή πρσέι.

— Ο άλλος γέλασε.

— Θαυμάζω την εξυπνάδα και την ψυχραιμία σου, είπε.

— Σας θεβαίω, ωστόσο, πως δεν είναι καθόλου ευχάριστο να στέκομαι με τ' αχέρη ψηλά. Έγω άνοιξα να κρουαζιέμαι... Σας παρακαλώ, λοιπόν, ν' αποφασίσετε γρήγορα.

Ο οικοδεσπότης πλησίασε σιγά-σιγά και κάθισε στην πολυθρόνα του γραφείου του, με την κνήμη του περιστρεφόμενου, του γυρισμένη πάντα προς το μέρος του νυχτερινού εθισκέατη.

— Κάθισε, εκεί, απέναντί μου, και κατέβασε τα χέρια, του είπε διευκολύντας του μιά πολυθρόνα. Σε προειδοποιώ, όμως, ότι στην πίσω κνήμη κίνησι που θα κάμω, σ' αρωτήσω θ' αρωτήσω να φύγουν μόνες τους από την κνήμη! Έτσι, θα χάσω την ευχάριστη συντροφιά σου... Πες μου τώρα τί θ' αρωτήσω.

— Ουίλλιαμ Τζόνσον... Και το δικό σας:

— Είπα, έθεβα, απάντησε ο άνθρωπος με τη μάσκα. Άκόμα κι' ένα παιδάκι θα μπορούσε να το καταλάβει...

— Βλέπω πως θέλετε να κάμετε πνεύμα, είπε ο ιδιοκτήτης της επάυλης. Δεν πρόκειται, ωστόσο, να σ' αρωτήσω σε τίποτα... Αναρωτιέμαι μόνο τί μπορεί να σ' αρωτήσω, αυτή την ώρα.

— Αυτό αφεόμολογα κι' εγώ, απάντησε μ' ένα γαμόγυλο ο λωποδύτης. Άλλα δεν υπάρχουν παρά δυο μόνον λύσεις: "Η θα με παραδώσετε στην αστυνομία ή θα μου επιτρέψετε να φύγω... Έγω θα 'ας συμβούλευα το δεύτερο.

— Πολύ αξιοποδύτη ή συμβούλη σου! τον ειρωνεύτηκε ο οικοδεσπότης.

— Όπως βλέπετε, δεν πρόκειται να πάρω τίποτα. Θα κάμω, λοιπόν, μιά φιλική φωνή πρσέι.

— Ο άλλος γέλασε.

— Θαυμάζω την εξυπνάδα και την ψυχραιμία σου, είπε.

— Σας θεβαίω, ωστόσο, πως δεν είναι καθόλου ευχάριστο να στέκομαι με τ' αχέρη ψηλά. Έγω άνοιξα να κρουαζιέμαι... Σας παρακαλώ, λοιπόν, ν' αποφασίσετε γρήγορα.

Ο οικοδεσπότης πλησίασε σιγά-σιγά και κάθισε στην πολυθρόνα του γραφείου του, με την κνήμη του περιστρεφόμενου, του γυρισμένη πάντα προς το μέρος του νυχτερινού εθισκέατη.

— Κάθισε, εκεί, απέναντί μου, και κατέβασε τα χέρια, του είπε διευκολύντας του μιά πολυθρόνα. Σε προειδοποιώ, όμως, ότι στην πίσω κνήμη κίνησι που θα κάμω, σ' αρωτήσω θ' αρωτήσω να φύγουν μόνες τους από την κνήμη! Έτσι, θα χάσω την ευχάριστη συντροφιά σου... Πες μου τώρα τί θ' αρωτήσω.

— Ουίλλιαμ Τζόνσον... Και το δικό σας:

— Είπα, έθεβα, απάντησε ο άνθρωπος με τη μάσκα. Άκόμα κι' ένα παιδάκι θα μπορούσε να το καταλάβει...

— Βλέπω πως θέλετε να κάμετε πνεύμα, είπε ο ιδιοκτήτης της επάυλης. Δεν πρόκειται, ωστόσο, να σ' αρωτήσω σε τίποτα... Αναρωτιέμαι μόνο τί μπορεί να σ' αρωτήσω, αυτή την ώρα.

— Αυτό αφεόμολογα κι' εγώ, απάντησε μ' ένα γαμόγυλο ο λωποδύτης. Άλλα δεν υπάρχουν παρά δυο μόνον λύσεις: "Η θα με παραδώσετε στην αστυνομία ή θα μου επιτρέψετε να φύγω... Έγω θα 'ας συμβούλευα το δεύτερο.

— Πολύ αξιοποδύτη ή συμβούλη σου! τον ειρωνεύτηκε ο οικοδεσπότης.

— Όπως βλέπετε, δεν πρόκειται να πάρω τίποτα. Θα κάμω, λοιπόν, μιά φιλική φωνή πρσέι.

— Ο άλλος γέλασε.

μέσα στο σκοτάδι.

Άλλο πιο κάτω, δυο άνθρωποι έθνηκαν κάτω από τα δέντρα και προχώρησαν προς το μέρος του.

— Λοιπόν, Ουίλλιαμ: ρώτησε ο ένας απ' αυτούς.

— Έν τάξει, απάντησε ο Τζόνσον. Όλα τα κομμάτια που κλάπηκαν από τη συλλογή του Τρέβορ, θρισκελάν μέσα στο γρηματοκιβώτιο του Μπάρτον.

— Είχα κανένα απόρροπο: "Ο Τζόνσον γέλασε.

— Ο Μπάρτον με πρόφτασε τη στιγμή που είνα άνοιξε το γρηματοκιβώτιο.

— Και λοιπόν:

— Δεν τόλμω, φυσικά, να με παραδώσω στην αστυνομία και προτιμώ να μ' αφήσει ελεύθερο. Μόλις κάμω μάλιστα ένα υψίσμα ήθικης και τιμιότητας... Άλλο έλειψε να ξεκαρδοστά στα γέλια. Στο τέλος, για να συνθησάω στην τιμία ζωή, μου ζήτησε να του υποσχεθώ πως για τρείς μήνες δεν θα κάνα καμιά κλοπή.

— Φαίνεται πως αυτοί οι τρείς μήνες του χρειάζονται για να πουλήσουν τα κλοπιμαία, απάντησε ο συνομιλητής του που δεν ήταν άλλος από τον επιθεωρητή Ουίλλιαμ.

— Τι θα κάναμε τώρα:

— Θα κάναμε από πατατού την Επαυλή για να μη μπορέσει ο Μπάρτον να φύγει. Ή' όλο που δε νομίζω πως έχει τέτοια πρόθεση, κι' ας οριο το πρωί θα πάμε να του κάναμε την επίσκεψή μας.

Το άλλο πρωί, κατά τις έπτά, ο Μπάρτον άκουσε το κουδούνι της πόρτας.

— «Θα είναι η παραδουλεύτρα» σκέφτηκε.

Της άνοιξε κάθε πρωί μόνος του και την παρακολούθησε ώσπου να τελειώσει τη δουλειά της. "Η παραδουλεύτρα έφαινε κατά τις δέκα, και σέ λίγο έφαινε κι' ο Μπάρτον.

— Άλλα, κείνο το πρωί, αντί για την παραδουλεύτρα, είδε τρείς άντρες μπροστά του. "Ο ένας απ' αυτούς ήταν ο επίσκοπτης της αστυνομίας νύχτας.

— Με συγχωρείτε, κύριε Μπάρτον, του είπε ο τελευταίος. Έκαμα γτες το θράδυ μιά παράλειψη κι' έφαινα για την επαναρρώση... Σας είπα, ν' αρωτήσω να φύγουν μόνες τους από την κνήμη, ενώ ή εγείνα άπαιτούσε να προσθέσω και την ιδιότητα μου. Είμαι ο αστυνομικός επιθεωρητής Ουίλλιαμ Τζόνσον, κύριε Μπάρτον... Ξέραμε από καιρό ότι είσαστε ο άρχοντας μιάς στείρας που έκανε θρασύτατες κλοπές και διαρρήξεις. Άλλα μ' αρωτήσω να μ' αναφερθείτε τη διαρρήξη... Ξέρα τώρα πως αυτή ή απόδειξη θρισκελκε μέσα στο γρηματοκιβώτιό σας!

Ο Μπάρτον είχε γλωμώσει.

— Έγασα το παγινίδι, είπε.

Κι' άφησε τους αστυνομικούς να του περάσουν τις χειροπέδες.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ του παρόντος τεύχους

Τετραπλή πυρραμίδα

Το φωνήεν του κέντρου είναι το «Ε»

ΠΡΟΣ ΤΟ Α: 2) ΕΚ, 3) ΡΕΚ, 4) ΚΕΡΙ, 5) ΚΡΕΠΙ, 6) ΠΙΚΡΕΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟ Β: 2) ΕΙ, 3) ΕΠΙ, 4) ΛΕΠΙ, 5) ΕΑΠΙ, 6) ΣΛΕΠΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟ Γ: 2) ΕΛ, 3) ΕΛΛ, 4) ΛΕΙΑ, 5) ΛΕΙΥΑ, 6) ΛΕΙΨΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟ Δ: 2) ΡΕ, 3) ΡΕΑ, 4) ΡΕΜΑ, 5) ΚΡΕΜΑ, 6) ΜΑΡΚΕΣ.

Συναρμολόγησης

1) ΔΟΥΝΑΒΙΣ, 2) ΠΑΔΟΣ, 3) ΣΗΚΟΥΑΝΑΣ, 4) ΑΜΑΖΟΝΙΩΣ, 5) ΚΟΛΟΡΑΔΟΣ, 6) ΖΑΜΒΕΖΗΣ, 7) ΟΥΡΑΛΗΣ.

Στο ζωολογικό κήπο

ΕΛΕΦΑΣ

Φωνηεντόλιπα

1) "Οποιας έχει τα γένεια έχει και τα χτένια.

2) Από μικρά και από τελλό μαθαίνεις την αλήθεια.

Μικρά προβλήματα

1) Τα δυο πρώτα άθροισματα προσδίδουν πως οι μαθητές της Γ' τάξεως είναι κατά 1 περισσότεροι από τους μαθητές της Α. Συνεπώς έχουμε: Μαθητές Α' τάξεως = 22. Β = 48 και Γ = 23. Σύνολον: 93 μαθητές.

2) 420. Το έλάχιστο κοινό πολλαπλάσιο των αριθμών 4, 6 και 7 είναι 84. 84 Χ 5 = 420.

3) 4392 δικάδες ο Γαβριήλίδης και 1098 ο Άποσταλίδης.

4) Τα πουλερικά είναι 300: 100 κοττόπουλα, 100 γαλοπούλες και 100 γήνες.

5) Ύστερα από 420 μέρες. (Το 420 είναι το έλάχιστο κοινό πολλαπλάσιο των αριθμών 1, 2, 3, 4, 5, 6 και 7).

Η λύσις του ύπ' αριθ. 803 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΣΤΕΦΑΝΟΥΠΙΕΣΤΗΡΩΣ, 2) ΤΑΝ-ΓΑΤΙ — ΠΑΡΑ, 3) ΡΕ — ΠΟΡΟΙ — ΠΙΑΝΑ — ΟΤ, 4) ΔΑΝΟΣ — ΜΑΝΝΑ — ΠΤΙ, 5) ΕΤΟΣ — ΑΟΡΤΗ — ΜΑΤΣ, 6) ΓΑΜΟΣ — ΠΤΙΛΑ — ΜΕΝΟΥ, 7) ΥΛΑΣ — ΠΑΤΡΑ — ΤΑΡΑ, 8) ΛΑΣ — ΠΟΛΙΟ — ΑΡΓΩΣ, 9) ΟΝ — ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ — ΝΑ, 10) ΦΑΡΟΣ — ΑΛΙΚΑ — ΔΑΓ, 11) ΑΓΑΣ — ΣΤΕΝΟ — ΚΟΥΜ, 12) ΟΑΣΙΣ — ΜΑΡΙΑ — ΛΥΣΑΣ, 13) ΣΙΜΑ — ΜΕΛΙΑ — ΚΑΤΙ, 14) ΩΡΑ — ΒΥΘΟΣ — ΝΑΚΟΣ, 15) ΠΑ — ΝΑΡΩΝ — ΑΤΛΑΣ — ΕΚ, 16) ΠΩΜΑ — ΤΡΙΑ — ΣΤΟ, 17) ΣΤΡΕΠΤΟΚΟΚΚΙΑΣΕΙΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΠΙΕΣΤΗΡΩΣ, 2) ΤΑΣ — ΑΛΑΝ — ΑΙΡΑ, 3) ΕΝ — ΔΕΜΑΣ — ΦΑΣΜΑ — ΠΡ, 4) ΠΑΤΟΣ — ΠΑΓΙΑ — ΝΩΕ, 5) ΟΝΟΣ — ΠΑΡΑΣ — ΒΑΜΠ, 6) ΥΓΡΟΣ — ΠΟΡΟΣ — ΜΥΡΑΤ, 7) ΛΑΟΣ — ΠΑΛΑΣ — ΜΕΘΩ, 8) ΟΤΙ — ΑΤΤΙΚ — ΣΑΛΟΝ, 9) ΠΙ — ΜΟΙΡΟΛΑΤΡΙΣ — ΤΟ, 10) ΠΑΡΑ — ΗΑΕΙΑ — ΑΡΚ, 11) ΙΝΤΑ — ΑΤΙΝΑ — ΚΑΛΑΙ, 13) ΤΑΝΑ — ΤΡΙΚΟ — ΛΑΚΑ, 14) ΗΡΑ — ΜΕΡΟΝ — ΚΥΤΟΣ, 15) ΡΑ — ΠΑΝΑΣ — ΔΟΣΙΣ — ΣΕ, 16) ΟΠΤΟ — ΝΑΥΣ — ΕΤΙ, 17) ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΓΙΚΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Έτησιο Δυν 240 —

Εξάμηνος 120 —

Ιούλιος 60 —

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Έτησιο Άλρεσ Άγγλιας 6 —

..... Δολλάρια 17 —

..... Φο Βελγ 840 —

..... Φο Γαλλ 8 650 —

..... Φο Ελβ 73 —

..... Μάρκο Γου 72 —

Ευθέσιστα Έρωτερικου διά ταχυδρομικώς έπιταγή και Έρωτερικου διά τραπεζιτικώς τισιούτες ποδ το περιοδικό ΕΘΝΕΣΑΥΡΟΣ Δασναστασίον 4 (Πλατέιο Κλασικισμός) ΑΘΗΝΑΙ

Ε'Εται Μπακαλινής και Σιας Ε'Ε Έκδοτική Ε'Εται Ε'ΕΛΛΑΓΗ Διευθυντής Διανογής σης και διευθυντής κατά Νόμον ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΑΚΑΛΙΝΗΣ

Οδός Λαοδόνη Πανών 38

Υπεύθυνος Ιστογραφίας: Σπύρος Μπέλλας

Οδός Βουλγαρη 11, Αθήνα.

ΚΕΝΡΥ ΦΕΡΜΟΡ

Η ελληνογραφία μας

ΕΡΩΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟ

ΤΗ Βδομάδα αυτή εστάλησαν οι απαντήσεις με ιδιαίτερα γραμμάτια στις διευθύνσεις που μας έδωσαν οι κατωθί: Εύα, Λαμνατίου — Λιέττα — Αργ. Ζαβού — Άμ. Πλούτωνος — Χαρ. Νι. Κόλαου.

Ιοιότερες απαντήσεις θα στείλωμε στα κατωθί ψευδώνυμα, όταν μας στείλουν ονοματεπώνυμο και διεύθυνση:

«Στενοχωρημένος» (Θεσσαλονίκη) — «Έλλην του Λας Βέγκας» (Καρκάς) — «Αλίκη Πνιτος» (Χαλκίς) — «Μιά καρδιά που πονά πολύ, χωρίς λυτρωμό» (Αθήνα) — «Δυστυχισμένο κορίτσι» (Βόλος) — «Μιράμπε» (Πατρίκι).

Η ΜΙΡΑΝΤΑ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ Α. Λ. απάντησε ταχυδρομικώς στους Χουλιάρη Νικολ. (Ροσία) Άμαλιδας, Διασεόπουλου Δημ. (Βαρβολομίου) και Κουφράκου Α. Ριστιέλη (Παραμυθιά Ιωαννίνων).

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ — ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ κ. Ι. Νικολετακόπουλος απάντησε ταχυδρομικώς στους 1) Καραϊσκάκη Γε. αργίου, 2) Γ.Σ.Α. (Νέα Ιωνία), 3) Δημήτριον Κατσάουνη, 4) Δυστυχισμένου (Ιστιαία), 5) Χρονόπουλου Γεωργίου, 6) Σιφραίου Γεωργίου και 7) Κοντογιάννη Βασίλειον.

ΚΥΠΡΙΟΣ

Η ΣΟΦΙΑ Χριστοφίδου, (19 χρόνων), Φαλήρου 20, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 28 — 35 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Η Μαίρη Νικολαΐδου και η Στέλλα Γεωργίου, Ναϊτών Νο 20, Λάρνακα, Κύπρος, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους και νέες από όλο τον κόσμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

Η Κ. Σαλακούρη και η Δίτα Σαλακούρη, Ξενοδοχείον Άστωρία, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους και νέες από το έσωτερικό, στην ελληνική, αγγλική και ιταλική γλώσσα.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Ζαχαρίας Ξενοφώντος, Έκτορος Νο 46, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 16—22 χρόνων από την Έλλάδα.

Ο Δημήτρης Ζινιέρης, Λιωφόρος Άθηνων, Κτήμα, Πάφος, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρέας Παλληκάρης, Έκτορος Νο 45, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Έλλάδα, ηλικίας 16—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Πάρις Ροδόπουλος, Άθηνων Λάρνακα, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φιλίας και δ.τι άλλο ήθελε έπακολούθει.

Ο Ρίκος Γεωργιάδης, (22 χρόνων), Αγίου Σπυρίδωνος Νο 44, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες από την Κύπρο, που είναι εγκατεστημένες στην Αγγλία και την Αυστραλία, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα.

Δύο φίλοι, ο Χριστόδουλος Χριστοφίδης, Γιλτίς Νο 8, Λεμεσός, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει, με σκοπό την ανταλλαγή γρηματοσήμων.

Ο Τάκης Άντωνίου, Κάτω Πολεμίδας, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει, με σκοπό την ανταλλαγή γρηματοσήμων και καρτ-ποστάλ.

Ο Χριστάκης Έρωτοκρίτου και ο Κωστής Ιωαννίδης, Θέμιδος Νο 10, Λεμεσός, Κύπρος, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Έλλάδα, ηλικίας 15—19 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Νάπολεων Άντωνίου, (25 χρόνων), Περικλέους Νο 13, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας. Παρακαλεί όσες απαντήσουν να στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Ο Μάκης Δημητρίου,

(17 χρόνων), Λύση, Άμμόχωστος, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 14—18 χρόνων, κατά προτίμησιν από την Έλλάδα, την Αίγυπτο και την Κύπρο.

Ο Χριστόδουλος Ν. Χριστοδουλίδης, Σαδικός Σταθμός Χαλκίκας, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες από το έσωτερικό, με σκοπό την ανάπτυξη μιάς αγνής και σταθερής φιλίας.

Δύο φίλοι, ο Γεώργιος Μάξιμος, (21 χρόνων), Ταχ. Θυρίς 337, Λευκωσία, Κύπρος, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο και κατά προτίμησιν από την Έλλάδα.

Ο Κόκος Άσπιώτης, Λιωφόρος Έλλάδος Νο 50, Κτήμα, Πάφος, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή γρηματοσήμων.

Ο Κυριάκος Λάρδος, Ρ.Σ. 1913, Κεντρικός αστυνομικός σταθμός, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την Έλλάδα, ηλικίας 16 — 22 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κ. Ζαχαρίας Ξενοφώντος, Έκτορος Νο 46, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 16—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κ. Ζαχαρίας Ξενοφώντος, Έκτορος Νο 46, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 16—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κ. Ζαχαρίας Ξενοφώντος, Έκτορος Νο 46, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 16—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κ. Ζαχαρίας Ξενοφώντος, Έκτορος Νο 46, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 16—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κ. Ζαχαρίας Ξενοφώντος, Έκτορος Νο 46, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 16—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κ. Ζαχαρίας Ξενοφώντος, Έκτορος Νο 46, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 16—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κ. Ζαχαρίας Ξενοφώντος, Έκτορος Νο 46, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 16—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κ. Ζαχαρίας Ξενοφώντος, Έκτορος Νο 46, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 16—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κ. Ζαχαρίας Ξενοφώντος, Έκτορος Νο 46, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 16—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κ. Ζαχαρίας Ξενοφώντος, Έκτορος Νο 46, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 16—22 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κ. Ζαχαρίας Ξενοφώντος, Έκτορος Νο 46, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο ΔΕΜΕΤΡΙΟΣ ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ, 41 NEWCASTLE ST. CRINGILA, N.S.W., AUSTRALIA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλη την Ελλάδα, την Ήπειρο και τα Επτάνησα, ηλικίας 22 — 28 χρόνων με σκοπό την ανταλλαγή σκέψεων και ό,τι άλλο ήθελε επικοινωνήσει. Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΚΟΣΜΑΣ, για τον οποίο ισχύει η ίδια διεύθυνση, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλη την Ελλάδα, ιδιαίτερα από την Ήπειρο, ηλικίας 20—23 χρόνων.

Ο GEORGE GARDIYEF, BEYOGLU YENICARSI, 37/4 ISTANBUL, TURKIYE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 17—19 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ, 35 NEWCASTLE ST. CRINGILA N.S.W., AUSTRALIA, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες 18—23 χρόνων, ιδιαίτερα από τη Δωδεκάνησο.

Ο J.E.A.M. POSTE RESTANTE, BOULAC, CA'IRE, EGYPT, που θα επισκεφθεί την Αθήνα τον ερχόμενο Αύγουστο, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Αθήνα, ηλικίας 16 — 18 χρόνων.

Ο GEORGIOS KANNES, M-UNCHEN 25, DEIMLEITNER ST. 1/2 LIKNS B. WILKE, GERMANY, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική και γερμανική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Ν. Ρ. ΝΙΣΤΟΜΕΡΙ, 820 PAVONIA AVE., JERSEY N.J., USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 18—22 χρόνων, με γυναικεία μόρφωση.

Ο JOHANNES TSURWAS, LUDWIGSBURG M-OLINGEN, SCHWIELENDINGENSTR. NO 24, GERMANY, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα. Φωτογραφία εύπρόσδεκτη, όχι όμως και απαραίτητη.

Ο ROBERT R. MILLER, (20 χρόνων), 929 LORIMER ST. BROOKLYN 22, N.Y., USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες από το εξωτερικό, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και φιλικής γνωριμίας.

Ο Μ. ΡΟΥΣΝΑΡ, 360 40TH AVE. LACHINE QUE. CANADA, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, ηλικίας 25—30 χρόνων, με σκοπό ό,τι ήθελε επικοινωνήσει.

Ο GAS VRASIDAS, 4681 ST. CATHERINE E., MONTREAL, P.Q. CANADA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα.

Ο C. H. RISTOS MERI, T.Z.I.S., 13 RUE SAYED — EL — BI-BLAOUI, 13 ARD — EL — CHERIF, CAIRO, EGYPT, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό, ηλικίας μέχρι 17 χρόνων, με σκοπό την πραγματοποίηση μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο NICHOLAS SCORIELI, 18 RUE ARISTOTE, ALEXANDRIE, EGYPT, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Δύο φίλοι, ο ARISTIDES SPILIOΤΟΡΟΥΛΟΣ, (22 χρόνων), και ο GEORGE PAPPAS, (21 χρόνων), LACEY ST. HOSTEL D. 14 WHYLLA S.A. AUSTRALIA, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με μορφωμένες νέες, ηλικίας 18—22 χρόνων, με σκοπό τη γνωριμία και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει.

Ο G. STEFANISTIS, (21 χρόνων), και ο D. GORITSAS, (19 χρόνων), 1912 WEST 1ST VANCOUR 9, B.C. CANADA, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνες ηλικίας 17—21 χρόνων, κατά προτίμηση από το Π. Φάληρο, με σκοπό ό,τι ήθελε επικοινωνήσει.

Ο COSTAS ANDROU, T.S.O.S. και ο MIKE CARAPATAS, 63 ATLANTIC RD., BRISTON S.W.9, LONDON, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με μορφωμένες και εύταλαντες Έλληνίδες, ηλικίας 18—23 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Παρακαλούν όσους απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο C. P. A. I. ZIS, (25 χρόνων), P.O. BOX 29, PAVUL S. AFRICA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, ηλικίας 15 — 16 χρόνων.

Ο GEORGIOS LIOU, D.R.I.S., 69B LANGERMAN PRIVE, KENSINGTON J.H.B., S. AFRICA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής φιλίας και την ανταλλαγή σκέψεων.

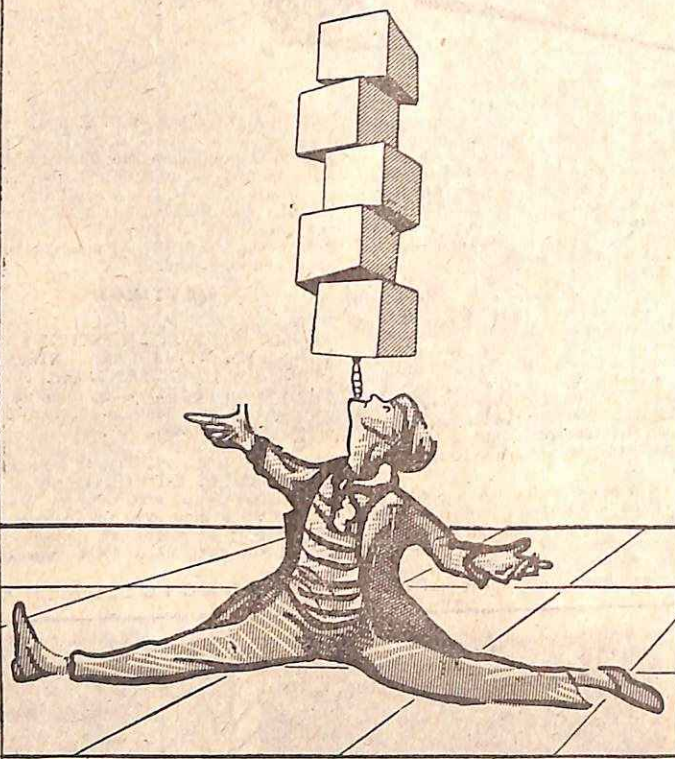
Ο C. P. A. I. ZIS, (25 χρόνων), P.O. BOX 29, PAVUL S. AFRICA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, ηλικίας 15 — 16 χρόνων.

Ο GEORGIOS LIOU, D.R.I.S., 69B LANGERMAN PRIVE, KENSINGTON J.H.B., S. AFRICA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής φιλίας και την ανταλλαγή σκέψεων.

Ο C. P. A. I. ZIS, (25 χρόνων), P.O. BOX 29, PAVUL S. AFRICA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, ηλικίας 15 — 16 χρόνων.

Ο GEORGIOS LIOU, D.R.I.S., 69B LANGERMAN PRIVE, KENSINGTON J.H.B., S. AFRICA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής φιλίας και την ανταλλαγή σκέψεων.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ!...

Δέν είναι όμως καθόλου δύσκολο

ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΙΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

ΚΑΙ ΝΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΤΗΝ

ΙΔΑΝΙΚΗΝ ΠΛΑΣΤΙΚΗΝ ΚΟΛΛΑ ΡΟΥΧΩΝ

Bella

ΥΠΟ ΝΕΑΝ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΝ

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΕΛ. ΚΙΚΙΔΟΥ

Γής Εταιρίας Ψυχικών Έρευνών. Βραβείον Τηλεπαθείας μακράς απόστασεως. Δέχεται οδός Μετσόβου 25 Α. δρόμος Ιστάσις Μουσείου 9—1 π.μ. και 5—8 π.μ. Τηλ. 810.975

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ—ΠΑΠΑΔΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Άχαρων 98 Αμφιλοχίας 1 Δέχεται καθ' εκάστην 10—12 και 5—7 ως και επί συνεντεύξεως. Τηλέφωνον 810.760

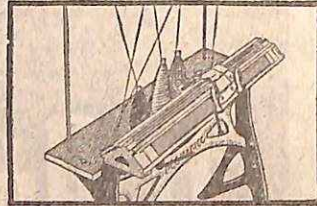
ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΚΑ ΔΑΦΝΗ

(Έταφιας Ψυχικών Έρευνών)

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΣ διο τάς λαμπράς της επιτυχίας εις το περάματα υπό τον κ. ΤΑΝΑΓΡΑΝ μεσού Αθηνών Λονδίνου Τυβόγης και Νέας Υόρκης. Φαινόμενο μεθυστικής υποβολής και ψυχομετρικής καταστηλκτικής επιτυχίας Δέχεται 9 π.μ. και 3½—6½ π.μ. Οδός ΚΥΡΕΛΗΣ 34β. Τηλ. 812.278

ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

(ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ) "ΑΓΚΟΜΑΤΖΙΚΟ"

Διά το σπίτι... Τόν Βιοτέχνην...

Το Πλεκτήριον.....

Πλεκτομηχαναί υπερπαραγωγική και πλεκτά άνωτερας ποιότητος.

Χαμηλή τιμή. Ευκόλως πληρωμή

"ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ Ο.Ε."

ΓΕΜΙΣΤΟΚΛΕΥΣ 4 - (ΣΤΟΑ) ΑΘΗΝΑΙ

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ πεπειραμένοι, ειδικοί δι' έρευνας — πληροφορίας επί πάσης φύσεως ιδιωτικών εμπιστευτικών υποθέσεων, γάμων, διαζυγίων, επιτηρήσεως ανήλικων, αναζητήσεως πραγμάτων υπό κατάσχισιν κλπ. Διεθνές Γραφείον Πληροφοριών «ATHENS», Παρισσού 2 (πλ. Κλαυθμόνος) τηλ. 27.709. Την σοβαρότητα των εργασιών μας έγγραφαί η πολυτής ευδίκιμος δημοσία προήγησά μας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τρεις φίλοι σπουδαστές, ο Κ. Μ. ΠΙΛΑΣ, (23 χρόνων), ο Β. ΜΠΙΤΟΣ, (22 χρόνων), και ο Β. ΜΗΤΣΟΣ, (22 χρόνων), ΠΟΠΛΙΟΥ No 6, Αθήναι, GRECE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες του εξωτερικού, ηλικίας μέχρι 25 χρόνων, με σκοπό ό,τι ήθελε επικοινωνήσει.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, (22 χρόνων), Σπερμερίου No 11, Αθήναι, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μία νέα, ηλικίας 17—19 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής φιλίας και την ανταλλαγή σκέψεων.

Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΝΩΛΑΣ, POSTE RESTANTE, Κεντρικών, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό και το εσωτερικό, ηλικίας 16—21 χρόνων, με σκοπό την ανταλλαγή σκέψεων πάνω σε οποιοδήποτε θέμα.

Ο ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, (17 χρόνων), Μεσολογγίου No 57, Βύρων, Αθήναι, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μία νέα Γαλλίδα, στην ελληνική γλώσσα. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΣΑΛΜΑΣ, (21 χρόνων), Βίγλα Μεσολογγίου, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη Καναδά και την Αυστραλία, ηλικίας 22 χρόνων, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής φιλίας.

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΝΤΑΖΔΟΥΛΟΣ, (19 χρόνων), Αρμενοί Κιπριασίου, Μεσσηνίας, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Αυστραλία και τον Καναδά, ηλικίας 16—20 χρόνων, με σκοπό τη γνωριμία και ό,τι άλλο ήθελε επικοινωνήσει.

Ο Π. ΤΑΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ, Μαινιάς, 26 Τριπολίας, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες από το εξωτερικό, ιδιαίτερα από την Αμερική. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Σ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, (26 χρόνων), Έφεσσος No 9, Ν. Σμύρνη, Αθήναι, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες από το εξωτερικό, κατά προτίμηση από τη Γερμανία, Έλβετία και Γαλλία, με σκοπό τη δημιουργία φιλικών σχέσεων.

Ο Κ. ΒΟΥΡΑΝΗΣ, Καπτεν Ρούμπα No 43, Γαννισά, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από τη Γερμανία, ηλικίας κάτω των 20 χρόνων, στην ελληνική γλώσσα. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Δ. ΚΟΤΣΟΔΟΛΟΣ, Ν.Σ.Σ., 15η Κλινική, Αθήναι, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέους απ' όλο τον κόσμο.

Ο ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ, Πέτρος Ευαγγελιστρίου Κλειτίου No 5, Αθήναι, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 15 — 20 χρόνων, κατά προτίμηση από τη Γαλλία, Γερμανία και Αυστραλία, στην ελληνική γλώσσα.

Ο Β. ΣΤΑΜΟΥ POSTE RESTANTE, Κεντρικών, Αθήναι, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τον Καναδά.

Ο ΝΑΚΗΣ ΜΑΥΡΙΔΗΣ, Σκουφά No 37, Αθήναι, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες από το εξωτερικό, ηλικίας 16—20 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ, (17 χρόνων), Δ. Τριτοπύ No 70, Τρεις Γέφυρες, Αθήναι, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Ναζιανζού No 30 Νίκαια, Πειραιεύς, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες από τον Καναδά, Γερμανία και Αμερική, ηλικίας μέχρι 22 χρόνων, με σκοπό τη μεταναστεύσει και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΝΙΚΟΣ ΠΙΕΡΟΣ, Τσιμισκή 78, Θεσσαλονίκη, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό.

Ο ΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Αγαθοδαίμονος 34, Αθήναι T3, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την Ελλάδα, κατά προτίμηση μαθητρίες, ηλικίας 17—22 χρόνων.

Ο ΑΡΗΣ ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Αριστίππου No 23, Κολωνάκι, Αθήναι, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα και τον υπόλοιπο κόσμο.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΑΡΚΑΖΙ, και ο Γεώργιος Μανιάτης, (18 χρόνων και οι δύο), Πέριστα, Ναυπακτία, GRECE, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

Συνέχεια από το προηγούμενο 5ον

Γ' Προστασία της επιδερμίδος.

Μετά τον καθαρισμό και την τροφοκατική κούρα που περιγράψαμε ήδη, είναι απαραίτητη για τη υγιεινή της επιδερμίδος και αναπόσπαστον συμπλήρωμα για την καθημερινή σας εμφάνιση μία κρέμα ημέρας.

ΝΕΙΓΕ ΦΥΛΛΙΣ. Μη λιπαρά κρέμα ημέρας.

Το πρωί είτε πάτε στη δουλειά σας, είτε βγαίνετε για ψώνια και δεν πρόκειται να μακιγιαρισθίτε, άλλ' απλώς να βάλετε λίγη πούδρα, θα απλώσετε προηγούμενος στο πρόσωπό σας τη ΝΕΙΓΕ ΦΥΛΛΙΣ. Αυτή δημιουργεί ένα άδρατο επίχρισμα, προστατευτικό της επιδερμίδος. Την προστατεύει από το κρύο και τον άερα, από τον ήλιο και την σκηνή και δεν αφήνει να δημιουργηθούν σκασίματα, πτυχώσεις, λειχήνες. Συγκρατεί ομοιόμορφα την πούδρα, χωρίς να της επιτρέπει να μη σκουρύνει πόρους.

Αν πρόκειται να πάτε έκδρομη και να διημερεύσετε στο ύπαιθρο, πρέπει να έχετε την ΝΕΙΓΕ στην τσάντα σας και να την ανανεώσετε δυο-τρεις φορές στη διάρκεια της ημέρας, μετά από ένα πρόχειρο καθαρισμό κάθε φορά.

Αν βγήτε το απόγευμα ή το βράδυ και πρέπει να μακιγιαρισθίτε, θα στρώσετε προηγούμενος στην επιδερμίδα σας την ΝΕΙΓΕ, ως βάση του μακιγιάζ. Έτσι, όσο βαρύνει το μακιγιάζ, δε θα κολλήσει την επιδερμίδα σας.

Και τα μπόρσα και τα χέρια σας πρέπει να αλείψουν με ΝΕΙΓΕ, όταν πρόκειται να εμφανισθίτε. Θα αποκτήσουν μία δροσερή εμφάνιση και θα είναι βελούδινα στην αφή.

Εάν οι γυναίκες με το συνθιμμένο ή ξηρό δέρμα χρειάζονται συμπληρωματικώς την ΝΕΙΓΕ, για κίνες, που έχουν λιπαρό δέρμα (στα σημεία, που είναι λιπαρά) ή ΝΕΙΓΕ είναι η κόρια κρέμα. Συμφίγει τους ανοικτούς πόρους, δεν αφήνει να εμφανισθούν τα αντισθητικά μαύρα μπιμπικία, θραυπεί τα σπυράκια και κάνει την επιδερμίδα μάτ και λεία.

Οι ερεθισμοί της επιδερμίδος, που έχουν αίτια τη γύρι των λουλουδιών, παραμβάνονται, όταν φορήτε την ΝΕΙΓΕ. Επίσης ερεθισμοί (κοκκίνισμα, φαγούρα) από τσίμπημα εντόμων (κουκούτσια, σκνίπες) ή οι ακόμη έντονότεροι από τσούχτρα στην θάλασσα, αν το ερεθισμένο μέρος καλυφθεί με παχύ στρώμα ΝΕΙΓΕ, ανακουφίζονται αυτοστιγμεί και σε λίγη ώρα εξαλείφονται τελείως.

ΚΑSΟΡ ΦΥΛΛΙΣ κρέμα αντισηπτική και αντιβιολογιστική μετά το ξύρισμα.

Προορίζεται βέβαια για τους άνδρες, αλλά και οι γυναίκες μετά την αποτίχραση, ιδίως όσες συνθιμίζονται να ξυρίζονται τις γάμπες και τις μασχάλες των, θα τη βρουν ευεργετική. Στις μασχάλες ιδιαίτερα πρέπει να χρησιμοποιείται καθημερινώς.

Μετά από καλό πλύσιμο και τέλειο σκούπισμα, βάλετε λίγη ΚΑSΟΡ και κάνετε ελαφρό, αλλά επίμονο μασάζ, ώστε να απορροφηθεί. Φέρνει δροσιά, ελαττώνει την εφίδρωση και εξουδετερώνει εντελώς την δυσσμία.

ΑΝΥΠΟΦΟΡΟΣ ΠΟΝΟΣ

Πολλοί πόνοι υποφέρουνται. Όμως, ο πόνος του δοντιού είναι πραγματικά ανυπόφορος. Ξέρετε ότι τις πιο πολλές φορές έσείς είστε η αιτία για αυτόν τον πόνο; Η αιτία σας να μην περιποιησθε, να τα διατηρήτε πάντοτε καθαρά, να συμβουλευσθε με την πρώτη ανάγκη, στις δυσχερές συνέπειες. Γιατί είναι αποδεδειγμένο ότι κατά κανόνα προσβάλλονται τα άκαθα, τα άπροστατευτα δόντια. Προστατέψτε τα δόντια σας με 'Οδοντόπαστα Νιβέα! Λίγη στο βουρτσάκι σας το πρωί και το βράδυ αρκεί για να διατηρή τα δόντια σας εντελώς, καθαρά, λαμπρά, εμφανίσιμα και πρό πάντων γερά. Η 'Οδοντόπαστα Νιβέα έχει ένα λεπτό άρωμα που κάνει την αναπνοή σας δροσερή κι ευχάριστη. Διαλείψτε όλα τα υπολείμματα των τροφών και απολυμαίνει τελείως την στοματική κοιλότητα. Είναι ένα ανεγχορισμένο προϊόν που παρασκευάζεται από τον Οίκο BEIERSDORF Γερμανίας. Πωλείται παντού σε σωληνάρια μικρά των 30 γρ. και μεγάλα των 65 γρ. που είναι και οικονομικότερα.

Η Φήμη

Η Λογική

Η Τελειότητα

σας οδηγούν
στη δαυμαστή σειρά
των ηλεκτρικών κουζινών

ΙΖΟΛΑ

για να κάνετε την πιο καλή αγορά!

Η ΦΗΜΗ:
Περισσότεροι από 100.000 είναι σήμερα οι αγοραστές συσκευών ΙΖΟΛΑ! Τι σας είπε ο ένας απ' όλους που ξέρετε;

Η ΛΟΓΙΚΗ:
Περισσότερες από 100.000 ελληνικές οικογένειες μένουν καθημερινώς απόλυτα ικανοποιημένες από τις συσκευές ΙΖΟΛΑ. Υπάρχει περίπτωση να μη μείνετε έσείς;

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ:
Περισσότερα από 100.000 νοικοκυριά μεταχειρίζονται συσκευές ΙΖΟΛΑ όμαλά, άπρόσκοπτα. Αυτό δε θέλετε κι' έσείς;

14 ΤΥΠΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ ΕΧΕΙ Η ΙΖΟΛΑ. ΑΥΤΟ ΘΑ ΠΗ ΟΤΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΠΑΤΑΛΗΖΕΤΕ ΟΥΤΕ 1 ΔΡΑΧΜΗ ΠΑΡΑΠΑΝΩ.

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και το μέλλον σας

Για την περίοδο 30 Ιουνίου-6 Ιουλίου 1960

ΖΩΔΙΑ	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου	★ Οι ενέργειές σας δε θα καταλήξουν στα ποθητά αποτελέσματα. Δεν πρέπει όμως να αλλάξετε τακτική, ούτε και να γαλαρώσετε την έντασή των προσπαθειών. ★ Εύκαιρία για τους υπαλλήλους να καταλάβουν ανώτερη θέση.	★ Περίοδος ενοική, για να καταστρώσετε από κοινού με αναπημένο πρόσωπο το πρόγραμμά των διακοπών. ★ Τα άστρα σας ώθησαν στην ανεξαρτησία και στην άπιστία, κι' αυτό θάχει σε σοβαρό κίνδυνο τις αισθηματικές σχέσεις.	★ Προσέξτε πολύ τα έντερα γιατί επηρεάζονται αυτές τις ημέρες από κάποια μόλυνση, που θα σας προκαλέσουν ακατάλληλα τρώφια. ★ Η άρροια σας εκθέτει επίσης σε κινδύνους κατά τις μετακινήσεις. ★ Χαώμα σας το λώδε.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	★ Η περίοδος αυτή σας επιφυλάσσει πολλές εκπλήξεις οικονομικής φύσεως: Απορρόπηση εσοδά θα βελτιστοποιήσει προς στιγμήν τα οικονομικά σας, θα παρουσιάσουν όμως κατόπιν και απορρόπηση έξοδα. ★ Αποφύγετε τη βία στην.	★ Η φίλη σας επιφυλάσσει κατά την περίοδο αυτή μεγαλύτερες γαρές από τον έρωτα. ★ Μάθετε να ενεργείτε και να συμπεριφέρεστε χωρίς προκατάληψη. ★ Οι συζυγικές σχέσεις έχουν ανάγκη από γαλήνη, τρυφερότητα και κατανόηση.	★ Αταξία στις όρες των γευμάτων και μείωση των ώρων ύπνου θα επηρεάσουν δυσμενώς την υγεία σας. ★ Ανωμαλίες στο σπύκι και στο κυκλοφορικό σύστημα, από τις οποίες πρέπει με κάθε τρόπο να απαλλαγείτε.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	★ Η περίοδος αυτή θα είναι περίοδος δράσεως. Χάρης στην επιδεξιότητά σας, θα σημειώσετε πολλές μεγάλες επιτυχίες. ★ Μη ξεχάσετε τις οικονομίες σας, θα παρουσιάσει μια εξαιρετικά ενοική ευκαιρία να τις χρησιμοποιήσετε.	★ Θα δημιουργήσετε κατά την περίοδο αυτή νέο ενδιαφέρον φιλικό διασμό. ★ Και οι σχέσεις με το άλλο φύλο όμως θα σας αφήσουν τις ημέρες αυτές εξαιρετικά ευχάριστες αναμνήσεις, ιδιαίτερα δε κατά το Σάββατοκύριακο.	★ Τα άστρα ανέλυναν την αντίδραση του οργανισμού κατά των παρουσιαζόμενων κινδύνων. Αποφύγετε όμως τη νευρική υπερτάση και δηλώστε με αίσιο-δοξία, που παραμένει πάντα για σας η καλύτερη εγγύηση καλής υγείας.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	★ Μη αναβάλλετε το διακανονισμό υποθέσεων, που εκκρεμούν από καιρό. ★ Συνεργασία με πρόσωπο του Λέοντος θα δημιουργήσει συνθήκες ευνοϊκές για την εργασία. ★ Μη αποκαλύπτετε σε κανένα τα σχέδιά σας.	★ Τα άστρα δημιουργούν σοβαρούς κινδύνους παρεξηγήσεων και θάξουν έτσι σε κίνδυνο τις αισθηματικές σας σχέσεις. ★ Ζητάτε συνθήκες πολλά και αυτό κάνει τις απογοητεύσεις πιο συχνές και πιο γαίες. ★ Προτιμήστε την ειλικρίνεια.	★ Ένα κρυολόγημα θα προκαλέσει μεγάλες ανωμαλίες, αρχίζοντας από μια άπνεια, που θα αναταράσσον το νευρικό σας σύστημα. Προφυλαγνίτε, λοιπόν, για να μπορέσετε να το αποφύγετε. ★ Διατηρήστε την εδνμμία σας. ★ Τυχρό το 2.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου	★ Η τύχη θα ενοήση κατά τις ημέρες αυτές κάθε σας ενέργεια. Θα υποχωρήσει να κάνει ένα ταξίδι ή μια μετακίνηση, που θα σας επιτρέψει να γνωρίσετε πρόσωπο, το οποίο θα σας φανή χρήσιμο στο μέλλον.	★ Περίοδος ήρεμης, κατά την οποία τα περισσότερα θράυδα θα κυλήσουν ευχάριστα κοντά σε αναπημένο πρόσωπο. ★ Δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος δημιουργίας προστριβών, και αυτό θα σταθεροποιήσει τις αισθηματικές σας σχέσεις.	★ Αίσθημα κοπώσεως, που οφείλεται μάλλον στο γεγονός ότι παρατηνέτε τα θράυδα την εργασία εις βάρος των ώρων ύπνου. ★ Προσέξτε τα μάτια σας και μη διαβάζετε στο κρεβάτι ή με ακατάλληλο φωτισμό.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Περίοδος κατά την οποία θα αναπτύξετε μεγάλη δραστηριότητα. Οι ικανότητές σας θα σας επιτρέψουν να σημειώσετε αρκετές επιτυχίες, αρκεί να μην αναμειχθείτε σε μια εργασία, που δεν την ξέρετε καλά. ★ Εύνοια της τύχης.	★ Οι αισθηματικές σχέσεις περνούν κατ' τις ημέρες αυτές σε δεύτερη μοίρα, γιατί η εργασία απορροφά όλη σας την προσοχή. ★ Μη χάσετε πάντως την ευκαιρία να κάνετε ένα ταξίδι κατά το Σάββατοκύριακο.	★ Προσέξτε πολύ το φαγητό σας, ιδίως αν τρώτε σε διάφορα εστιατόρια. ★ Αποφύγετε κάθε υπερκόπωση, που θα μείνει την αντίδραση του οργανισμού σας και περσέτε όσο το δυνατόν περισσότερο χρόνο στην έξοχή.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	★ Απαιτείται πρό πάντος φρόνησι. Μη αναλαμβάνετε υποχρεώσεις, που ξεπερνούν τις δυνατότητές σας. ★ Ενεργώντας με διπλωματία, θα επιτύχετε πολύ καλύτερα αποτελέσματα. ★ Οικονομική υποστήριξη θα βελτιστώ την εργασία σας. ★ Μη διαστήτε.	★ Σημαντική αλλαγή στον αισθηματικό τομέα, μάλλον ευχάριστη. Τα νέα ελδύλλια, που θα αρχίσουν εντός του Ιουλίου, θα έχουν πολύ ευχάριστη εξέλιξη. ★ Θα ικανοποιηθούν πολλές επιθυμίες σας. ★ Μη διαστήτε.	★ Περίοδος ιδιαίτερα ευνοική για τους αρρώστους, δεδομένου ότι τα άστρα τους εξασφαλίζουν μια ταχεία ανάρρωση. Οι άλλοι θα προσέξουν τη φωτιά και ότι τους φέρνει σ' επαφή με το ηλεκτρικό ρεύμα. ★ Τυχρό το 6.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Θα χρειαστεί τις ημέρες αυτές να καταβάλετε μεγαλύτερες προσπάθειες, χωρίς να επιτύχετε άμεσα αποτελέσματα. ★ Απάντησι, που περιμένετε θα θραυδύνει, αλλά θα είναι ικανοποιητική. ★ Μην αφήσετε ανεκμετάλλευτη κάποια ιδέα σας.	★ Περίοδος ήρεμης και ευτυχισμένης. Θα συμβούν γεγονότα, που θα σας κάνουν να ξεχάσετε στεγνωμένες του προσφάτου παρελθόντος. ★ Αναπημένο πρόσωπο θα φανή τρυφερό και στοργικό, ακριβώς δηλαδή όπως το θέλετε να είναι.	★ Ο Άρης αλάνει σημαντικά τη νευρική σας κατάσταση. Αποφύγετε λοιπόν τη συντροφιά προσώπων, που η παρουσία τους δε σας είναι και τόσο ευχάριστη, αλλά έχετε την ανάγκη τους. ★ Υπάρχει κίνδυνος να τα δυσαρεστήσετε.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Επωφεληθείτε χωρίς να χάσετε πολύτιμο χρόνο από τις ευκαιρίες, που παρουσιάζονται. Και τα πιο τολμηρά σας σχέδια θα πραγματοποιηθούν, αρκεί να μη δειλιάσετε και υπαγαχθείτε μπροστά στο πρώτο εμπόδιο.	★ Θα παρουσιασθεί ευκαιρία να αποκαλύψετε σε αναπημένο πρόσωπο τα αισθηματικά σας απέναντί του. ★ Τα άστρα ωθούν τους παντοειμένους σε μια περιπέτεια, η οποία θα θάλλ σε σοβαρό κίνδυνο τη συζυγική τους ευτυχία.	★ Υγεία καλή, χάρις σε αλάνη του δυναμισμού. Για να τη διατηρήσετε, επιδοθήτε στα σπορ και περναίτε όσο το δυνατόν περισσότερες ώρες στον καθαρό αέρα της έξοχης. ★ Προσέξτε το σπύκι σας.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	★ Τα άστρα υποσθθθθθθ την πραγματοποίηση πολλών φιλοδοξιών σας, υπό τον όρο να αντιμετωπίσετε με ψυχραιμία τα εμπόδια, που θα παρουσιαστούν. ★ Η εργασία θα παρουσιάσει ένα ευχάριστο ενδιαφέρον, ιδίως το Σάββατο 2.	★ Τα άστρα σας εξασφαλίζουν χαρές, που δε θα είναι όμως μεγάλης διάρκειας, όπως το πιστεύετε και το επιθυμείτε. ★ Πάρτε να κυττάτε τους άλλους από ύψους. ★ Η τακτική αυτή σας επιφυλάσσει μεγάλες απογοητεύσεις.	★ Κάθε είδους κατάγρησι θα επηρεάσει δυσμενώς την υγεία σας. ★ Φροντίστε τα φαγητά σας να είναι πάντοτε φρέσκα και καθαρά. ★ Αποφύγετε δε κατά τις ημέρες αυτές τα γεύματα σε κέντρα υποπτου καθαριότητας.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Η περίοδος αυτή δε σας επιφυλάσσει καμιά σημαντική αλλαγή ή εκπλήξη. ★ Χάρις σε υποστήριξη φίλων, θα επιτύχετε επιδιωκόμενο σκοπό. ★ Ακούστε τις συμβουλές, που σας δίνει πρόσωπο με πείρα.	★ Περίοδος ήρεμης, κατάλληλη για έδνμεις και περιπάτους στην έξοχή. Θα συμβούν γεγονότα, που θα πλουτίσουν τις ευχάριστες αναμνήσεις. ★ Μη δώστε σε μικροαναμνήσεις μεγαλύτερη σημασία απ' ό,τι πρέπει. ★ Αποφύγετε καταγρήσεις.	★ Προσέξτε πολύ το λαιμό σας και τ' αυτιά σας. Τα ρεύματα από παλιό αποτέλεσμα γι' αυτά σοβαρό κίνδυνο, καθώς και τα λουτρά σε κούρα βάλασσα. ★ Φροντίστε να τρώτε σε ώρες τακτικές και ποτέ διαστικά.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Αποφύγετε τις ριψοκίνδυνες συναλλαγές και τα τυχερά παιχνίδια, άλλως τα οικονομικά θα χειροτερεύουν. ★ Η άρροια στην εργασία θα σας ζημιώσει επαγγελματικά. ★ Περνάτε από μια σημαντική καμψη. Απαιτείται φρόνησι.	★ Η θέσι του Ήλιου εξασφαλίζει συνθήκες εξαιρετικά ευνοϊκές για τις αισθηματικές σχέσεις. ★ Για τους συζυγικούς, κάποιο νέφος θα σκιάσει την ευτυχία τους, ως μη χειροτερέψουν όμως την κατάστασή με μια νοστή φαντασία.	★ Περίοδος κατάλληλη για να πάρετε την άδεια σας. Θα ξεκουραστήτε και θα υποφέρετε, μετά να ξαναρχίσετε με νέες δυνάμεις. ★ Ο καθαρός αέρας της έξοχης θα φέρει πολύ την υγεία σας. ★ Προσέξτε φ' σπύκι.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΑΦΟΥ ταχτοποίησε μερικά χαρτιά πάνω στο τραπέζι του, ο γιατρός Μαράνι κύτταξε τον πελάτη που είχε μπή στο Ιατρείο του. Εκείνος αντιμετώπιζε άτακτα την έρευνήτική ματιά του. Ήταν ένας άντρας ψηλός, δυνατός, με τετράγανες πλάτες και άψογα ντυμένος. Μά η φυσιογνωμία του έπαισε άμεσως το διάστημα νευρολόγο ότι επρόκειτο για άνωσώροπο τύπο.

— Θέλω να πεθάνω, γιατρέ! δήλωσε, άρπάζοντας και σφίγγοντας το χέρι του Μαράνι. Κάμετε ό,τι θα σας ζητήσω, αν αγαπάτε τη ζωή σας!

Ο γιατρός ανατρίχιασε έλαφρά και σκέφθηκε ότι το κουμπί του κουδουνιού βρισκόταν μακριά... Είχε να κάνει προφανώς μ' ένα επικίνδυνο τρελλό, προικισμένο μ' εξαιρετική σωματική δύναμη!

— Με πονάτε χωρίς λόγο, κύριε, του είπε. Αφίστε μου το χέρι... Θέλετε να πεθάνετε, είπατε; Την ίδια επιθυμία έχουν όλοι οι άρρωστοί μου. Αλλά, σε τρεις μήνες που θα σας έχω κάνει καλά, θα δώτε πως δε θάχετε πια τέτοιες μακάβριες ιδέες!

— Όχι, γιατρέ, πρόφερε σταθερά ο έπισκέπτης. Βαρύηκα όριστικά τη ζωή. Θέλω να με σκοτώσετε!

— Εγώ; Τρελλαθήκατε;...

— Ίσως! Μά ξέρετε σεις τι είναι η τρέλα, αφού τη γιατρεύετε... Έλστε μαζί μου... Ο άγνωστος τράβηξε το Μαράνι ως το βάθος της κάμαρας και τον άναγκασε να καθήσει στο ντιβάνι. Έβγαλε ύστερα απ' την τσέπη του μια σιδερένια μπάλλα και του την έδειξε.

— Αυτό εδώ είναι χειροβομβίδα, του είπε. Αν την αφήσω να πέσει κάτω, θα σκάσει και θα μ'ας καμμάτιαση... Μη φοβόσαστε όμως! Θα το κάνω μόνον αν φωνάξετε ή αν θελήσετε να μου φέρετε αντίδοτο.

— Τι θέλετε από μένα; ρώτησε ξερά ο γιατρός, κατάχλωμος.

— Για διαφόρους λόγους που δε σας ενδιαφέρουν, έχω οδηγήσει τη ζωή. Απώθη τη νύχτα λοιπόν, ενώ με βασάνιζε η άπνεια, σκέφθηκα να βάλω ένα τέλος, αλλά με τον καλύτερο τρόπο θανάτου: με μια ένεσι, μια άπλη ένεσι. Κι' ήρθα σε σας για να μου την κάνετε. Πήρα δε μαζί μου τη χειροβομβίδα, για να σας αναγκάσω να δεχθείτε...

«Γιατί διάλεξα εσάς; Γιατί είχα ξανάρθει να μ' εξετάσετε, εδώ και τρία χρόνια, και μου φάνηκε πως θα με καταλαβαίνατε καλύτερα από κάθε άλλον.

«Θέλω λοιπόν μια ένεσι, που να με σκοτώσει άμεσως κι' ασφαλώς, δίχως αίματα και φασαρίες! Αν άρνηθήτε, η χειροβομβίδα θα μ'ας κομματιάσει και τους δυο.

Ο Μαράνι ένοιωσε το αίμα να χτυπάει στα μελινγκία του. Χίλιες σκέψεις στροβιλιζόνταν μέσα στο μυαλό του...

Ο άλλος κύτταξε το ρολόι του και πρόσθεσε:

— Γρήγορα! Δε μπορώ να περιμένω. Η ώρα είναι 4½. Αν αφήσω πολύ, μπορεί να συμβή κάτι που να τα ματαιώσει όλα! Και ποιος ξέρει αν θα έχω κι' αύριο τη δύναμη να επαναλάβω την προσπάθειά μου!...

«Δεν κινδυνεύετε καθόλου, γιατρέ. Πριν έρθω εδώ, άφησα στο συμβολαιογράφο μου ένα γράμμα, με την έντολή να τ' ανοίξει στις 6 ακριβώς. Μέσα σ' αυτό, του έξηγώ λεπτομερώς τι αποφάσισα να κάνω. Και τον παρακαλώ να σας μετρήσει ένα σεβαστό ποσό από την κληρονομία μου, ως αποζημίωσι για την άγνωση που σας προκάλεσα.

Ο γιατρός νόμιζε πως έβλεπε ένα τρομερό όνειρο... Η φωνή του έπισκέπτη άνηχουσε στ' αυτιά του, σαν ναόχταν από πολύ μακριά:

— Να πεθάνω χωρίς να υποφέρω... Αυτός ήταν ο πόθος μου, εδώ και τρία χρόνια... Έμπρός, γιατρέ, κουράγιο! Θα σας δώσω εγώ τη σύριγγα... Μην κουνήσετε καθόλου απ' τη θέσι σας, αλλιώς θα πετάξω τη χειροβομβίδα...

«Ποιά σύριγγα θέλετε; Αιτήν;... Είναι αρκετά μεγάλη ώστε να φέρη κεραυνόβλο από-τέλεσμα».

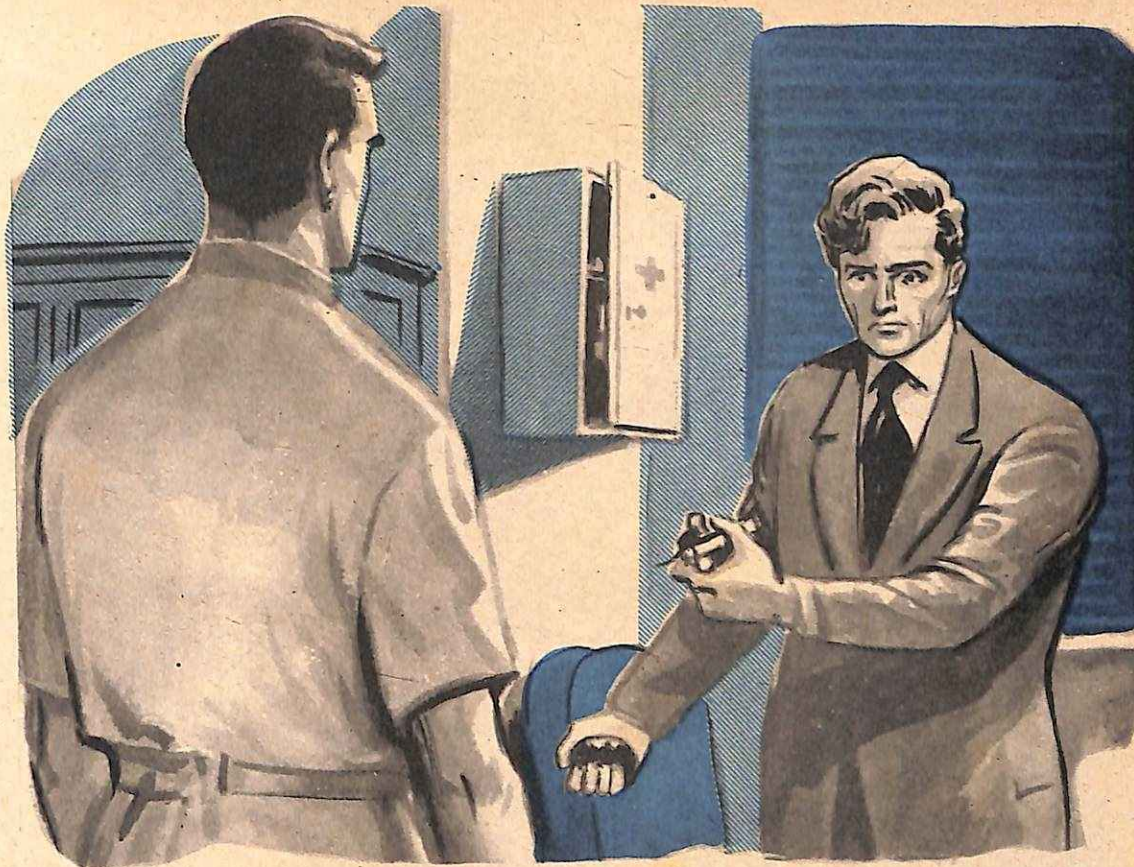
— Ναί, είναι κατάλληλη... απάντησε ο γιατρός.

— Που φυλάτε τα δηλητήρια;

— Σε κείνο το άσπρο ντουλαπάκι... εκεί άριστερα...

— Τι και τί πρέπει να πάρω;

— Κυσανόχοο κάλιο και άρσενικό... μισό απ' το καθένα.

Τρελλός

— Αν άρρω τη χειροβομβίδα, του είπε ο τρελλός, είσατε ικανός να επιχειρήσετε το κάθε τι για να μη με σκοτώσετε!

ούζου και κουσιντρά! Μέθυσε έτσι... Βοήθησε πολύ κι' η υποβολή στα κλονισμένα νεύρα του... και τώρα κοιμάται βαθεία! Έλα να τον πάρω μ' ένα φορείο. Δε θα ξυπνήσει πριν περσώ μια ώρα... Πως θα του φανή άραγε, όταν θα δει πως είναι άκομη ζωντανός;...

«Νάξερεις όμως πόσο φοβήθηκα!... Σ' ελόγω, φίλε μου, για τη μακάβρια ιδέα που είχες να κολλήσουμε στα μπουκαλία του μικρού μπάρ μου αυτές τις ψεύτικες έτικέτες με όνοματα δηλητηριών! Έτσι ξεγέλασα τον τρελλό...

«Έλα άμέσως, αγαπητέ μου! Δε μπορώ να μένω μόνος μ' αυτό τον άνθρωπο... Έστω και κοιμισμένο!

A. ΜΑΜΠΕΛ

9.001 ΧΕΙΡΑΪΕΣ!

Οι κάτοικοι του Νότιιγχαμ, στην Άγγλία, άπολαύσαν, στην κεντρικότερη πλατεία της πόλεως τους, ένα άσυνήθιστο θέαμα. Ο Τσάρλς Μούρ, ένας νεαρός φοιτητής του πανεπιστημίου του Νότιιγχαμ, φημισμένος, στους κύκλους των συναδέλφων του, για τους έκκεντρισμούς του, είχε ανακοινώσει πως θα επιχειρούσε να καταρρίψει... το παγκόσμιο ρεκόρ χειραψιών, κατεχόμενο από τον παλαιό πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών Θεόδωρο Ρούβελτ, που είχε σφίξει, σε μια δεξίωσι, τα χέρια 8.513 προσκεκλημένων!

Αποφασισμένος... να σφίξη άκόμη περισσότερα χέρια, ο νεαρός φοιτητής άρισε την κεντρική πλατεία του Νότιιγχαμ ως τόπο του γενικού ραντεβού για όσους θα επιθυμούσαν να τον βοηθήσουν στην κατάρριψη του ρεκόρ, προσφέροντάς του για χειραψία τα χέρια τους.

Πραγματικά, μια Κυριακή πρωί, άποστα σε πυκνό πλήθος, ο Τσάρλς Μούρ άρχισε την εξόρμησή του, σφίγγοντας το ένα μετά το άλλο όσα χέρια του προσφερόντουσαν, ενώ μια τριμελής επιτροπή σημείωνε τον αύξαντα αριθμό τους! Όταν ο φοιτητής αντάλλαξε την 8514η χειραψία, καταρρίπτοντας το ρεκόρ του Ρούβελτ, το πλήθος χειροκρότησε μ' ενθουσιασμό, αλλά ο Μούρ δε θέλησε να διακόψη την προσπάθειά του. Υπερνικώντας την εξαντλήσι του, έφτασε ως τις 9.001 χειραψίες, όποτε πια η κόυρασι του έφτασε σε τέτοιο σημείο, ώστε ήταν άνικανός άκόμη και να σπκώση το χέρι του! Περσιττά να προσέσωμε πως, για να συνέλθη έντελώς, χρειάστηκε άκομης μέρες και πως άκόμη και σήμερα άποφεύγει κάθε χειραψία!

— Άλλο! Ο δόκτωρ Βάλλι, είπε. Έδώ Μαράνι... Μπορείς νάρθης άμέσως στο Ιατρείο μου, αγαπητέ μου; Σε χρειάζομαι άπαραιτήτως. Μου συνέβη μια άπιστευτη περιπέτεια! Κάποιος τρελλός έπέμενε να τον σκοτώσω με μια ένεσι... άλλοιώς θα με σκοτώνανε εκείνος... Τώρα βρίσκεται εδώ, πεσιμένος χλωμό...

«Νεκρός; Όχι δά!... Του έκανα μια ένεσι

Τόλης Μηλιάδης

Μάρθα
Καραγιάννη

Μόρια
Μελάζια

Νίκος
Μαργαρίτης